

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

BUTTONS: BOOK TWO

BUTTONS & HATE

HER HEART. HIS REVENGE.

P E N E L O P E S K Y

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

Düğmeler ve Nefret

Düğmeler İki

Penelope Sky

İçindekiler

Başlık Sayfa Telif	
Hakkı Birinci	
Bölüm İkinci	
Bölüm Bölüm	
Bölüm Üçüncü	
Dördüncü Beşinci	
Altıncı Yedinci	
Sekizinci Bölüm	
Bölüm Bölüm	
Bölüm Bölüm	
Bölüm Bölüm	
Bölüm Onaltıncı	
BölümDokuzuncu	
Onuncu Onbirinci	
Oniki Onüçüncü	
Ondördüncü	
Onbeşinci	
On Yedinci Bölüm On	
Sekizinci Bölüm	
Daha fazlasını ister misiniz? Hikaye Düğmeler ve Acı'da devam ediyor. 	
HEMEN SİPARİŞ VER Penelope ile iletişimde kalın Güncellemeler için	
bültenime abone olun	
yeni çıkan kitaplar ve çekilişler hakkında. Bugün kaydolun . 	
www.PenelopeSky .com	

Bu bir kurgu eseridir. Bu romanda tasvir edilen tüm karakterler ve olaylar hayal ürünüdür veya hayal ürünü olarak kullanılmıştır. Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü, yayıncının veya yazarın yazılı izni olmadan, bilgi depolama ve erişim sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz, ancak bir eleştirmen, bir incelemede kısa bölümler alıntılatabilir.

Fallen Publishing

Düğmeleri ve

Nefret

Düzenleme Hizmetleri Final-Edits.com

tarafından sağlanmıştır Copyright © 2017 by

Penelope Sky

Tüm Hakları Saklıdır

Birinci Bölüm

İnci

Şimdi sadece kafam karışmıştı.

Öncelikli hedefim mümkün olan en kısa sürede özgür bir kadın olarak evime dönmektir. Sevdiğim bir işim, sevdiğim bir erkek arkadaşım, arkadaşlarım ve onun ailesi vardı. Beni bekleyen pek çok şey vardı.

Ama sonra Jacob bana ihanet etti.

Evde beni gerçekten ne bekliyordu? Birlikte geçirdiğimiz zamanı o kadar az önemseyen bir adam ki beni eski bir çöp parçası gibi fırlatıp attı.

Kumar borçları çok yükseldiğinde, bir insanı satmaya razı oldu.

-Sadece iki yakasını bir araya getirmek için. Ya borcu olmasaydı? Ya sadece ev ya da araba almak için paraya ihtiyacı olsaydı? Bunun için de beni satar mıydı?

Artık ne düşüneceğimi bilmiyordum.

Kalbime çöken ıstırap bir bıçaktan daha derindi. Acı veriyordu. göğüs kafesime vurulan çelik bir beyzbol sopasından daha fazla. Hiçbir amacının olmaması kadar kötü bir şey yoktu.

Ve bende hiç yoktu.

Yatak odamdaki masanın üzerinde duran kavanoza baktım ve biriktirdiğim düğmelerin acınası miktarını gördüm. Hastalık anlaşıp kabul çünkü eve dönmeye kararlıydım. Ama şimdi gitmek için motivasyonum olmadığından, düğmeler önemsiz görünüyordu. Tek işe yaradıkları şey Crow'dan bir şeyler almaktı. Dün gece onunla yattım çünkü yedek bir düğmem vardı. İhtiyacım olan şeyleri almak için kullandığım para birimimdi.

Şu anda sahip oldukları tek değer buydu.

Crow işten tam vaktinde döndü. Her gün aynı saatte ön kapıdan içeri girerdi. Bıkkınlık verecek kadar dakikti. Hareketleri ve eylemleri tahmin edilebilirdi. Bu kadar katı bir rutini varken düşmanlarından nasıl kaçabildiğinden emin değildim.

Duş almak için odasına gitmek yerine yatak odamın kapısını çaldı.

"İçeri gel." Şöminenin yanındaki kanepeye oturdum. Yanımdaki minderin üzerinde bir kitap duruyordu. O korkunç öğleden sonradan beri bir daha kitap okumaya başlamamıştım. Tek yapmak istediğim hareketsiz oturup duvara bakmaktı.

Odaya doğuştan gelen bir otoriteyle girdi. Siyah takım elbisesinin önü ilikliydi ve pantolonunun paçaları kaslı kalçalarını mükemmel bir şekilde çerçevesiyordu. Sahip olduğu pek çok seksi özellik vardı ama özellikle kalçalarındaki güç beni cezbetmişti.

Mavi bir kravat takmıştı, bana tropik suları hatırlatan türden bir mavi. Takım elbisesi gibi derin ve karanlık değildi. Canlı ve güzeldi. Sadece onun gibi sert bir adam bunu başarabilir ve korkutucu görünmesini sağlayabilirdi. Her şeyin bolca erkeksi görünmesini sağladı. Malikânesi zarafet ve zevk, ve bu bile erkeksi görünüyordu.

Beni soğuk bir bakışla karşıladı, kapıdan girdiği andan itibaren sinirliydi. Yoluna çıkmamış ya da onu rahatsız etmemiştim, yüzden sorununun ne olduğunu bilmiyordum. "Evet?"

"Kesin şunu."

Tek yaptığım odamda huzur içinde oturmaktı. Kahvaltı ya da öğle yemeği yememişim. Eğer çalışanları orada olduğumu bilmeselerdi, varlığımdan bile haberleri olmazdı. "Affedersiniz?"

"Kendin için düzenlediğin bu acıma partisi. Bunu çoktan aş ve hayatına devam et." Söylemesi gereken her şeyi söyledikten sonra kapıya döndü. Omuzları sinirli bir şekilde gergindi, sanki ben hâlâ içinde otururken sandalyeyi devirmek istiyor gibiydi.

"Vay canına."

Kapıya ulaştığında arkasını döndü, yüz ifadesi hâlâ buz gibiydi.

"Daha büyük bir pislik olabileceğini düşünmemiştim. Ama sanırım olabilirsin." Hışımınla banyoya girdim ve beni takip edemesin diye kapıyı kilitledim. Suyu açtım ve duş başlığının altında durdum. Ilık su tenime iyi geliyor, öfkemi -en azından bir kısmını- yatıştırıyordu.

Lars yatak odama girdi. "Majesteleri akşam yemeğinde ona katılmanızı istiyor."

Daha önce yaptığı numaradan sonra olmaz. "Bu akşam yemeğimi burada yiyeceğim. Teşekkürler, Lars."

Açık kapı aralığında dururken ellerini arkada birleştirdi. Eğer gitmezse, söyleyecek başka bir şeyi vardı. "Evet?"

"Majesteleri akşam yemeğinin sadece yemek salonunda servis edileceğini söyledi. Eğer yemek yemek istiyorsanız, ona katılmanız gerekiyor."

"O zaman açlıktan ölüyorum." Seçim açıldı. Kitabıma geri döndüm ve sessizce onu mazur gördüm.

Lars kapıyı kapattı ve ayak sesleri uzaklaştı. Bir dakika geçti ve yemek odasında Crow'a söylediklerimi anlattığını biliyordum. Crow'un buraya fırlayıp beni saçlarımdan sürüklemesi an meselesiydi.

Sessiz ayak sesleri bir an sonra kapıma yaklaştı. Bana o kadar hafifçe yaklaşmasına rağmen, her uzvunda öfke olduğunu biliyordum. Gözlerinde kaos yanıyor olacaktı ve muhtemelen yüzüme bir tokat atacaktı.

Kapılar tam zamanında açıldı ve gözleri soğuktan yanan lavın zirveleri. "Get. Senin. Kıçını. Kalk." durdu, güçlü kolları yanlarından sarkıyordu. "Şimdi."

Gözlerimi tekrar kitabıma çevirdim ve okumaya devam ettim. "Hayır."

Elini boğazıma götürdü ve sıkıca kavrayarak başımı kanepeye doğru itti. Bir dizini mindere dayadı ve üzerime eğildi, gözlerinde şiddet tehdidi açıkça görülüyordu. "Şimdi kımılta yoksa ağlayana kadar tokatlarım." Boynumu sertçe salladı. "Beni test etme."

Onu test etmiyordum. Sadece umurumda değildi. "Daha kötüsünü yap, Crow." Bedenim zaten hiçbir şey hissetmiyordu. Jacob'ın üzerindeki darbe yüzünden uyuşmuştu ve bu buz asla çözülmeyecekti. Umutsuzdum, inanacak hiçbir şeyim ve kimsem yoktu. Orada onun tutsağı olarak da olsam, evde de olsam

hala yalnızdım ve güvenecek kimsem yoktu. Beni istediği kadar incitebilirdi ama muhtemelen hiçbir şey hissetmezdim.

Parmakları boynumda gevşedi ve ifadesi değişti. İçinde bir şeyler oldu. Gözlerimde bir titreşim gördü. Ruhumda bir şeylerin kırıldığını gördü. Sonunda kalp atışlarımda sonrasını gördü. Biraz zaman aldı ama sonunda anladı.

Ses tonunu değiştirdi, şiddetli tonunu bırakıp nazik bir ton benimsedi okşamayı tercih ederdim. Şefkatli ve sempatik adam pek sık ortaya çıkmazdı. Ama ortaya çıktığında, bu çok güzeldi. "Lütfen akşam yemeğinde bana katıl." Elini boynumdan çekti ve parmaklarını yanağımda gezdirdi.

Gözlerindeki endişe kemiklerime biraz canlılık getirdi. Bazen öfkesini dindirebilmem ve onun nazik tarafını ortaya çıkarabilmem bana bir çeşit önem kazandırdı. "Tamam."

O akşam terasta akşam yemeği yedik. Güneş tepelerin ardında batmıştı ama gökyüzündeki pastel renk hala devam ediyordu. Hafif bir esinti üzüm bağlarının arasında salınıyor ve asmaların yapraklarını hışırdatıyordu. Yol kenarındaki zeytin ağaçları gecenin yaklaşan gölgesi altında karardı.

Masanın ortasında yanan beyaz mumlar yemeğimizi yerken yüzümüzü aydınlatıyordu. İkimiz de konuşmuyorduk çünkü genellikle yemekte söyleyecek pek bir şeyimiz olmuyordu. Bazen, bir arkadaşının olmasını umursamadığı açıkça ortadayken neden benim de ona katılmamı istediğini merak ediyordum.

"İş nasıldı?" Sessizliği bozan ilk kişi ben oldum. "İyi idi."

Cevapları her zamanki gibi kesik kesikti.

"Orada tam olarak ne yapıyorsun?" Şaraphaneyi işlettiğini biliyordum ama bunun ne anlama geldiğini bilmiyordum. Bazen evde çalışırdı, bazen de bütün gün evde .

"Bir sürü evrak işi. Bir sürü denetleme."

"Bunu yapması için birine para vermiyor musun?"

". Ama düzenli olarak ortaya çıkmak önemli. Herkesi hizada tutar. Onları dürüst tutar."

Bones'un işçilerinden birini nasıl vurduğunu hatırladım. Adam nöbet geçiriyordu ve hareket edemiyordu ama bu Bones için önemli değildi. Yine de onu kafasından vurdu. Sormadan Crow'un çalışanlarına bu şekilde davranmadığını biliyordum.

"İtalya'nın dört bir yanında dağıtım merkezlerim var, dolayısıyla her birini rastgele ziyaret ediyorum. Geleceğimi bilmedikleri zaman duruyorlar. Her an ortaya çıkabilirim."

"Onlara güvenmiyorsunuz gibi geliyor."

Bir almadan önce şarabını evirip çevirdi. Dudaklarını yaladıktan sonra bardağı masaya geri koydu. "Kimseye güvenmiyorum."

Bana da aynısını yapmamı söyledi. Ve haklıydı. Kendi erkek arkadaşım beni cinsel kölelik hayatı için sattı. Adamla birlikte yaşadım, onunla seviştim,

ve sabah işe gitmeden önce onu sevdiğimi söyledim. Ve sonra beni sırtımdan bıçakladı. "Ve yapmamalısın." Bunu asla yapmazdım.

bir daha asla hata yapmam. Kimsenin kalbime girmesine izin vermeyecektim. Bu yolculuk bana insanların doğuştan kötü olduğunu gösterdi. Bir zamanlar inandığım gibi asla iyi değillerdi. Köle olduğumu anlayan iki kadınla bile tanıştım ve bunu hiç umursamadılar.

Crow yemeğini bitirmemiş olmasına rağmen çatalını bıraktı. Genelde küçük porsiyonlar yerdı ve yemek bittiğinde hepsi bitmiş olurdu. Ama bu gece iştahsız bir şekilde tabağını bıraktı. Bakışları benimkilere kilitlendi ve beni derinlemesine ve genişlemesine araştırdı. Bazen sadece bana bakarak düşüncelerimi okuyabiliyordu. "Beni hayal kırıklığına uğrattın."

Nedense bu, odama hışımla girip bana bunu aşmamı söylemesinden daha kötüydü. Bu daha acı vericiydi. "Evet, ben bir insanım. Herkes gibi hislerim ve duygularım var. Senin gibi tamamen mekanik bir robot olamam." Bu kadar yıkıcı bir şeyi bir gecede atlatamazdım. Bu biraz zaman alacaktı.

"Ateşini kaybettiğin için hayal kırıklığına uğradım. Ve onun gibi bir pisliğin ateşini söndürmesine izin verdiğin için daha çok hayal kırıklığına uğradım. Benim tanıdığım kadın bu değil. Tanıştığım kadın bu değil. Sen tam bir savaşçısın."

Bakışlarını tuttum ve damarlarımda neşeye benzer bir şeyin yayıldığını hissettim. Bana iltifat etti -ki bunlar nadiren olurdu. Jacob'ın beni aşağı çekmesine izin verdiğimi biliyordum. Ama kendimi tekrar ayağa kaldıracak kadar güçlü değildim. "Nasıl hissettiğimi asla anlayamayacaksın. Böyle bir ihaneti asla anlayamayacaksın."

"Bana değerden çok daha fazlasını anlıyorum." Gözleriyle beni tehdit ediyor, istediğinden daha azını kabul etmeyi reddediyordu.

"Bu adamı sevdim. Bu adamla yaşadım. Sadece bir kumar borcunu ödemek için beni ömür köleliğe sattığı gerçeği..." Başımı salladım. çünkü bitiremedim. Alçaklığın da ötesindeydi. Bunu düşünmek bile acı vericiydi. Jacob yüzünden iki adam öldürdüm. Onun yüzünden bir deli tarafından acımasızca tecavüze uğradım. Çekilmez varlığım tamamen onun yüzünden oldu. Bunu bir haftada atlatamazdım. Muhtemelen asla da atlatamazdım.

"Bunu düşünme." Sesini sert ve kırılmaz tuttu. "Sakın Değıştirmeyeceğiniz bir şey için stres yapmayın. Şu an geçmişte yaşamayın. Sana olanlar korkunçtu, bunu kabul ediyorum. Dosyanda okuduğumda en az bir hafta boyunca tehlikeli bir ruh hali içindeydim. Ama bunun seni tanımlamasına izin vermeyeceksin. Seni aşağı çekmesine izin vermeyeceksin."

Tekrar ayağa kalkacak ve yoluna devam edeceksin. Sen bundan daha güçlüsün."

anlamamıştı. "Sadece onun yaptığı şey yüzünden umutsuz değilim. Umutsuzum çünkü eve dönebileceğim hiçbir şey yok. Beni arayan bir ailem yok. Benim için endişelenen en iyi arkadaşım yok. Jacob bir aileye sahip olduğum en yakın şeydi. Yaşasam da ölsem de umurunda değil. Burada ya da Amerika'da olmam hiç fark etmez." Boğazındaki yumruyu yuttum. "Benim bir evim yok."

Yüzümü yıkadım ve yatmak için hazırlandım. Yatak odam eskiden güvenli bir sığınaktı, ama şimdi orada olmaktan nefret ediyordum - en azından uyurken. Huzurlu olduğum tek zaman Crow'un kollarını bana doladığı zamanlardı.

O benim şövalyemdi, koruyucumdu, uykumda bile. Ama her gece onunla yatmayı isteyemezdim. Çok fazla düğmem kalmamıştı ve hepsini bir hafta içinde kullanmak istemiyordum.

Kapıma hafifçe vuruldu, erkeksi parmak eklemleri kapıma sürtündü.

"İçeri gel." Saçlarımı yeni taramış ve bir omzumun üzerinden geçirmiştim. Crow'un benim için bıraktığı tişörtü giydim. On beden büyüktü ve dizlerime kadar geliyordu ama rahattı. Bir , sanki her zaman beni gibi hissediyordum.

Üzerinde gri eşofmanıyla içeri girdi. Vücudu sağlam ve belirgindi, kasları vücudunu iskeletine sıkıca tutturan sert hatlara karşı çıkıntı yapıyordu.

Yatakta yanıma oturmadan önce ocaktaki ateşin yanışını izledi. Otururken uzun bacakları genişledi, boyu dizleri hafifçe yukarı doğru büküldü.

Ayaklarım yere değmedi.

Kollarını dizlerinin üzerine koydu. "Seninle yatmamı ister misin?"

Kavanozdaki düğmelere baktım. En altta altı tane vardı, hepsi birbirinden farklı ve eşsizdi. Benim gözümde bu bir tasarruf hesabıydı. Akıllıca harcamalıydim. Onlara ihtiyacım olan bir kâbus ya da daha kötüsü olabilirdi. "Hayır, sorun değil."

Başını hafifçe bana doğru çevirdi ve yüz ifademi izledi. "Keşke yapabileceğim bir şey vardı." Sesi kesildi ve ilk kez acısını gösterdi. Beni önemseyip hiç belli değildi. Bazen,

Beni koruduğu zaman öyle görünüyordu. Ama ertesi gün kendini kaybediyor ve bana bir köpekmişim gibi davranıyordu. O bir muammaydı.

"Yapabileceğin bir şey yok Crow."

"Sadece bu tür bir ihaneti anladığımı bilmeni istiyorum. Bu tür bir acıyı anlıyorum. Ve bir eve sahip olmamanın nasıl bir şey olduğunu anlıyorum." Birleştirdiği ellerine baktı. Kahverengi saçlarının kısa tutamları, parmaklarını hafifçe kıvrılmış uçlarında gezdirmekten dağılmıştı. "Yalnız değilsin. Asla yalnız değilsin."

Söylediği her şeyi dinledim, her kelimeye dikkat kesildim. "Ne ne oldu?" Bana daha önce hiç kişisel bir şey anlatmamıştı. Tek bildiğim bir kardeşi olduğuydu. Ve gergin bir ilişkileri olduğunu biliyordum.

"Babam on yıl önce vefat etti. Annem gideli beş gün oldu." Parmaklarını birbirine sürttü, elindeki işe konsantre olmaya çalışıyordu. onun önünde. Bundan sonra söyleyeceği her ne ise ona büyük acı veriyordu. Omuzları kaskatı kesilmişti ve bilerek kısa nefesler alıyordu. En savunmasız olduğu zamanlarda, aynı zamanda en az duygusal olduğu zamanlardı. "Ve kız kardeşim birkaç ay önce vefat etti." Sesi sabit kaldı ama ellerini sıkıttı. Duygularını kontrol altında tutabilmek için yapabileceği tek şey buymuş gibi. "Benim için zor oldu."

Onun konuşmasını duyduğumda kalbim milyonlarca parçaya bölündü. Jacob bana ihanet ettiğinde, doğru düzgün düşünemedim. Acı fazlaydı. Ama Crow'un acısını itiraf ettiğini duymak, şimdiye kadar yaşadığım her şeyden daha fazla acı veriyordu. Tahammül edebileceğimden daha fazla acıydı. Her şeyi düzeltmek istedim. Acısını silmek istiyordum. "Çok özür dilerim."

Başını öne eğdi. "Bir eve sahip olmamanın nasıl bir şey olduğunu bilirim. Cane var ama... aynı şey değil."

Aramızdaki mesafeye bir an daha dayanamayarak kucağına süründüm ve beline sarıldım. Yüzünü boynumun kıvrımına yaslamadan önce hareketimi karşılamak için arkasına yaslandı. Uzun kolları beni sardı ve olduğum yerde tuttu. Nefes alış verişi değişmemişti ve her zamanki gibi duygusuzdu. Ama varlığım bir şey ifade ediyormuş gibi bana sarıldı.

Alnına bir öpücük kondurdum ve parmaklarımı saçlarında gezdirdim. Kalbim çenesine sertçe çarpıyor, onun hissettiği acının aynısını hissediyordum. Bu adam beni esir almış ve isteğim dışında elinde tutmuştu ama o üzülduğünde benim de kalbim kırılmıştı. Ona itiraf etmek istediğimden daha fazla değer veriyordum. Ne zaman o

Ben iki kat daha fazla acı çektim. Kederimin altında ezildiğimde bana kızmasının nedeni bu muydu? Çünkü o da bunu hissetmek zorunda mıydı?

Yüzünü boynumdan çekti ve bana baktı, acısı hala gözlerinde yanıyordu. Gözyaşı ya da bir damla nem bile yoktu ama acısını daha derin bir şekilde gösteriyordu. Gözleri, onarılamayacak kadar kırılmış olan ruhuna açılan bir kapıydı.

Yüzünü kavradım ve dudaklarına bir öpücük kondurdum. Ona verdiğim en yumuşak öpücüktü. Ağzım yavaşça onun kine doğru hareket etti ve gözlerimin gözyaşlarıyla doyurdum. Sıcak ve tuzlu gözyaşlarım yanaklarımdan süzülerek onun tenine düşüyordu.

Öpüşme devam ederken beni daha sıkı kavradı. Paylaştığımız diğer tüm dokunuşlardan daha derin bir şekilde birbirimize bağlanmıştık. Bu an diğerlerinden farklıydı. Bana narin bir gül yaprağı gibi dokundu ve dudaklarını öperken ona kalbimi döktüm. Kartlarımı yere bıraktım ve ona gerçeği söyledim - onu derinden önemseydiğimi.

O da bana aynı şeyi söyledi.

İçinde bir şeyler koptu ve geri çekildi. Dudakları çekildi, gözyaşlarım hala yanaklarındaydı. Beni kucağından indirdi ve yatağa yatırdı. Sonra ayağa kalktı, şey olmamış gibi kendini kapattı. Bana bakmadı, tekrar buz gibi oldu.

"Crow?" Gözyaşlarımı kolumun tersiyle sildim, onun önünde ağladığım için utandım.

Yere baktı çünkü gözlerimdeki bakışla başa çıkamadı. Elleri kalçalarındaydı, omuzları sertliğine geri dönmüştü. "İyi geceler." Bana sırtını döndü ve uzaklaştı.

Ne anlamamıştım. Bir an, kenetlenmiş, savunmasız ve hassas bir anı paylaşıyorduk. Ve bir sonraki anda, o çekip gitti. Kalbini kapattı ve beni zihninden kovdu. Beni itti, asla geçmemi istemediği bir çizgi çizdi.

Bir daha asla geçemeyeceği bir çizgi.

İkinci Bölüm

Karga

İki gün boyunca ondan uzak durdum. O da bana yaklaşmadı, yani rahatsızlığımız karşılıklıydı. Duvarlarımın bazılarını yıktı, ben de iki kat daha yüksek ve üç kat daha kalın yeni duvarlar ördüm.

Duygularım hakkında konuşmayı sevmezdim. Değiştirilemeyecek şeyleri tartışmaktan hoşlanmıyordum. Artık önemi kalmamış şeylerle vakit kaybetmeyi sevmiyordum. Ama onun büyüünü bozmaya, onu gerçeğe döndürmeye karardıydım. Ona bazı yaraların iyileşmediğini göstermek için gardımı indirdim. Sadece onlarla yaşamak zorundasınız.

Ama bu süreçte kendimi çok savunmasız hale getirdim.

İlişkimizi yeniden kurmam gerekiyordu. Ben efendiydim, o da benim kölemdi. Gidebilmek için borcunu kapatmaya çalışıyordu. Hepsi buydu, başka bir şey değil.

Üçüncü gün odasını ziyaret ettim ve onu ateşin başında kitap okurken buldum. Minyon omuzlarını açıkta bırakan beyaz bir elbise giymişti. Açık renk, hafif zeytin rengi teninde mükemmel duruyordu. Malikânemde yaşamak olduğundan daha fazla güneş ışığına maruz bıraktı. Sonuç güzel ve parlak bir cilt oldu.

Onu tekrar becermek istedim.

Cinsel dürtülerim tüm gücüyle geri dönmüştü. Onu çok istiyordum. Tüm depresyonumu sikip atmak istiyordum. Onunla o anın içinde kaybolmak istiyordum. O ve ben birlikteyken, onun kaygan amından, boşaldığında ağzıyla çıkardığı O'dan başka bir şey düşünmüyordum. çığlık atarken benim adımlı söyledi.

Bana baktığında neden orada olduğumu çok iyi biliyordu. Kitabı kapattı ve bakışlarımla buluştu, eskiden olduğu kadar sert görünüyordu. Belki de son konuşmamız onun omurgasını sertleştirmiş ve benim gibi Benim kadar kötü değil.

Önünde diz çöktüm ve onu kalçalarından tutarak göğsü benimkine bastırana kadar öne doğru sürükledim. Onu sertçe almak istedim ve

Sertçe. Hem acıdan hem de zevkten çığlık atmasını istiyordum.

Elimi cebime attım ve beş düğme çıkardım. Onları yanındaki minderin üzerine bıraktım ve ona tam olarak ne yapmak istediğimi söyledim. O daracık küçük göt deliğini sikmek ve onu tekrar bağtırmak istiyordum.

Düğmelere baktı ve parmak uçlarıyla onları hissetti. "Daha fazlasını istiyorum." "Daha fazla mı?" Yaptığı bir eylem için daha fazla düğme almıyordu.

geçmişte daha düşük fiyat. "Sana ne verirsem onu alacaksın." Elbisesinin önünü aşağı çekerek kıvrımlı göğüslerini ortaya çıkardım. Hemen yüzümü vadiye bastırdım ve derisini yaladım.

Omzumu ve beni itti. "Hayır. Daha değerli bir şey yapmak istiyorum."

Ne istediğini anlamam biraz zaman aldı. Aklım bir şeye odaklanmıştı ve o da bacaklarının arasındaydı. "Ne gibi?"

"Pahalı bir şey." Özgürlük arzusu geri dönmüştü ve bu beni çok tahrik etti. Ateşi geri dönmüştü, alevler mavi olacak kadar kızgındı. Hırçın ve saldırgandı, gücü benimkiyle eşleşiyordu.

"Aklımda yirmi düğme değerinde bir şey var. Ama bununla başa çıkabileceğinden emin değilim."

"Yapabilirim." Gözleri hiç tereddüt etmedi. Kararlılığını korudu, korkuya asla boyun . Bunu yapmaya kararlıydı. Oradan olabildiğince çabuk çıkmaya kararlıydı.

"O zaman sana göstereyim."

En üst kattaki oyun odasına girdik. Altında yatak odası olmayan malikânenin sağ köşesindeydi. Ses geçirmez duvarlar çığlıklar atıyordum. Lars garip fetişlerim olduğunu biliyordu ama karanlık saplantımın boyutunu bilmiyordu.

Deri kayışları tavandan çektim ve ona döndüm. Yüz ifadesini izledim, tepkisini bilmek istiyordum.

Aparata boş gözlerle baktı.

"Seni tavana asacağım. Sonra da seni kırbaçlayacağım." Bu düşünceyle sikim sertleşti. Çığlıklarını duymak istiyordum. Derisinin kızardığını ve yara bere içinde kaldığını görmek istiyordum. Sonra onu becermek istedim.

Deri kayışlara yaklaştı ve onlara baktı. "Tamam." Hiç korkusu yoktu. Belki de bunu daha önce Bones'la yapmıştı.

Belki de benimle kendini
güvende hissediyordu.

"Emin misin?"

Başını salladı.

İstediğimi elde ediyordum ve sikim kalınlaşmıştı. Yirmi düğme yüksek bir bedeldi ama aksiyona değerdı. Elbisesini çekip ve yere düşürdüm. Altına sadece külot giymişti, ben de onları çıkardım ve sonra teninin her yerini öptüm. Ağzım onun vücuduna karşı çaresizdi. O berrak ten çok yakında benim darbelerimle işaretlenecekti.

Dudaklarım omuzlarını öpücüklere boğduktan sonra önünde diz çöktüm ve ağzımı bacaklarının arasına götürdüm. Ayaklarının dibinde diz çökerek vücudunun her yerini okşadım.

Ağzımı girişinde hissettiğinde sertçe nefes aldı. Sessizce inlerken tırnaklarını omuzlarıma geçirdi, güçlü dilimin hassas çıkıntısına karşı hissini seviyordu.

Bunu daha fazla sürdüremezdim. Onu incitmeyi çok istiyordum. Bu kırılmaz kadının sınırlarını zorlamak istiyordum. Kırılmayı hissetmeden baskı uygulamak istiyordum.

Kollarını başının üzerine yerleştirdim ve bileklerini derinin içine kilitledim. Göğsüm sırtına bastırılmıştı ve bu manzara çok hoşuma gitmişti. Ayakları hâlâ yerdeydi ve ben vücudunun kıvrımlarına bakıyordum. Sırtında dik bir kavıs, nefis bir kalça ve kum saati gibi bir vücuda sahipti.

Beline kadar. Önceki durumundan kalan silik yara izleri hâlâ tenindeydi ama onları kendi izlerimle kapatmaya niyetliydim. "Güvenli kelime danteldir." Eğer bir çıkış yoluna ihtiyacı varsa, bir tane vardı. Sadece bunu kullanmamasını umuyordum. "Söyle."

"Dantel."

Yüzünü kendime doğru çevirdim ve onu öptüm. Agresif bir öpücüktü, dil ve dişlerin dahil olduğu türden. Uzaklaşmadan önce kıçına bir şaplak attım. Ellerim ipi buldu ve onu yerden birkaç santim yukarı çektim, daha sonra onu becermek için mükemmel bir yükseklik. Yerine kilitledim ve kırbacımı aldım.

Kıçına baktım ve heyecanımın arttığını hissettim. "Hazır mısın, Button?" Bu lakap ona tutkal gibi yapışmıştı. İlk kullandığım andan itibaren doğru olduğunu hissetmişim. Oyun odasında bile uygun düşüyordu.

"Evet."

"Evet, ne?" Bastırdım.

Cevap vermedi, meydan okuyordu.

"Evet, *efendim*." Ona bu sözleri daha önce hiç söyletmemiştim. Ona benim olduğunu hiç kabul ettirememiştim. Bana bedenini vermişti ama zihni her zaman ona ait olacaktı. Onu kıramadığım gerçeği, bunu yapma daha da artırdı.

"Asla benim olamayacaksın."

Sırtına, omzundan karşı kalçasına kadar uzanan sert bir darbe indirdim. Isırıkla irkildi. Vücudu momentumla birlikte hareket ederek hafifçe sallandı.

"Ne dedin sen?"

Gözlerinde yaş yoktu, henüz değil. "Sen benim efendim değilsin." Ona tekrar vurdum.

Bu sefer irkilmedi. En ufak bir tepki vermedi.

Saygım arttı. Saplantım on kat arttı. Daha önce hiçbir kadın bu odada bulunup da sessiz kalmamıştı. Hiçbir kadın bu tür bir acıya bu kadar gururla katlanamamıştı. Hepsini kırıldı, her biri.

Ona tekrar vurdum. "Bana boyun eğeceksin."

Tek tepkisi sessizlik oldu.

Ona arka arkaya üç kez vurdum, kıkına ve bacaklarının arkasına vurdum. Derisi tepki olarak kızardı ve iltihaplandı.

Heyecanımı kontrol altında tutamıyordum. Vahşi bir canavara dönüştüm, doğası gereği cinsel ve çaresizlik içinde psikotik. Sikimden ön sperm sızıyordu ve onun içinde olmak istiyordum. Onu kırbaçlamayı bitirmek bile istemiyordum. Tek istediğim oydu.

Kırbacı yere fırlattım ve eşofman altımı ve boxerımı yırttım. Eğer o anda onun içine girmezsem, patlayacaktım. Sikim onun için sabırsızlanıyordu. Sesi olsaydı, çığlık atardı.

Onu yüzüme doğru çevirdim ve bacaklarını belime doladım. Parmaklarım girişine doğru ilerlediğinde, beklediğim nemi buldum. Amı benim için ıslanmıştı, sırlıslıkladı. Benim acı vermeyi sevdiğim kadar o da acı almayı seviyor gibiydi.

Kendimi onun girişinde konumlandırımdı ve yüzümü onunkine bastırdım. Kolları başının üzerine doğru çekilmişti ve beni almaktan başka bir şey yapamayacak durumdaydı.

Hızlı bir hamleyle içine girmeden önce dudaklarına sert bir öpücük kondurdum. Onu ayırdığımı hissettiğinde ağzımın içinde inledi. Dudaklarım

onunkine yapışık kalmıştı ama onu öpemiordum çünkü kendini çok iyi hissediyordu. Onun kayganlığının içine düştüm, her itişinin ve bana verdiği her çığlığın tadını çıkardım. "Siktir, bu am..." Anlayamayacağım kadar takıntılıydım. Oyun odamda geliştirdim ve vücuduma musallat olan şehvetli takıntıya teslim oldum. Tüm düşüncelerimi ve mantığımı kaybederek onu olabildiğince sert becerdim.

"Crow..." Adım her zaman gibi dudaklarından kaçtı. Bunu her zaman seksi bir iniltiyle, coşku dolu ve dizginlenemez bir tutkuyla söylerdi. "Twist my meme uçlarını." İlk kez bana bir emir veriyordu.

Bir elimi kıkırda tuttum ve ona istediğini verdim. Ona boşalması için gereken son gücü verdim. Meme ucunu normalde yaptığım kadar daha sert büküm ve aletimin etrafında patladı.

Kalçaları hemen içime girdi, uzunluğundan daha fazlasını istiyordu. Benimle dolu olmak, kırılma noktasına kadar gerilmek istiyordu. "Tanrım, evet." Ağzıma karşı nefes aldı, boğuk çığlıkları tutarsız kelimelere dönüştü.

Sikim bacaklarının arasından sızan nem selini hissetti. İçine girmeden önce ve sırasında benim için çok ıslanmıştı. İçine girdikçe ısı artıyordu. Savunmasız vücudu tavandan sarkıyordu, sol meme ucu kızarmış ve iltihaplanmıştı ve vücudu yara izlerimle kaplıydı.

Bu görüntü beni uçurumun kenarına itti.

İstediğimden daha yüksek sesle inleyerek içine boşaldım. Başım bulutlardaydı ve sikim mümkün olduğunca çok döl saldı. Onu ağzına kadar doldurmak istiyordum. Tohumlarımın o kadar çok olmasını istiyordum ki, dışarı çektiğimde dökülüyordu. Bir kadınla bu tür bir tatmin yaşamama, yargılamadan ya da hoşnutsuzluk duymadan istediğim kadar karanlık olmama hiç izin vermemiştim. Tam olarak ne olduğumu biliyordu ve bunu kendi avantajına kullandı. Şimdi özgürlüğünü kazanmaya daha yakındı.

Üst dudağım efordan terlemişti ve onu öptüğümde dilimde kendi tuzunun tadını aldım. İşim bittiğinde onu her zaman öper, sessizce içinde olmaktan ne kadar keyif aldığımı söylerdim.

Yavaşça çekildim, artık tatmin olduğum için sikim yumuşamıştı.

Spermim ondan damladı ve yere sıçradı - tıpkı hayal ettiğim gibi. "Siktir." Bacaklarını belime doladım ve sikimin tekrar sertleştiğini hissettim. Yığına daha fazlasını eklemek istedim. Başa çıkabileceğinden daha fazlasına sahip olmasını istedim.

Gözlerime yeniden karanlığın çöktüğünü gördü. Bu noktada düşüncelerimi herkesten daha iyi okuyabiliyordu. "Bırak sikine bineyim."

Sikim tüm dikkatiyle ortaya çıktı.

"İki düğme."

O anda, herhangi bir numarayı kabul edebilirdim. Bileklerini çözdüm ve onu köşedeki yatağa taşıdım. Yatak başlığına yaslandım ve onu kucağıma oturttum. "Beni sertçe becer, Button."

Ayaklarının taşaklarına dayandı ve denge için omuzlarımı kavradı. Sonra bir profesyonel gibi sikimin üzerinde aşağı yukarı zıpladı ve devasa uzunluğumun her santimini içine aldı. Göğüsleri yüzümde titriyordu ve en seksi

hareket ederken yüzü.

Her şeyde harikaydı.

Bir elini çekti ve koydu. Parmakları taşaklarıma ulaştı ve sikimi sürerken onları nazikçe ovuşturdu. Hassas dokulara hassasiyetle dokunarak onlara masaj yaptı.

"Siktir." Çenemi sıktım çünkü çok iyi hissettiriyordu. Bir telekızın becerilerine ve bağlı bir kölenin masumiyetine sahipti. Sikim bu şehvet dolu iyiliğe dayanamıyordu. Şimdiye kadar yaşadığım en iyi seksti. Sikim cennetteydi ve asla ayrılmak istemiyordu. Bu sonsuza kadar sikmek istediği amcığydı. Onu gerçekten bırakabilir miydim? Bırakacağıma söz vermiştim ama her şey farklıydı. Bana başka hiç kimsenin veremeyeceği türden bir tatmin veriyordu. Onsuz ne yapardım?

Düşünceler benim için başa çıkılamayacak kadar fazlaydı. Beni karanlığa sürüklediler ve bu iyi bir şey değildi. Gözlerimi onun göğüslerine odakladım ve izledim. Bir an içinde oyuna geri döndüm. Sikim onun içinde seğirdi ve bir sonraki döl turunu serbest bırakmaya hazırlandı. "Bu amcığı seviyorum." Küfürlü konuşmak istememiştim. Sadece ağzımdan kaçmıştı çünkü sikim tam kontrol altındaydı. Bana normalde kaçınacağım şeyleri söyletiyor ve yaptırıyordu.

"Amım sikini seviyor." Ve boşaldım.

Her şey normale dönmüştü.

O korkunç gece sadece uzak bir hatıraydı. Beni kız kardeşim hakkında ya da onu neden bu kadar agresif bir şekilde uzaklaştırdığım konusunda hiç sorgulamadı. Bunu geçmişte, ait olduğu yerde bıraktı.

Düğmeleri için acımasızca çalıştı. Akşam yemeğinde birlikte otururken masanın altından sürünerek bana oral seks yaptı. Ben çalışma odamdayken,

habersizce gelir ve binerdi. Günün her saati seks istiyordu, gökten yağar gibi düğme topluyordu.

Kavanozu yetmişe geldiğinde, gerildim.

Sadece birkaç hafta içinde, borç ödemesinin neredeyse üçte birini tahsil etmişti.

Bu hızla devam ederse, birkaç ay içinde gitmiş olacaktı. Sert seksten son derece zevk alsam da bu kadar çabuk bitmesini istemiyordum.

Gitmesini istemedim.

Ben sözümün eriydim ve sözümü yerine getirmek zorundaydım. Üç yüz altmış beş düğmeye ulaştığında, takip cihazını çıkarmak ve ön kapımdan çıkmasına izin vermek zorunda kaldım.

Başka seçenek yoktu.

Ama bu düşünce elimi titretti. Beynim paniğe kapıldı. Kalp Çarpıntı göğsümü mahvetti. Evim Button'ım olmadan asla eskisi gibi olmayacaktı. Oyun odam hiç bu kadar sıcak olmazdı. Akşam yemeği yerken kendimi yine yalnız hissedecektim. O hayatıma girmeden önce yalnızlıkla büyümüştüm ama şimdi bu beni gerçekten korkutuyordu.

Onun gibi başka bir kadın bulamazdım.

Bu kadar korkusuz ve güçlü birini asla bulamazdım. O sadece acıyla başa çıkmadı. Acı onu şekillendirdi. Karanlık geçmişi onu bu ana hazırlamıştı, tıpkı benimkinin beni aynı şeye hazırladığı gibi.

Zamanı geldiğinde, gitmesine gerçekten izin verecek miydim?

Yemek masasında karşımda oturuyordu, saçları tamamen yumruk gibi açık bukleler . Kolları olmayan koyu mor bir elbise giymişti. Ya giydiği her şeyin içinde iyi görünüyordu ya da Lars vücudunu doğuştan gelen bir seviyede anlıyordu.

Bu düşünce beni biraz kışkandırdı.

Bu gece farklıydı. Her zamankinden daha sessizdi, benimle göz teması kurmuyordu. Şarabını yudumladı ve sessizce yemeğini yedi. Genelde günüm hakkında sorduğu sorular yoktu. Sessizlik rahatsız ediciydi.

Bu yüzden ilk ben konuştum. "Günün nasıl geçti?"

Fransız ekmeği parçasını yemeyi bitirdi. Çiğnerken küçük ağzı hafifçe hareket ediyordu. Kusursuz bir sofra adabına sahipti, bu da takdir ettiğim bir şeydi. Çiğnerken de hiç ses çıkarmıyordu. "Seninle konuşmak istediğim bir şey var."

Sohbeti o yönlendirdiğinde omurgam gerildi. Doğru zamanlarda baskın davranıyor, sahiplenme ve onu kontrol etme içgüdümü artırıyordu. Her gün beni şaşırtan bir rakipti. "Dinliyorum."

"Kavanozumda yetmiş düğme var."

Bu bilinen bir bilgiydi. Kafamda takip ediyordum. Ona verdiğim her düğme pişmanlık doluydu. Ona hiç düğme vermek istemediğim zamanlar oldu. Yalan söylemek ve performansının berbat olduğunu söylemek istedim. Ama o buna bir saniye bile inanmadı. Her gece ona ne kadar çok geldiğimi hissediyordu, hem de defalarca. "Farkındayım."

"Benden bir şey istediğinde, bana düğme verirsin. Ben de senden bir şey istediğimde, sana düğme veririm."

Şimdi bunun nereye gittiğini bilmiyordum. Kendini tekrarlıyordu. "Sadede misin?" Gidecek bir yerim yoktu ama yine de zamanımı boşa harcamaktan nefret ediyordum.

"Senden bir şey istiyorum. Ve bunun için para ödemeye hazırım."

Vücudum entrika ile ısındı. Bazen benimle yatmak isterdi ve bu ona her zaman bir düğmeye mal olurdu. Yatağımı onunla paylaşmak istemiyordum, ama o düğmeyi umutsuzca istiyordum. Gece boyunca onu becermek için ödenecek küçük bir bedeldi. Şimdi farklı bir şey mi istiyordu?

Bir sonuca varana kadar düşüncelerim hemen aşırı hızlandı. Her yerim ateş içinde kaldı. Ya benim onu incittiğim gibi o da beni incitmek istiyorsa? Ya beni bağlamak ve her yerim kan içinde kalana kadar kırbaçlamak istiyorsa? Daha önce bir kadının bana bunu yapmasına hiç izin vermemiştim. Asla

aklımdan geçti. Ama bu kadının bana bunu yapma fikri... beni çıldırttı. Güçlü ve acımasızdı. Beni öyle acımasızca kırbaçlayacaktı ki, onu teşvik etmeme gerek kalmayacaktı. Hepsini kendi başına yapardı. "Ne istiyorsun, Button?" Ses tonumu sabit tutarak sesimdeki heyecanı gizledim. Aletim pantolonumun içinde sertleşmişti ve onu düzeltme dürtüsüne direndim.

"Daha fazlasını istiyorum."

Daha fazla acı mı? Daha fazla kırbaç mı? "Daha fazla ne?"

"Beni bir gösteriye ve yemeğe götürmeni istiyorum."

Söylediklerini duyduğumda zihnim bir anda karardı. Onu doğru duyup duymadığımdan bile emin değildim. Belki de fantezilerim beni ele geçirmiş ve söylediklerine müdahale etmişti. Açıklayacağını umarak sessiz kaldım.

"İki düğme için."

Yani söylediğini düşündüğüm şeyi söyledi. "Bu bir şaka mı?"

Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu ve kenarlarını tuttu. "Hayır."
Hayallerim yıkılınca, içimde bir kızgınlık kaldı. "Seni bir randevuya götürmüyorum. Sana zaten söyledim, ben senin erkek arkadaşın değilim."
"Öyle olduğunu hiç söylemedim."
"O zaman anlaştık."
Parmağını koluna vurarak düşündü. "Beş düğme."
Beş çok fazlaydı. Onun yatak başlığına bağlı olduğu bir gecenin normal bedeli buydu.

"Yapmak istemediğin hiçbir şeyi yapmak zorunda değilsin." Kendi sözlerini bana tekrarladı. "Ama benim istediğim bu. Ve ne kadar çok düğme harcarsam, beni o kadar uzun süre elinde tutabilirsin."

Bu son sözler üzerine merakım arttı. Eğer düğmelerini alırsam, kavanozunda daha az şey olacaktı. Ve burada daha uzun süre kalmak zorunda kalacaktı -muhtemelen süresiz olarak. Belki bir randevu o kadar da kötü olmazdı. "On." Bu işten olabildiğince çok düğme kazanmaya çalışıyordum.

"Beş. Bu sayı pazarlığa açık değildir."

On doların çok yüksek olduğunu biliyordum. Onu kırbaçlamak yirmi düğmeye mal olmuştu ve sadece onunla yemek yemek için on düğme istemek gülünç olurdu. "Birkaç sorum var.

"Dinliyorum."

"Bundan ne çıkar sağlıyorsun?" Benimle bolca vakit geçirdi. Aslında neredeyse her gece birlikte yemek yiyorduk. Sonra onu her gece yatağın içinde becerdim. Dudakları her zaman benim ağzımla öpülürdü. Neden? Buna para harcamak mı?

"Aslında bundan çok keyif alıyorum."

Hâlâ faydasını göremiyordum. Sonra tam yüzüme çarptı. "Kaçabilmen için seni bir şehre götürmemi istiyorsun." Bu sonuca hemen varmadığım için aptaldım. "İşe yaramayacak."

"Kaçmayacağım."

"Gerçekten mi? Birbirimize yalan söylemediğimizi sanıyordum."

Masanın üzerine eğildi ve bana baktı. "Kaçmamın bir anlamı yok. Uluslararası bir uçağa binmek için ne param ne de evraklarım var. Eve gidebilmemin tek yolu senin bana yardım etmen."

Bu mantığa karşı çıkamazdım. "Elçiliğe gidebilirsin." "Nerede olduğu hakkında hiçbir fikrim yok. Ve şansımı denemek istemiyorum
Bones beni fark ettiğinde onu arıyordum. O psikopatın yanına dönmektense burada seninle kalmayı tercih ederim."

Şüphelerim . "Hala anlamıyorum."

"Sen benim tek arkadaşımın Crow. Sevişmediğimiz zamanlarda bile seninle olmayı seviyorum. Sadece senden daha fazlasını istiyorum. Şefkate ihtiyacım var. İlgiye ihtiyacım var. Bir şeylere ihtiyacım var."

Bir kadın olduğu için onun ihtiyaçlarını anlamaya çalıştım. Aylardır eve hapsolmuştu. Konuşmalarımız çok azdı. Zamanımızın çoğunu sevişerek geçiriyorduk. Daha fazlası yoktu.

"Sebebin bir önemi yok. Beni incitmekten neden bu kadar zevk aldığını hala tam olarak anlamış değilim. Beni kırbaçladıktan sonra sikinin içimde neden bu kadar kalın olduğunu. Ama sormuyorum çünkü bir fark yaratmıyor. İstedğim şey bu. Düğmelerimi al ve bana ver. Ya da verme."

Böyle kalın kalın anlattığında itiraz edemedim. Haklıydı. Sebebi her neyse, önemli değildi. Ya onun düğmelerini istiyordum ya da . "Şartlarını kabul ediyorum."

"Teşekkür ederim."

Ondan ne kadar çok düğme alırsam, o kadar az düğmeye sahip olacaktı. Ve sonsuza dek benim olacaktı.

Lars beni girişte karşıladı. "Efendim, bu akşam yemeği için herhangi bir tercihiniz var mı?"

"Hayır. Ben dışarı çıkıyorum."

"Dışarı mı?" Yalnızlığı tercih eden tanınmış bir münzeviydim. Evin dışında yemek yemem çok nadirdi. Ve Lars da bunu saklayamazdı. açıklamayı şaşkınlıkla karşıladı.

"Evet. Button ve ben dışarı çıkıyoruz."

"Kulağa hoş geliyor." Muhtemelen aşçılara izinli olduklarını söylemek için mutfaka önce bana başıyla hızlıca bir selam verdi.

İkinci kattaki yatak odasına doğru yürüdüm ve parmak uçlarımı kapıya vurdum.

"İçeri gel."

kaç kere çaldıysam da alışamadım. İçeri dalmak istedim çünkü onun sahibiydim. Ama yaparsam bana cehennemi yaşatırdı. Hâlâ takım elbisemi giyerek içeri girdim.

Pencerenin önünde durmuş, tarlalara bakıyordu.

Manzarayı sevdiğini biliyordum çünkü pencere her zaman açıktı. Ne zaman gece için alarm kurulsa, o pencereyi dikkate almamam gerekiyordu. Ona asla kapatmasını söyleyemezdim. O da bu konuda fikrini söylerdi. "Bu akşam benimle yemek yemek ister misin?"

Sonunda bakışlarını bana çevirdi, ilgisi hiç yoktu. "Elbette."

Sorumu daha iyi ifade etmeliydim. "Benimle Toskana'da akşam yemeği yemek ister misin? Sonrasında şarap tadımına gideriz diye düşünmüştüm."

Gözleri hemen ışıkla doldu, heyecanı inkar edilemezdi. Pencereyi bıraktı ve tüm dikkatini bana verdi. Gözlerindeki o sevinç daha önce hiç görmediğim bir şeydi. Bana hiç bakmamıştı. Ondan aldığım tek ifadeler küçümseme ve şehvetti - üzüntümden dolayı ağladığı zamanlar hariç.

Engellemeye çalıştım.

"İsterim." Ellerini göğsünün önünde sıkıca birleştirdi. "Ne zaman?"

"Hazırlanır hazırlanmaz."

"Yirmi dakikaya ihtiyacım var."

Avucumu uzattım, parmaklarım dışa doğru gerildi.

Ona baktığında gözlerindeki mutluluk donuklaştı. Kavanozdan beş düğmeyi aldı ve uzattığım elime bıraktı. Sonra kollarını kavuşturdu ve gitmemi bekledi.

Onları cebime attım ve ortamın içine ettiğimi bilerek dışarı çıktım.

Yarım saat sonra beni fuayede karşıladı. Merdivenlerden inerken üzerinde daracık siyah bir elbise vardı. Sade, kalçalarını ve belini saran ve göğüs dekoltesini oldukça iyi gösteren bir elbiseydi. Boğazında altın bir kolye asılıydı, Lars'ın onun için seçtiği bir şeydi.

İçeri girerken ona baktım ve saçlarının yumuşak buklelerini fark ettim. Saçları tek omzunun üzerinden çekilmişti ve uzun, göğsünü geçiyordu. Makyajı normalde daha ağırdı. Gözleri karanlık ve seksiydi.

Becerilebilir görünüyordu.

Bana yaklaşırken tepkimi izledi. Her zaman yaptığı gibi yüz ifademi okumaya çalıştı. Onu bu kadar iyi anladığım ama onun beni gerçekten anlamadığı gerçeğinden nefret ediyordu.

Ama zahmet etmesine gerek yoktu. Bazen o sormadığında ona cevaplar veriyordum. "Button, sen mükemmelsin." Kolumu beline doladım ve onu yanıma çektim, mükemmel göğüslerinin göğüslerime değmesini seviyordum.

göğüs. Gecemizi bitirdiğimizde, onu yatağın içine sertçe becerecek ve o muhteşem göğüslerin her yerine boşalacaktım.

"Teşekkürler. Sen de yakışıklı görünüyorsun." Elini göğsümde gezdirerek gri yakalı gömleğimi yokladı. Üst düğme açtı ve parmakları aradaki çıplak tenime dokundu.

Belki onu arabada becerirdim.

"Hadi gidelim." Bu işi ne kadar çabuk bitirirsek, o kadar çabuk evde olurduk. Ve ben onun bacaklarının arasında, kayganlığının içinde, tam da ait olduğum yerde olacaktım.

Özel üretim Audi'mi şehre doğru giderken tepelerin arasından sürdüm. Geniş açık alanlarla görkemli manzaraları tercih ettim. Zeytin ağaçlarının kokusunu seviyordum. Yaz ya da kış, Toskana çok güzeldi. Birçok farklı yere seyahat etmişim ama hiçbirisi bu ülke kadar dikkat çekici değildi.

Arabayı sürerken gözleri pencereden dışarı odaklanmıştı, sahte özgürlük hissine değer veriyordu. Kaçırıldığından beri iki farklı evde kilitli kalmıştı. Uzun zamandır en canlı hissettiği an bu olmalıydı.

Kaçmayacağını biliyordum. Bunu konuştuktan sonra aklıma böyle bir düşünce gelmedi. Silahımı getirmeye zahmet etmedim çünkü endişelenmiyordum. Arabada her zaman bir tabanca vardı ama dolu değildi.

"Daha güzel bir yer gördüğümü sanmıyorum..." Biz ilerlerken gözleri tepeleri takip etti.

"Çünkü yapmadın."

Bana döndü, gözleri çok güzeldi. Kirpikleri uzun ve uzundu, ruju yakut kırmızısıydı.

Rengin aletimin tabanına bulaştığını hayal ettim.

Elini aklının durduğu vites koluna götürdü ve ben hemen şüphelenmeye başladım. Arabayı ele geçirmeye mi çalışıyordu? O bir savaşçıydı, bu yüzden beni şaşırtmazdı. Onun yerine elini benimkinin üzerine koydu.

Ona baktım, ne yaptığından emin değildim.

Tekrar pencereden dışarı baktı, eli benimkinin üzerinde rahatladı.

Normalde çekilirdim. Sevecen bir adam değildim. Tabii işler sekse vardı, ilgilenmiyordum. Ama bana ne istediğini söyledi ve parasını ödedi. Eğer o kırbaçlanıp tokatlanabiliyorsa, ben de bunu yapabilirdim.

Bunu ona verebilirim.

Elimi çevirdim ve parmaklarımızı birbirine kenetleyerek onu bir sevgili gibi tuttum.

Birleşen ellerimize baktı ama tepki vermedi. Tekrar pencereden dışarı bakana kadar bir dakika geçti, eli hâlâ benimkinin içindeydi. Kısa süre sonra başparmağı parmak eklemlerime değdi, sert ve nasırlı deriyi hissetti.

Dokunuş beni rahatlattı. Ama bunun farkına varmak bedenimi sinirli bir şekilde gerdi. Sevgi vermek benim için zordu ve almak benim daha da zordu. Kanımı yakıyor ve beni nefret dolu bir insana dönüştürüyordu.

Ama yapabilirim.

Ona ağza alınmayacak şeyler yaptım ve o da rolünü oynadı. Eğer istediği buysa, bu onun fantezisiyse, bunu yapabilirdim. Mümkün olduğunca uzun süre benim kölem olmalıydı.

Ve onun elini tutmak bunu gerçekleştirecekti.

Yemek masasında karşıma oturdu ve menüye baktı. Çantasından katlanmış bir kâğıt parçası çıkarmadan önce gözleri bir ileri bir geri gidip geliyordu. Menüye geri dönmeden önce göz gezdirdi.

Ona ilgiyle baktım. "Button, ne yapıyorsun?" "Menüyü deşifre ediyorum. Her şey İtalyanca." Yere bırakmasını işaret ettim.

"Hayır," dedi hemen. "Bunu çözmek istiyorum." Beni başından savdı ve ne sipariş etmek istediğini bulmak için notlarını kullanmaya devam etti. "Sonunda salyangoz sipariş etmek istemiyorum."

Dudağımın kenarı bir gülümsemeyle yukarı kalktı. "Bu Fransızca, İtalyanca değil." "Oh... Ben hala bir şey istemiyorum." Parmaklarını Dalgınca saçlarını okşuyordu ve bunu yaparken ne kadar seksi görüldüğünün farkında bile değildi. Kulaklarındaki elmaslar mum ışığında parılıyordu.

Odadaki en güzel kadındı, rakibi yoktu. Aslında girdiğim her odadaki en güzel kadın oydu. Onu ilk gördüğümde etkileyici bulmamıştım. Uzun zamandır güzel ve egzotik kadınlarla birlikte olmuşum. Ama şimdi farklı hissediyordum. Küçüklüğünü fark ettim

Makyaj yapmadığında yanaklarında çiller olurdu. Gülümsediğinde ağzının bir tarafının diğer tarafından biraz daha yukarı fark ettim. Mükemmel bacaklarının ne kadar uzun ve ince olduğunu fark ettim. Her yara izi onun gücünü kanıtlıyor, onu yenilmez kılıyordu. Lekeli yanakları ve kızarmış gözleriyle ağladığında bile... büyüleyici görünüyordu.

Hayatımda hiç bu kadar takıntılı olmamıştım.

Onun ruhu beni bir pervane gibi kendine çekti. Depresyona girdiğinde bile benim hiç olmadığım kadar güçlüydü. Gözünü kırpmadan korkunun gözlerinin içine . Kendisi için ayağa kalktı çünkü hiçbir şeyin başka kimse yapmazdı. Hiçbir şeyi olmadan bağımsız ve güçlü bir kadın olarak kendine bir hayat kurdu.

Saygımı hak ediyordu. Ve hak ediyordu.

"Tamam, sanırım ne istediğimi biliyorum." Kağıdı katladı ve çantasına geri koydu.

Zihnimin ne kadar uzaklara sürüklendiğini fark etmemiştim. Beş dakika boyunca orada oturdum ve sahip olduğu her niteliğe dikkat çektim. Normalde hiçbir şey düşünmezken iç düşüncelerim öfkeleniyordu. "Peki neye karar verdin?"

"Lazanya."

Göğsüm sessiz bir kıkırdamayla gümbürdedi. "Alışık olduğun Amerikan saçmalıklarına hiç benzemeyecek."

"Şimdi karşılaştırabilirim."

"Şaraba ne dersiniz?" İçki menüsünü masaya doğru uzattım.

Onu fırçaladı. "Şarap hakkında hiçbir şey bilmediğimi itiraf etmekten utanmıyorum. Uzman olan sensin."

Menünün üstüne koydum. "Hangisini istersin? Kırmızı mı beyaz mı?"

Parmakları tekrar saçlarına gitti ve bir tutamı kulağından çekip çıkardı. "Emin değilim. Mülkte sahip olduklarımız iyi. Dediğim gibi, burada uzman olan sensin." Sözü asla bana bırakmazdı. Ve asla onun adına karar vermeme izin vermezdi.

Bir bakıma onu evcilleştirmiştim. "O zaman bana bırak."

Garson kız masamıza yaklaştı ve moka rengi gözlerini bana doğru çevirdi. Muhtemelen beni üzüm bağından tanıyordu. Hiçbir şekilde ünlü biri değildim ama Toskana'lılar şaraplarını ve nereden geldiğini bilirlerdi.

Benimle İtalyanca birkaç kelime konuştu ve birkaç dakika boyunca randevumu görmezden geldi.

Konuşmayı hızla yemeğe yönlendirdim. İtalyanca olarak ikimiz için de sipariş verdim ve menüleri uzattım.

Sahte bir gülümsemeyle reddetmemden duyduğu acıyı gizledi.

Tekrar yalnız kaldığımızda, masanın üzerinden Button'ı izledim. Gözlerinde bir miktar kızgınlık vardı ama tedirginliğinin çoğunu gizliyordu.

"Bana sadece üzüm bağımı soruyordu."

"yalan söylemediğimizi sanıyordum." Sesi buz gibi kesildi ve beni tam da o noktaya getirdi.

Nereden biliyordu?

"Biraz İtalyanca anlayabiliyorum. Ne anlamayan aptal bir Amerikalı olduğumu varsayarak üzerinize geliyordu. Bütün İtalyanlar bu kadar saygısız mı?"

Sesindeki ateş, sikimin pantolonumun içinde canlanmasına neden oldu. Öfkesini ve sahipleniciliğini duymak beni sinirlendirmesi gerekirken tahrik ediyordu. "Bu gece seninle eve gidiyorum. O yüzden bırak gitsin."

"Hâlâ sinir bozucu..." Sepetten bir parça ekmek aldı ve ağzına atmadan önce birkaç parça kopardı.

Çok sık yemeğe çıkmazdım. Sadece biriyle görüştüğümde ya da bir toplantım olduğunda çıkıyordum. Yemekleri sevsem de, Lars'ın hazırladığı yemekleri tercih ediyordum - çünkü sosyal etkileşim gerekmiyordu.

"Biriyle çıkıyor musun?" Ellerine baktı ve ekmeği ayırdı.

"Şu anda mı?"

"Hayır. Benden

önce."

Bu tür sorular sorulmasını istemiyordum ama bunun anlaşmanın bir parçası olduğunu varsaydım. Eğer o bir şey sormazsa, konuşacak pek bir şey de olmayacaktı. Ben sessizlikten memnundum ama o değildi. "Benim ilişkiler... burada ve orada."

"Yani onları bana yaptığın gibi dövmüyor musun?"

"Hayır, var." Bu ilişkimizin en güzel yanıydı. Bana güvendiklerinde, onlara en karanlık şeyleri yapmama izin verdiler. Buna bayıldılar ve daha fazlasını istediler.

"Hiç buna başvurmadan bir kadınla birlikte oldun mu?"

"Birkaç tane." Birkaç kez takıldık ama asla tatmin olmadım. İnmek ve iştahımı doyurmak için şiddete ihtiyacım vardı. "Ama uzun sürmüyorlar

uzun."

"Hiç evlenmek istiyor musun? Çocuk sahibi olmak?"

"Hayır." Cevap sert geldi, soruyu sorduğu için bile kırgındı. Benim işimde kimseye bakamazdım. Bir eşim ve ailem olamazdı. Ömrümün sonuna kadar hep hedefte olacağım. Eğer Biri bana karşı gelmek isterse, tek yapması gereken sevdiğim birini almak olurdu.

Ve başka kimseyi kaybedemezdim.

Button sorusuyla sınırı aştığını anladı ve geri adım . "Sizi kırdıysam özür dilerim."

"O zaman yapma."

"Sadece merak ettim. Kötü bir niyetim yok." "Bir gün evlenmek istiyor musun?"

"Hayır." O da benim kadar çabuk cevap verdi.

Bu beni şaşırttı. Biriyle çıkmak istediğine göre, hâlâ romantizme inandığını düşünmüştüm. Belki de yanılmışımıdır. "Nedenini sorabilir miyim?"

"Kimseye güvenmiyorum. Ve bir daha asla güvenmeyeceğim." Ekmek dilimini bitirdi ve bir dilim daha aldı.

Sepete dokunmadım. Ekmeğin büyük bir hayranı değildim.

"Geleceğini mahvetmesine izin vermemelisin." Her erkek böyle sadistçe bir şey yapmazdı. Ben bir suçlu, bir katil ve bir hırsızdım. Ama ben bile bunu yapmazdım. "Sana gerçekten değer veren birini bulacaksın."

"Öyle olsa bile, güvenme yeteneğim gitti. Asla geri gelmeyecek." "Her şey zamanla geri gelir."

Başını iki yana salladı. "Benim gördüklerimi gördüysen, bu mümkün değil. Erkeklerin gerçekte ne kadar iğrenç olduklarını gördüm. Aletlerinin her hareketlerini nasıl kontrol ettiğini gördüm. İnsanların gerçek yüzünü gördüm ve erkeklerin hepsi aynı."

Bu noktayı tartışmak istedim ama yapamadım. Şimdiye kadar karşılaştığım en kötü adamlardan biriydim. Ona tecavüz etmemiş olabilirdim ama bu beni iyi bir insan yapmazdı. Hala bacaklarını açması için rüşvet kabul ediyordum. Daha iyi biri değildim. "Bu deneyim inancınızı kaybetmenize neden olduğu için üzgünüm."

"Öyle olmadı. Sadece gözlerimi açtı."

Garson kız yemeklerimizle döndü ve onları yerleştirdi. Sadece bana bakıyordu ve Button'ı görmezden geldi, muhtemelen onun bir meslektaşım ya da müşterim, seks kölem değil.

Button ona sertçe baktı, sessizce onu tehdit ediyordu. Şarabı doldurduktan sonra ortadan

kayboldu - neyse ki

O gittiğinde, Button'ın ekşi ruh hali . "Kıskanç bir tip misin?"

"Kıskanmıyorum." Lazanyasını kesti. "İnsanların beni önemsizmişim gibi göstermesinden hoşlanmıyorum."

"Muhtemelen senin bir müşteri olduğunu düşünüyor."

"Ben ." Birkaç ısırık aldı, hâlâ gergindi.

Hiç evlenmek ve kimseye güvenmiyordu ama yine de kıskanıyordu. Pek mantıklı gelmedi. Ama yine de, eğer bir adamın göğsüne bir bıçak saplardım. Bunun aşkla hiçbir ilgisi yoktu. Her şey sahip olmakla ilgiliydi. "Şimdi öğrenecek." Elimi masanın üzerinden kaydırdım ve onunkini tuttum. Parmaklarımızı birbirine kenetledim ve yemeğe devam ettim.

Parmakları hemen benimkilere karşılık verdi. Bana sıkıca sarılana kadar tenimde yer değiştirdiler. Birleşen ellerimize baktı, şefkat geldiğinde öfkesi hemen kayboldu.

Pencereye yakın bir masaya oturduk ve mezelerin ve tattığımız farklı şarapların tadını çıkardık. Zaten çevremdeki her tür şarabı denemiştim. I ne ürettiğimi biliyordum ve rakiplerimin ne anlıyordum. Bu tecrübe çok soğukkanlıydı.

Ama Button'ın hoşuna gitti.

Kadehi bir profesyonel gibi karıştırdıktan sonra her bir şarabın tadına baktı. "Bunu beğendim."

"Benimkilerden biri."

"Gerçekten mi?"

Başımı salladım.

"Kaç çeşit şarap üretiyorsunuz?"

Bu yüklü bir soruydu. "Aklıma gelenler... en az yüz tane."

"Vay canına. Hep şarapla mı ilgileniyordun?"

"Sanırım. Ama her zaman sert içkilerle de ilgilenmişimdir."

"Şaraphaneyi kendi başınıza mı açtınız?"

Başımı salladım.

Bileklerini masanın kenarına dayamıştı, kaslı kolları seksiydi. Dokunmayı bıraktığı için saçları iki omzuna dökülmüştü ve

Sanki bir fotoğraf çekimine girecekmiş gibi yüzünü çerçevesliyordu. Elbise sırtındaki ve poposundaki yara izlerini örtüyordu ama orada olduklarını biliyordum. "Bunu nasıl başardın?"

Aklım kışındaki küçük yara izlerine takıldı. "Uzun silah işindeyim. Babamla aram açıldı ve kendi işimi kurmak için yola çıktım. Bana patronluk bıkmıştım. Onun gölgesinde yaşamaktan bıkmıştım. Ben de payımı aldım ve şaraphaneyi açtım.

Birkaç yıl içinde başarılı oldu." "İşe ne zaman geri döndünüz?"

"Babam vefat ettiğinde." Ben de onun için hiç gerçek anlamda yas tutmamıştım. En son konuştuğumuzda ikimiz de incitici şeyler söylemiştik. Annem beni arayıp haberi verene kadar yıllar süren bir sessizlik oldu. "Cane ile birlikte işe geri döndüm ve ortak olduk. Yani zamanım ikisi arasında bölündü."

Sessiz olmasına rağmen gözleri ilgisini gösteriyordu. Her kelime kulağına giriyor ve aklında kalıyordu. Ne zaman birlikte olsak tüm dikkatini bana veriyordu. "Şimdi hoşuna gidiyor mu?"

"Pek sayılmaz." Bu iş gurur duyduğum bir şey değildi. Değdiğinden daha fazla soruna yol açtı. Bir sürü düşman edindim, hiç uyumayan türden. Bones benim en büyük düşmanımdı. birbirleriyle tanıştılar. "Ama Cane bunun bir parçası olmamı istiyor. Tek başına yönetmek istemiyor."

"Onu dinlemeye ne zaman başladın?"

Dudağımın kenarı bir gülümsemeyle kalktı. "Tek başına üstesinden gelemeyeceğini biliyorum. Ben metodikken o düşüncesiz. Ben işleri ağırdan alırken o sabırsız. Mantıktan çok hırsla düşünüyor. Birbirimizi dengeliyoruz."

"Şaraphaneyi seviyor musun?"

"Evet, bu dürüst bir yaşam ve başardıklarımın gurur duyuyorum. Üzüm bağlarına on sekiz yaşındayken başladım ve birkaç yıl içinde İtalya'nın en büyük şaraphanesi haline geldi."

"Annen gurur duyuyor olmalı."

"Evet." Ama babam hiç öyle değildi. O buna amcık boku derdi. "Eğer bana göstermek istersen, bir ara görmek isterim."

"Elbette." Tarlada geçen bir günün ardından onu ofisimdeki masamın üzerine çıkarmaktan çekinmezdim. Onu işçilerime göstermekten, her gece yatağa götürdüğüm kadını görmelerine izin vermekten çekinmezdim. Onu koluma takmak bazen bir güç oyunuydu.

Şarabını bitirdikten sonra bir sonrakine geçti. "Sorularıma cevap verdiğiniz için teşekkür ederim."

Üç aydır benimle yaşıyordu ve gerçek bir şey hakkında hiç konuşmamıştık. Doğrudan iş konuşuyorduk, düğmelere ve dantellere kadar. Farkında bile olmadan sorularını kolaylıkla yanıtlıyordum. Benim hakkımda Lars hariç herkesten daha çok şey biliyordu. "Bir şey soruyormuş gibi hissetmediğim zaman cevap vermekten çekinmiyorum. sorgulama."

"Seni asla sorgulamak istemedim. Sadece seni tanımak istedim." Gözleri kadehine kaydı ve bir yudum almadan önce şarabı karıştırdı.

Bakışlarını kaçırdığı her an onu izledim. Parmaklarının boyalı tırnaklarıyla bardağın üstünü tutuşunu inceledim. Yakut kırmızısıydılar, rujunun rengine uyuyorlardı. Uzun ve ince parmakları vardı, beni emerken sikimin etrafını sarmak için mükemmeldi. Göz kapakları aşağıdayken, uzanıp uçlarından dik bir şekilde kıvrılan her bir kirpiği görebiliyordum. Dolgun ve gürdü, daha önce hiç görmediğim kadar kalındı. Makyajsız her gün güzeldi ama giyindiğinde gerçek olamayacak kadar güzel görünüyordu. Hayatımda hiç ondan daha güzel bir kadının karşısında oturmamıştım. Ve onun hiçbir fikri yoktu. Nasırlı bir geçmişten gelen biri nasıl bu kadar yumuşak ve güzel olabilirdi? Doğal zarafetini, gururunu nasıl koruyordu? "Sen bir köyde büyüdün. New York mu?"

Masaya geri koymadan önce şarabını bitirdi. "Doğma büyüme buralıyım. Dünyada onun gibi bir şehir yok."

"Özlüyor musun?"

Omuz silkti. "Böyle bir yerde olmak tüm trafiğe, insanlara, gürültüye ve kirliliğe kızmama neden oluyor. Cildim hiç olmadığı kadar iyi görünüyor ve ciğerlerim ilk kez nefes alabiliyormuş gibi hissediyor. Yani hayır, sanırım özlemiyorum. Eskiden burayı çok severdim ama şimdi buradayım... özlemiyorum. çok seviyorum."

En azından benim eğleniyordu. Lüks bir hayat yaşıyordu. El pençe divan duruyordu ve dünyanın en güzel vadisinin huzurundaydı. "Yollarınızı ayırdığınızdan beri ailenizle konuştunuz mu?" Dosyası bana onun hakkında çok şey anlatıyordu ama sadece bir anlatıcının verebileceği ayrıntıları vermiyordu.

"Hayır." Sesinde acı yoktu. "Umursadıklarını sanmıyorum. Ben ne yapacaklarını bilmedikleri bir kazaydım. Koruyucu ailede yaşamak zordu. Sokaklarda yaşamak da zordu. Ama onlara yakın bir yerde olmaktansa bunları tekrar yaşamayı tercih ederim."

Sesindeki kızgınlık karşısında irkilmedim. Babam ve ben Ama bunun nedeni ikimizin de çok kontrolcü olmamızdı. Onunla aynı fikirde olmadığımda beni yerden yere vururdu ama bu beni daha da zorlardı. Ama ona saygı duyuyordum. Ondan çok daha iyi durumdaydım.

"Hiç evlat edinildin mi?"

"Bir keresinde. Manhattan'da hoş bir aileydi. Karısından ve kocasından hoşlanmıştım. Ama sonra kadın hamile kaldı ve beni tutamayacaklarını anladılar. Bu yüzden beni geri gönderdiler."

Yüz ifadem değişmedi ama kalbimin düğümlendiğini hissettim. Bir aileye kabul edilmek ve sonra gerçek çocuk ortaya çıktığında onun yerini almak travmatik olmalıydı. "Kaç yaşındaydın?"

"On üç."

Bu durumu daha da kötüleştirdi. "Özür dilerim."

"Olan oldu. Üniversiteye başladığımda olmam gereken kişiye dönüştüm. Öğrenciler geçmişimi bilmiyordu, bu yüzden temiz bir başlangıç yaptım. İşte o zaman hayatım değişti. Her şey daha iyiye gitti ve hayatımda ilk kez mutluydum - kredilerim bir yana." Bir sonraki numuneyi bardağına doldurmadan önce kıkırdadı.

Her zamankinden fazla hayranlık duydum. Cehennemden geçmişti ama yine de pozitif çıkmıştı. Kendine acıma partisi verebilirdi ama asla yapmadı. Devam etti ve asla pes etmedi.

Bana kendimi hatırlattı.

"Üniversitede erkek arkadaşın var mıydı?" Bu fikir beni hasta etti. Benden önce başka erkekler de vardı. Benden sonra da erkekler olacaktı. Bu fikir beni rahatsız etmemeliydi. Aslında, bu düşünce karşısında gözümü bile kırpmamalıyım. Ama kııptım. Cevabını istemediğim bir soru sordum.

"Evet." Bu anıyı hatırlayınca gülümsedi. "Jason. İyi bir adamdı."

Eski sevgilisinden sevgiyle bahsederdi. Bu nadir bir şeydi. "Neden ayrıldınız?"

"Benden iki yaş büyüktü, yani benim mezuniyetimin sonunda mezun oldu. İkinci . Kaliforniya'da bir iş buldu ve uzun mesafe durumu . Arkadaş olarak yollarımızı ayırdık." Onunla ilgili övgüyle bahsettiği tek anısı oydu. Geri kalan her şey karanlıkla doluydu.

"Onunla hâlâ görüşüyor musunuz?"

"sırada birbirimize mesaj atıyoruz. Ama çok samimi şeyler değil. Ben ona biriyle görüşüp görüşmediğini hiç sormadım, o da bana sormadı. Bu, üzerinde sessizce anlaştığımız bir şeydi."

Artık kaçan kişi gibi konuşmaya başlamıştı. Daha da büyüdüm. Saniyeler geçtikçe rahatsız oluyordum, içimde açıklanamaz bir öfke hissediyordum. Sevdiği adamın hâlâ ona düşkün olduğu gerçeği derimi iliklerime kadar yakıyordu. Onun geçmiş yaşamı benim için önemli olmamalıydı. Geleceği de benim için önemli olmamalıydı. Ama derin bir şekilde rahatsız ediyordu. "Onunla yattın mı?"

Gözlerini devirdi, dudaklarında bir gülümseme vardı. "Üniversitedeydim. Evet, onunla yattım."

Bu cevap beni daha da gerginleştirdi. Konuyu değiştirmek istedim çünkü her geçen saniye daha da rahatsız oluyordum. Yüzümü soğukkanlı tuttum ama elim kadahi öyle sıkı kavradı ki neredeyse kırılacaktı. "En sevdiğin şarap hangisi?"

Masanın üzerindeki şişeleri inceledi ve bir sonuca varmaya çalışırken iç dudaklarını çiğnedi. "İkincisi."

Benimkilerden

biri. "Seninki ne?"

"Bu soruya cevap veremem."

"Neden veremezsin?"

"Çıkar çatışması."

"Bu gazeteyle bir röportaj değil. Benimle konuşuyorsun." Öne doğru eğildim ve şişeleri inceledim. "İkincisi."

"Güzel. Başkasının şarabını kendininkine tercih etseydin garip olurdu."

"Sanırım." Boş bardağımı yere bıraktım. "Gitmeye hazır mısın?" Yemek yemiş ve şarap içmiştik. Anlaşmanın bana düşen kısmını yerine getirdim. Onu yatakta altımda istiyordum. O zavallı erkek arkadaşıyla ilgili anılarını yok etmek istiyordum. Nasıl olur da onu elinden kaçırırdı? Bana tam bir aptal gibi geldi.

"Evet. Arabana binmeyi seviyorum. Güzel bir şey."

Eğer içine girmek istiyorsa, tek yapması gereken arabama iltifat etmektir.

"Teşekkürler. Sen yolcu koltuğundayken çok daha güzel görünüyor."

Bana seksi bir sırıtış attı. "Arka koltuğa ne dersin?"

Yatak odasına girdik ve hemen arkasından yaklaşıp dar elbisesinin fermuarını açtım. Fermuarı kışına kadar indirdim, siyah tangasının üst kısmını ve o tatlı yanaklarını gösterdim. Bu manzara karşısında boğazımdan derin bir hırıltı çıktı. Sikim şimdiden dölle dolmaya başlamıştı. O kaygan amcığın içinde olmak için yanıp tutuşuyordu.

İnce kumaşı ayak bileklerine kadar çektim ve diz çöktüm. Gövdesini aşağı doğru iterek yatağın ayak ucuna doğru eğilmesini sağladım. Parmaklarım tangasını kavradı ve dilimle minik yarığını yalarken tangasını üzerine çektim. Tahmin ettiğim gibi ıslaktı ve onu daha da ıslatmaktan zevk alıyordum.

Benim için inledi, kışını ağzıma daha fazla bastırdı çünkü daha fazlasını istiyordu. Kalın dilimin hassas klitorisini ovmasını istiyordu. Diğerinin tam olarak ne istediğini anlayacak kadar çok birlikte olmuştuk. Onun hoşlandığı ve hoşlanmadığı şeyleri doğuştan biliyordum.

Ayağa kalktım, sonra pantolonumu ve boxerımı çıkardım. Onu arkadan sertçe becermek, yaptığım her hamlede kışının titremesini izlemek istiyordum. Parmaklarım hızla gömleğimin düğmelerini açtı, böylece onun arkasındaydım.

Arkasını döndü yatağın daha yukarısına, sırt üstü yatıp başlığa yaslandı.

Hareketlerini anlamıyordum ama sorgulamadım. Üstüne çıktım ve göğüslerinin arasındaki vadiyi öptüm. Göğüslerini de en az kışık kadar seviyordum. Göğüsleri mükemmeldi.

Elini ayırdığı dizlerinin arasına götürdü ve diğer eliyle saçlarımı okşarken klitorisini ovuşturdu. Benim için sessizce inledi, meme ucumu ağzına sığdırabilmek için sırtını eğdi.

Siktir, çok seksiyydi.

Bir meme ucunu büktüm ve diğerini emdim, aynı anda hem irkilmesini hem de inlemesini dinledim. Parmakları memesini daha sert ovuşturdu ve için yüksek sesle inledi, malikanedeki herhangi birinin sadece benim için yaptığı seksi çılgınlıkları dinleyip dinlemediğini umursamadı.

Bütün gece ona bakmak beni ona karşı çaresiz bıraktı. Gözlerinin etrafındaki karanlık ve dumanlı bakışı sevdim. Dudaklarının yakut rengini sevdim. Mum ışığında çok güzel görünüyordu. Sikim dünyadaki her şeyden daha çok onun içinde olmak istiyordu.

Sikim karnına yaslanmış, sıvıyı göbek deliğine bulaştırıyordu. Bol miktarda kayganlaştırıcı püskürttü ama buna hiç ihtiyacım olmadı. Onun

benim için her zaman sırlı sıklamdı.

Geri çekildim ve kalçalarını kavradım. Ağırlığını kaydırdım ve onu çevirdim. Onu yatağa sertçe vuracaktım, yastıklara karşı boğuk çığlıklarını dinleyecektim.

Arkasını döndü. "Ne yapıyorsun?"

Karanlıkta ona baktım, bir şey kaçırıp kaçırmadığımdan emin değildim. "Sikeyim seni."

"Ben istiyorum." Bacaklarını belime doladı ve beni üstüne çekti.

"Nasıl istediğin umurumda değil." Her şeyi benim yöntemimle yapardık ve o da bununla başa çıkmak zorundaydı. Okuldan uzaklaştırılsa da gelmesini sağladım.

ya da bir şifonyerin üzerine eğildim. Misyoner yapmadım çünkü sıkıcıydı. Benim zevkime göre fazla samimiydi. Sadece bir kez yaptık çünkü onu ilişkimize alıştırıyordum. En son yüz yüze geldiğimizde benim acım için ağlamıştı. Yakınlığı, atan kalplerimizin senkronizasyonunu hissetmek istemedim.

"Bu gece benim gecem." Kalçalarını belime yasladı. "Sana ne söylersem onu yapacaksın. Şimdi itaat et."

Bu emirle omurgam hemen ürperdi. Daha önce hiçbir kadın bana talimat vermeye cesaret edememişti. Bunu o kadar zahmetsizce ve o kadar inançlı bir şekilde yaptı ki sikim daha da kalınlaştı. Baskın olan bendim, kontrole ihtiyacı olan erkek. Ama çelikten omurgası olan bu kadın beni tahrik ediyordu. O benim mükemmel eşim, dengimdi. Neredeyse istediğini yapacaktım. "Her şeyi tersinden anlıyorsun, Button. Seni yüzüstü becereceğim, o yüzden arkayı dön."

"Hayır. Bu gecenin parasını ben ödedim. Benim senin için yaptığım gibi, sen de benim istediklerimi sorgusuz sualsiz yapacaksın." Gözlerinin derinliklerinde yanan ateş, beni sıcaktan yakmak üzereydi.

Gözlerim şaşkınlıkla kısıldı. "Akşam yemeği ve gösteri için para ödedin. Seks asla dahil değildi."

"Bu ima edildi."

"Hayır."

"Evet." Tırnaklarını kollarıma geçirerek beni sessizce uyardı. "İstiyorum. Yavaşça istiyorum. Beni dünyada senin için önemli olan tek gibi öpmeni istiyorum. Şimdi yap şunu."

Vanilya seksi istedi. Kahretsin hayır, bunu ona vermeyecektim. "Seninle sevişmeyeceğim."

"Emin ."

Arkamdan konuşması beni ateşledi. Ağzımı onun o güzel ağzına bastırmak istedim. Onu boyun eğmeye zorlamak istiyordum ama aynı zamanda karşılık vermesini de istiyordum. "Bu anlamaya dahil değildi. Şimdi kapa çeneni de sevişelim." Sikim zonkluyor ve serbest kalmak için can atıyordu.

"Güzel. İki düğme."

"Hayır." Bana ödeyebileceği hiçbir düğme yoktu. Ben vanilya yapmadım. Asla yapmadım ve asla yapmam.

"Beş."

"Bana bunu yaptıracak kadar düğmen yok."

Tırnaklarını göğsüme geçirdi ve neredeyse kanayana kadar derimi kazdı. Sesi alçaldı, seksi ve güçlüydü. Gözleri benimkilere kilitlenmişti. "Seninle yapabileceğimi hiç düşünmediğim şeyler yaptım. Zevk alacağımı hiç düşünmediğim şeylerden zevk aldım. Sana ihtiyacın olanı verdim. Şimdi sen de bana ihtiyacım olanı ver."

Bakışlarını tuttum ve kararlılığımın kaybolduğunu hissettim.

Dudaklarıma yumuşak bir öpücük kondurarak işbirliği yapmam için beni ikna etti. "Şimdi." Ağzıma doğru nefes aldı, kendine olan güveni beni kendimden geçirdi. Sözleri her şeyi yeniden düşünmeme neden oldu. Deri kayışlarla tavana asıldı ve kanayana kadar onu kırbaçlamama izin verdi. İstedğim her şeyi yapmıştı çünkü İhtiyacım olduğunu biliyordu. Şansını denedi ve açık davrandı. Bu çoğu kadının yapacağından daha fazlasıydı.

"Üç."

Elleri omuzlarıma gitti ve yavaşça sırtımdan aşağıya doğru sürükledi. Ağzımın kenarını öptü ve bacaklarını belime doladı. "Üç."

Anlaşma mühürlenmişti ve ben de sözleşmenin bana düşen kısmını yerine getirdim. Ağzımı onunkine bastırdım ve onu yavaşça öptüm, başka hiçbir şeye değil yaptığım şeye konsantre oldum. Kalbimi kapattım ve sabit bir atışta tuttum. Her öpücükten ve her okşamadan fiziksel olarak zevk aldım, asla duygusal olarak değil.

Sevgime hemen karşılık verdi. Tırnakları sırtımda gezindi ama derimi kesmedi. Dokunuşları nazik ve davetkârdı. Onu her öptüğümde ağzımın içine doğru nefes alıyordu.

Kendimi onun üstüne yerleştirdim ve sikim sanki kendi aklına sahipmiş gibi girişini buldu. Bacakları hala belime sarılıyken ucumu sıırılsıklam girişine bastırdım.

Nemi hissettiğimde sırtım özlemle kıvrıldı. Sikime karşı çok iyi hissettiriyordu. Sıcak ve kaygandı, büyük kalınlığının içeri doğru yardımcı oldu. Daha önce hiç olmadığı kadar ıslaktı. Ve bu mümkün olduğunu düşünmediğim bir şeydi.

Yavaşça içine daldım, her santiminde onu biraz daha gerdim. Amı Cennet gibiydi ve sonsuza dek içine gömülü kalabilirdim. Sikim burada bir ev yapmak ve asla ayrılmamak istiyordu.

Ayak bileklerini birbirine bağladı ve sırtımın ortasına, tam omurgama dayadı. katlanmıştı, göğüsleri altımdaydı. Elleri kalçalarımın gitti ve onları sahiplenici bir şekilde kavradı.

"Karga..." Dudakları ayrılmıştı ve yüzü kızarmıştı. Daha başlamadan çok hoşuna gitmişti. "Tanrım, Crow." Kıcımlı tuttu ve beni içine doğru çekti. "Sikin çok iyi hissettiriyor."

İçine girmeden önce durakladım. Sözleri tenimde geziniyor ve her yerimi kanatıyordu. Beni zaten olduğumdan daha fazla tahrik ettiler. Zar zor bir şey yaptım ve o altımda buruşuk bir karmaşaydı. Nefes alışım hızlandı ve aletim daha da hassaslaştı. Kanalının her hareketini hissedebiliyordum. Daha fazla nemin karşıladığı seli hissedebiliyordum. rahminin derinliklerinden.

İçine girmeden önce sikimi yavaşça dışarı çektim, sikim dar amına girerken tekrar gerildim. Kalçalarım hemen daha sert hareket etmek, daha hızlı sikişmek istedi ama bedenimi kontrol altında tuttum. İtişlerimi yaptım Yavaş ve nazık.

Ve ben zaten gelmek istiyordum.

Kendimi kontrol etmek normalde olduğundan daha zordu. Tek yapmam gereken vücuduma komut vermektir ve o da itaat ediyordu. Ama şu anda, normallik

Pencere. Bu güzel kadın benden bu kadar zevk alırken doğru düzgün düşünemiyordum. Onu inleyen ve daha fazlası için yalvartan bendim. Bu kraliçeyi fetheden kral bendim. Özgürlüğünün parçalarını takas ettiği adam bendim.

Sikim zonkluyordu.

"Crow." Adımı üçüncü kez söyledi ve bu onun son rekorunu kırdı.

Kalçalarım yavaşça içine doğru itildi ve her hareket ettiğimde kıcım kasıldı. Yavaşça içine girdim, yatağı zar zor salladım. Dudaklarım onunkilerle birlikte hareket etti ve dilindeki şarabın tadına baktım. "Çok güzel görünüyorsun

Bu gece." Kelimeler dudaklarımdan kendiliğinden döküldü. Zorlamama gerek yoktu. I

Denemesine gerek kalmadan ona istediğini verdim. Hareketin içine girdiğimde ve bedenlerimizin bağlantısına konsantre olduğumda diğer her şey yerine oturdu.

eridi, dudakları titriyordu. Adımı tekrar söyledi, bu sefer her zamankinden daha tutkulu bir şekilde. "Crow..." Kolları boynuma dolanmadan önce tırnakları kıcıma battı. Parmakları saçlarıma gömüldü ve yumuşak telleri hissetti.

Vücutlarımız terden sıırıslıklam olmuştu ve birlikte inliyorduk. Fırsat buldukça onu öpüyordum ama bazen bu çok iyi geliyordu. Aynı anda hem yaptığım şeye konsantre olup hem de onu öpemezdim. Alnımı ve ben hareket ederken gözlerine baktım. İrislerindeki ateş dansını izledim. Hâlâ maviydiler ama yakıcıydılar. Benimle birlikte kayboldu, bilinçli düşünce sona erdi ve duygular başladı.

Genellikle patlamadan hemen önce yaptığı gibi pazularımı kavradı. "Senin için geleceğim..."

Bacaklarının arasındaki kayganlığın arttığını hissedebiliyordum. O kadar ki. Taşaklarıma kadar damladı ve çarşaflarına batarak onları nemli hale getirdi. Kalbim beklenmedik bir acıyla kavruldu ve nefesimin ciğerlerimi terk ettiğini hissettim. "Bana benim olduğunu söyle." Defalarca reddetmişti ama cevabının farklı olacağını biliyordum. Bunu ruhumda olduğu kadar kemiklerimde de hissedebiliyordum.

Güç tam göğsüne çarptığında etrafımda sıkıştı. Kasıldı ve kıvrandı, amcığı yaralayana kadar sikimi sıktı. "Karga..." Keskin tırnakları derime saplandı. "Ben seninim... sadece senin."

Bunlar aylardır duymak istediğim kelimelerdi ve şimdi beynime girdiklerinde vücudum zayıfladı ve her şeyi tüketen zevke teslim oldum. Döllerim taşaklarımdan şaftıma doğru ilerlerken aletim alev alev yanıyordu. Güçlü bir patlamayla onun içine boşaldım ve ona mümkün olduğunca çok döl verdim. "Düğme." Kolumu beline doladım ve onu sıkıca kendime doğru tuttum, bana şimdiye kadar bildiğim en büyük tatmini veren zirveyi bitirdim. Birbiri ardına üç kez boşalmış gibi hissettim. Onu olabildiğince sert sıkışım gibi kaslarım acıyla sızladı. Her şey ağrıyordu ama aynı zamanda çok iyi hissettiriyordu.

Üzerinden yuvarlandım ve sırt üstü uzandım. Bacaklarım otomatik olarak çarşafları tekmeledi çünkü burası bir kazan dairesi gibiydi. Nefes alışım yavaş yavaş normale döndü ve vücut ısım düştü.

Gözlerim ağırlaşmıştı ve yatmaya hazırdım. Çok yorulmadan doğruldum ve yatağın kenarına geçtim.

Kolumu tuttu ve beni sabitledi. Sadece basit bir bakışla bana tam olarak ne istediğini söyledi.

İsteksizce kabul ettim. Yatağa, onun yanına geri döndüm ve onu vücuduma doğru çektim. Bacakları belime dolandı ve yarı sertleşmiş aletim amına bastırdı. Yüz yüze geldiğimizde yumuşak dudaklarına baktım. Uykudan dolayı rahatlamışlardı. Kırmızı renk yoktu, muhtemelen ağzıma ve dilime bulaşmıştı. Elim yüzünü kavradı, sonra yumuşak nabzını hissedebildiğim boynuna gitti.

Gözlerini açtı ve bana baktı, gözlerinin derinliklerinde yorgunluk vardı. Ateş sönmüştü ve şimdi huzur içindeydi. Elini göğsüme götürdü ve parmaklarını atan kalbime yasladı.

Bedenim kontrolü ele aldı ve dudaklarımı onunkilere bastırarak diğerlerinden farklı bir öpücük verdim. Yumuşak ama agresifti. Nazik ama kontrol ediciydi. Geri çekildim ve ona karşı olmadığım anda üşüdüğümü hissettim. "Benim."

Elini göğsüme sürttü. "Senin elin."

Üçüncü Bölüm

İnci

Acıyı severdim. Derinin ısırmasını, kırbacın şaklamasını ve Aletin beni sert bir şekilde alışı. Gözleri kömür gibi karardı ve yeraltı dünyasına daldı. Tanıdığım o şefkatli adam kayboldu ve yerini çok daha sadist bir versiyonu aldı.

Bu da hoşuma gitti.

Ama vanilyayı gerçekten çok severdim.

Beni nazıkçe öpmesini, dudaklarının acele etmemesini ve her okşayışının bir amacı olmasını seviyordum. Dudaklarımı sanki ezberlemeye çalışıyormuş gibi hissediyordu, ben yanımda yokken bu hissi hafızasından geri çağırmaya çalışıyordu.

Güçlü kalçalarını yavaşça içime soktu, her şeyi sikinin her santimi daha kalın ve daha uzundu. Amım hiç olmadığı kadar kaygandı ve birlikte hareket ettikçe farklı bir dünyaya düştüm.

Her düğmeye değdi.

Ondan yapmadığı bir şeyi yapmasını istediğim için kendimi suçlu hissetmedim.

rahattım. Bana inanılmaz şeyler yapmıştı ve bunu kanıtlayacak yaralarım vardı. Ama bir kez şans verdiğinde bundan zevk aldı. İçime bıraktığı döl miktarından bunu anlayabiliyordum. Hepsini tutamadım.

İlk kez bana sahip olmasına izin verdim, tüm . Sadece benim için bir şey yaptığında bunu hak . Durumun kontrolünü bana bıraktı, sadece bu gece için gücü serbest bıraktı. Her an kontrolde olmamak onun için zordu. Ama bir şekilde o gücü buldu, benim için.

Bunu daha sık yapmak istiyordum. Ancak akşam zaten dokuz düğme harcamıştım ve toplamım büyük bir darbe aldı. Boş kalmadan önce bunu sadece altı kez daha yapabilirdim. Beni rahatsız eden şey özgürlüğümü kaybetmek değildi. İstedğim şeyler için ödeme yapma kabiliyetimi kaybetmekti.

Daha fazla düğmeye ihtiyacım vardı.

Kahvaltuya indiğimde sabah gazetesini okuyordu. Renkli bir kravatla güzel takım elbiselerinden birini giymişti bile. Saçları geriye taranmıştı ama uçları hala biraz kıvrıktı. Sabahın ilk saatlerinde onu görmek çok güzel bir manzaraydı.

Elindeki kâğıdı çektim ve kışımı kucağına bıraktım.

Sabah ritüelinin kesintiye uğramasına sinirlenmek yerine, Aleti sertleşti. Soğuk gözlerle bana baktı, karanlık dış görünüşü ve sakın ifadesi normale dönmüştü. Nadiren beni içeri alırdı. Ve bir kez izin verdiğinde, sonrasında daha da içine kapanık oluyordu. "Gitmeden önce sikimi ister misin?" Hemen işine geri döndü.

Kalçalarını kavradım ve ereksiyonuna karşı hafifçe öğüttüm. "Her zaman senin sikini istiyorum."

Elleri kalçalarıma gitti ve onları sertçe sıktı. Elbisemi belime kadar çekti, böylece kışım ortaya çıktı. Parmakları hemen yanaklarıma gitti, onları ayırdı ve tangamı parmakladı. "Ne tesadüf. Sikim seni götünden sikmek istiyor." İşaret parmağını arka girişime götürdü ve içeri kaydırıldı.

Vücudum eskiden gerilir ve parmaklarını savuştururdu ama artık buna alışmışım. Gevşemeye devam ettim ve onun sondalamalarına karşılık olarak esnememe izin verdim. "O zaman neden yapmıyor?" Kemerini ve fermuarını açarak sikiinin dışarı çıkmasına izin verdim. Kalın ve uzundu, şimdiden suyuyla parlıyordu.

Bir parmağını daha içime soktu, yüzü arzuyla kızarmıştı. "Sanırım yapacağım." Beni göğsüne doğru daha da çekti ve tangamı üzerine çekti. Elimi tuttu ve yüzüme doğru tutarak sessizce bana emretti.

Üzerine tükürdüm ve arkama uzanarak ucundan taşaklarına kadar uzunluğunu ovdum. Yukarı aşağı hareket ettim, yapışkan tükürüğüm onu yağlıyordu.

Gözleri daha da karardı ve kışımı sürekli parmaklayarak daha derine ve daha sert hareket etti. "Kışını da en az amın kadar seviyorum. Bunun mümkün olduğunu düşünmemiştim." yavaşça dışarı çekti ve sikiinin tabanını kavradı. Onu girişime doğrulttu ve sadece ucuyla beni iyice gerdi. Titrek bir nefes verdi, tüm uzunluğunun içimde hissedilmesini bekliyordu.

Tabanını tuttum ve daha ileri gitmemesi için onu sabitledim. Gözleri benimkilere baktı, sabırsızlıkla yanıyordu. "On düğme."

"Beş."

"On." Kımıldamıyordum çünkü kazanacağımı biliyordum. Sertleşmiş ve zonkluyordu, bir an önce içime girmek için sabırsızlanıyordu. Düşünceleri tamamen seks üzerineydi. Her şeyi kabul edecek kadar çaresizdi.

Ağzının kenarını yukarı kaldırdı ve hırladı.

"Seni o kadar sert sikeceğim ki günün geri oturamayacağım."

Parmakları kalçalarımın saplandı ve siki avuçlarımın içinde seğirdi.

"Tamam. Buna değse iyi olur."

Zaferle gülümsedim ve sonra ucunu girişime doğrulttum. Acıya rağmen kıcıımı sikmesine bayılıyordum. Ama o düğmeleri gerçekten başka bir şey için istiyordum. Ona karşı koyamayacağı bir şey vermek bunu başarmanın en iyi yoluydu.

Sikinin dibine kadar kaydım ve beni gerdiğinde irkildim. Bunu kaç kez yapmış olursak olalım, kıcıım onun kalınlığına asla alışamadı. Bu bana acı veriyordu, gözlerimi yaşartacak türden bir acı.

Gözleri benimkilere yapışmış, yüzümdeki her ifadeyi ezberliyordu. Elleri kıcıımın altında hareket etti, yanakları hafifçe ayırdı, böylece horozu bolca yer buldu. "Becer beni."

Omuzlarını kavradım ve ayaklarımın üzerinde yükseldim. Aletin üzerinde zıpladım, defalarca kıcıma girdiğini hissettim. Aleti tükürüğümünden ıslanmıştı ama kayganlaştırıcı ile olduğu kadar pürüzsüz değildi. Onu tekrar tekrar içime alırken sürtünme yakıyordu ama devam ettim.

Crow elleriyle beni yönlendirdi ve hızını artırdı. Yeraltı dünyasına indi, patlayıcı bir orgazm yaşamak için acıma ihtiyacı vardı. Beni boyuna daha sert çekti.

"Tanrım..." Gözlerimden yaşlar süzülürken uzun boyunu içime doğru ittim.

"Daha sert."

Emrettiği gibi yaptım, o düğmeleri kavanozumda istiyordum. Kıcıım ona uyum sağlamak için iyice gerildi ve acı acımasızlaştı. Aleti çok büyüktü, kanalı çok dardı. Gözlerim yaşlarla doldu ve birkaç tanesi kayıp gitti.

Gözyaşlarımın düşüşünü izledi, göğsü artan uyarılma ile yükselip alçaldı. "Benim için ağlamana bayılıyorum..."

Tırnaklarımı takım elbisesine geçirdim ve kıcıımı tekrar tekrar onun uzunluğuna bıraktım. Onu içime her sertçe soktuğumda acıdan nefesim kesildi. Sanki tam ortasından yırtılacakmış gibi hissediyordum.

Parmaklarını bacaklarımın arasında gezdirdi ve klitorisimi sertçe ovdu. Hassas yumruya karşı dairesel hareketler yaparak beni ateşledi.

Başparmağı o bölgeyi ovmaya devam ederken iki parmağı amıma girdi. "O kışa boşalmak için sabırsızlanıyorum."

Vücudum terden kayganlaştı ve amım serbest bırakılmak için ağrıyordu. Acı hâlâ dayanılmazdı ama aynı zamanda beni tahrik ediyordu. Aletinin ne kadar büyük olduğunu ve ne kadarını kaldırabileceğimi bilmek, arzuyla kasılmasına neden oldu.

". " Parmakları yarığımın içinde hareket etti ve nemi klitorisime .
"Kıçındaki siki seviyorsun, değil mi?"

"Evet..." Saçlarım hareketlerimle birlikte aşağı yukarı zıpladı. Göğüslerim elbisenin içinde sallanıyordu. Daha fazla tahrik olduğumda kığım gevşedi. Aleti daha kolay oturuyordu ama yine de beni acıyla geriye itiyordu. takım elbisesine damlamadan önce çeneme düşmeye devam etti.

"Kıçın çok sıkı."

Bu hissin içinde sürüklenirken gözlerimi kapattım. Bedenim alev alev yanarken zihnim kapandı. İçten dışa doğru yandım ve tutuştum. kozmik ateş topu. İstedikimden daha yüksek sesle çığlık attım ve faaliyetimizi evdeki diğer herkese duyurdum. Ben milyonlarca parçaya ayrılırken klitorisimi daha sert ovuşturdu. Parmaklarının amımda, sikişin de götümde olması bana doğru zamanda doğru basıncı verdi. Bir patlamayla sarsıldım, kafam güzelken aletini daha sert aldım.

"Siktir." Kalçalarımı kavradı ve beni daha sert bir şekilde yukarı ve aşağı yönlendirdi, aletini içime daha sert ve daha hızlı soktu. Dişleri dudaklarımı ısıırıyordu.

Omzumu ısırmadan önce köprücük kemiğimi.

Isırık orgazmın biraz daha uzun sürmesini sağladı.

Kendini gidebildiği yere kadar itti ve içime boşaldı, beni olabildiğince çok tohumla doldurdu. Sandalyeye yaslandı ve aletinin ne kadar iyi hissettirdiğini bastırmaya çalışarak sessizce inledi. İşini bitirdiğinde gözleri memnuniyetle düştü. "Düğme."

Göğsüne doğru eğildim ve yüzümü onunkine yasladım. Aleti yavaşça içimden çıktı ve zorla girdiği için kığım ağrıyordu. Onu sert bir şekilde becerdikten sonra bir duşa ihtiyacım vardı. Acıya rağmen hoşuma gitmişti. Ama düğmelerimden daha çok zevk alacaktım.

Başparmağıyla gözyaşlarımı sildi. "İşteyken bütün gün bunu düşüneceğim."

"Belki eve döndüğünde bunu bana tekrar yapabilirsin."

Memnuniyetine rağmen gözleri ilgiyle karardı. "Eğer istiyorsan seni yeterince sert sikmedim."

". Ama daha fazla ödemeye hazırsanız daha fazla acı çekmeye hazırım."
Elleri yanaklarımda duruyordu. "Beni öldürüyorsun, Button."
"Sen de beni öldürüyorsun."

Dördüncü Bölüm

Karga

Orada olmak istemedim.

Tek düşünebildiğim beni bekleyen kadındı. Onu yine götünden sikmemi, zaten çektiğim acıdan daha fazlasını çektirmemi istiyordu. Benim için ağlıyordu, boyumdan aşağı her kayışında devasa aletim onu parçalıyordu. Onun gözyaşlarını görmek içimdeki şeytanı, canavarı ortaya çıkardı.

Ve hala daha fazlasını istiyordu.

Benden hoşlanıyordu ama kendi amaçları da vardı. Toplayabildiği kadar çok düğme biriktirme işindeydi. O Kasıtlı olarak beni seks delisi yaptı, böylece onun saçma şartlarını kabul edecektim. Normalde beş düğme vereceğim sikiş için ona beş düğme verdim.

Ve bunun için ona saygı duydum.

Şimdi ofisimde oturmuş, kafam karmakarışık bir haldeydim. Bugün neden işe gitme zahmetine katlandığımdan emin değildim. Kölem benim dönmemi beklerken bir şey yapmak zordu.

Kahretsin, bunu düşünmek bile beni sertleştirdi.

Kapım çalındı. "Bil bakalım kim?" Kapıyı kırıp açtı ve kafasını içeri soktu. "Neden suratın asık?" Dar bir kot pantolon ve beyaz bir bluz giyerek içeri girdi.

Düşüncelerimden sıyrıldım ve gerçekliğe geri döndüm. "Jasmine, burada ne yapıyorsun?" Sandalyemden kalktım ve masanın etrafına geldim. Hareket ederken ceketimin önünü ilikledim.

"Napa'dan yeni döndüm. Bir uğrayayım dedim." Bana doğru eğildi ve her iki yanağını da öptü.

Ben de aynısını ona yaptım. "Nasıl geçti?" Masaya yaslandım ve kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum.

"Çok güzel. Toskana ile kıyaslanamaz ama yine de değer bir yer." Jasmine şirketim için çalışan bir araştırmacıydı. Dünyanın dört bir yanından bilgi toplamak için uzun bir izin almıştı.

Şarap Kaliforniya'nın en büyük malıydı ve orada çok zaman geçirdi.

"Peki ne öğrendiniz?"

"Aslında çok fazla." Çantasından bir dosya çıkardı ve masamın üzerine koydu. "Okunacak çok şey var, bu yüzden sana her şeyi akşam yemeği ve şarap eşliğinde anlatabilirim." Bana yaklaştı ve kollarını pazularıma dayadı.

Jasmine ve ben o gitmeden önce sevişiyorduk. Oyun odamdan ve ona şaplak atmamdan hoşlanıyordu. Hiç tereddüt etmeden istediklerimi yaptı ve birkaç ay boyunca yanımda kaldı. O gidince anlaşmayı bitirdim ve devam ettim. Burada olması, kaldığımız yerden devam etmek istediğim anlamına gelmiyordu. Birinden uzaklaştığımda asla geri dönmezdim. Ben işte. "Şu anda meşgulüm. Fırsat bulduğumda bunu okuyacağım." Onun yakınlığından kaçtım ve masanın arkasındaki yerime döndüm, büyük tahta parçasını aramızda tuttum. "Yolculuğunuz için teşekkür ederim. Umarım iyi vakit geçirmişsinizdir."

". Ama evi özledim." Masanın kenarına yaklaştı ve hafifçe öne eğilerek göğüs dekoltesini ortaya çıkardı.

"Uğradığınız için teşekkür ederim. İşimin başına dönmeliyim." Kendimi bu garip durumdan uzaklaştırmak isteyerek onu kibarca başından savdım. Sağa sola ince ipuçları bırakıyordu. Ama benim kayıtsızlığım o kadar da ince değildi.

"Meşgul adam. Nasıl bilirim..." Kapıya doğru geri döndü ve yürümeden önce bana dostça bir el salladı.

Ona sadece başımı salladım.

Düğme bana sinsice yaklaştı.

Beni cinsel olarak memnun etti ve doymak bilmeyen iştahımı tatmin etti. Bana en pis şeyleri yaptı, onu becerirken şaplak atmam için yalvardı. arkasında. Onu her yere götürdüm, yatağıma, duşa ve hatta havuza.

Kavanozu çabucak doldu. Ne kadar çok seks yaptığımızı fark etmeden kavanoza altmış düğme daha ekledi.

Kendimi rahat hissetmem için çok fazlaydı. Cezasının neredeyse yarısını bitirmişti. Bu hızla devam ederse kısa sürede buradan çıkmış olacaktı.

Ve bu benim için kötü bir haberdi.

Ya bana yaptığı harika seksi yavaşlatacaktım ya da düğmeler için çalışacaktım. İlk seçenek mümkün olmadığından, ikincisini tercih etmek zorunda kaldım. O kavanozu daha fazla dolmadan tüketmek zorundaydım. Bu benim açımdan alışılmışın dışında davranışlar gerektiriyordu ama onu yanımda tutmak için ödün vermeye hazırdım.

Bir akşam yatak odasına girdim ve onu ateşin yanında kitap okurken gördüm.

Yerde bir İtalyanca sözlük vardı ve notlar alıyordu. Siyah fiyonklu, saten pembe bir gece elbisesi giymişti. Lars'ın onun için seçtiği bir şeydi.

Yalnız olmadığını fark edince başını kaldırdı. "Hey."

Gözlerim hemen hafifçe ortaya çıkan kıkına gitti. Yaklaşmadan önce boğazımdaki yumruyu yuttum. Yanındaki halının üzerine diz çöktüm, alevler sadece birkaç adım ötedeydi.

Doğrulup kitabını kapattı. Yatmaya hazır olduğu için yüzünde makyaj yoktu ama yine de çarpıcı görünüyordu. Saçları o sabahki şekillendirmeden dolayı gevşek bukleler halindeydi. Şimdi onlar çözülüyor ve saçlarını dalgalı hale getiriyorlardı.

Okunamayan bir ifadeyle beni izliyor, sormadan tam olarak ne istediğimi anlamaya çalışıyordu. Tanıdığım çoğu insan gibi düşüncesiz değildi. Bir hamle yapmadan önce seçeneklerini dikkatlice değerlendirirdi. Çıkarıcı ve gözlemciydi.

Masanın üzerindeki kavanoza baktım ve on düğmemizi aldım. Onları cebime atmadan önce numaralarını görebilmesi için avucumun içinde tuttum. "Emrinizdeyim."

Sözlerim üzerine gözleri karardı, kontrolü ona verdiğimde içinde bir ateş patladı - anlık da olsa. Seçeneklerini değerlendirdi bir cevap bulmadan önce. "Sahile yakın mıyız?"

Bu soru beni şaşırttı. Söylemesini beklediğim son şey buydu. "Otuz dakika uzaklıkta. Neden?"

"Bir günlüğüne oraya gitmek istiyorum. Öğle ve akşam yemeği yemek istiyorum ve sonra buraya dönüp gerçekten iyi bir seks yapmak istiyorum." dolandırmadan bana tam olarak ne istediğini söyledi. Romantik bir kaçamak için bütün gün yanımda olmamı istiyordu.

"Eğer istediğin buysa." Onun düğme koleksiyonuna bir çentik atmam gerekiyordu.

"Tatlı ve romantik olmanı istiyorum."

Bunu nasıl yapacağımı bilmiyordum. "Deneyebilirim."

"Hayır. Yapacaksın."

Bana bu kadar inançla emir verdiğinde, keşke yirmi kırbaç yemek gibi daha kötü bir şey yapmamı emretseydi. sırtımda. Benim onu incittiğimden daha çok onun beni incitmesini istiyorum. Bu fikir beni sertleştirmeye yetti. "Sahilde bir evim var. Orada kalmak ister misin?"

"Öyle mi?" diye sordu şaşkınlıkla.

"Evet. Tam Akdeniz'de." "Bunu çok isterim."

"Ne zaman gitmek istersin?"

"Yarın."

"İşim var."

"Artık değilsin." Gözleri tıpkı tam kontrol bendeyken olduğu gibi karardı. Aynı sahiplenme duygusu onda da vardı. Aynı acımasızlık onda da vardı, sadece farklı bir biçimde. Ufak tefek olabilirdi ama sertti. Çelik gibi sert ve kenarları pürüzlüydü.

"O zaman sabah yola çıkıyoruz."

Arabaya binmeden önce Lars eşyalarımızı bagaja yerleştirdi. Evin dışında pek giymediğim bir tişört ve kot pantolon giymiştim. Sert bir takım elbise dışında bir şeyler giymek güzeldi.

Button beyaz bir elbise giymişti ve benim en büyük fantezim gibi görünüyordu. Boynunda askılı bir üst vardı ve beline tam oturuyordu. Topuklu ayakkabılarının içinde uzun bacakları önünde uzanıyordu. Lars onun için mükemmel kıyafetler .

Yamaçtan geçtik ve batıya doğru yöneldik. Elim onun kucağındaki eline baktı ve ben de istediğini yaptım. Elini tuttum ve istediği gibi romantik davranarak kalçasında tuttum.

Elimi nazikçe sıktı ve dudaklarının kenarları gülümsedi.

Yolda onunla konuşmadık çünkü konuşacak pek bir şey yoktu. Son buluşmamızda ikimiz de daha önce sormadığımız kadar çok soru sorduk. Benden çok önce bir adamı sevdiğini fark ettim ve iyi şartlarda ayrıldılar. Benim hakkımda çok şey öğrendi, gizli tuttuğum türden şeyler.

Otuz dakika içinde eve vardık. Vadideki evim kadar büyük değildi ama en az on kişi için yeterliydi. Çok sık ziyaret etmedim çünkü iş ve hayatla meşguldüm. Sadece bir kez

Lars'tan uzakta bile olsa yalnız kalmak istediğimde tesise geldim.

Kapıya yanaştık ve arabayı dolambaçlı yola park ettim. Ortada duran bir buluntu, ucundan su püskürterek yağmur damlaları gibi serpilmesini sağlıyordu.

Button parmak uçlarını cama dayayarak huşu içinde mekâna baktı. "Burası inanılmaz bir yer."

"Beğendiğine sevindim."

"Bundan daha önce bahsetmediğine inanamıyorum."

Bahsetmediğim pek çok şey vardı. Arabadan indim ve bagajdan çantalarımızı aldım.

Yanıma geldi ve kendi eşyalarını alarak omuzladı ve eve girmeye hazırlandı.

Şaşkınlıkla ona baktım. "şunu." Çantaları aldım ve omuzlarıma yerleştirdim. O yapmaması gereken şeyleri yaparken ben nasıl tatlı ve romantik olabilirdim ki?

İtiraz etmedi ve geri çekildi.

Kapıya geldim ve içeri girmeden önce güvenlik kodunu girdim. Ev sterilildi çünkü hizmetçiler hâlâ her hafta tozları temizliyordu. Her an ziyaretçiler için hazırды.

Önce içeri girdi ve hayranlıkla eve baktı. Gözleri oturma odasındaki bembeyaz mobilyalara ve ince kumsal manzarasına .

Bağ evimle tezat oluşturan dekorasyonlar. Alışık olduğu yere hiç benzemiyordu ama yine de bir simetri havası vardı. "Çok güzelmiş."

Daracık beyaz bir elbiseyle durmasını ironik buldum. Evle mükemmel bir uyum içindeydi, sanki satın alma işlemiyle birlikte gelmiş gibi görünüyordu. Orada rahatlıkla yaşayabilirdi, evi tamamlıyor ve ona eksik olan tek yönünü veriyordu.

Çantaları ana yatak odasına taşıdıktan sonra güverteye girişin bulunduğu oturma odasına döndüm. Her şeyin kilidini açtım ve kapıları ardına kadar açtım. Kumların hemen ötesinde turkuaz mavisi okyanus vardı. Dalgalar kıyıya yaklaşıyor, denizin metodik seslerini taşıyordu.

su sahile doğru akıyordu. Uzaklardan martı sesleri geliyordu. Suyun çok uzaklarında görkemli yatlar ve balıkçı tekneleri vardı.

Button, esinti saçlarının arasından geçerken suyun karşısına baktı. Saçları arkasına düştü ve bir tutamı yüzüne doğru uçarak dudağının üstündeki deriye yapıştı. Dalgınca saçını çekti, gözleri hâlâ ufuktaydı.

Bu manzarayı uzun zamandır görmemiştim ama onun yerine ona tercih ettim.

İlk anımı onun gözünden yeniden yaşıyordum. Onun her şeye verdiği tepkiyi izlerken milyonlarca yeni şey deneyimledim. Bu beni Kaybettiğim her şeye rağmen sahip olduklarımın kıymetini bildim.

Bu da onu takdir etmemi sağladı.

Yüzündeki neşeye ilgili bir şey doğrudan göğsüme girdi. Onu incitmeyi seviyordum ama onu mutlu etmeyi de seviyordum. Ona pahalı kıyafetler ve mücevherler vermeyi seviyordum. Onu kendi başına asla deneyimleyemeyeceği yerlere götürmeyi seviyordum. O bana bir şey verdiğinde, ben de karşılığında bir şey vermek istiyordum. Normalde, hiçbir şey kalmayana kadar alırdım.

Manzarayı doyasıya seyrettikten sonra bana döndü. "Benimle yüz."

Önümüzdeki yirmi dört saat boyunca onun emri altındaydım, bu yüzden itaat ettim. "Nasıl istersen."

Suyun içinde yüzüyor ve ayaklarımızın etrafında dönen balıklara bakıyordu. Kendi dünyasının güzelliğine dalmış bir halde her şeyi nadide bir mücevher gibi inceliyordu. Bitirdiğinde bana doğru yüzdü ve bacaklarını belime doladı. Kollarını boynuma doladı ve benimle birlikte suya girdi. "Su çok güzel bir his." Islak saçları tenine yapışmıştı ve gözleri makyajlıydı ama bunu bile güzel gösteriyordu.

". " Akdeniz'in ılık sularının yerini hiçbir şey tutamaz. İnsanlar sırf bunu görmek için dünyanın dört bir yanından seyahat ediyor.

Yüzünü yüzüme bastırdı ve beni öptü, vücutlarımız suyun içinde sallanıyordu. Ağzının tadı tuz gibiydi ama ben bu acıdan zevk alıyordum. Tadı nasıl olursa olsun onu dilimde istiyordum.

Elini suyun altına uzattı ve sikimin ortaya çıkabilmesi için aşağı çekti. "Benimle seviş."

Bu sözler bana geldi. Daha önce bir kez yapmışım ve hoşuma gitmişti ama yine de kolay kolay üstesinden gelemeyeceğim bir engeldi. Buz gibi bir su gibi

yavaşça içine yürümek zorunda kaldım. Onu yanımda tutmam gerekmeseydi, bunu hiç yapmazdım. Kimse için yapmazdım. "Burada olmaz."

Hayır cevabını reddederek alt dudağımı agresif bir şekilde ısırıldı.

"Kimsenin seni görmesini istemiyorum." Beni görmeleri umurumda değildi. Ama onu suyun içinde becerirken beni görmelerini de istemiyordum. O zevk almak için benimdi, paylaşmak için değil.

Şortumu yukarı çekti ve dudaklarıma yumuşak bir öpücük kondurdu. "O zaman duşa girelim."

Tüy gibi hafif ve esnekti. Büyük ellerim kışını kavradı ve onu yavaşça sikimin üzerine indirdim. Tavandan sarkan duş başlığı ikimizi de ılık suyla kapladı. Aletim her hamlemde onun kayganlığını hissediyor, dudaklarını benim büyüklüğüme ve genişliğime uyacak şekilde yayıyordu.

Kollarını boynuma doladı ve amcığı boyuma her indiğinde inledi. Benimle birlikte hareket etmek için kollarını kullandı, heyecanı yüksek sesli inlemeler şeklinde sesinden kaçırıyordu. Duştaki fayanslardan sekerek banyoda yankılanıyor ve her çılgılığı güçlendiriyordu.

O yaptı.

Onu yukarı ve aşağı kaldırdım ve onu dinlemekten zevk aldım. Bunu ne kadar çok sevdiğini bilmek beni . Onu incitmek benim için bir zevkti ama aynı zamanda ona kendini iyi hissettirmek de benim için bir onurdu.

İkisinden de keyif aldım.

"Boşalacağım..." Tırnaklarını boynumun arkasına geçirdi ve zevkten sertçe nefes aldı. "Tanrım, sakin çok iyi hissettiriyor."

Kukusu sıvı cennet gibi hissediyordu.

Ağızma karşı inledi, amının coşkuyla daralması hissini seviyordu. İniltilerini dinledim ve sikimin zonkladığını hissettim.

Birden etrafımda sıkıştı ve tüm evi dolduran yüksek bir çılgılık attı. Başından sonuna kadar tadını çıkarırken alnını benimkine yasladı. "Oh..."

Son zamanlarda takıntı haline getirdiğim kalın kirpiklerine bakarak ona doğru sallanmaya devam ettim. Hayatımda gördüğüm en dolgun dudaklara sahipti. Onları ağızımın içine çekmeyi ve yumuşaklıklarını hissetmeyi seviyordum. O zevk aldığında

ve devam etmek istediğimi belirttim. O düğmeler için çalışmak istedim.

Eşiğime ulaşmak yerine ona pompalamaya devam ettim. Amcığı sikimin etrafında tarif edilemezdi. Göğsüm heyecandan kabarmıştı. Onun içine boşalmak istiyordum ama aynı zamanda devam etmek de istiyordum. "Seni tekrar boşaltacağım."

Hâlâ doruk noktasındaydı. Gözleri ağırlaşmıştı ve bacaklarının arasındaki bölge kaygandı. "İki kez mi?"

İçine girerken başımı salladım.

"Vay canına. Bunun mümkün olduğunu düşünmemiştim." "Benimle her şey mümkündür."

Lars akşam yemeğini bıraktıktan sonra akşamı güvertedeki hamakta uzanarak geçirdik. Gökyüzü giderek kararıyor ve plajın kumları artık görünmüyordu. Ama okyanusun sesi hâlâ kulaklarımızdaydı. Kuma , ayın görünmesiyle birlikte yükseliyordu.

Bacaklarını benimkilerin arasına sıkıştırmış, göğsüme yaslanmıştı. Saçları omuzlarına dağılmıştı ve mavi gözleri uykudan ağırlaşmıştı. Duşun içinde neredeyse bir saat geçirdik.

"Beni buraya getirdiğiniz için teşekkür ederim."

Parmaklarımı saçlarında gezdirdim, yumuşak tellerin parmak uçlarımdan süzüldüğünü hissettim. "Muhteşem bir kadın olduğun için teşekkür ederim."

Başını kaldırıp bana baktı, dudaklarında küçük bir gülümseme belirdi. "Sence ben muhteşem miyim?"

Bu yetersiz bir ifadeydi. "Sen hayatımda gördüğüm en güzel kadınsın." Belki bunu o anda düşünmemiştim ama şimdi kesinlikle düşünüyordum. Onun tüm özelliklerine, hatta burnundaki küçük çile bile takmıştım.

"Gerçekten mi?" Gülümsemesi kayboldu ve geceyi bir tereddüt fısıltısı doldurdu. Bana inanmak istiyordu ama inanabileceğinden emin değildi. Bu ona acımasız bir şaka olabilirdi. Ya da belki sadece bana para verdiği için söylüyordum.

"Biz birbirimize yalan söylemeyiz, unuttun mu?" Yüzünü ve dudaklarımı onunkilere değdirdim.

Ona elimi sürdüğümde her zaman yaptığı gibi, dokunuşumun altında gözle görülür bir şekilde eridi. Eli bileğime dolandı. "Yani diyorsun ki romantik olmaya çalıştığın için mi?"

"Ben romantik biriyim," diye fısıldadım. "Ve hayır. Ciddiyim."

Sonunda iltifatı kabul ettiğinde gözleri yumuşadı, artık samimiyetim konusunda kendini mahcup hissetmiyordu. "Hayatımda gördüğüm en yakışıklı adamsın."

"Evet, ." Şaka yaptığımı anlaması için sııttım.

Bana şakacı bir şaplak attı. "Karanlık ve düşünceli Crow gerçekten şaka mı yaptı?"

"Evet. Buna alışma."

"Gerçekten de dünyanın en seksi erkeği olduğunu düşünüyorum." Elini çıplak göğsümde gezdirdi. "Ve bunu sadece bugün beni üç kez boşalttığın için söylemiyorum."

Egomu böyle okşadığında saplantım daha da derinleşti. Ona iltifat etmeyi de en az iltifat almak kadar seviyordum.

"Seni o barda gördüğümde bana umut verdin. Seni birlikte hayal ettim. Güzel bir kadın. Zalim bir adam olan Bones yerine birlikte olmak istediğim türden bir adamdın. Hatta seni işe giderken metroda görsem hemen oracıkta çıkma teklif edeceğimi bile düşünmüştüm."

Bu beni ruhuma kadar ilgilendirdi. "Öyle mi?"

Başını salladı. "Yalan yok, unutma."

"İlk tanıştığımızda benden nefret ediyor gibiydin."

"Hıyarlık ediyordun."

," dedim kıkırdarak. "Seni kurtarmaya çalışıyordum."

"Böylece beni daha sonra kaçırabilirdin."

"Bu da seni kurtarmaktı. ama, benim kölem olmanın onun kölesi olmaktan çok daha iyi olduğunu kabul etmelisin."

Gözleri kısıldı, şakacılığı gitti. "Ben senin kölen değilim." "Daha geçen gece benim olduğunu söylemiştin."

"Ben seninim," diye tekrarladı. "Ama çok daha farklı bir şekilde. Ben seninim"

Çünkü kendimi sana verdim. Seni önemsemeye geldim. Eğer sana bir şey olursa, harap olurum. Bunu köle olmakla karıştırma. İkisi çok farklı şeyler. Ve bana sorarsanız, size şey çok daha değerli."

Parmaklarım saçlarında durakladı, tellerine dolandı. Az önce hayati bir şey itiraf etti. Onun için bir anlam ifade ediyordum. Beni hor görmüyordu.

ve beni becermek istiyordu. Orada başka bir şey vardı. O gece benim için ağladı çünkü beni önemsiyordu.

Ama bu iyi bir şey değildi.

"Beni umursamamalısın. Ben iyi bir adam değilim ve asla da ." "Bu konuda yanılıyorsun."

Elimi çektim. "Beni yeterince tanımıyorsun. Neler yapabileceğimi bilmiyorsun."

"Hak eden insanlar pek çok şey yapabilirsin. Bana iyilikten başka bir şey yapmadın."

"O zaman neden gitmene izin vermedim?" Bu soruyla ona meydan okudum, bunu hiçbir şekilde haklı çıkaramayacağını biliyordum. "Seni burada rızan dışında sözleşmeli kölelikle tutuyorum. Borcunu ödeyene kadar benimle sevişmeni sağlıyorum."

"Bana hiçbir şey yaptıramazsın. Kendi kararlarımı kendim veririm."

"Ama sana bir karar söyleyen benim. Olmadığım biri gibi davranmayalım. Benim için bir şey geliştirme. Ben senin için değerli değilim. kalp."

"Sen benim arkadaşımsın." Sesi duygularını yansıtıyordu. "Biz arkadaş değil miyiz?"

"Benim hiç arkadaşım yok."

"Bana sahipsın." Elini göğsümde gezdirdi. "Ve ben de sana sahibim. Evet, seni önemsiyorum. Senin de beni önemsedığını biliyorum." "Sana ne olduğu umurumda bile değil."

Çenemi tuttu ve bakışlarımı kendi bakışlarına yönlendirdi. "Şunu söyle tekrar." Gözlerindeki tehdit çok açıktı. Küçük boyuna rağmen zorlu bir rakipti. Kendi iyiliği için fazla zeki ve fazla korkusuzdu. "Yalan söylemeden." Parmakları çenemi sertçe kavradı ve bana dik dik baktı.

Konuşmaya hazırlanırken çenemi sıktım, ona gerçekte nasıl hissettiğimi değil, ne hissetmek istediğimi söylemek istiyordum. Ama bana acımasızca baktığında ona karşı geledim. Ona verdiğim bir sözü bozamazdım. -Yalan söylemeyeceğimi.

Yüzünü yüzüme yaklaştırdı ve bana bir gül pedalından daha yumuşak bir öpücük verdi. "Bana bir şey olmasına izin vermektense ölürsün." Sesinde kasaba meydanındaki çan gibi inanç çınliyordu. Bana olan sarsılmaz inancı hem içimi ısıtıyor hem de yürek parçalıyordu. "Ve ben de sana bir şey olmasına izin vermeden önce ölürüm."

Yatağın üzerinde üstüme , göğüsleri yüzümdeydi ve kıcı havadaydı. "Sana bir şey yapmak istiyorum."

Ellerim kalçalarının üzerinde kayarak pürüzsüz tenine dokundu.

"Aydınlat beni." "Seni yatağa bağlamak istiyorum." Gözlerimin içine baktı ve ne yapacağımı bekledi.

hiç sormadan izin almak.

Bu düşünceyle sikim seğirdi. Fantezilerimden biri gerçek oluyordu.

Ve hepsini tek başına yaptı. "Devam et, Button."

Komodinimi açtı ve içindekileri karıştırdı. Bir çift metalik kelepçe bulana kadar prezervatifleri ve kitapları itti. "Burada bir çift olduğunu biliyordum..." Ellerimi yatak başlığına götürdü ve kirişlerin arasından beni bağladı. Gözleri olması gerektiği gibi kıskançlıkla parlamıyordu.

Öfkeden kuduracağımı biliyordum. "Buraya daha önce hiç kadın getirmemişim."

"Yapıp yapmadığınız beni ilgilendirmez." Tırnaklarını göğsümde gezdirmekten önce kelepçeleri sabitledi.

"Gerçekten yapmadım." O şeylerin çekmecemde olmasının tek nedeni, buraya birinin gelmesi ihtimaliydi. Ama bu noktaya kadar hiç ziyaretçim olmamıştı. "Bunları başka kimseyle kullanmadım."

Gözlerimdeki gerçeği gördü ve gülümsedi. "Bunları kendinle mi kullanıyorsun?"

"Bu hoşuna giderdi, değil mi?"

." Göğsümden aşağıya doğru öpücükler serpiştirdi, ta ki karnımda sert bir şekilde duran sikimi bulana kadar.

Bana yapacağı tüm incitici şeyleri hayal ettim. Belki göğsümden aşağı sıcak balmumu döküp derimi yakacaktı. Belki kemerimi tutup göğsümden kırbaçlayacaktı. Belki de beni kesecekti.

Sikimi ucundan taşaklarına kadar öptü. Dili, yan tarafta zonklayan büyük damar boyunca sürüklendi. Sonra taşaklarımı ağzına aldı ve küçük dilini hassas bölgenin üzerinde gezdirdi.

İnanılmaz bir baş verdi.

Beş dakika boyunca taşaklarımı ve sikimi yaladı, vücudumu özlem içinde gerdi. Boğazının arkasını hissetmeyi, kalınlığım ona fazla geldiğinde hafifçe öğürmesini seviyordum. Beni dar amına girmeye hazır hale getirmek için tükürüğünü altıma ve üstüme sürdü.

Göğsümden yukarı doğru süründü, kıcı hala saldıran bir kaplan gibi havadaydı. Göğsümü tekrar öptü ve parmak uçlarının altındaki kasları hissetti.

Kontrolü başkasına vermekten hoşlanacağımı hiç düşünmemiştim. "Bana ne yapacaksın?"

Ayağa kalktı ve kıvrak vücudunu kucağımın üzerine yerleştirdi. Sikim onun altında yatıyordu, sert ve zonkluyordu. Islak seksi benimkine sürtünüyordu, onu gerdiğimi hissetmeye hazırdı. "Ne istersem yaparım."

"Canımı yakacak mısın?" Acı çekmek için yanıp tutuşsam da sesimi sabit tuttum. Dolabımda bir kemer asılıydı. Tek yapması gereken onu almak ve beni anlamsızca kırbaçlamaktı.

Başını yana eğdi, ne demek istediğimi açıkça anlamamıştı. "Sana zarar vermemi mi istiyorsun?" Tırnaklarını karnımda gezdirdi. Bu bir alaydı, seksi bir alay.

"Evet." Yüzüme öyle sert bir tokat atmasını istedim ki yıldızlar gördüm. Hiçbir zaman bir kadının bana hükmetmesini, beni kontrol istememiştim ama onun ilk olmasını istiyordum. Kontrol ve hâkimiyet hayatta kalmak için ihtiyacım olan şeylerdi. Ama bu kadın için o kadar da önemli görünmüyorlardı.

Kalçalarını hafifçe salladı, sıcaklığını boyumda aşağı yukarı sürükledi.

"Kemerimi tut ve kanayana kadar beni kırbaçla." Kelepçeleri çektim Çünkü ona dokunmak için yanıp tutuşuyordum. Kalçalarını kavrayıp temiz bir hamleyle kendimi içine sokmak istiyordum.

Hareket etmeyi tamamen bıraktı, gözleri yüzümde kısıldı. "Belki sen beni incitmekten hoşlanıyorsun ama ben seni asla incitmek istemiyorum Crow." Yüzü benimkinin üzerinde asılı kalana kadar öne eğildi. Eğildi ve kalbimin üzerine nazik bir öpücük kondurdu.

"önce hiç yapmadın. Bir şans verirsen farklı hissedeceksin."

Sert bir ifadeyle bakışlarımı üzerinde tuttu. Dudakları birbirine sıkıca bastırıldığında ve gözleri kısıldığında korkunç bir disipline benziyordu. Ama bu onu daha çekici kılıyordu. "Asla yapmayacağım." Dudaklarıma bir öpücük kondurdu ve saçları bir omzunun üzerinden düşerek vanilya kokan yumuşaklığıyla göğsümü örttü.

Kalbim itiraf için acıyordu ama bu arzumu değiştirmede. Hâlâ onun beni acımasızca, benim onu incittiğimden çok daha kötü bir şekilde incitmesini istiyordum. Bunu yapabilecek omurgaya sahip tek kadın oydu. Ama işbirliği yapmadığı için konuyu kapattım. "Benimle yeterince dalga geçtin." Kalçalarımı yukarı doğru ittim, sikim onun girişine doğru kaymak istiyordu.

Parmaklarını uzunluğumun etrafına doladı beni yavaşça yukarı aşağı salladı. "Daha yeni başladım."

Eve dönerken çok sessizdi. Gözleri pencereye ve yanından geçen yamaçlara takılmıştı. Çoğu müzeden daha eski olan evler serpiştirilmişti topraklar. Süslü pencereleri olan parke taşından yapılmış duvarlar antik tarihe işaret ediyordu. Tepenin yukarısında, halka kapalı ve bu toprakların gerçekten ne kadar eski olduğunu hatırlatan terk edilmiş kaleler görülebiliyordu. "Geri dönmek istemiyorum."

Direksiyonun arkasındaki yerimden ona baktım. "Sahili benim mi tercih ediyorsun?" İki de güzel yerlerdi ama ben üzüm bağlarının ortasındaki toprakları tercih ederdim. Daha تنها hissettiriyordu.

"Hayır. Sadece diğer seni tercih ederim." Diğer ben mi?

Söylenmemiş soruma cevap verdi. "Duvarlarını indirdiğinde hoşuma gidiyor. Gerçekte kim olduğunu ortaya çıkarman hoşuma gidiyor. işine geri dönüyorsun, düşünceli ve sessizsin. Her zamanki gibi kendini bana kapatıyorsun. Ve seni geri çekmek sonsuza kadar sürüyor."

Beni hayal edebileceğimden çok daha detaylı bir şekilde gözlemledi. "Sen de benden uzaklaşıyorsun."

"Misilleme olarak."

Elim onun kucağına gitti. "Ben neysem oyum. Hiç kimse Bunu değiştir. geldiğinde sana istediğini veriyorum. Ama benden bunu her zaman yapmamı bekleyemezsin."

"Sadece düğmelerim olduğunda..."

Bakışlarımı tekrar yola çevirdim, sessizlik havayı dolduruyor ve yaşanmaz hale getiriyordu.

"Sana bir şey sorabilir miyim?"

Dümdüz önüme baktım ama onun hareketlerini çevresel görüşümde tuttum. Cevap vermeyince sorusunu sordu. "Hoşuma giden şeyleri sadece düğmeler için mi yapıyorsun?"

Başka ne sebebim olabilir ki? "Evet."

"Yani, başka türlü bana karşı bu kadar tatlı mıydın?"

"Hayır." Onun hayallerini yıkmak umurumda değildi. Başından beri onun sadece benim kölem olduğunu açıkça belirttim. Ona korkunç şeyler yaptım çünkü

beni . Bu .

"Çünkü bana yaptığın şeylerden hoşlanıyorum... düğmeler olmasa bile." Yavaşça bana doğru döndü, ifadesi sert ve okunaksızdı.

Elim onunkinde kaldı. "Ne sen?" Bu konuşmanın ne anlama geldiğini bilmiyordum. Hangi sonuca varmaya çalıştığını bilmiyordum.

"Senden yapmanı istediğim şeylerden hoşlandığını düşünüyorum... bunu kabul etmesen bile"

Elini hemen bıraktım ve aramızdaki orta dolguya götürdüm. Yaptığım her hareketi ve konuştuğum her kelimeyi analiz edebilirdi ama aradığı cevabı bulamayacaktı. "Ben romantik bir adam değilim. Sevişmem. Bunları sadece düğmeler için yapıyorum. Bunları mümkün olduğunca uzun süre elimde kalman için yapıyorum. Çünkü seni incitmeyi çok seviyorum."

Duymak istediği cevap bu olmayınca bakışlarını tekrar pencereye çevirdi. "Sanırım inkar ediyorsun."

"Ben değilim."

"Bu benim fikrim. Katılmadığınız için üzgünüm."

"Gerçekler yerine bir peri masalına inanmayı tercih ettiğin için üzgünüm. Bundan daha zeki olduğumu sanıyordum. Bundan daha güçlü olduğumu sanıyordum." Benim

sesim hayal kırıklığını taşıyordu. Başlangıçta ondan etkilenmemin dünyaya basitleştirilmiş bakış açısıydı. Kendini daha iyi hissetmek için her şeyin gerçekte olduğundan daha iyi olduğuna kendini inandırmamıştı. Dünyayı olduğu gibi kabul ediyordu -soğuk ve acımasız. "Bana erkeklerin hepsinin aynı olduğunu söylemiştin. Bana bir daha asla bir erkeğe güvenmeyeceğini söyledin. Bana asla bir kocan ve çocukların olmasını istemediğini söyledin."

"İfademin hala arkasındayım. Sana güvendiğimi hiç söylemedim. Seninle evlenmek ve çocuklarına sahip olmak istediğimi hiç söylemedim." Sesi sanki doğruyu söylüyormuş gibi sabitti. "Ama seni hâlâ önemsiyorum. Senin de beni önemseddiğini düşünüyorum. Tüm söylemeye çalıştığım bu." Sözlerini bitirdiğinde sesi kesildi.

Kolumu pencerenin altındaki kolçağa dayadım ve zamanın geçmesini diledim. Evde olmak istiyordum, böylece ondan uzaklaşıp yalnızlığımın tadını çıkarabilecektim. Bu kadın hiç hoşlanmadığım bir şekilde beni etkiliyordu. Dikkatimi vermediğim zamanlarda beni gözlemliyor ve aklımdan hiç geçmeyecek şeyleri düşünmeme neden oluyordu. Bundan hoşlanmamıştım. "Bu konuşmaya ne sebep oldu?" Dün her şey değişmeden önce iyiydik.

"Sana zarar vermemi
istiyorsun." "Ne demek
istiyorsun?"

"Bütün gün parasını ödediğim adamdın. Sonra seni bağladığımda ortadan
kayboldu. Ve..." Başını salladı. "Boş ver."

"Söyle bana." Sesimi yükseltmedim ama otoritem yüksek sesli bir gong
gibi havada çınladı.

"Bir parçam seni incitmek istiyor."

Direksiyonu daha sıkı kavradım, parmak eklemlerim beyazlaştı.

"İstediğim için değil. Ama sana istediğini vermek istediğim için.
Böyle bir eylemi nasıl mantıklı bulabilirim? Hiçbir zaman birine acı
çektirme dürtüsüne sahip olmadım. Ama seninleyken... Normalde
düşünmeyeceğim şeyleri düşünüyorum."

Bu düşünce omurgamı titretti. "Bu seni kötü bir insan yapmaz."

"Ama bu beni deli bir insan yapar." "Ne
olmuş yani? Hepimiz biraz deliyiz."

Bakışlarını tekrar pencereye çevirdi ve konuşmayı bir kenara bıraktı.

"Düğme."

Bana bakmayı reddetti.

"Hiçbir şey yok-"

"Sana zarar vermeyeceğim ve fikrimi değiştiremezsin." Kendine karşı
savaştı çünkü doğru şeyi yaptığını düşünüyordu. Yaşadıklarına rağmen saygın
ve dürüst bir varoluş için savaşmaya devam etti.

Karanlığın içine inmişti ama sadece bir ziyaretçi olarak. Onun bir parçası, bir
sakini olduğunda, farklı hissedecekti.

Ve o zaman geldiğinde hazır olacaktım.

Button ve ben sonraki iki gün boyunca hiç konuşmadık. Yemeklerini
odasında yiyor ve nadiren dışarı çıkıyordu. Normalde yaptığı gibi havuza
girmediydi ya da üzüm bağlarında yürüyüşe çıkmadı. Varlığı evin köşesiyle
sınırlıydı, bacasından çıkan duman tek yaşam belirtisiydi.

Ona baskı yapmadım çünkü ait bir alana ihtiyacım vardı. Onun önceki
kelimeler içime bataklık kumu gibi battı. Ona değer verdiğimi iddia ediyordu
ve bunu düşündükçe daha fazla inkâr edemiyordum. Onunla bir şeyler
yapmışım.

başkasıyla asla yapmayacağım bir şey. Başka bir kadınla aynı çıkmazda olsaydım boyun eğmezdim. Düğmelerinin onda kalmasına izin verirdim ve borcunu ödediğinde ayrılırdım.

Ama onu tutmak için o kadar çaresizdim ki, kalması için ne gerekiyorsa yaptım.

Benden yapmamı istediği şeylerden zevk alıyordum. Bunu ona itiraf edemezdim.

Çünkü bu her şeyi karmaşık hale getirirdi. Hamakta birlikte uzandığımızda kendimi huzurlu hissettim. Onu yavaşça yatağa götürdüğümde zincirlenmiş ve acı içinde ağlıyormuş gibi davranmak zorundaydım.

Ama bunun bir anlamı yoktu.

Sadece onunla rahattım. Hepsi bu kadardı.

Diğer her şey gibi bu düşünceleri de aklımdan uzaklaştırdım ve ilerledim. Güzel kölemden başka ilgilenmem gereken daha önemli şeyler vardı.

Üçüncü gün işten eve geldiğimde bir ziyaretçi tarafından karşılandım. Jasmine gri bir elbise ve topuklu ayakkabılarıyla giriş kapısının önünde duruyordu. Güneş ışınlarını cildinden uzak tutmak için bir güneş şapkası takmıştı ve saçları açık dalgalar halinde kıvrılmıştı.

Ne istiyormuş?

Arabayı kavşakta bıraktım ve ona yaklaştım. Onu selamlamadan, soğuk bir şekilde baktım. O benim çalışanımdı ve işle ilgili her şey şaraphanede konuşulabilirdi, özel evimde değil. Cinsel ilişkimiz sona ermişti, dolayısıyla burada işi yoktu.

"Sana da merhaba." Soğukluğuma güldü. "Size yardımcı olabileceğim bir konu var mı?"

"Ne?" dedi sahte bir kıkırdamayla. "Beni içeri davet etmeyecek misin?"

Terbiyem devreye girdi ama bir an sonra kapandı. Button odasına kapanmıştı ama Jasmine'i görmesini istemiyordum. Garson kız bana asıldığında sinir krizi geçirdi. Evin içinde güzel bir kadın görse ne düşünürdü? "Hadi biraz yürüyelim."

"Üzüm bağlarında bir gezinti olurdu." Yanımda yürüdü, dişleri bembeyazdı ve gülümsemesi göz kamaştırıyordu. "Geçen gün uğradım ama Lars dışarıda olduğunu söyledi."

Muhtemelen ben sahildeyken. "Kısa bir tatile çıktı." Bu Lars'ın bana bahsetmemesi garip. Ama büyük ihtimalle ekşitmek istemedi.

Zaten öfkeliyken ruh halimi daha da

kötüleştirdi. "Umarım iyi vakit geçirmişsinizdir."

Ellerimi pantolonumun ceplerine soktum. Yemyeşil avluyu geçtik ve İtalya'nın en iyi üzümlerinin yetiştiği sıralardan birine girdik. "Peki, seni buraya getiren nedir?"

"İtalya'ya yeni döndüm ve kendimi biraz kaybolmuş hissediyorum... aylarca uzak kalmak insana bunu yaptırıyor."

Ben onun terapisti değildim, bu yüzden bana bunu neden söylediğini anlamadım.

"Her şeye yeniden alışacaksın." İtalya, Amerika'dan çok daha yavaştı. İnsanlar işlerini halletmek için acele etmiyorlardı. Amerika'da kaldığım kısıtlı süre boyunca her şeyin hızlı ve son teslim tarihi olan bir tempoda olduğunu biliyordum.

"seni özledim." Sesi titriyordu, daha sözünü bitirmeden söylediği şeyin .

O gider gitmez onu düşünmeyi bıraktım. Aslında, onu bir kez bile düşünmedim. İlişkimiz tamamen fizikseldi. Oyun odama gelirdi ve ben de onu ağlayana kadar kırbaçlardım. Sonra onu deli gibi . O da diğerleri gibiydi. Çoğu kadından daha uzun süre benimle birlikte oldu, en az üç ay. Ama ayrılmaya karar verdiğinde onu durdurmadım. Zamanımız sona erdi. Savaşmadan gitmesine izin verdim, tüm ilişkilerin öyle ya da böyle sona erdiğini anladım.

Sessizliğim karşısında kollarını göğsünde kavuşturdu.

Onu daha iyi hissettirmek için bile bunu geri söylemeyi reddettim. Ben bir yalancı değildim. Eğer onu özlemiş olsaydım, ofisime adım attığında onu becerirdim. Ama bedenim uykuda kaldı çünkü çoğu gece yatağımı işgal eden kadından zaten memnundum.

Yürümeyi bıraktı ve şapkasının altından bana baktı. "Başka biri mi var?"

Hiç kimse yoktu. Her zaman sadece bendim. Dünyada , tamamen ve bütünüyle. "Evet." Tek eşlilik benim uzmanlık alanım değildi.

Bazen fantezilerimi gerçekleştiren kadınlarla özel ilişkiler yaşadım, ancak çoğu zaman hareketlere devam ettim. Bazen telekızlara onları becermeden önce en insanlık dışı muameleyi görmeleri için para ödedim. Kalbim asla yatırım yapmadı ve her şeyin bir zamanlayıcısı vardı.

Hayal kırıklığı gözlerini doldurdu. "Bu ciddi mi?"

"Hayır." O sadece bir köleydi. Her bir düğmeyi biriktirdiğinde onu serbest bırakacaktım. Ona hiçbir şey borçlu değildim. Kimi istersem onu becerebilirdim. Ona karşı özel hislerim olduğunu düşünmesi yanlıştı.

Jasmine bana yaklaştı, eli koluma doğru hareket etti.
Dokunuşun sürmesine izin verdim çünkü bir canavar olmak istemedim.
Onu iki kez soğuk bir şekilde reddetmek istemedim.
"Sizi özledim, efendim. Cezalandırılmanı istiyorum."
Bu kelimeyi çok severdim. Ama duyduğumda aklıma sadece Button geliyordu. Bunu bana hiç söylememişti ve asla söylemeyeceğine dair bir his vardı içimde. Ama bunun gerçekleşme düşüncesi bile beni sertleştiriyordu. Onu tamamen fethetmek istiyordum, şimdiye kadar karşılaştığım en güçlü düşmanı. Düşüncelerim dönmeye devam etti ve Jasmine'in yüzü kayboldu.
İşte o zaman dudakları dudaklarıma yapıştı. Bir çiçek gibi narin ama inkar edilemez bir özlemle doluydu. Dokunduğumuz anda içime doğru nefes aldı, heyecanı artmıştı. Öpüşmeyi derinleştirirken kolu boynuma dolandı.
Bu kadını daha önce öptüğüme inanmak zordu. Vücudum alev alev yanmadı ve kalbim küt atmadı. Aklım oyun odamdaki kirli düşüncelere gitmedi. Sanki şey olmamış gibi, hiçbir şey hissetmedim.
Button'a hiçbir şekilde benzemiyordu.
Ağzımı geri çektim, belirgin bir şekilde gevşemiştım. "Jasmine, işimiz bitti." Onu kolayca bırakmadım çünkü bir daha asla oyun odama giremeyeceğini anlamasını istiyordum.
"Ama... kimse bana senin gibi hissettiremez. Kimse beni senin incitemez." Gerçek duygularına teslim oldu ve elindeki kartları yere bıraktı. Umutsuzluk yüzünü kapladı, acı verici ve çirkindi.
"Özür dilerim." Söyleyebileceğim başka bir şey yoktu.
"Eğer bu kadın ciddi değilse neden birlikte olamıyoruz?"
Çaresizliği hiç çekici değildi. Buttons zayıflığını kabul etmeyecek kadar gururluydu. Bu yönünü seviyordum. "Çünkü seni istemiyorum." Ben zalim bir adamdım ve Jasmine'e bu gerçeği hatırlattığım için kendimi kötü hissetmiyordum. Button'a sadakatim yoktu ama arzumu da inkâr edemezdım. Sikim malikânemde yaşayan köleyi ve sadece onu arzuluyordu.

Beşinci Bölüm

İnci

Açık pencereden ona baktım. Günler geçmişti ve ben ondan büyük bir dikkatle kaçıyordum. Arabadaki son konuşmamız iyi bitmemişti. Verdiği cevaplar hoşuma gitmemişti. Ağzımdan çıkan kelimelerden de hoşlanmamıştım.

Ama onu özledim.

Şimdi yatak odamın penceresinden ona bakıyor, güçlü omuzlarının takım elbisesini dolduran erkekliğini izliyordum. Elleri cebinde yürüyor, üzüm bağlarına ve ötesindeki her şeye sahip çıkıyordu.

Yanında bir kadın yürüyordu. Şapkalı güzel bir elbise giymişti. Yüzü kolayca seçilemiyordu ama güzel olduğunu söyleyebilirdim. Belki de onunla birlikte çalışıyordu. Ya da belki de hasat sırasında tarlalarına bakan biriydi. Emin değildim.

Kadın olduğu yerde durdu ve eli adamın koluna gitti.

İçimden bir kıskançlık şimşeği çaktı ama çabucak sönmesine izin verdim. Ona karşı herhangi bir bağlılık hissetmek aptalcaydı, özellikle de böylesine masum bir dokunuş karşısında. Lars'a daha önce de sarılmıştım. Crow'un kıskanması saçma olurdu.

Ve kıskançlık benim sözlüğümde yoktu. O kadar soğuk bir adamla sevişiyordum ki, ateşin tam yanında durduğu halde onu hissedemiyordu. Parmak uçları çözülmeye başladığı anda beni dışladı. Kendini bu hissin hiç oluşmadığına ikna etti.

Dünyadaki en iyi adam olmayabilirdi ama en kötüsü de değildi. Kendini kötü olduğuna inandırmıştı ama ben henüz iğrenç bir hareketini görmemişim. Beni kırbaçladı ve tokatladı ama bunlar rızamla oldu. Benim isteğim dışında hiçbir şey yapmadı.

Peki kendinden nefret etmesi nereden geliyordu?

Kadının üzerinde yükselişini izlemeye devam ettim, siyah saçları mükemmel bir şekilde şekillendirilmişti ve saat beş yönündeki gölgesi içeri giriyordu. Üzerimde gezinen dudaklarını özlemiştim. Günlerdir tatmin olmamıştım ve benim için gelmediğinde sinirleniyordum. Zihnim ona bağlı olmayabilirdi ama bedenim kesinlikle bağlıydı.

Onu bacaklarımın arasında istedim.

Derinin her çıtlamada tenimde iz bırakmasını istiyordum. Beni arkadan becerirken avuçlarının kıcıma vurmasını istiyordum. Parmaklarının meme uçlarımı ağlayacağım kadar sert bükmesini istiyordum.

Onu itiraf etmek istemediğim kadar çok özlemiştim. İlk hamleyi yapamayacak kadar gururluydum. İlk hamleyi yapan kişi olamayacak kadar inatçıydım. Tek yapmam gereken, o pes edene kadar kendimi tatmin etmek için parmaklarımı kullanmaktı. Onun cinsel iştahını bildiğimden, çok yakında teslim olacaktı.

Gözlerim onun yaklaşıp adamın ağzına bir öpücük kondurmasını izledi. Yumuşak ve çaresizlik doluydu. Eli kolunda kaldı, ona dokunuyordu.

Sanki ilk kez olmuyormuş

gibi. İçimden öfke fişkırdı.

Daha önce hiç bilmediğim dizginlenemez bir öfke içimde patladı. Kırmızıyı gördüm.

Kanım kaydadı ve aklımda cinayet vardı.

Hiç bilmediğim bir kıskançlık içimde dönüyor ve tüm sinirlerimi yakıyordu. Kendimi bu adama karşı bir şey hissetmediğime ikna ettim. O sadece beni esir alan, hoşlandığım biriydi. Ama bir anda vücudum korkunç bir alevle tutuştu. , hayatım boyunca hiç olmadığı kadar kıskanmışım.

Ona onun olduğumu söyledim. Yatağında benimle sevişti ve ben de ona istediğini verdim. Aramızdaki bağ beni canlı canlı yaktı ve kendimi bir yere aitmişim gibi hissettirdi. Burası evim gibiydi. Savunmasız ve korkutucuydu. Ama beni götürdüğü yere gittim ve bunun olmasına izin verdim. Beni fethetmesine izin verdim.

Ve başka kadınlarla birlikte oluyordu. En hafif tabiriyle sinirlenmişim.

Saatler sonra hala kızgındım. Geçen zaman nefretimi köreltmemişti. Suratına bir tokat atıp derisini kıpkırmızı yapmak istiyordum. Taşaklarını tekmelemek ve altımda sinmesini izlemek istiyordum.

Öfkem beni bile korkuttu.

Yemekten birkaç saat sonra kapım çalındı.

Kapı koluna baktım, öfkemin soğuk bir odadaki sıcaklık gibi yükseldiğini hissettim. Eğer o olsaydı, dilimi tutamazdım. Küfürler havada uçuşurdu.

ağzım havadan daha hızlı.

Ben cevap vermeyince kapıyı tekrar çaldı.

Eğer akıllı olsaydı, çekip giderdi.

Kapıyı araladı ve beni kanepede otururken gördü. Üzerinde eşofman altı ve tişört vardı, yatmadan birkaç saat önce giydiği kıyafetler. Gözlerindeki karanlığa bakılırsa beni istiyordu. Arzusuna teslim oldu ve sonunda ilk hamleyi yaptı. Kokusunu da nefesinde viski vardı. Benimle yüzleşecek cesareti bulmak için içmek zorundaydı.

Korkak.

Yavaşça kanepeye yaklaştı ve ayaklarımın dibine diz çöktü. Dizlerimi ayırdı ve gövdesini dizlerimin arasına soktu. Elleri uyluklarıma gitti ve gözlerimin içine bakmadan önce onları nazikçe sıktı. "Seni özledim." Alnını alnıma bastırdı ve dudaklarına baktı.

"Gerçekten mi?" Sesimdeki alaycılığı engelleyemedim.

Vahşiliğimi fark ettiğinde bakışlarımı karşıladı.

"Bir fahişeyi sikip sonra da beni mi özledin?" İnanamayarak sordum.

"Tam bir pisliksin." Onu göğsünden sertçe ittim, böylece halıya düştü.

Saldırıyı beklemediği için momentumla birlikte düştü. Hızla doğruldu, tepki vermedi ya da acı çekiyormuş gibi bile görünmedi.

"Odamdan çık. Hemen." Hışımınla kapıya gittim ve açtım. "Tabii taşaklarına sert bir tekme yemek istemiyorsan. Ve bunu ne kadar sevdiğini biliyorum." Bu adama karşı zerre kadar korku hissetmiyordum. Onunla kafa kafaya verip kazanabilirdim.

Sonunda ayağa kalktı, güçlü kolları iki yanında gerilmişti. "Bir fahişeyi becermedim."

"Bana yalan söyleme." Bu, o sürtüğe yaptıklarından daha aşağılayıcıydı.

"Ne istersen yap ama bana bu saçmalığı yapma."

"Ne oluyor lan?" Seslerimiz evin geri kalanına ulaşmasın diye kapıyı çarptı. Beni boynumdan yakaladı ve Beni duvara fırlattı, bir santim bile kıpırdamamayıp diye yere mıhladı.

"Neden bana söylemiyorsun?" Ona diz çökmeye çalıştım ama engelledi.

Yüzüme sert tokat atarak beni hazırlıksız yakaladı. "Tükür onu."

Aldığım darbenin etkisinden kurtuldum, tahrik olduğum için kendimden nefret ediyordum. "Seni dışarıda kız arkadaşınla gördüm."

Bana dönmeden önce gözleri pencereye kayd.

Boş bakışı bir an sonra farkına varma izledi.

"Evet. Yakalandın. Belki bir dahaki sefere bir otelde kalmalısın."

"Kapa çeneni." Beni tekrar duvara fırlattı. "Hayır."

Bacağına tekme attım.

Hareket edemeyeyim diye tüm vücudunu bana bastırdı.

"Sana senin olduğumu söylemiştim." Nefret bir anlığına sesimi terk etti ve yerini hüzne bıraktı. Hayatındaki tek kadının ben olduğumu düşündüğüm için kendimi aptal gibi hissediyordum. Önemseydiğim için kendimi aptal gibi hissediyordum.

Gözleri kısıldı. "Sen benimsin. Ama asla senin olduğumu söylemedim." Boğazımı öyle sıktı ki zorlukla nefes alabildim. "Bunu hemen şimdi açıklığa kavuşturalım. İsteddiğim zaman istediğimi yaparım. Sana hiçbir şey borçlu değilim.

Sen benim kölemsin. *Köle.*"

Bu kelimeyi duyduğumda kalbim paramparça oldu. Tutsaklığım kölelik şeklinde başladı ama yavaş yavaş tamamen başka bir şeye dönüştü. Tüm düğmelerimi biriktirebilir ve mümkün olduğunca çabuk özgürlüğe kavuşmak için çalışabilirdim. Ama onunla farklı bir şekilde birlikte olmak için bazı simgelerini feda ettim. Bunca zaman onun benim için hiçbir şey ifade etmediğini düşünmüştüm ama şimdi gerçek yüzüme bakıyordu.

Beni bırakmadan önce son bir kez sıktı, göğsüm kuru öksürüklerle sarsılırken yere düşüşümü izledi. Bakışları buz gibiydi, tıpkı sanat çemberi gibi dondurucuydu.

Gözlerini kaçırın ilk kişi bendim, yenilgi bedenimi ele geçirmişti. Sadece muharebeyi değil, savaşı da kazanmıştı. İçimde hiç mücadele kalmamıştı. Aklım ödülde kalmış olabilirdi ama kalbimin başka bir gündemi vardı.

Oradan bir an önce çıkmam gerekiyordu.

Bu evde onunla kalmak istemedim.

Evde beni bekleyen hiçbir şey yoktu ama yine de buradan daha iyiydi. Yeni bir yerde yeniden başlayabilirdim. Belki yeterince zaman geçerse insanlığa yeniden inanmaya başlayabilirdim.

Burada benim için hiçbir şey yoktu.

Özgürlüğe giden tek biletim düğmelerimdi. Kavanoz dolana kadar her birini toplamak zorundaydım. Sonra beni serbest bırakacaktı. Belki de

Ama sözünün eri bir adam olduğu umuduyla devam etmek zorundaydım.

Aramızdaki üç günlük sonra boğazımın arkasında oturan kusmuğu yuttum ve içine daldım. Aşağıya indim ve akşam yemeği için ona katıldım - ama yemek yeme niyetim yoktu.

Yemek odasına girdiğimi duyunca telefonundan başını kaldırdı. Varlığım karşısında gözleri şaşkınlıkla doldu ama sadece bir nanosaniye için. Bakışlarını hemen değiştirdi ve eskisi kadar kayıtsız görünmeye başladı.

Sandalyemi boş verdim ve onun önünde dizlerimin üzerine çöktüm. Kendimi kaslı kalçalarının arasına yerleştirdim ve kot pantolonunun düğmesini ve fermuarını açtım. Aleti dışarı fırladı ve benim gelişimle hızla sertleşti. Saçlarımı bir tarafa çektim ve boğazımın arkasına doğru ittim.

Dişlerinin arasından bir nefes kaçtı ve bundan keyif aldığı için parmaklarını saçlarıma geçirdi. Yavaşça aşağıdan içime girdi ve ağzımın içine daha fazla itti. Daha iyi kavramak için ensemden tuttu ve beni istediği hıza yönlendirdi.

İslandığım için kendimden
nefret ettim. Bundan zevk
aldığım için kendimden nefret
ettim.

Ondan nefret ediyordum. Ama yine de onu istiyordum.

Oyun odasına siyah iç çamaşırı giyerek girdim, blok çoraplı ve dar bir tulum. Külotla uğraşmadım çünkü nasıl olsa yırtılıp parçalanacaklarını biliyordum. Çalışma odasına bağlanan dahili telefonun düğmesine bastım. "Bana katıl." Düğmeyi bıraktım ve çalışma odasına doğru yürüdüm. Odanın ortasına. İçeride sadece birkaç kez bulunmuştum ama sapıkça aparatlarının çoğunun nerede olduğunu biliyordum.

Deri gerdanlığı aldım ve boynuma geçirdim, şeyden daha uç bir şey yapmak üzere olduğumu biliyordum. Ama bunun karşılığında yüklü bir maaş çeki alacaksam da umurumda değildi. Özgürlüğe bir adım daha yaklaşmıştım.

Bir an sonra içeri girdi, gözleri özlemle doluydu. Boynuma dolanan deriye baktı ve şaşkınlığını -ve arzusunu- gizleyemedi. Elleri hemen giysilerini çıkardı, gözleri üzerimdeydi.

Tüm zaman boyunca. Sonra beni asmak için ipi tuttu. "Elli."

Eli hâlâ ipin üzerindeydi ama çekmiyordu.

"Elli. Al ya da bırak." Bu şimdiye kadar alacağım en büyük ödemeydi. Ama şimdi yüksekleri hedefliyordum, buradan mümkün olduğunca çabuk çıkmam gerekiyordu. Aramızdaki bağ hiç kopmamıştı. Ne zaman soğuk bir şey söylese inkar ettiğini düşünürdüm. Ama şimdi anlıyordum. O gerçekten boş bir kaptı. Ben sadece birçoğundan biriydim. Ben gittiğimde beni unutacaktı.

Sonunda başını sallamadan önce teklifi düşündü. "Elli."

Tıpkı Bones'un tutsağıyken yaptığım gibi zihnimi kapattım. Ayrıntıları düşünmeden sadece görevleri tamamladım. İsteddiği zaman sikine bindim ve hayal edebileceğimden çok daha fazla acı veren şeylere katlandım. Beni her zaman boşaltırdı ama bu hissetmeme izin verdiğim tek duyguydu.

Haftalar boyunca etkileyici miktarda düğme biriktirmiştım. Onları elinden kapıp vazoun içine attım ve gittikçe daha da izledim. Depresyona girdiğimde, onları dışarı attım ve her birini saydım.

275.

275 düğmem vardı. Bu da sadece doksan düğmeye daha ihtiyacım olduğu anlamına geliyordu. Zaten sikerken boğazımı sıkmış, hıçkırı hıçkırı ağlatana kadar kırbaçlamış ve sayılamayacak kadar çok kez götümden sikmişti. Denemediğimiz yeni bir şey kalmamıştı. Beni iki kez daha boğmasına izin verirsem özgür olacaktım.

Çok yaklaştın.

Altıncı Bölüm

Karga

Kabul reddettim.

Ben onun değildim.

Ben asla onun olamam.

yüzleşmek ve sonunda kabullenmek zorundaydı.

Ama Jasmine'i reddettiğim anda bunun doğru olmadığını anladım.

İstediyimi yapmak için her hakka sahiptim ama bunu istemiyordum. Gözlerim asla başka bir yere bakmadı ve mastürbasyon yapmayı bile düşünmedim.

Zihnim ve bedenim sadece bir kadına aitti.

Ama bunu ona asla söylemem.

Başka bir kadını becerdiğimi düşünmeye devam edebilir. Bu mesafe koyardı. Tam da istediğim gibi efendi ve köleye döndük. Konuşmalarımız asgari düzeydeydi ve odaklandığımız tek şey bedenlerimizin birlikte hareket ettiği hissiydi.

Ama kendimi boş hissetmeye başladım.

Akşam yemeğinde ya da kahvaltıda bana katılmadı. Odasına geldiğimde bana neredeyse hiç bakmadı. Bir kez bile benden onun için bir şey yapmamı istemedi. Akşam yemeği ve plaj gezisi için bir istek bekledim ama hiç gelmedi.

Haftalar geçip gittikten sonra bile duvarlarını korumaya devam etti.

Beni içeri almadı.

Düğmelerinin arttığını biliyordum ama takip etmemiştim. Günün her saati hayvanlar gibi sevişiyorduk ve o benim sikimi zevkten çılgık attıracak şeyler yapıyordu. Karanlıkta bana katıldı ve bir canavara dönüştü. O da benim gibi vahşi, şehvet düşkün ve kontrolden çıkmış biriydi. Bana ne kadar mal olduğunu umursamayacak kadar zevk almakla meşguldüm.

Çekmecemi açtım ve kalan düğmeleri saydım. Sadece doksan tane kalmıştı.

90.

Kalbim büyük bir gümbürtüyle mideme düştü ve beni hasta etti. Kalbimde ve göğsümde uzak bir acı dolaşıyordu. Endişeliydim, yapamıyordum

bir dakikadan daha uzun süre hareketsiz oturmak.

Bana bir servete mal olan yoğun cinsel eylemler gerçekleştirdi. Böyle giderse, onu serbest bırakmadan önce sadece bir hafta daha burada kalacaktı.

Bu

sözümü unutup onu hayatının sonuna kadar kalmaya zorlamak benim için kolay olurdu.

Ama ona verdiğim sözü tutamadım.

Ne pahasına olursa olsun o düğmeleri geri almalıydım.

Karargâha vardığımda Cane'den soğuk bir bakış aldım. Yaşadığımız gergin tartışmadan beri konuşmamıştık. Button'ı yirmi milyon dolar karşılığında takas etmek istedi ama ben reddettim.

Hâlâ kızgındı.

"Bakın kim ..." Silahını doldurdu ve ihtiyacı olabilirmiş gibi kılıfına soktu.

Düşmanlığını görmezden geldim ve hemen işe koyuldum. "Miguel yeni prototipi bıraktı. Etkilendim."

Elinde bir bardak viskiyle sandalyeye çöktü. "Aferin sana."

Yanına oturdum ve ettim. "Düşüş yarın gerçekleşecek. Görünüşe göre ihaleyi Büyük Britanya kazanmış. Bones yeni silahını Orta Doğu'ya sattığından beri hiç şaşırmadım."

Cane bana bakmadan içkisini yudumladı. "Bones teklifi iki katına çıkardı."

"Ne teklifi?" Neden bahsettiğini bildiğimden şüpheleniyordum ama inanmamak . Button satılık değildi ve onun değeriyle kıyaslanabilecek hiçbir para miktarı yoktu.

"Aptalı oynama. Kırk milyon dolar ödemeye hazır." Sonunda bana döndü, tehdidi açtı. "Onu şimdi etmezsek aptallık etmiş oluruz." Bardağını kırmaya yetecek bir güçle kavradı. Cevabımı ben vermeden önce tahmin etmişti.

"O. Değil. Değil. Satılık." Onu kimseye vermeyecektim. O bana aitti, başka kimseye değil. Biri bana ödeme olarak bütün bir ülkeyi teklif edebilirdi ve ben yine de kabul etmezdim.

Bardağını o kadar sert indirdi ki masanın üzerinde paramparça oldu. Hiç irkilmedim.

"Bu saçmalık. Bu amcığı yakalamak için kıcıımı tehlikeye attım ve şimdi bundan hiçbir şey alamıyorum. Ne intikam alıyorum ne de para alıyorum. Bu işten paçayı sıyrabileceğini sanıyorsan yanılıyorsun."

Kardeşim benden daha iri olabilir ama beni korkutmuyordu. "Sana kırk milyonu vereceğim."

"Ne?" Eli kanıyordu ama sarmadı.

"Sana parayı vereceğim. Ve bu konuyu bir daha asla konuşmayacağız." Cane'in geri adım atmasının tek yolu karşılığında bir şey almasıydı. İnatçı ve acımasızdı. Zamanın sonuna kadar kin tutacaktı.

"Delirdin mi sen?" Bana daha önce hiç görmediğim bir bakış attı. Sanki beni tanıımıyormuş, sanki hayatımız boyunca kardeş değilmişiz gibi bana baktı. "Bu kadına aşık falan mısın?"

Sesimi sabit tuttum. "Hayır."

"O zaman ne bok yiyorsun? Kendi konuşmanı duyuyor musun?"

"Onu teslim etmiyorum ve bu son sözüm. Anlaştık mı, anlaşmadık mı?"

Başını salladı ve kaçırdı, kan damlaları masanın üzerine düştü. "Onu siyah ve mavi mi yapıyorsun?"

Yalan söylemek ve tam o anda tavanda asılı olduğunu iddia etmek istedim. "Sana cevap vermek zorunda değilim. Zaman ayırdığın için sana tazminat ödüyorum. Parayı al ve çenenin kapa."

"Peki ya Vanessa?"

"Bu kadını öldürmek onu geri getirmeyecek. Bunu geçmişte bırakalım."

"Senin için söylemesi kolay," diye tersledi. "Cenazesine bile gitmedin."

Ellerim yumruk oldu. "Cane, o konuya hiç girme."

"Hayır, ben gidiyorum." Ayağa kalktı. "Vanessa belki senin umurunda değildi ama benim . Bones'un bundan kurtulmasına izin vermeyeceğim. Onun intikamını almaktansa sikini önemseydiğin için bokun tekisin. Sevdim Vanessa ve senin hiç yapmadığın çok açık."

Bir anda ayağa kalktım. "Bana nasıl hissettiğimi söyleme."

"Söylememe gerek yok. Her şey ortada."

Masayı ters çevirdim ve öfkemi yapabildiğim tek şekilde yönlendirdim. "Uyuyamıyorum çünkü yüzü kâbuslarıma giriyor. Nefes alamıyorum çünkü suçluluk duygusu beni boğuyor. Ona olanlar yüzünden acıdan başka bir şey hissedemiyorum. Yani onu umursamadığımı söyle. Eğer umursadığım bir şey varsa

onun hakkında daha fazla şey. İşlevimi yerine getiremiyorum çünkü hâlâ yeni ölmüş gibi hissediyorum. Her gün yeniden başlamak ve kaybı hissetmek zorundayım. Orada oturup

Sanki onu benden daha çok seviyormuşsun gibi. İkimiz de biliyoruz ki ben ona senden yakındım."

"Ben de aynı şeyi düşünmüştüm, ta ki buna kadar." Söylediğim hiçbir şey umurunda değildi. Kararını vermişti. Yüzünde hâlâ tiksintiyle uzaklaştı.

"Babam seni çok hayal kırıklığına uğrattı."

Beni tam acıyan yerimden kesti. "Beni hep hayal kırıklığına uğrattı."

Viski şişesini kaptı ve kanı bardaktan aşağı aktı. Yere damladı ve küçük bir damla birikintisi oluşturdu. Bana kapıya yöneldi. "Bu ikimiz için de geçerli."

O gece akşam yemeğini çalışma odamda yedim.

Düşüncelerim içinde bulunduğum çıkmazla birlikte dönüp duruyordu. Dünyada sahip olduğum tek aile olan kardeşim beni hor görüyordu. Ve onsuz yaşayamayacağım tek kadın benden daha da çok nefret ediyordu.

Resmen dibe vurdum.

Cane ile olan sorunumun en kolay çözümü Button'ı teslim etmektir.

-Ve onu öldürmek. Cane beni affedecek ve tüm bunlar uzak bir anı olarak kalacaktı. Tekrar yakın olacaktık, normale dönecektik.

Ama ondan vazgeçemezdim.

Sadece o adamın onu tekrar incitmesine izin veremezdim, aynı zamanda onu kimseyle paylaşamazdım. Onu nasıl serbest bırakacağımdan bile emin değildim.

zaman geldi. Doğru bir cevap yoktu. Eğer zamanda geri gidebilseydim, onu asla bağışlamazdım. Uzak dururdum ve Cane'in ona istediğini yapmasına izin verirdim. Hayatım aynen eskisi gibi olurdu.

Ama aynı zamanda anlamsız.

Kapı açıldı ve Button içeri adım attı. Kalın kahverengi bir battaniyeye sarılmıştı, boynundan aşağısı görünmüyordu. Arkasında yanan ateşle masama yaklaştı. Yüzünde ağır bir makyaj vardı, gözleri tam da sevdiğim gibi dumanlıydı. Saçları büyük ve kıvrıktı ve sert bir sikişe hazır görünüyordu.

Acıma rağmen sertleştim.

Ateş ve buz karışımı bir ifadeyle bana baktı. Beni istiyordu ama aynı zamanda benden nefret ediyordu.

Hislerimiz karşılıklıydı.

Battaniyeyi bıraktı ve ayaklarının dibine düşmesine izin verdi. Önümde çırılçıplak duruyordu, alevlerin ışığı tenini parlatıyordu. Küçük kum saati beli, şehvetli göğüslerine doğru uzanıyordu. Ön tarafında hiç yara izi yoktu, en azından benim yüzümden. Her santimi mükemmeldi.

Onu istiyordum ama sahip olamıyordum.

Düğmelerim tehlikeli bir şekilde azalmıştı. Daha fazlasını vermeyi göze alamazdım. Kardeşim bana sırtını dönmüştü ve beni tatmin eden tek kişiyi kaybetmeye hazır değildim.

Ayağa kalktım ve masanın etrafına geldim. Ellerim hemen göğüslerini kavradı ve onlara şiddetle masaj yaptı. Benim için sessizce inledi, dokunuşumu seviyor ama aynı zamanda nefret ediyordu.

Ellerim onun küçük belini kavradı ve alnımı onunkine dayadım. Onu öpmek istedim ama kendimi tuttum. Ağzına bir öpücük kondurduğumda kaybolacaktım. Kendimi kaybedecek ve göze alabileceğimden daha fazla düğmeden vazgeçecektim. "Seninle sevişiyorum." Ateş kalbimde kükrüyordu ve yerdeki yumuşak halı dizlerime yastık oluyordu. Tüm gece boyunca ona tam olarak ihtiyacı olanı verebilirdim. Sonra yarın onu güzel bir yere götürebilirdim. Sırf bütün günü onunla geçirebilmek için işe bile gitmezdim. Ne yapmak isterse, ona verirdim. Elimden kayıp gitmeye çok yakındı.

Yüzü bir dakika önce olduğu gibi aynı ifadeyi koruyordu. Bu sözlerin onun için hiçbir anlamı yoktu. Hiçbir etki yaratmadan üzerinden akıp gitmişlerdi. "Beni masanın üzerine domalt ve sik beni -ve beni tokatladığından emin ol." Tahtanın üzerine eğildi ve kıcını bana gösterdi. Sırtındaki dik kavis karmaşık kaslarla sıkıydı. Yanakları sertti ve kalın sikimle ayrılmaya hazırdı.

Onu sertçe becermek istedim.

Ama düğmelerimden vazgeçmek istemedim. Ona doğru eğildim ve göğsümü sırtına bastırdım. "Yarın Roma'ya bir gezi yapalım. Sana etrafı gezdirmek ve akşam yemeğine götürmek istiyorum."

Kıcını sikime sürüyor, ıslak yarığının içine girmem için beni baştan çıkarıyordu. "Beni bağlayıp ağzımı tıkamaya ve bayılana kadar sikmeye ne dersin?" Eşofmanımın köprüsünü tuttu ve sikim ortaya çıkana kadar aşağı çekti.

Ağzım omzunda kenetlendi ve ona hafif bir ısırık verdim. Benim için çılgılık atana kadar içine girmek istiyordum. Sert ve kaba olsun, kıcı kızarana kadar şaplak atayım istiyordum.

Ama odaklanmaya devam ettim. Kalçalarını tuttum ve sırt üstü dönene kadar çevirdim. Bacaklarını omuzlarımin üzerine yerleştirdim ve sikimi girişine sürttüm. "Vanilya istiyorum."

Ellerini kalçalarıma bastırdı. "Hayır." Sert uyarısı alınca cinselliği kaybıldı. "Ya beni becer ya da . Bu ."

Damarlarımda dolaşan öfke, onu istediğimden daha sıkı sıkıyama neden oldu. "Sana istediğini veriyorum. şimdi kapa çeneni ve bana izin ver."

Ayaklarını göğsüme bastırdı ve beni itti. "Vanilya istemiyorum. Roma'ya gitmek istemiyorum. Beni sertçe sikmeni ve sonra bırakmanı istiyorum." Masanın üzerinden atladı ve battaniyeyi yerden kaptı. Gözlerindeki nefret inkar edilemezdi. Benden çabuk uzaklaşmak istiyordu. Eskiden bana karşı hissettiği o bağ yok olmuştu. Başka biriyle yattığımı düşündüğünde bana olan sevgisi de yok olmuştu.

Çalışma odamdan önce çıplak bedenini battaniyeyle örttü. "Buradan defolup gitmek istiyorum. Senden uzaklaşmak istiyorum. Her şeyden uzaklaşmak istiyorum."

Yedinci Bölüm

İnci

Crow benimle bir daha konuşmadı. Seks ya da sohbet için hiç gelmedi. Çalışma odasındaki o kavgadan sonra benden uzak durdu.

Teklifini kabul etmeyi reddettim. Sadece bana verdiği düğmeleri geri almaya ama ben izin vermeyecektim. Verebileceği hiçbir rüşveti kabul edemezdim. Tek bir düğme için beni bir haftalık tatile götürmeyi teklif etse bile bunu yapmazdım.

Gitmeye kararlıyım.

Crow benim haberim olmadan kalbime girmişti. A O gün onu başka bir kadınla gördüğümde içimden bir parça öldü. Onun sikine binen tek kişinin ben olduğumu düşünmekle aptallık . Ona yettiğimi sanmıştım ama belli ki tatmin olmamıştı.

Acıdı.

Eğer , eve dönebilir ve her şeye yeniden başlayabilirdim. Crow'u ve vücuduma yaptığı inanılmaz şeyleri unutabilirdim. Batı kıyısında küçük bir kasabaya yerleşebilir ve olan her şeyi unutmaya çalışabilirdim.

Gözlerim ödüldeydi ve bir an bile tereddüt etmeyecektim.

Crow gün boyunca yoktu, bu yüzden dilediğim zaman odamdan çıkabiliyordum. Arka planda güzel bir havuzu ve üzüm bağlarının etrafında bir yürüyüş parkuru vardı. O gittiğinde güzel manzaranın avantajını kullandım.

yoktu. varken bunu değerlendirmeliydim. Yakında ayrılıyordum.

Kolumun altına sıkıştırdığım bir kitapla odamdan çıktım. Bikinim üzerimdeydi ve yazlık elbisem vücuduma bol geliyordu. Güneş kremini çoktan sürmüştüm ve losyon ile hindistan cevizi karışımı gibi kokuyordum.

Tam büyük merdivene ulaşmak üzereydim ki bir çarpma sesi duydum.

"Bunun için üzgünüm, Lars." Bir adamın sesi kulaklarıma kadar geldi, tanıdık ama

Yabancı. Yüksek bir gümbürtü fayanslarda yankılandı ve çarpma sesi

Sırada bulaşıklar vardı. Patricia, bir el ağzını kapatmadan önce çığlık attı.

Dondum kaldım.

Panik göğsüme sertçe vurdu.

Evde davetsiz bir misafir vardı, şiddet yanlısı ve saldırgan biri.

Merdivenlerden fırlayıp ön kapıdan çıkmak istedim ama adam aşağıdaydı ve muhtemelen çıkışı izliyordu.

Kahretsin.

Koyu kahverengi saçlı bir adam ortaya çıkana kadar karoların üzerinde ayak sesleri duyuldu. Hipnotize edici yeşil gözleri vardı, tıpkı kardeşininkiler gibi. Beni gördüğünde gözlerinde açgözlülük parladı. Şiddet yüzünün her yerinde yazılıydı. Bir açıklama yapmadan, neden orada olduğunu tam olarak biliyordum.

Beni öldürmek için.

"Siyah ve mavi, kırımın kenarı." Merdivenlerin sonunda durdu, hamlesini yapmadan önce gerildi.

Kalbim göğsüme çarptı ve hayatta kalma modu devreye girdi. Hızlı düşünmek zorundaydım. Crow saatlerce evde olmayacağı için onun korumasına güvenemezdin. Güvenebileceğim tek kişi kendimdim.

"Kaçma. Durumu daha da kötüleştirirsin." Merdivenleri yavaşça çıktı, gözleri hep benim üzerimdeydi.

"Yanıma gel ve ne olacağını gör."

Kıkırdadı. "Ne kadar alıngan olduğunu unutmuşum. Belki de bu yüzden senden vazgeçmiyordur." Merdivenleri çıkmaya devam etti, bana yaklaşıyordu.

Kaçmaktan başka çarem yoktu. Yeterince hızlı hareket edersem bir silah bulabilirdim. Üçüncü katta Crow'un yatak odası, çalışma odası ve oyun odası vardı. Orada kesinlikle işime yarayacak bir şey bulabilirdim.

Kitabımı ona fırlattım ve koştum.

"Kıçını buraya geri getir."

Vücudumun beni taşıyabildiği kadar hızlı bir şekilde merdivenleri koşarak çıktım. En tepeye ulaştığımda sola ya da sağa gidebileceğim sadece iki yer vardı. Bir an içinde kararımı verdim ve sağ koridordan aşağıya, doğruca oyun odasına koştum. Şans eseri kilitli değildi.

İçeri daldım ve bulabildiğim ilk silahı kaptım. Yerde bir kırbaç vardı ve onu kaptım. Onunla yüzüne vurabilir ya da onu boğabilirdim. Daha önce bir adam öldürmüştüm ve bunu tekrar yapabiliyordum.

Cane bana yetişti ve kapıyı arkasından kapatarak çıkışı sırtıyla engelledi. Elimdeki kırbaça baktı, dudaklarında tehlikeli bir gülümseme vardı. "Onunla ne yapacaksın, tatlım?"

"Crow seni öldürecek."

"O çok korkak biri. Senden vazgeçmeyecek bile."

"Çünkü o bir canavar değil." Kırbacı hazır tutuyordum, yeterince yaklaştığında ona vurmaya hazırdım.

"Hayır. O sadece yalancı bir bok parçası. Kendi ailesini korumaktan çok sikini ıslatmayı önemsiyor. O gerekeni yapamayacağına göre, ben yapacağım."

Sözleri sağır kulaklara çarptı çünkü onları anlamıyordum. Önemli olan tek şey hayatta kalmaktı. Bunu atlatmak zorundaydım. Crow eve gelene kadar onunla savaşmalıydım. Asası etkisiz hale getirilmişti ve tam olarak ne olduğunu anında anlayacaktı.

"Eğer teslim olursan, seni rahat bırakırım." "Eğer bana dokunursan seni öldürürüm."

Kıkırdadı. ", tatlım." Sağa doğru koşuyormuş gibi yaptı, sonra son anda adımını değiştirerek soldan bana doğru geldi.

Ona kırbacımla vurdum ve bileğinin tam ortasına vurdum ama bu hiçbir işe yaramadı. Onu yavaşlatmadı bile.

Bana doğru saldırdı ve beni yere yapıştırdı.

İçimdeki mücadele hâlâ devam ediyordu ve yüzüne sert bir yumruk parmak eklemlerim burnuna değdi. Kan aktı ve yüzünden aşağı sızdı. Onu öldürmeye hazırlanarak tekrar yumrukladım.

"Lanet olası amcık." Kollarımı başımın üzerinde sıkıştırdı ve yüzüme olabildiğince sert bir yumruk attı.

Elmacık kemiğimin çatladığını hissettim.

"Siyah ve mavi." Bana tekrar vurdu. "Bana yaptıklarının Bones'a çektireceğim. Seninle işim bittiğinde kimse yüzünü tanımayacak. Bones artık seni istemeyecek bile." Yumruklarını yüzüme daha sert vurdu, her yerimden kan sızana kadar beni dövdü.

Çığlık atmadım.

Yalvarmadım.

İtiraz etmedim.

Ona bu zevki asla tattırmam.

Beni boynumdan yakaladı ve başımı yere çarptı. "Bugün göreceğin son gün."

Sekizinci Bölüm

Karga

Kavşağa öyle bir hızla girdim ki kaldırımda kaydım ve neredeyse girişteki sütunlardan birine çarpıyordum. Araba hala çalışır durumdayken elimde silahımla dışarı fırladım.

Lars mutfaktan imdat düğmesine bastı ve telefonumdaki alarmı uyardı. Arabama atladım ve olabildiğince hızlı sürdüm, neredeyse buraya kadar. Hiçbir detay almadan tam olarak ne olduğunu biliyordum.

Baston.

Koşarak eve girdim ve Lars'ı mutfağın hemen dışındaki fayans zeminde bağlı olarak gördüm. Hâlâ nefes alıyordu ama gözleri kapalıydı. "CANE!" Göğsüm nefretle kabardı. Hayatımın dövüşüne hazırlanırken adrenalin devreye girdi. Son aile üyem yerine Button'ı seçmek zorundaydım, seçerdim.

Çünkü çizgiyi aştı.

Koşarak üst kata çıktım ve yatak odalarını kontrol ederek onları aradım. Cane onu kaçırıp merkeze götürmüş olabilir. Ya da onu çoktan Bones'a teslim etmişti.

Her ihtimale karşı kontrol etmem gerekti.

Üçüncü kata koştum ve her odayı kontrol ettim. Geriye kalan tek oda oyun odasıydı.

Bir şekilde orada olduğunu biliyordum.

Kapıya ve bir ayak kalınlığında olmasına rağmen omzumla kırdım. Şu anda normalden on kat daha güçlüydim. Benim kaslarım seğiriyor ve sabit bir hızla ateşleniyordu. Vücudum beni nihai savaşa, benim ya da onun hayatına mal olacak mücadeleye hazırlıyordu.

Gördüğüm şey beni olduğum yerde durdurdu.

Button o kadar çok kanla kaplı bir şekilde yerde yatıyordu ki yüz hatlarını ayırt edemiyordum. Gevşek bir ceset gibiydi, ölüm gibi kokuyordu. Bir şey söyleyemedim.

Kanaması vardı. Kanı ışığın altında parlıyordu.

Cane orada başı dik bir şekilde duruyordu. Kızın kanına bulanmış. Gözlerinde pişmanlık yoktu. Aktarabildiği tek duygu öfkeydi. "Siyah ve Mavi, Crow. Bunu uzun zaman önce yapmalıydın."

Hiç düşünmeden silahı tam kafasına doğrulttum. "Sanki ateş edecekmişsin gibi-"

Tetiği çektim ve yere yığıldı.

Gözlerim onun yerdeki buruşuk bedenine çevrildi. Boynunu buldum ve nabzını dinledim, bir tür yaşam olması gerekiyordu. Eğer kayıp giderse kendimi asla affetmeyecektim. Ona verdiğim sözü çoktan bozmuştum. Şimdi bunun için asla özür dileme şansım olmayacaktı.

Ama oradaydı, zayıf ve tehlikeliydi.

"Button, bekle. Ben buradayım." Onu yerden kaldırdım ve kardeşimi kan kaybından ölmeye terk ederek odadan çıkardım. Öfkem kısa sürede yerini dehşete bıraktı. Eğer onu hastaneye yeterince çabuk yetiştiremezsem ölecekti. Başka birini daha kaybedemezdim. Vanessa'yı kaybettim ve Şimdi onsuz yaşayamayacağım birini daha .

Düğme.

Onu hastaneye yatırdım ve acil ameliyata aldılar. Hemen ameliyata almazlarsa öleceği kesindi. Ama zaten ölecekti.

Koridorda atıyor ve zaman dururken saati izliyordum. Bacaklarım beni bir ileri bir geri taşıyor ve aldığım her nefeste göğsüm ağrıyordu. Eğer ne yapacağımdan emin değildim.

Muhtemelen kendi canıma kıyardım.

Saatler süresiz olarak uzadı. Biri beni aramaya gelirse diye bekleme odasında hep aynı yerde durdum. Bir şey yiyip içmedim. Korumalarım olmadan burada kalarak kendimi düşmanlarıma ifşa ediyordum ama şu anda bunun bir önemi yoktu.

Button'dan başka hiçbir şeyin önemi yoktu.

On saat sonra ameliyattan çıkmıştı.

"O nasıl?"

"Kritik," dedi doktor.

Kelimeyi tepki vermeden, hissetmeden işledim. Tıpkı Vanessa'nın gelenler gibiydi. Acı çok dayanılmazdı. Bedenimin acıyı hissetmesine izin verirsem sonsuza dek kapanacaktı. "O iyi olacak mı?"

Yere baktı ve bakışlarımı görmezden geldi. "Bunu söylemek için çok erken. Çok kan kaybetmiş. Çok fazla iç yaralanması vardı. Her şeyi düzelttik ama bu iyileşeceği anlamına gelmiyor. Bir insanın kaldırabileceği çok büyük bir travma. Bu noktada her şey ona bağlı."

O bir savaşçıydı. . "Beni ona götür." "Ziyaretçi kabul edemez-"
"Şimdi."

Ona verdiğim dehşet dolu ifadeden sonra bana karşı gelmeye cesaret edemedi. Eğer

Beni şu anda beceren kişi aptalın tekiydi. Acıdan sayıklıyordum ve her an patlayabilirdim. "Bu taraftan."

Beni onun odasına götürdü, hastanenin köşesinde özel bir oda. Geniş bir yatak, özel bir oturma odası ve şehre bakan büyük bir penceresi vardı. Kapıyı arkamdan kapatmadan önce başıyla onayladı.

Yatağına yaklaştım ve durdum. Kan temizlenmişti ama normal boyutlarının yarısı kadar görünüyordu. Cildi artık dolgun değildi ve alışılmadık derecede solgundu. Yüzünde hâlâ çürükler ve kesikler vardı. O kadar kötüydü ki yüz hatlarını ayırt edemiyordum.

Yatağının başucundaki sandalyeye oturdum ve kederin boğazımda düğümlendiğini hissettim. Benim yüzümden bu durumdaydı. Bu kadar kibirli olmamalıydım.

Evimde güvende olduğunu varsayalım. Zaten çok şey yaşamıştı ve şimdi daha kötü bir şey yaşadı.

Onu hayal kırıklığına uğrattım.

Elim onunkini buldu ve parmaklarımızı birbirine kenetledim. Bu bana yolculuk sırasında elini tuttuğum zamanları hatırlattı. Parmakları daha küçüktü.

şimdi, cansız. Sevgi aynı değildi. Bir cesede dokunmak gibiydi. "Button, beni duyabildiğini biliyorum. Bunu atlatacaksın. Sen güçlüsün. Daha kötülerini de atlattın. Sadece savaşmaya devam et." Yanında olduğumu bildiğini umarak elini nazıkçe sıktım. "Benden vazgeçme."

*** İki

gün geçti ve .

Odasında duş aldım ve hemşire benim için ne getirdiyse onu yedim. Onun yanından ayrılmadım çünkü çok korkuyordum. Eğer onu korumak için burada olmasaydım

savunmasız ve yalnız olacaktı. Bones'un adamları silahlarla gelse bile .
Kurşun delikleriyle delinene kadar vücudunu kendi vücudumla .

Ne pahasına olursa olsun onu korurdum.

Uyuyamadım çünkü gözlerimi kapatmak çok zordu. Bir şeye ihtiyacı olabileceğinden korkuyordum. Ya uyandığında onu teselli etmek için uyanık olmazsam? Gözlerimi kapattığım anda kâbusların üzerime çökeceğini biliyordum. "Button, savaşmaya devam et." Her zamanki gibi elini tuttum, buz gibi parmaklarına karşı tenimin sıcaklığını hissetmesini istiyordum. "Bunu atlatacaksın. Bunu başaracağını biliyorum."

Hastaneye yatırılalı dört gün olmuştu ve hâlâ bir yaşam belirtisi yoktu. Morlukları geçmemişti ve hâlâ cehennem onu yutup geri tükürmüş gibi görünüyordu.

Ya hiç uyanmazsa? Cebimdeki telefonum çaldı.

İsme bakmadan cevap verdim. "Ne?" "Ben Lars, efendim."

"Ne?" Tekrarladım. Surat asma yeteneğim yoktu. Kibar olma yeteneğim yoktu. İçimdeki her şey ölmüştü.

"Cane'in az önce hastaneden ayrıldığını bilmenizi istedim."

Yaşıyor muydu? "Oh."

"Bilmek istersiniz diye düşündüm."

Buraya gelirse onu tekrar vururdum ve bu sefer ıskalamazdım. "Teşekkür ederim, Lars. Evde işler nasıl?"

"İyi. Herkes iyi. Tek umudumuz Bayan Pearl'ün bir an önce eve dönmesi."

İnci. Hiç kullanmadığım güzel bir isimdi. ". Atlatacak." Başparmağım parmak eklemlerinin üzerinde gezindi.

"Size getirebileceğim bir şey var mı, efendim?" "Hayır."

"Tamam. Beklemede olacağım efendim."

Kapattım ve telefonu cebime soktum.

Cane şu anda benimle uğraşmak için aptal olmalı. Onu kolundan vurdum, bu yüzden ciddiydim. Bir daha karşıma çıkarsa o kurşunun

kafasına soktu. Aileden olsun ya da olmasın, bana bulaşmamalıydı.

Button aniden derin bir nefes aldı ve gözleri açıldı. Dümdüz önüne baktı, pencereden gelen ışık gözlerini kırptırıyordu. Derin bir nefes daha aldı ve parmak uçlarının altında nabızı hızlandı.

Uyanık olduğunu görünce şok oldum ve konuşmayı unuttum. "O gitti. Sen güvendesin."

Bana döndü ve gözlerini yüzüme dikti. Birkaç kalp atışı boyunca bana baktı, anılarını ve gerçekliği aynı anda işliyordu. Elini göğsüne götürdü ve bunun bir rüya olmadığından emin olmak için tenini yokladı.

Geçmeyi başardı. "Crow?"

"Button, ben buradayım." Ellerini iki elimin arasında tuttum, hâlâ bu dünyada olduğu için şükrediyordum. Hala tanınmayacak kadar dövülmüştü ama güzel mavi gözlerini . Sayısız kez benim gözlerime bakmışlardı.

Vücudum tahmin edemediğim bir şekilde tepki verdi. Gözlerime yaşlar doldu, nereden geldiği belli olmayan sıcak bir nem. Onu görünce gözlerim doldu. Kardeşim başaramadı ama o . Kollarımda bir ceset daha taşıyamazdım. Başka bir masum kadını daha gömmeyi kaldıramazdım. Kaldıramadım. Başka birini kaybetmek... çok değer verdiğim birini. "Çok üzgünüm."

Gözlerimdeki yaşlar karşısında şaşkınlığını gizlemedi. Eli ve yanağıma dokundu. Başparmağı yavaşça gözümün köşesine doğru ilerledi, Başparmağının alt kısmına yapışan gözyaşı.

Duygularımdan utanmıyordum. İlk kez göstermiştim. Bu bana insan olduğumu, katı taştan yapılmadığımı hatırlattı. Hâlâ çalışan bir kalbim vardı. Tam hiçbir şeyin kalmadığını düşündüğüm anda beni yeni bir şeyle, umutla doldurdu.

"Kendimden nefret ediyorum." Elini öptüm, sonra yanağıma dayadım, sakın kalmak için uzak nabızı hissetmem gerekiyordu. "Bunun başına gelmesine izin verdiğim için kendimden nefret ediyorum." Elini tekrar öptüm ve gözlerimi kapatarak kararlılığımı pekiştirdim ve soğukkanlılığımı kontrol ettim.

"Senin hatan değildi..." Günlerdir konuşmadığı için sesi çatallaşmıştı.

"Evet, öyle." Bunu gizlemenin bir anlamı yoktu. "Sözümü tutmadım sana."

"Karga..." Normal konuşamayacak kadar güçsüzdü. Normalde ağzı dakikada milyonlarca kilometre hızla giderdi. Ama şimdi yavaş ve sessizdi. Uzun süre uyuduğu için dudakları çatlamıştı. "Sorun yok."

"Asla düzelmeyecek." Bunu asla atlatamayacağım. Bunun olmasına izin verdiğim için kendimi asla affetmeyeceğim. Kardeşimi bunu yaptığı için asla affetmeyeceğim. Onu çok acımasızca dövdü, Bones'un ona yaptığından daha kötü.

"Cane öldü mü?"

"Hayır." Aksini söylemeye utanıyordum. "Onu vurdum ama hastaneden yeni çıktı."

"Ah..." Hayal kırıklığını gizleyemedi.

"Bir daha sana yaklaşmayacak. Onun için endişelenme." Yüzü yara bere içindeyken onun gözlerinin içine bakmak zordu. Bunu görmek bana fiziksel olarak acı veriyordu. Farklı görüldüğü için değil. Çünkü hâlâ büyük bir acı içindeydi.

"Gidebilir miyim?"

Onu benimle kalmaya zorlamayacaktım. Düğmelerin artık bir önemi yoktu. Yeterince şey yaşamıştı. Eğer çekip gitmek isterse onu durdurmayacaktım. "İstedğin zaman gitmekte özgürsün." Benimle güvende olduğunu sanıyordum ama ne kadar beceriksiz olduğumu çabucak öğrendim.

"Artık eve gidebilir miyiz?" diye fısıldadı. "Hastanelerden nefret ediyorum..."

Biz mi? "gitmek ister misin?" Umudumu sesimden uzak tuttum. Onu hemen şimdi havaalanına bırakmamı isteseydi bırakırdım.

Başını salladı. "Yatağında, pencereyle birlikte olmak istiyorum." Eğer istediği buysa, bunu elde edebilirdi.

"Özel balkonlu bir odam var. Onun yerine oraya taşınmak ister misin?" Bunu ona uzun zaman önce teklif etmeliydim.

"Balkon mu?" diye fısıldadı.

"Evet. İstedğin zaman kapıları açık bırakabilirsin. Orada gölgede uzanabilirsin." Eğer odamı isteseydi bile ona verirdim.

Bir süre düşündükten sonra başını salladı. "Bu hoşuma gider."

"Doktorla konuşacağım ve yolumuza gideceğiz." Elimi onun elinin içinde tutmaya devam ettim çünkü elimi çekmem çok zordu. Bir saniye bile onun elinden ayrılmak istemiyordum. Onu neredeyse kaybediyordum ve bu dünyadaki en acı verici duyguydu.

Tereddüt ettiğimi hissetti. "Ben iyi olacağım." Elini çekti ve benim için zor olan kısmı halletti.

Ayağa kalktım ve ona doğru eğildim. Ağzım hemen alına gitti ve tenine uzun bir öpücük kondurdum. Kalbim şiddetli bir acıyla sızlarken bu sevgiyi neredeyse bir dakika boyunca sürdürdüm. Daha önce hiç böyle bir şey yapmamıştım ama bir şekilde onunlayken doğru hissettiriyordu.

Sanki bunu en başından beri yapmalıymışım gibi.

Dokuzuncu Bölüm

İnci

Her şey acıttı.

Ameliyatlarımdan günler sonra bile kendimi güçsüz hissediyordum. Vücudum gibi çalışmıyordu. Bir zamanlar kaslarımda hissettiğim güç artık yoktu. Kendimi savunmak zorunda , başarılı olma şansımın olmadığını söylemekten utanıyordum.

O kadar kırılmışım.

Cane acımasızdı. Başladığında durdurulamazdı. Sanki ona kişisel bir şey yapmışım gibi bana feryat ediyordu. Kafasında bir şeyler koptu ve beni öldüresiye dövdü.

Onu kışkırtacak hiçbir şey yapmadığım halde.

Bana olan takıntısı neydi? Crow beni Bones'a geri vermeyecekti, o zaman kardeşi neden savaşımaya devam ediyordu? Beni dövmek anlamsız bir başarı mı? Niyeti beni öldürmek miydi? Gerçekten öldüğümü sanmışım. Hastane odasında gözlerimi açtığımda nerede olduğuma inanamadım.

Bir parçam ölmüş olmayı umuyordu.

Beni incitmekten zevk alan bir adama bağlanmışım, kendi erkek arkadaşım borçlarını ödemek için beni köle olarak satmıştı, deli bir adam tarafından tecavüze uğramışım ve evde beni bekleyen kimse yoktu.

Amaç neydi?

Crow beni malikânesine geri götürdü ve balkonlu odaya yerleştirdi. Beni kollarında taşıdı ve gölgenin altına yerleştirdiği kanepeye oturttu. Yanına da kitaplarla dolu bir masa yerleştirdi. Hizmetçilerinden birinin benimle ilgilenmesini sağlamak yerine yanımdan ayrılmadı. "Size getirebileceğim başka bir şey var mı?" Koltuğu yanıma koydu ve oturdu. Kot pantolon ve tişört giymişti ama öyle bir duruşu vardı ki Sanki bir toplantıdaymış gibi sertti. Birlikte olduğumuz her saniye gergindi.

"Ben iyiyim." Bir kitap aldım ve onu kaldırmaya çalışırken kolumun gerildiğini hissettim.

Ciltli bir kitap gibi basit bir şey benim için bir mücadeleyleydi. Bu

Acıması. Kavgada tüm gücümü kaybetmiştim ve şimdi onu asla geri kazanamayacağımdan korkuyordum.

Crow bana yardım etti. "Bu sana geri dönecek." Kendi başımın çaresine bakabilme yeteneğimle ne kadar gurur duyduğumu herkesten daha iyi anlıyordu. Şimdi o kadar güçsüzdüm ki, bana bakması için başka birine güvenmek zorundaydım - nefret ettiğim bir şeydi bu.

Kitabı açtım ve sayfaya döndüm. Yoğun bakışlarını üzerimde hissettiğimde bir paragrafı okumuştum. Neredeyse yüzümün yan tarafında bir delik açıyordu. "Ben iyiyim." Bakışlarımı tekrar ona çevirdim ve vücudum kırıldığında kararlılığımın sarsılmadığını gösterdim. O güç hâlâ duvarlarımın içindeydi.

Bakışlarını indirdi, utanç ve çaresizlik tüm yüz hatlarına yayılmıştı. Her zaman yaptığı gibi düşüncelerini saklamak için soğukkanlı bir ifade takınmadı. Düşüncelerinin bir sel gibi akmasına izin verdi.

Cane'in verdiği hasarı görmek istemediğim için henüz aynaya bakmamıştım. Ama yanağımdaki ve dudaklarımdaki şişliğe bakılırsa hâlâ morarmıştım. Gözlerim zonkluyordu ve bir tanesi hasardan dolayı kısmen kapalıydı. Yıkılmış bedenimi görebiliyordum ve yüzümün de onu tamamlaması gerektiğini biliyordum.

Crow bakışlarını balkona çevirdi ve üzüm bağlarına baktı. Artık bana doğru bakmıyordu ama ben onun çevresel görüş alanında kalmaya devam ettim. Bir heykel gibi hareketsiz ve sessiz, oyalandı.

"Benimle oturmak zorunda değilsin. Ben iyiyim." Sözlerime tepki vermedi.

Zayıf olabilirdim ama onun merhametine ihtiyacım yoktu. "Crow, ."

"Belki de seninle oturmam gerekiyordur." Sanki duymamı istemiyormuş gibi sessizce konuştu.

"Hayır, yok."

"Anlamıyorsun. Belki senin bana ihtiyacın yok ama benim sana ihtiyacım var. O yüzden lütfen burada oturmama izin ver." Çenesi sertti ve her an devrilecekmiş gibi kolçağı kavırıyordu.

İsteğine saygı duydum ve kitabıma döndüm. Ne ben sesimi çıkardım ne de o. Ağır sessizlik içinde birlikte oturduk; o öfkeleniyor, ben okuyordum. Benim için döktüğü gözyaşlarını hatırladım, acımdan dökülen gözyaşlarını. Bana küçük kız kardeşini kaybetmekten duyduğu üzüntüyü anlattığında benimkileri yansıtıyorlardı. İkimiz de birbirimiz için ağlamıştık. Fark ettiğimizden çok daha fazla şekilde birbirimize bağlıydık. Ama bu artık beni korkutmuyordu.

Ve bu onu korkutmadı da.

Yürüyemeyecek kadar
güçsüzdüm. Utanç
vericiydi.

Her tuvalete gitmem gerektiğinde Crow'un beni banyoya taşımaya
gerekiyordu ve vücudum işbirliği yapmadığı için ihtiyacım olan bir şeyi
alamıyordum. İhtiyacım olan şeyleri sağlamak için başkasına bel bağlayan
çaresiz bir cesettim.

Aşağılayıcıydı.

Güneş ufkun ötesinde kaybolmuştu ve cırcır böcekleri gece havasını
dolduruyordu. Tarlalar esintinin ve gece boyunca vızıldayan böceklerin
sesleriyle canlandı. Bütün gün orada oturmak ve
O anın kıymetini biliyordum ama gözlerimi zar zor açık tutabiliyordum.

Crow kanepenin kenarına oturdu ve yüzüme baktı. "Yatmaya hazır
mısın?"

"Evet..."

Beni kollarına aldı ve yatak odasına götürdü. Oda benimkine benziyordu
ama kendine has özellikleri vardı. Biraz daha büyüktü, duşu ve küveti vardı.

Beni yatağa yatırmak yerine yatak odasına götürdü ve yatağına yatırdı.

"Ne yapıyorsun?"

Beni arkaya yatırdı ve bacaklarımı kaldırarak eşofmanlarımı çıkardı. "Seni
yatağına hazırlıyorum."

"Yatak odanızda mı?"

Ayaklarımı geri verdi ve beni bir çocuk gibi kucakladı. Benimle
sevişmesini istediğimde bile bana karşı hiç bu kadar nazik olmamıştı. Giysileri
soyundu ve yattı. "Evet." Yatak odasının ışığını kapattı ama yanıma sokulmadı.
Vücudumun içinde olduğunu biliyordu.

Sistemimdeki ağrı kesicilerle bile muazzam bir ağrı. Bacaklarıma ya da
kollarıma çok fazla baskı uygulamak beni çok rahatsız ederdi.

"Yanımdayken güvendesin."

Karanlıkta yüzünün hatlarına baktım. "Koridorun sonunda iyi olacağıma
eminim."

"Seni burada istiyorum. Tabii olmak istemiyorsan." Şimdi her zaman verdi
Bana bir seçenek. Önceden ya onun dediği olurdu ya da hiç olmazdı. Eşit
olduğumu hissettim, sahip olduğumu değil.

". Ama sizi rahatsız edecekse değil."

"Koridorun sonunda seninle olmak beni daha çok rahatsız ederdi."
Çarşafın altından elime uzandı ve uzun parmaklarını nazikçe doladı.
"Buradan başka bir yerde olmanı istemiyorum."

Crow işe dönmedi. Evde kaldı ve bana süper yapıştırıcı gibi yapıştı.
alışanlarından birinin bana yaklaşmasından hoşlanmıyordu. Yemeklerimi
getiren, beni yıkayan ve bana arkadaşlık eden oydu.

"İşe dönmen gerekiyorsa anlarım." Balkondaki masaya oturmuş,
tabağımdaki her şeyi yemeye çalışıyordum. Aldığım ilaçlar iştahımı
kapatmıştı. Hiçbir şey yeme isteğim yoktu. Bana hiç yemek yemeyecektim.
"Benim için burada kalmana gerek yok."

İfademi kabul etmedi. Salatasını ve sandviçini sessizce yedi.

Cevap vermeyince konuyu zorlamadım. Dış görünüşünün ardında sessizce
düşüncelere dalmıştı. Benimle bana karşı nazikti ama aynı zamanda kızgın da
görünüyordu. "ok güzel bir gün."

"Sanırım." Tabağı itmeden önce yemeğinin yarısını yedi. Onun
eskisi gibi değildi. zamankinden daha karanlıktı, sessiz bir öfke içinde
kaynıyordu. Eğer bana orada olmak istediğini hatırlatmasaydı, benden nefret
ettiğini düşünecektim.

"Keşke üzüm bağlarında yürüyüş yapabilseydim." Sağlığıma sahip
olmadığım zamanlarda çok daha fazla değer veriyordum. Artık
yürüyemediğim için koşmak istiyordum. Artık kollarımı kullanamadığım için
tırmanmak istiyordum. Bir gün gücümü yeniden kazanacaktım. Ama iyileşme
uzun bir süreç olacaktı.

"Seni taşıyabilirim."

"Hayır, sorun değil." Kıkırdadım çünkü ne zaman bir şeye ihtiyacım olsa
Crow yetişirdi. Ondan bana mızıka ile bir şarkı almasını istesem, bir şekilde
bunu başarırdı.

"istersen yaparım." Bunu öyle bir inançla söyledi ki ona inandım.

"Şu anda istediğim bir şey yok." Cane'e ne olduğunu merak ediyordum.
Hastaneden ıktı ama ne kadar yaralıydı? Yapmalı mıydım?
başka bir saldırı yapmasını mı bekliyorsun? Sormadım çünkü bu Crow'un
sinirini .

"Gitmek istiyor musun?" Soruyu sorarken bakışlarımla buluşmadı, anlamlı bir şekilde söyleyemedi. "Çünkü istediğin zaman gitmekte özgürsün. Seni güvenli bir şekilde geri getirmek için tüm düzenlemeleri yapacağım."

Özgürlük.

Bana gümüş tepside sunuyordu. Tek yapmam gereken söz vermektir ve Amerika'ya geri dönecektim. Şehrin trafiğini dinler, kaldırımda yanımdan geçen tuhaf insanları görürdüm. Kirliliği içime çeker ve burnuma gelen kokunun tadını çıkarırdım. Akşam beşten sonra gökdelenlerin güneşi engellediğini görürdüm. Evimi tekrar görürdüm.

Ama bu halde nasıl hayatta kalabilirdim ki? Yürüyemiyordum bile. Bir evim, tek kuruşum ve işim yoktu. Şu anda geri dönemezdim. Dönebilsem bile dönmek istediğimden emin değildim.

Bir şey beni . "Kalmak istiyorum."

Bakışlarını bana çevirdi, gözlerindeki rahatlamayı gizleyemedi. "Emin misin?"

Başımı salladım.

"Teklif geçici değil. Fikrinizi her zaman değiştirebilirsiniz."

"Biliyorum..." Düğmelerin artık bir önemi yoktu. Artık bana sahip değildi. Bir insan gibi istediğim gibi gelip gitmekte özgürdüm. İlişkımız farklıydı. İlk defa misafir muamelesi görüyordum.

"Yarın doktor randevunuz var. Rutin kontrol." "Güzel. Mümkün olduğunca çok hapa ihtiyacım var."

Dudaklarında zor fark edilen küçük bir gülümseme oluştu. "Sana ihtiyacın olan her şeyi getireceğim."

"Teşekkürler." Salatamı elime aldım ama bir ısırık bile almadım. Lars'ın her şeyi yapılan yemek çok lezzetliydi ama midem gibi yemeği kaldıramıyordu.

"Yemeye devam edin." Sesi otoriteyi ima ediyordu ama otoritesini Eskiden yaptığı gibi, beni boğarak.

"Aç değilim."

"Yemek yemezsen gücünü nasıl geri kazanmayı umuyorsun?"

"Gücümü asla geri kazanamayabilirim..." Her zamankinden daha fazla yara almıştım. Kanımın neredeyse yarısını kaybetmiştim. Yüzüme bakmamıştım ama harap olduğunu biliyordum. Muhtemelen hiç kendim gibi görünmüyordum.

"Düğme, yapacaksın." Bu lakap onu şaşırtmıştı ama Bu kelimeyi duyunca tereddüt etti. Bana eskiden olduğu gibi saygı ve hayranlık dolu bir şekilde baktı. "Oraya gitmene yardım edeceğim."

Bu inanç kalbimi ısıtsa da yeterli değildi. umutsuzluk kapladı. Yaralarım yüzünden neredeyse ölüyordum ve bir daha asla eskisi gibi olamayacaktım. İyileşmem aylar alacaktı. Ve o zaman bile, eskisi kadar hızlı koşamayacak ya da zorlayamayacaktım.

Yüzümdeki tedirginliği fark etti, tam olarak ne düşündüğümü biliyordu. "Yapma bunu."

"Ne yapmak?"

"Kendine acıma partisi ver. Buna izin vermeyeceğim." Bakışlarımı kaçırdım.

"Buna izin vermeyeceğim."

Ateş, geniş yatağının tam karşısındaki kalpte kükredi. Ateş kabuslar onun varlığı onları uzaklaştırdığı için inmemiştı. O benim rüyalarımın ve bedenimin koruyucusuydu.

Beni göğsüne yasladı, bu sırada canımı acıtmamaya dikkat etti. Bacağımı dizlerinin arasına aldı ve başını benimkine yasladı. Odadaki tek ışık kaynağı ateşti ve çıplak göğsünü .

Onun sert göğsü en rahat yerdı. Yumuşak bir yatağa ya da çiçek tarlasına tercih ederdim. Sıcak ve davetkârdı. Bu yatakta yatan diğer kadınları düşünmemeye çalıştım. Onu öpen kadın aklıma geldi. Bunun için ona kızmaktan hiç vazgeçmedim. Yapabileceğini fark etmediğim bir anda kalbimi kırmıştı.

Acı beni dibe çekmeden önce bunu düşünmekten kendimi alıkoydum.

Crow yaptığım her hareketi izledi. Gözlerimden düşüncelerimi ayırt edebiliyor, atmosferde bir şeylerin değiştiğini biliyordu. Minik kollarımdaki gerginliği, ondan hafifçe uzaklaşmamı hissetti. "Ne düşünüyorsun?"

"Hiçbir şey." Zihnimi temizledim ve onu başka kadınlarla hayal etmeyi bıraktım. Bu konuda çok düşündüğümde çaresizlik içinde boğulacakmışım gibi hissediyordum. Buraya geldiğimde hiçbir şey ifade etmiyordu ama sikini başkasına soktuğunu düşündüğümde benim için dünyalara bedel olduğunu anladım.

"Bana yalan söyleme." Kollarının üzerinde durarak üzerime çıktı. Kıpırdıyamayayım diye beni yatağa sabitledi.

Hareket edemediğim için bu anlamsızdı.

"Bunun başına gelmesine izin verdiğim için benden nefret mi ?" diye fıslıladı. "Çünkü etmelisin."

"Düşündüğüm bu değildi." "O zaman ne olacak?"

Hayatta öğrendiğim tek şey, insanların sizi ne kadar incittiklerini bilmelerine asla izin vermemektir. İnsanların sizi daha fazla incitmesini önlemek için güçlü bir duruş sergilemek şarttı. "Şu birlikte olduğun kadın. Onunla hâlâ görüşüyor musun?"

"Hangi kadın?" Gözlerinde şaşkın bir ifade belirdi. Kimden bahsettiğime dair en ufak bir fikri yoktu.

"Yattığın kadın." Tabii daha fazlası yoksa. Bu beni daha da kötü hissettirirdi. "Hâlâ zaman zaman aklıma geliyor."

Gözleri yavaşça gevşedi, düşmanca ateşi . "O benim için hiçbir zaman bir şey ifade etmedi, Button."

"Ama beni incitecek kadar ciddiydi." Artık yalan söyleme zahmetine girmiyordum. Duygularım her gün baktığım mavi gökyüzü kadar açıktı.

Gözleri düştü, bana gösterdiği ilk pişmanlık belirtisiydi bu. "Onunla hiç yatmadım."

Hile yapmak bir şeydi ama yalan söylemek başka bir şeydi. "Geri adım atma."

"Değilim," dedi. "Sen ve ben tanışmadan önce o ve ben birlikteydik. Ama o ülkeyi terk edince yollarımızı ayırdık. Daha yeni döndü ve her şeye yeniden başlamak istedi. Ben hayır dedim."

"Söylediğin bu değildi."

"Aslında tek söylediğim senin olmadığımı ve ne istersem yapabileceğimdi." Vücudunu benimkinin üzerinde tuttu, ağırlığıyla beni incitmekten korktuğu için bana dokunmadı. "Senin olduğunu bilmeni istemedim.

Sana bağılıydım. Üzerimde bir hakimiyetin olduğunu bilmeni istemedim. Bu yüzden buna inanmana izin verdim."

Crow bana yalan söylemezdi, bu yüzden söylediği her kelimeye inandım. "Keşke bana gerçeği söyleseydin..." Kalp kırıklığımla uzun süre savaştım.

"Ben de istiyorum. Daha önce neredeyse yapıyordum..." Cümlesini bitirmedi çünkü çok acı vericiydi. "Bana düğmelerinden herhangi birini vermeyi reddettiğinde ne kadar berbat ettiğimi anladım. Düzeltmeye çalıştım ama çok uzun sürdü."

"Peki... benden başka biriyle birlikte oldun mu?" Umudumu sesimden uzak tuttum ama başarmak için tüm gücümü harcadım. Dış görünüşüm savunmasızdı ve onun içeri girmesine izin veriyordum.

"Asla." Yüzümü kavradı, parmakları saçlarımın arasına girdi. "Ve başka kimseyle birlikte olmak istemiyorum."

Soğukluğu beni uzun süre kendimden uzaklaştırdı ama şimdi aramızdaki şeyin anlamlı olduğunu anladım. Ben artık bir köle değildim, o da artık benim efendim değildi. Yaşadığımız şeyin ikimiz için de bir anlamı vardı.

"Seni incittiğim için özür dilerim."

Parmaklarım bileğine dolandı. "Bunu bir daha yapma."

Bakışlarımı tuttu, bakışlarımız birbirine kilitlendi.

"Yapmayacağım."

Onuncu Bölüm

Karga

Silahım belimde ve bıçağım arka cebimde arka kapıdan . Adamlarım etrafımı sarmış, kapalı kafeye girerken beni her açıdan .

Mutfakta parlayan tek bir ışık dışında tüm ışıklar . Dükkanın ön tarafındaki pencereler zifiri karanlıktı, bu yüzden dost olmayan gözler bu alışılmadık toplantıları fark edemezdi.

Adamları, ellerinde tüfekler ve tabancalarla kafenin karşı tarafına dağılmıştı. Hepsi siyah giyinmiş ve kurşun geçirmez yelek giymişlerdi. Şartlarımız yalnız gelmekti ama ikimiz de işbirliği yapmadık.

Bones odanın ortasındaki masaya oturmuş, sıradan takım elbisesini giymiş ve siyah kravatını takmıştı. Sarı saçları geriye taranmıştı ve dudaklarında sürekli bir alay vardı. Gözleri poker suratının içinde nötrdü, hiçbir şey vermiyor ve hiçbir şey almıyordu. "Crow." Karşısındaki koltuğa başıyla işaret etti.

Bu adama baktığımda içimde nefret patladı. O yaptı Button'a korkunç şeyler yaptı, hak etmediği halde ona büyük acılar çektirdi. Ona bir insandan ziyade bir köpek gibi davrandı. Onun gibi bir kadının satın alınabileceği yanılgısına kapıldı.

Kendimi sandalyeye bıraktım ve ellerimi masanın üzerinde tuttum, bu tüm suçluların uzattığı bir nezaketti. Yüzüne bu kadar yaklaştığımda midemin bulandığını hissettim. Özlem ve vahşet kokuyordu. Bunca zaman sonra bile ondan aldığım kadın için hâlâ çaresizdi.

Artık o benim kadınımdı.

"Bu zevki neye borçluyum?" Ellerini birbirine kavuşturmuş, kıbar görünmeye çalışıyor ama ucuza kaçıyordu. Tasarımcıyı taklit eden bir çakma gibiydi.

Onu son gördüğümde Vanessa'yı kafasının arkasından vurmuştu. Hatırladıkça vücudumdaki her kas geriliyordu. Kanının havada süzülüşünü ve tenime yapışışını asla unutmayacağım. Kaydığı anda gözlerindeki korkuyu asla unutmayacağım. Uyumak bir

Artık zevk almadığım bir lüks. Acı çekmeye açılan bir kapıydı. "Neden burada olduğumu çok iyi biliyorsun." Bu toplantı için aradığımda sebebimi açıklamadım.

Çünkü ikimiz de bu nedenin ne olduğunu biliyorduk.

"Umarım bir minibüsün arkasındadır ve transfer edilmeye hazırdır."

Yatağımda ölü gibi uyuyordu, ocakta hala ateş yanıyordu ve küçük bedeni benim tişörtlerimden biriyle örtülüydü. Benim gözetimim altında çok iyi korunuyor ve kollanıyordu. Burada olduğumu bile bilmiyordu. Omzumun üzerinden baktım ve parmaklarımı şıklattım.

Adamlarımdan biri yanımda yere siyah bir spor çantası koydu. Ağır bir gümbürtüyle yere düştü.

Bones ona baktı. "Eğer içerideyse o kapıdan çıkmadan ölmüş olursun." Tehdit havayı doldurdu ve onu ilk kez gerçek bir duyguyu ifade ederken gördüm. Yaydığı tek şey düşmanlık ve ölümdü. Ama şimdi daha fazlasını gösterdi.

"Kırk milyon."

Bakışlarını bana çevirmeden önce gözleri çantada gezindi. "Peki bu ne için?"

"Bu bir kıdem tazminatı paketi." Dünyadaki hiçbir para için ondan vazgeçmiyordum. O bir fiyat etiketiyle gelmedi. Kimseye ait değildi, bana bile. "Parayı kabul et ve çek git."

Mavi gözleri yüzümde daraldı, cesaretime sinirlenmişti. "Asla çekip gitmeyeceğim."

"Parayı alın. Kayıplarını telafi ettin ve yatırımından mükemmel bir geri dönüş aldın. İstedğin kadar fahişe satın hepsi de kaybettiğinden daha güzel olacak."

Hareket ederken hiç ürkmedi. Göğsü bir nefesle bile genişlemedi. Sakin dış görünüşüne rağmen canıydı. Elinden gelse masaya doğru eğilir ve beni boğazımdan yakalardı. "Teklifinizi kabul etmiyorum."

Bu restorandan bir anlaşma yapmadan çıkamazdım. Button'a olan saplantısına son vermezsem onu aramaya devam edecekti. Cane tekrar saldırabilir ve bu sefer hayatta kalamayabilir. Bu vahşi durumu sonsuza dek sona erdirmeliydim. "Parayı iki katına çıkaracağım."

Gözleri açılmadı ama şaşkınlıkla parladı. "Sen yükseldikçe, ben onu daha çok istiyorum."

"Ama ona asla sahip olamayacaksın. Ben sadece barış teklifi olarak tazminat öneriyorum. İstemiyorsan, tamam. Ama onu sana . Ne şimdi ne de hiçbir zaman."

Yavaşça masanın üzerine eğildi ve dirseklerini yüzeye dayadı. "Çok cesursun Crow. Sana verdiğim krediden daha fazlası. Sen benim ve şimdi onu kendi kölenmiş gibi kullanıyorsun." "O benim."

"Bu da Vanessa'nın intikamı." Başını iki yana salladı. "Bunu yapabileceğini düşünmemiştim."

"İçimde daha çok var." Eğer şu anda onun koluna bir kurşun , sıkardım. Aileme haksızlık eden adamı öldürmekte tereddüt etmezdim. Kız kardeşimi kaçıran adamın canını alabilseydim, alırdım.

"Ama daha kötü bir savaş başlatıyorsunuz." Elini indirdi Sadece ikimizin duyabileceği bir sesle. "Bir öncekinden fazla kayıp olacak. O amcık yatağıma girene kadar hiçbir şeyden vazgeçmeyeceğim. Sırf biraz amcık için bana meydan okumaya hazır mısınız?"

İfadesi karşısında kaslarım gerildi. "Seni öldürmek için başka bir bahaneye ihtiyacım yok. Zaten bir sürü var."

İstediği tepkiyi alamayınca arkasına yaslandı. "Paran sende kalsın. Tekrar karşılaştığımızda sahip *olduğun* her şeyi alacağım.

Köle." Sandalyeden kalktı ve hareket ederken takım elbisesinin önünü ilikledi. Adamı, ateş etmeye çalışmam ihtimaline karşı çıkışını kapattı. Silahımı çıkarmak istedim ama boynuma bir kurşun yemeden tetiği çekemeyeceğimi biliyordum.

Savaşın kızıştığını bilerek gidişini izledim.

Ona fark ettirmeden yatağa geri döndüm. Gecenin bir yarısı oradan ayrıldığımı ve özgürlüğünü güvence altına almaya çalıştığımı asla bilmeyecekti. Dünyada özgür bir kadın olarak dolaşabilmesinin tek yolu Bones'u öldürmemdi.

Onu dışarı çıkarmam için bir sebep daha.

Ortadan kaldırılması kolay bir rakip değildi ve en hafif tabirle zor olacağını biliyordum. Ama ya oydu ya da . Ve bu şekilde ayrıştırıldığında, ne yapmam gerektiğini biliyordum.

Bu da Cane'e ihtiyacım olduğu anlamına geliyordu.

Button'a yaptıklarından sonra gerçeği itiraf etmekten nefret ediyordum. Ama bundan kaçış . Bu işi başarmak için ona ihtiyacım vardı. İnsan gücüne, silahlara ve kuvvete ihtiyacım vardı.

Ama tetiği çekmeden gözlerinin içine bakabilir miydim? Onu tam yüzünden vurmadan kendimi durdurabilir miydim?

Gözlerim şöminede sönmekte olan ateşe yapışmıştı. Uyuyamayacak kadar heyecanlıydım. Onun yerine güneşin tepelerin üzerinden yükselirken perdeleri aydınlatmasını izledim. Yeni gün gelene kadar oda yavaş yavaş daha fazla ışıkla doldu.

Gözleri açılana kadar minyon vücudunu yavaşça gerdi. Bakışları üzerime düştü ve dudaklarını küçük bir gülümseme doldurdu. Yüzü artık aynı görünmüyordu. Her iki gözü de hâlâ mavi ve morarmıştı. Dudağı kaplıydı Cane'in açtığı kesiklerle doluydu. Sol elmacık kemiği Cane'in yumruğunun şiddetiyle çatlamıştı. Renk değişikliği çillerini ve bir zamanlar güzel olan cildini gizliyordu. Her nasılsa, güzelliği yara izlerinin arasından ışıldıyor ve parlıyordu. "Günaydın."

Girişte ona baktım. "Günaydın."

Yanıma daha da sokuldu, kolu kaslı gövdemın etrafına sarıldı. Yanağını göğsüme yasladı ve rahat bir iç çekti. Saçları tenimin üzerinde uzanıyor, yüzeyi hafifçe okşuyordu.

"İyi uyudun mu?"

"Uh-huh." Parmaklarını karnımın alt kısmında gezdirdi, dokunuşu mutlu izlerimi sıyırdı.

Ona Jasmine hakkındaki gerçeği söylediğimde omuzlarımdaki yük kalktı. İnatçılığım beni en başta bu karmaşanın içine sokmuştu. Onu uzak tutmak ve ona olan tutkumu gizlemek istiyordum ama onu neredeyse kaybettiğim anda oyun değişti. Onun soğukluğuna ve hayal kırıklığına dayanamadım. İtiraf etmeliydim ve onun benim için bir anlamı olduğunu kabul etmeliydim.

"Peki ya sen?"

"Harika." Bir önceki geceden beri sevgisinin arttığını fark ettim. Benim sadakatsizliğim onu incittiğinde aslında bundan zevk alıyordum. Benim onu sahiplendiğim kadar onun da beni sahiplendiğini bilmek hoşuma gidiyordu. Bu ilişkinin ne olduğunu ya da bir ilişki olup olmadığını anlamamıştım ama bir şeyler vardı. İlk defa bir kadını biraz önemsiyordum.

Onlar benim cinsel fantezilerimi gerçekleştiren cinsel objelerdi. Ama Button'ın bundan çok daha fazlasını yerine getirmesine ihtiyacım vardı.

"Bu ağrı kesiciler bir nimet. Onlar olmadan uyuyamazdım."

"Tahmin edebiliyorum." Ben de acıdan payımı almıştım. Ama her zaman ilaca erişimim . Onun farklı bir deneyim yaşamasını sağladım.

Yavaşça doğrulup sırtını bana gösterdi. Onu kırbaçladığım yerlerde eski yara izleri vardı. Artık bu izler beni tahrik etmiyordu. Aslında, kendimden da nefret etmeme neden oluyorlardı. Cane ve benim ne farkımız vardı? İkimiz de onun acı çekmesine kasten sebep olmuştuk. Hatta benimki daha kötüydü çünkü ben bundan zevk alıyordum. Gördüğüm insanlık dışı muameleye dayanamayarak ateşe baktım.

"Bugün işe gidecek misin?"

"Hayır." Doğrudum ve göğsümü sırtına bastırdım. Yara izlerini kendi bedenimle örttüğümde artık onları göremiyordum. Dudaklarımı omzuna bastırdım ve ona yumuşak bir öpücük verdim. "Ben burada kalıyorum."

"Umarım kendini mecbur hissetmiyorsundur. Gerçekten iyi olacağım."

"Kesinlikle kendimi mecbur hissetmiyorum." Ben burada olsaydım, kimse ona dokunamazdı. Kimse yanına yaklaşamazdı. Benim varlığım onun sahip olabileceği en büyük korumaydı. Biri ona ulaşmak istiyorsa, beni geçmek zorundaydı.

İyi şanslar.

"Sence kahvaltı hazır mıdır?"

Elim onun küçük karnına gitti. Ona hafifçe dokundum, onu incitmeden şefkat gösterdim. "Sonunda iştahın açıldı mı?"

Başını salladı. "Açlıktan ölüyorum aslında." "Lars'ı arayacağım."

"Hadi aşağı inelim. Sürekli kapalı kalmaktan bıktım." "Nasıl istersen."

Giyindim, sonra da giysilerini giymesine yardım ettim.

Hâlâ güçsüzdü ve pantolonunu giymek için tek ayak üzerinde durması imkânsızdı. Ben eşofmanlarını kalçalarına kadar çekerken o genellikle yatağa uzanmak zorunda kalıyordu. Ne zaman bu pozisyonda olsak sikim canlanıyordu.

Acı ve ıstırabına rağmen hala onu becermek istiyordum.

Bende ciddi bir sorun vardı.

Onu kollarıma aldım ve zemin kata taşımaya hazırlandım.

"Hayır. Beni yere bırak." Kolları boynuma dolanmıştı ve yere dikmişti.

"Neden?"

"Kendi başıma idare edebilirim."

Cesaretini kırmak istemedim ama gerçekten başarabileceğini düşünmüyordum. "Denemeden önce birkaç hafta dinlenmelisin."

"Az önce bana kendime acıma partisi yapmamamı söyledin."

"Ve bunun arkasındayım. Ama yapamayacağınız bir şey için kendinizi zorlamayın."

Gözlerinde inatçılığın ateşi yanıyordu ve kollarımda kıpırdandı. "Beni yere bırak."

Sözlerimi bu şekilde ifade etmemeliydim. Tabii ki onlar Yanıldığımı kanıtlaması için onu ikna ettim. Onu yavaşça yere yatırdım ve bacakları tutmazsa diye her iki kolunu da kavradım.

Her iki ayağının üzerinde durdu ama hareket etmedi. Ayaklarına baktı ve denge için kollarını uzattı. Nefes alış veriş hızlandı ve acıya rağmen çabaladı.

"Seni taşımama izin ver."

"Ben ." Bacaklarına yayılan acıyı görmezden gelerek çenesini konuştu.

Şimdi sinirlenmişim. "Bu aptalca-"

"Kapa çeneni ve bana bir şans ver." Kolları hâlâ havada, öne titrek bir adım attı. Ayağı parke zemine değdiğinde yalpaladı. Bir adım daha attı ve bir yandan diğer yana sallanıyordu.

Denge kırıışı.

Bu kahvaltıya yetişemeyeceğiz.

Kapıdan geçip koridora çıkmayı başardı ama sonra bacakları daha da titredi. Körelmiş bacakları hafif ağırlığını taşıyamadı ve yavaşça devrilerek düşmeye başladı.

Onu yakaladım ve kollarıma aldım. "Bu iyi bir başlangıç. Daha iyi olacaksın."

"Yapabilirim. Sadece sabırlı ol."

"Her birkaç adımda bir düşersen başaramazsın." Onu iki kat merdivenden aşağı taşıdım ve kendi başına gitmesine izin verseydim aşağıya yuvarlanacağını biliyordum. "Ama biraz zaman ver. Sen hâlâ iyileşiyor." Onu yemek odasına taşıdım ve yere bıraktım. "Ne istiyorsun?" Onun karşısına oturdum ve Lars'ın içeri girmesini bekledim. O her zaman bakmadan hangi odada olduğunu biliyordu. Özel bir uşak yeteneği vardı.

"Sence Lars Fransız tostı yapabilir mi?"

Alay alıştım. "O her şeyi yapabilir."
zamanında, Lars içeri girdi. "Bayan Pearl, daha iyi olduğunuzu grdğime sevindim."

"Teşekkürler, Lars." Ona içten bir glmsemi verdi, bana hiç vermediği türden. "Senin de iyi olmana sevindim."

Başıyla onayladı. "Bu sabah size ne getireyim?"

"ok zahmet olmayacaksa yumurtalı alabilir miyiz?"

Lars en başından beri ona vurulmuştu. Yardıma duyduğu bariz saygı ve kıbarca bir şeyler istemesi onu malikânenin yıldızı yapmıştı. "Elbette. Ya siz, efendim?" Bana döndü, elleri arkasındaydı.

"Her zamankinden alacağım." Yumurta beyazı ve kahve.

"ok iyi, efendim." Dışarı çıkmadan önce başını salladı.

Button bana döndü, yüzünde hayal kırıklığına uğramış bir ifade vardı.

"Her gün bunu yemekten bıkmadın mı?"

"Her gün beni yemekten yoruluyor musun?" Bakışlarını vahşice tuttum.

"Aynı şey değil."

"Sanırım yle." Dirseklerimi masaya dayadım ve öne doğru eğildim.

"Bugün ne yapmak istiyordun?"

"Yapabileceğim pek bir şey yok. Ben bir ktrmm."

"Doğru değil. İstediğin her şeyi yapabiliriz."

"Benimle vakit geçirmekten sıkılmadın mı?" diye sordu şaşkınlıkla.

"Genelde zamanın yüzde doksanında yalnızlığı tercih edersin."

Neredeyse lmek üzereyken tüm bunlar değişti. "Artık zamanın yüzde doksanında seni tercih ediyorum."

Cane herkes gibi kaçmak yerine bir erkek gibi kapıyı açtı. Sert bir bakış ve sıkılmış bir eneyle bana baktı, ona ateş ettiğim için kızgındı ve Bana aynısını yapmak için aresizdi. Konuşmadan bana baktı, gözlerinde bir uyarı vardı.

Ona bakmak beni sinirlendiriyordu. Her bir uzvuna bir kurşun sıkmak ve Button'a yaptığı gibi kan kaybından ölmesini izlemek istedim. Onun yaşamak zorunda kaldığı şeyden daha kötü bir kaderi hak ediyordu.

Ben tek kelime etmeyince konuştu. "Beni öldürmeye mi geldin?"

"Belki."

Kapıya yaslandı, kurşunun isabet üst koluna gazlı bez sarılmıştı. "O zaman bu işi hallet." Girişten uzaklaştı, kapıyı açık bıraktı, böylece onu içeri kadar takip edebildim.

Floransa'daki merkezin yakınında bir evi vardı. İnsanlarla ve binalar arasındaki arnavut kaldırımlı yürüyüş yollarıyla dolu büyük şehri tercih ediyordu. Açık hava ve geniş açık alanlar onun zevkine göre değildi.

Arkasından gittim ve açık oturma odasına girdim. Arka duvar tamamen pencerelerden oluşuyordu ve arka bahçeye bakıyordu.

çiçekler ve çimenler. Küçüktü ama Florence için çok büyüktü.

Cane tezgahtan viski bardağını aldı ve ben orada yokmuşum gibi içti.

Kardeşim olmasına rağmen yine de onu öldürmek istedim. Onu oracıkta öldürmek istedim. Button hayatımın karmaşık bir parçası haline gelmişti. O incindiğinde, ben de . Altı ay boyunca onunla yaşamak beni ona garip bir şekilde bağladı.

"Şu işi bitirebilir miyiz?"

Ceketimi çıkardım ve sandalyenin arkasına attım. "Neredeyse ölüyordun."

"Güzel. Amaç da buydu zaten."

Yumruklarım çok sıkı olduğu için eklemlerim bembeyaz oldu. "Peki bu neyi başardı?"

"Bones'u kızdırdı. Resimleri ona gönderdim."

Onun fotoğraflarını mı çekmiş? "Sen hasta bir orospu çocuğusun."

"Hayır. Sadece Vanessa'nın intikamını almak istiyorum. Onu hatırlıyorsun, değil mi? Kız kardeşimizi?"

"Şimdi oraya gitme." Silahım kotumun arkasına takılıydı ve onu kullanmaktan korkmuyordum.

"Kötü adam benmişim gibi davranıp duruyorsun ama her şeyi berbat eden sensin. Bir plan yaptık ve ben plana sadık kaldım. Bu aptal fahişeye aşık olman benim sorunum değil."

"Ben ona aşık olmadım."

"Bir şey oldu. Benim yerime onu seçtin. Bunu kolay kolay unutmayacağım."

"Sen neden bahsediyorsun?"

"İlk olarak, intikamımı benden esirgediniz. Bunun benim için ne kadar önemli olduğunu sana birkaç kez söyledim. Sonra da beni vurdun. Bu ne lan?"

Karga mı?"

"Lanet olası evime girdin ve ona işkence ettin. Ne yapacağımı sanıyordun?"

"Bir fahişe yerine kardeşini seç."

"Ona öyle deme." O bir fahişeden başka her şeydi. O sadece ve sadece benimdi.

Gözlerini devirdi. "İşte yine başlıyoruz. Bu kadının nesi var? Bones onun için kırk milyon dolar ödemeyi teklif ediyor ve sen onu korumak kendi kardeşini mi vuruyorsun? Kukusu cennetten falan mı?"

"Onun amından bahsetme." Sinirden boynum gerildi ve silahıma sarılmamak için kendimi zor tuttum.

Bana inanmaz bir bakış attı. "Artık seni tanımıyorum bile, dostum."

"O herkese kapalı. O Bones'a ait değil ve Bones'tan intikam almak için kullanılmayacak. Başka bir şey . O yüzden geri çekil." Bir numara daha yaparsa onu gerçekten öldürebilirdim.

Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu ve başını hafifçe salladı. "Ne kadar deli olduğunun farkında mısın?"

"Ne kadar pislik olduğunun farkında mısın?"

"Unuttuysan diye söylüyorum, o kaltağı oradan çıkarmak için kendimi tehlikeye attım." "Ve eğer hatırlamıyorsan, bunun için sana tazminat ödemeyi teklif ettim." "Ama ben para istemiyorum," diye tersledi. "Tek istediğim intikam. Ve ben

Onu dövdüğümde bunun bir kısmı. Eğer özür dilememi istiyorsan, zamanını boşa harcıyorsun. Pişmanlık duymuyorum ve asla duymayacağım. Eğer her şeyi baştan yapabilseydim, yapardım."

Artık çizgiyi aşmıştı. "Cane, seni tekrar vuracağım, lanet kafandan."

"Sen de olabilirsin. Ben artık senin kardeşin , sen de benim değilsin. Ne fark eder ki?"

Aklımın bir köşesinde Cane'in düşüncelerini anlıyordum. Button'ı bir sebepten dolayı kaptık ama o ateşli vahşiliği gördüğümde her şey değişti. Onu kendi tatminim için kullanma niyetiyle kanatlarımın altına aldım ama o benim yumuşak versiyonumu ortaya çıkardı.

var olduğunu biliyordu. Onu korumak Cane'e ihanet etmek demektir. Bunu anladım. "Biz her zaman kardeşiz. Aileden geriye kalan tek şey biziz. Ama sakın

beni tekrar. Ona yaptıkların için seni öldürmeliyim."

Hayatım boyunca gördüğüm o soğuk ifadeyle bana baktı. "Vanessa'nın intikamını alana kadar durmayacağım. Yoluma çıkan herkesi öldüreceğim, senin oyuncağını bile."

"Gerçekten Vanessa'nın bunu isteyeceğini mi düşünüyorsun?" Ben talep ettim. "Pearl sadece tatildeyken kaçırılmış masum bir kadın. Çiftlik hayvanı gibi satıldı ve sonra da Bones gibi bir psikopata satıldı. O da aynı derecede masum. Neden başka bir adamın yaptıklarının bedelini ödemek zorunda?"

"Masum olması umurunda değil. Yanlış zamanda yanlış yerde olması da umurunda değil. Buraya geldi ve bununla başa çıkmak zorunda. Biri ailemi mahvetti ve ben de tüm gücümle saldırmak zorundayım. O bunun için çok önemli."

"O artık bu oyunun bir parçası değil. Sen ve ben intikamımızı başka bir şekilde alacağız. Aklımızı bir araya getirdiğimizde harika şeyler olur."

"İntikamımı başka bir şekilde almak istemiyorum."

"Onu öldürmek istemez miydin?" diye sordum. "Çıplak ellerinle mi?"

"Hayır. Benim çektiğim acıyı onun da çekmesini istiyorum." İnattıydı ve

Yolunda kararlıydı. Bir karar verdiğinde, kararının altında ezilmedikçe o karara sadık kalırdı. "Sevdiği birinin canını, onun canını yaktığı gibi yakmak istiyorum.

Vanessa."

"Bunu başardık. Kölesi altı aydır bizim esirimiz."

"Senin tutsağın," diye öptü. "Ve ben ona o resimleri gönderene kadar onun derisinin altına girmedik. Bu onun rüyalarına da bizimkilere musallat olduğu gibi musallat olacak."

"Ya da yüzyılın savaşını başlattık." Bir gece önce Bones'la karşılaştığımda çok gergindi. Çok az kelime sarf edildi ama düşmanlık aşikârdı. "Onunla dün gece tanıştım."

Cane öfkesini bir kenara bıraktı. Kollarını göğsünde kavuşturdu ve bana delirmişim gibi . "Neden?"

"Ona borcumu ödemeye çalıştım."

"Şaka yapıyorsun, değil mi?" diye sordu. "Ona kölesini tutması için para mı verdin?" Patlamak üzereymiş gibi başını sıktı. "Yani biz burada hırsızlık yapıyoruz ve sen ona ödeme yapmayı mı teklif ediyorsun? Onun kaltağı gibi konuşuyorsun."

"Sadece geri çekilmesini istedim."

"Parayı aldı mı?"

"Hayır." Ne yazık ki. "Savaş devam ediyor."

"Demek ki kız onun için sandığımızdan çok daha fazla şey ifade ediyor."

Hafif bir

Dudaklarında bir gülümseme belirdi. "İyi ki onu yendim. Muhtemelen şu anda delirmek üzeredir."

Öfkemi bir an daha içimde tutamayacaktım. Ona yaptıklarından sonra, ona kardeşim olarak bakmadım. Onu düşmanım olarak gördüm. "Onu alt etmek için birlikte çalışmalıyız, Cane. İlk ve son kez."

"Avrupa'nın en büyük suç dehalarından birini alaşağı etmek mi?" sordu kuşkuyla.

"Evet."

Masaya doğru yürüdü ve kendine bir bardak daha viski doldurdu. Bana dönmeden önce hepsini bitirdi. Alt dudağından sarkan altın rengi sıvı damlalarını koluyla sildi. "Eğer mümkün olsaydı bunu uzun zaman önce yapardık."

"Bu mümkün."

"Orijinal plan daha iyi. İşe yarıyor. Şu anda kıvranıyor." Button bir daha acı çekmeyecekti. O herkese yasaktı. "Hayır."

Boş bardağını yere çarptı, neredeyse oluyordu. "Eğer bu kadına aşık olsaydın daha anlayışlı olurum. Durum bu mu?"

Aşk benim sözlüğümde yoktu. On beş yıldır bu kelimeleri kimseye söylememiştim. Button'la bir bağ kurmuş olmam bile bir mucizeydi. Ama aşk söz konusu bile olamazdı. "Hayır."

"O zaman anlamıyorum."

Ben de anlamadım. "Bones resimleriniz sayesinde konuştuğumuz gibi onu sakatladığımızı düşünüyor. O yüzden daha fazlasını gerek yok. Onu geri çalmak için bir hamle yaptığında, işini bitiririz."

"Ya da onu teslim eder ve onun kollarında ölmesini izleriz."

Kimsenin kollarında ölmüyordu. "Cane, hayır dedim." "Ben de evet dedim."

Onu tam gözlerinin ortasından vuracaktım. "Gemiye bin yoksa gidersin."

"Neyin dışında?"

"Hayatımdan çık." Silah işini alabilirdi. Benim için pek bir anlamı yoktu. Bana karşı çalışacaksa ona güvenemezdim. Ve eğer ona güvenemezsem, hiçbir yere varamazdık. "Ya benimle çalışırsın ya da çekip gidersin."

Kolları hâlâ göğsünde, kanepenin arkasına yaslanmıştı.

"Ben de Vanessa'yı seviyordum. Ailemize yaptıkları için Bones'u yok etmek istiyorum. Bağlılığım her zaman olduğu gibi aynı. Ama bunun için Pearl'ü feda etmek istemiyorum. Bu, almaya istekli olman gereken bir taviz."

Bakışları her zamanki gibi soğuktu.

"Cane."

Düşüncelerini gizleyerek bana bakmayı reddetti.

"Anlaştık mı, anlaşmadık mı?"

Kızgınlığı her geçen saniye arttı. Soğuk doğası odayı dolduruyor, yazdan ziyade kış gibi hissettiriyordu. Doğası gereği çocuksu, yapısı gereği toydu ve her zaman benim gölgemde yaşadığı gerçeğinden nefret ediyordu. Babamız Cane'den çok benimle uğraşırdı ama bunun nedeni ilk oğul olmamdı. Cane bunu hiçbir zaman takdir etmedi. "Sanırım."

"Bu yeterli bir cevap değil."

"Ne söylememi istiyorsun?" diye tersledi. "Eğilmemi mi istiyorsun? Dizlerimin üzerine çöküp ayaklarını öpmemi mi istiyorsun?"

"Sadece benim senin arkamı kolladığım gibi senin de benim arkamı kollamanı istiyorum."

Bana alaycı bir bakış attı. "O amcık ortaya çıktığı andan itibaren arkamı kollamayı bıraktın."

"Hayır. Benimkini almayı bıraktın."

"İyi. Her neyse." Kollarını kavuşturdu ve kollarına yaslanmayı bıraktı. kanepede. "Ama ben Bones'un yerin iki metre altına gömülmesini istiyorum. Bir sonraki hayatında acı çekeceği bir ölüm olmasını istiyorum. Anladın mı?"

Sonunda bu anlaşıldı. " "Pekâlâ. Şimdi onu indirelim."

Silahımı kot pantolonumdan çıkardım ve tezgâhın üzerine koydum. Cane hareketlerimi izliyordu. "Ne yapıyorsun?"

Parmak eklemlerimi kırdım ve kollarımı gerdim. "Anlaşmamız hâlâ geçerli. Ama bana yaptıklarının intikamını almalıyım. Benim evime girdin. ve onu dövdün. Bunun için seni asla affetmeyeceğim. Onu ne kadar incittiğini asla unutmayacağım."

Cane'in şaşkınlığı kayboldu. Hatta biraz sıkılmış bile görünüyordu.

"Bunun olacağından şüpheleniyordum..."

"Göze göz." Bu Button'ın daha iyi hissetmesini sağlamayacaktı ama o adaleti hak ediyordu. O sadece testosteron fırtınasına yakalanmış masum bir kadındı. Ama o da diğer herkes gibi temsil edilecekti. "Yaptığım işin fotoğraflarını çekeceğim ve ona göstereceğim." Tıpkı Bones'a yaptığı gibi.

"Bunu yapmanı o mu istedi?" diye sordu kuşkuyla.

"Hayır." Kolumu geri çektim ve yüzüne sert bir tokat attım, burnundan ve ağzından kan fışkırdı. "Bunu sadece kendim için yapıyorum."

Yatak odasına girdiğimde onun yatakta dizlerini göğsüne çekmiş oturduğunu görünce hayal kırıklığına uğradım. Ateş sönmüştü.

Kömürler ve alevler odayı neredeyse hiç aydınlatmıyordu. Ama yüzündeki ifadeyi görmek için yeterli ışık vardı. Nereye gittiğimi ya da ne zaman döneceğimi bilmediği için endişeliydi.

İçeri girdim ve silahımı kapının yanındaki masanın üzerine koydum. Emniyeti yoktu ve dolu bile değildi.

Gözlerini bana çevirdi ve yüzüne bir rahatlama yayıldı. "Geri döndün... Tanrıya şükür."

"Seni asla korumasız bırakmam. Dışarıda muhafızlar var." "Bu umurunda değil. Senin için endişelendim."

Deriye yapışmış kurumuş kanı görmemesi için ellerimi onun görüş alanından uzak tuttum. "Benim için endişelenmene hiç gerek yok."

Kolumdan tuttu ve yeterince yaklaştığım anda beni yatağa çekti. Beni bir şey yapmaya zorlayacak kadar güçlü değildi ama bana dokunduğu anda itaat ettim. "Neredeydin?"

Sorgulanmaktan hoşlanmıyordum. Otoriteme ters düşüyordu. "Sorgulama hayranı değilim."

"Cevap ver bana. Gecenin bir yarısı gizlice kaçmanın bir sebebi var."

"Hayır. Bazen işlerin gece yapılması gerekir."

"Ya da ne bilmemi istemedin." "Belki de." Dilimi tuttum ve ateşe baktım.

"Karga." Bana sadece sesiyle emretti. Kırık ve zayıftı ama yine de bir generalin otoritesini koruyordu. "Söyle bana." Saçları dönüp durmaktan dağılmıştı ve tişörtü birkaç beden büyüktü. Dudakları kırmızı ve büzülmüş olsaydı, az önce sert bir şekilde sıkılmış gibi görünürdü.

Odaklanmak zorundaydım. "Cane'i görmeye gittim."

"Ah..." Nefret gözlerini doldurdu ama bunu dile getirmedi. Bu aşmaması gereken ince bir çizgiydi. Ona hakaret etmek istedi ama dilini tuttu çünkü o benim kardeşimdi. Bana çok fazla saygı duyuyordu.

Ve ben bunu hak etmedim. "Onunla aramı düzelttim. Seni rahatsız etmeyecek."

Gözleri ateşteki alevler yüzünden parlıyordu.

"Ve sonra ona hak ettiğini verdim." Cebimden telefonumu çıkardım ve resimleri açtım.

Onlara bakmadı. "Ellerine ne oldu?" Telefonu ona uzattım.

"Göreceksin."

Telefona baktı ve farklı resimler arasında gezinirken Cane'in de kendisi gibi berbat halde olduğunu gördü. yerde kan vardı ve bayılana kadar dövülmüştü. "Bunu yapmak zorunda değildin..."

"Evet, yaptım." Hiç pişmanlık duymadım. "Mülküne izinsiz girdi ve misafirimi rahatsız etti. Aileden olması umurumda değil. Bunu yanına bırakamazdım. Sana zarar vermesine ve bu konuda hiçbir şey yapmamasına izin veremezdim. Onu öldürmediğim için şanslı."

"Onu öldürmeni istemezdim."

Şaşkınlığımı engelleyemedim. Az önce duyduklarıma inanamayarak ona döndüm. "Ona acımamalısın."

"O senin kardeşin. Ailenin son üyesini kaybetmeni istemem."

Adam ona iki kez tecavüz etmeye çalıştıktan ve onu öldüresiye dövdükten sonra bunu nasıl söyleyebilirdi? "O senin merhametini hak etmiyor."

"Hayır. Ama sen biliyorsun."

Bakışlarını daha fazla tutamadığım için arkamı döndüm.

"Keşke nedenini anlayabilseydim. Neden beni incitmeye bu kadar niyetli? Sanki ona bir şekilde haksızlık etmişim gibi beni parçalara ayırdı. Bu tür bir vahşet durup dururken ortaya çıkmaz. Bir nedeni vardır."

Ona gerçeği söylemek istemedim. Saklayacak bir şeyim olduğundan ya da sır olarak saklamak istediğimden değil. Konuşması bile acı vericiydi. Kendimden kaçıyordum.

Olayın olduğu geceden beri duygularımı kontrol edemiyorum. Yas tutmayı ya da düşünmeyi bile reddettim çünkü bu beni öldürmeye yetiyordu.

"Crow...söyle bana."

Sözlerini güzel bir fısıltıya indirdiğinde onu reddedemedim. "Cane'in sana dayanılmaz acılar çektirmek istemesinin bir nedeni var. Ve eğer seni umursamasaydım, haklı olduğunu söylerdim. Kardeşim ve ben iyi adamlar değiliz. Çok kapalı zihinlerimiz var ve yolumuza çıkan herkesi ortadan kaldırırsınız - masum olsalar bile. Ne yazık ki bu olayda masum seyirci sizsiniz."

Sessiz kaldı ve hikâyenin devamını bekledi.

"Sana kız kardeşimden bahsetmiştim..." Onun adını söylemek istemedim. Cane'e söyleyebiliyordum ama ona söylemek zordu. "Geçenlerde vefat etti."

Başını salladı. "Elbette, hatırlıyorum."

"Bones onu sen o gemiden inmeden üç ay önce kaçırdı. Onu tutsak olarak tuttu ve tecavüz etti, sakat bıraktı ve yok etti. Bunu Cane ve bana acı çektirmek için yaptı. Onu bulmak için elimizden gelen her şeyi yaptık. Bones sürekli hareket halindeydi, farklı güvenli evlerde kalıyordu, bu yüzden izini asla bulamadık. Ama bize her zaman ona yaptığı şeylerin görüntülerini gönderirdi." Boğazımdaki yumruyu yuttum çünkü acı beni dibe çekmek üzereydi. Ben malikanemde yaşarken onun acı çektiğini bilmek dünyanın en kötü duygusuydu. O bir gün daha yaşamak için savaşıırken ben güvenli bir yerde uyuyordum. "Cane ve ben sonunda temas kurduk. Karşılığında büyük miktarda para teklif ettik. Bizi şaşırtarak kabul etti."

Button söylediğim her kelimeye . Nefes bile almadı.

"Takası bir ara sokakta yaptık. Kız kardeşim onun kollarını bıraktı ve bana doğru yürüdü. Çok dayak yediği için zar zor hareket edebiliyordu. Onu son gördüğümde güçlü ve hayat doluydu. Bir kavgada kendini koruyabilirdi ve ezilmeyecek türden bir ruhu vardı. Ama o gece gördüğümde öldüğünü anladım. Artık aynı kişi değildi. Kemikler onu kırdı, ruhunu ezdi."

Gözlerinde yaşlar oluştu ve yavaşça yanaklarından aşağı düştü.

"Tam kollarıma düşmek üzereyken Bones onu başından vurdu. Gözleri benimkilerle temas etti ve bana sessiz bir veda etti. Kaldırıma çarpmadan önce ölmüştü. Ve hepsi bu kadardı."

Göğsünün derinliklerinden gelen hıçkırığı tutamadı. Sesi boğmak için ağzını kapattı ama yine de kaçtı. Gözyaşları bir şelale gibi yanaklarından aşağı süzüldü.

"Cane ve ben Bones ile hep savaş halindeydik. Önce babamı sonra da annemi öldürdü. Sonra da Vanessa'yı aldı. Amacı bizi tamamen yok etmek. Barsetti'ler yok olana durmayacak. İşte bu yüzden Cane sana kafayı takmış durumda. Bones'un bize yaşattığı acının aynısını yaşatmanın tek yolu sensin. Çünkü bu noktaya kadar Bones'un önemseydiği tek şey sendin."

Sessizce ağlarken eliyle ağzını kapattı. Bu ses kulaklarına acı veriyordu. Hiç tanımadığı biri için ağlıyordu.

Göğsümdeki ağır acı için ağladı. Her gün taşıdığım acının aynısını hissetti. "Crow..." Göğsüme doğru ilerledi ve kollarını boynuma doladı. "Çok üzgünüm." Yüzü göğsüme gömülmüştü ve gözyaşları gömleğimin kumaşını ıslatıyordu.

Kollarımı ona doladım. "Biliyorum." "O bir canavar. Cehennemden geldi."

Bunu ben de biliyordum.

"Yaptığı şey için adaleti hak ediyorsun. O ölmeyi hak ediyor."

"Cane ve ben onu eninde sonunda yakalayacağız." Eğer onu yakında yakalamazsam Button'ın izini bulacak ve onu çalmaya çalışacaktı. Artık sadece kız kardeşim için savaşıyordum. Beni derinden etkileyen bu kadın için savaşıyordum. "Adamlarımla savaştığını ve hayatta kalmak için gereken her şeyi yaptığını gördüğümde... bir bağ hissettim. Bana kız kardeşimi hatırlattın. Ama aynı zamanda sana kızdım.

Çünkü da senin kadar güçlü olmasını isterdim. İkiniz de aynı süre boyunca tutsak kaldınız ama kırılmadınız. Çatlamadın. Ama o yaptı."

"Bu onun zayıf olduğu anlamına gelmez."

"Biliyorum... ama yine de yeterince güçlü değildi."

Yüzümü kavradı ve alnını yasladı. Gözyaşları hâlâ akıyor ve çenesinden damlıyordu.

Daha önceki pozisyonun aynısıydı, onu haftalarca kendimden uzaklaştırmama neden olan pozisyon. Yakınlık ve kırılabilirlik çok zordu. Vücudum göğsümdeki deliği kaldıramıyordu. Bu her şeyi acıtıyordu. Onu içeri almamam gerekirken alıyordum. Ne zaman birine değer versem, sonunda ölüyordu. Daha fazla düşersem asla iyileşemezdim.

Geri çekilmek zorunda kaldım.

"Umarım şimdi anlamışsındır."

Başını salladı. "Anladım."

"Bu Cane'in yaptıklarını haklı çıkarmaz. Ama umarım artık bir anlamı vardır." "Mantıklı."

"Geldiğinden beri seninle uğraşıyoruz. Seni, eline geçtiğin anda öldürecek bir vericiyle birlikte Bones'a geri vermek istiyor. Ama ben buna izin vermeyi reddettim."

Sanki bu düşünce bile ona çok ağır geliyormuş gibi derin bir nefes aldı.

"Onu öldüreceğiz. Ve sonra sonsuza dek güvende olacaksın."

"Beni hâlâ istiyor mu? Ben gideli altı ay oldu."

Onu korkutmak istemedim ama hazırlıksız olmasını da istemedim. "Öyle. Birkaç gece önce onunla tanıştım ve onu satın çalıştım. Ama parayı kabul etmedi."

"Ne?" Kendini geri çekti ve şaşkınlıkla yüzüme baktı.

"Uyuyordun." Söylenmemiş sorusunu yanıtladım.

"Ona para mı teklif ettin?"

"Cane ve bana seni geri vermemiz için kırk milyon teklif etti. Hayır dediğimde Cane üzüldü. Ben de aynı miktarı ona teklif edersem seni unuttur ve yoluna devam eder diye düşündüm. Ama bu hiçbir şeyi değıştirmede."

"Kırk milyon dolar mı?" Ağzı düştü ve gözyaşları hâlâ yanaklarına yapışmıştı.

Başımı salladım.

"Sırf beni kurtarmak için bu kadar para ödemeye razı mıydın?"

O bunu kelimelere dökene kadar kulağa ne kadar çılgınca geldiğini fark etmemiştim. "Seni korumak için her şeyi yaparım."

Gözleri daha önce hiç olmadığı kadar yumuşamıştı. Yüzümü kavradı ve alnını bastırdı. Bana karşı sessizce ağladı ve beni bu derin anı onunla birlikte hissetmeye zorladı. Kalplerimiz senkronize olmuş ve zihinlerimiz bir bütün olarak çalışıyordu.

Ve çok korkmuştum.

On Birinci Bölüm

İnci

Rüyasız uykumdan hafifçe uyandırıldım. İri bir el beni omzumdan kavradı ve yumuşak bir şekilde sallayarak beni sıcak yataktan çekti ve yumuşak çarşafı. Erkeksi bir ses kulağıma geldi ve beni ışığa sürükledi. "Button, uyan."

Gözlerim açıldı ve Crow'un saat beş yönündeki gölgesini gördüm. Yeşil gözleri uykulu halimle eğleniyordu ve dudaklarındaki gülümseme dayanılmazdı çünkü çok nadirdi. "Hmm?"

"Beş seni uyandırmaya çalışıyorum." "Muh."

Kıkırdadı. "."

"Beni neden uyandırıyorsun?" Başka biri olsaydı sinir krizi geçirirdim.

"Bugün çalışmak zorundayım. Ve seni de yanımda götüreceğim." "Neden?"

"Bensiz hiçbir yere gitmeni istemiyorum." Parmakları kulağımın arkasına dayanana kadar saçlarımın arasına girdi. "Öyleyse kalk."

"Ugh."

Dudaklarını dudaklarıma bastırdı ve bana yumuşak bir öpücük verdi. "Beni uhlama.

Şimdi kaldır kışını."

Gülümsedim çünkü dudaklarımdaki kelimeleri zapt edemiyordum. Kelimeleri meydan okuyarak ağızımdan kaçırdım. "Ugh."

Beni yataktan kaldırdı ve göğsüne bastırdı. "Tamam. Seni bu şekilde alacağım."

"Dur, bekle."

"Hayır." Kapıya doğru yürüdü.

"Tamam, . Duş alayım ve tren enkazı gibi görünmemeye çalışayım."

"Böylesi daha iyi." Beni yatağın kenarına oturttu. "Ben suyu getireyim. koşuyor."

O gün uyanma umudum varsa kesinlikle bir duşa ihtiyacım vardı.

"Beni her yere taşımayı bırak." Kollarında çırpındım ve ayaklarımı yere basmaya çalıştım.

" değil."

"Hayır, bu utanç verici."

"Ne düşündükleri kimin umurunda. Patron benim. Bunu atlatırlar." Beni kültürlü bir İtalyan evinin yanı sıra fiçılar, ekipman ve dağıtım kamyonları için birkaç binanın muhteşem üzüm bağına götürdü. Küçük bir yerleşkeydi ama şaraphanenin kendisi muazzamdı.

Binaya girdik ve beni ofisine taşıdı. İnsanlar yanımızdan geçerken bize baktı ama kimse yorum yapmadı. "Hepsi bana bakıyor."

"Çünkü sen güzel bir kadınsın."

Şu anda hiç de güzel değildim. "Bir el bombasının üzerine atlamış gibiyim."

"Hayır, yok."

Yüzümü görmüştüm. Hâlâ rengi solmuş ve mahvolmuştu. Dudaklarım dolgun ve şişti ve gözlerim hala siyah ve mavi görünüyordu. "Her neyse..."

Beni büyük bir ofise götürdü. Bir pencere geniş üzüm bağlarına bakıyor, tepeleri ve vadileri gösteriyordu. Her gece uyuduğu eve benziyordu.

Mobilyaları tertemiz ve steril, sanki

O gittikten sonra her gece biri gelip onu eğdi. Kitap rafları duvarları ciltli romanlarla kaplıyordu.

"Vay canına. Bu oyun çok süslü."

Beni köşedeki kanepeye oturttu ve benim için bir yığın kitap aldı.

"Teşekkür ederim."

"Sana iltifat etmiyordum. Sadece söylüyorum."

Dudaklarında yine o hayalet gülümseme vardı. "gibi geldi." "Hayır."

Önümde diz çöktü, bakışlarında o eski gerginlik vardı. "Burada iyi olacaksın."

"Keşke senin kucağında olsaydım..."

Gözleri tıpkı beni ilk ele geçirdiğinde olduğu gibi karardı. Normalde gibi bir hamle yapmak yerine, muhtemelen yaralandığım için ellerini kendine sakladı. "Sana bir şey getirebilir miyim?"

bir şey var mı?"

"Ben iyiyim."

"Dikkatimi dağıtma." Dudaklarıma hızlı bir öpücük kondurdu, aceleye getirilmiş bir öpücüktü. Muhtemelen aramızdaki kimyaya kendini kaptırmak istemedi ve

alevler bir orman yangınına dönüşür.

"Ben ne zaman dikkat dağıtıcı oldum?"

Alnını benimkine bastırdı. "Her zaman." Ayağa kalktı ve masaya doğru yürüdü, güçlü omuzları kuvvetle gerilmişti. Kendini bir kral gibi dik tutarak sandalyeye oturdu. Her şeyin içinde iyi görünüyordu ama özellikle renkli bir takım elbise içinde ilahi görünüyordu.

Bakışlarımın yüzünü yaktığını hissettiğinde başını kaldırdı. "Az önce ne dedim ben?"

"Ben bir şey yapmıyorum."

"Dikkat dağıtıcı." Masanın üzerindeki kitaba doğru hafifçe başını salladı. "Şimdi başla."

Gözlerimi devirdim ve dilimi çıkardım.

Bu sadece daha sert bakmasına neden oldu. "Bugün beni test etme."

Ağır bir iç çekişle kitabı elime aldım ve okumaya başladım. Ama Dakikalar geçti ve bakışlarının hâlâ üzerime yapıştığını hissettim. Sanki derime doğru bastırılmış bir dağlama demiri gibiydi. Ona geri döndüm.

"Şimdi ne olacak?"

Sonunda kaçırıldı. "Hiçbir şey."

Öğle yemeğinden sonra kapısı çalındı.

"İçeri gel." iPad'den başını kaldırmış, gözleri okuduğu şeye odaklanmıştı.

Kapı hızla açıldı ve esmer bir kadın içeri girdi. Beni fark etmedi çünkü kanepede tam duvara dayalı ve kapının biraz arkasında . Uzun kahverengi saçlarına ve açık tenine baktığımda onu hemen tanıdım.

Üzüm bağlarındaki kadındı. Şu. Öpüşen.

Karga.

Crow iPad'inden başını kaldırdı ama tepki vermedi. Kayıtsız görünüyordu. "Evet?"

"Az önce nakliye departmanı ile konuştum. Orada ellerinin biraz sıkışık olduğunu ve bir sonraki teslimatı ertelemek zorunda olduklarını söylediler." Ellerini masanın kenarına koydu, dar elbisesi sahip olduğu her kıvrımı gösteriyordu.

Yürüyebilseydim, o kaltağı yere sererdim.
"Kaç kişiye ihtiyacımız var?" iPad'ine geri döndü. "En az üç kişi."
"Pekâlâ. bak."
Konuşma bitmiş olmasına rağmen oyalanmaya devam etti. "Evet?"
"Öğle yemeği yedin mi?"
Tabii ki hayır.
"Evet," diye cevap verdi. "Öğle yemeği molanızı hemen vermenizi öneririm. Orada olmalarının bir sebebi var."
"Belki sen ve ben bu akşam erken bir yemek yiyebiliriz. Bir süredir konuşmadık."
Şimdi sadece bunu istiyordu. "Hey, bayan."
Arkasından gelen sesimi duyunca kaskatı kesildi.
Crow'un ağzının kenarı, yaklaşan durumla eğlenen bir gülümsemeyle kalktı.
Omzunun üzerinden döndü ve beni orada otururken gördü, hemen tüm yara ve bereleri fark etti. "Özür dilerim. Seni görmemiştim. Orada..."
"Beni göremiyor olman burada olmadığım anlamına gelmez." Crow ona var olduğunu söyledi. Biriyle görüşüğünü açıkça belirtti. Ama yine de onu kaçırmaya çalıştı. "Crow'un bu akşam yemek planı var. Onun da akşam yemeği var.
öngörülebilir gelecek için her gece planlar. O yüzden çek git." Parmaklarımı şıklattım ve kapıyı işaret ettim.
Az önce söylediklerim karşısında şoka girmiş bir şekilde öylece durdu. Ne yapacağına karar vermesi bir anını aldı. Hem utanmış hem de sinirlenmiş gibi görünüyordu. "Gitmeliyim..." Dışarı çıktı.
"Amcık." Bu sözleri kapı kapanmadan hemen önce söyledim.
Crow yumruklarını dudaklarına dayadı ve az önce oluşan gülümsemesini örtmeye çalıştı. "Çok eğlenceliydi."
"O aptal fahişe biriyle görüşüğünü biliyor. Pantolonunun içinde tutması gerek."
"Sanırım bundan sonra öyle olacak."
"Öyle olsa iyi olur. Büyük bir sopa alıp vuracağım." "Ne kadar korkutucu..." Sesinde alaycılık vardı.
"Tekrar kesinlikle zorlu bir düşman olacağım." "En azından büyük bir avantajı var."

Gözlerimi yarıklara kadar kısmıştım.

Kendine özgü yoğun bakışlarıyla bakışıma karşılık verdi. Her şeyden çok eğleniyor gibiydi. "Çok tatlısın, biliyor musun?"

"Sevimli mi?" Kelimeyi şaşkınlıkla sordum. "Bu kelime senin kelime dağarcığında var mı?" Size kâbuslar gördürecek düşmanları olan bu düşünceli ve gizemli adam bu kelimeyi biliyor muydu?

"Hayır. Ama kelime dağarcığımda sen de varsın." Konuşmayı keserek iPad'ine geri döndü.

Bana o kadın hakkındaki gerçeği söyledikten sonra her şey . Bana sadık kalması, benimle tek eşli bir ilişki kurması bana burada bir şey olduğunu söylüyordu. Belki bir dönem beni tutsak olarak tuttu ama o zamandan beri gitmeme izin verdi. Kendi seçimimle, gidecek başka bir yerim olmadığı için buradaydım. Bana en büyük sırrını, en büyük pişmanlığını anlattı. Her şey farklıydı ve hiçbir şey aynı değildi.

Yemek yedikten sonra onun yatak odasına, yani bizim yatak odamıza çekildik. Benim bütün eşyalar içerideydi. Kıyafetlerim dolapta asılıydı, çekmeceler iç çamaşırlarımla doluydu ve erkeksi süslemelerin bazıları eski odamda kalan eşyalarla değiştirilmişti.

Artık benimle yatması için ona para ödemek zorunda değildim. Gece boyunca yanımda kaldı ve bazen elinin benimkinin altına doğru hareket ettiğini hissettim.

sabahın üçünde. Atan nabzımı hissettiğinde, geri çekildi.

"Neden burada bir televizyonunuz yok?"

"Neden?" diye sordu. "Bir tane ister misin?" Boxerına kadar soyundu ve yanımdaki çarşafın içine girdi.

"Herkesin yatak odasında bir televizyon var."

"Sanırım şömineyi tercih ederim. Ama isterseniz bunu ayarlayabilirim."

"Hayır. Sadece merak ettim." Kendimi güvende hissederek yanına sokuldum. Güvenlik nadiren tecrübe edilen bir şeydi. Hayatımın son dokuz ayını

başka birinin oyuncağı olmak. Özgürlüğüm elimden alınmıştı ve birinin emrine itaat etmek zorundaydım. Ama şimdi gücümü geri almıştım. Yatakta Crow'un yanında uyuduğumda dünyadaki tüm korkunç şeylerden korunduğumu hissediyordum. O orada olduğu sürece bana bir şey olmazdı. Asla ihtiyacım olmadı

Bana göz kulak olacak biri vardı ama şimdi ona minnetle sarılıyordum.

Yatağın başucundaki lambayı söndürdü ve beni arkadan kaşıkladı. Sert aleti kıcıma bastırıyordu ama içime girmek için bir hamle yapmadı. Tamamen hareketsiz kaldı, yavaşça uzaklaştı.

Haftalardır seks yapmamıştık. Seks bağımlısı değildim ama yoksunluktan dolayı hayal kırıklığına uğramıştım. Eskiden her gün sevişirdik ama şimdi hiç hareket yoktu.

Eğer o harekete geçmeseydi, ben geçerdim.

Döndüm ve onu sırt üstü yatırdım. Gözleri hareketle birlikte açıldı ve bana baktı, yüzünde soğukkanlı bir ifade vardı. Kalçalarını kavradım, sonra eğildim ve dudaklarına bir öpücük kondurdum. Yeterince güçlü olmadığım için vücudum ağrıyordu ama ihtiyacım beni ileri itti.

O da beni öptü ama dudaklarının beni istediği kadar sert bir şekilde almasını engelledi. Dili dişlerinin arkasında kaldı ve sadece dudaklarıma masaj yaptı.

İç çamaşırımın içinden yavaşça onun sikine sürtündüm. Sürtünmeyi hissettiğim anda klitorisim canlandı. Nem hemen yüzeye çıktı çünkü vücudum ona sahip olduğu için heyecanlıydı.

Üzerinde kaydığımı hissettiğinde ağzıma doğru sertçe nefes aldı. Her nefeste göğsü genişledi ve ellerini kalçalarıma gömdü. Ama boxerını çıkarıp içime girmek yerine beni nazıkçe yatağa doğru yuvarladı.

Bacaklarımı onun boyuna göre genişlettim. Sevinçten çığlık atmak istedim çünkü onu çok çaresizce istiyordum. İlk kez düğme değişimi olmadan seks yapacaktık.

Boynumu öptü ve daha önce bulunduğu pozisyona geri döndü. Az önce ne olduğundan emin olamadan tavana baktım.

"Yapamayız." Parmaklarını saçlarında , gözlerinde aynı hayal kırıklığı vardı.

"Neden olmasın?"

"Button, çok yaralısın." "İyi olacağım."

"Sana zarar vermeyeceğim. Sadece sabırlı ol."

"İki hafta oldu." Hayal kırıklığı içinde inledim. "Daha fazla sabredemeyeceğim."

"Özür dilerim." Yorganı ikimizin üzerine çekti. "Benim için de kolay değil."

"Sadece üstüme çık."

"Hayır."

"Bütün bu çürükler yüzünden mi?" Bu onu soğuttu mu? Aksine, bunun onu daha çok tahrik edeceğini düşünmüştüm.

"Hiç de değil." "O

zaman-"

"Hayır." Karanlığa doğru iç çekti, öfkesi odayı dolduruyordu. "Ayağa kalktığında konuşuruz."

çöken soğuk reddedişi görmezden gelmeye çalıştım. Kendimin bilincindeydim ve incinmiştim ama tahrikim hala yok olmamıştı. Hâlâ yanımdaki adamı istiyordum. Hâlâ onun kocaman aletini içimde istiyordum. "Lütfen." Doğrulup üzerine eğildim ve elimi göğsünde gezdirdim. "Sadece nazik ol ve iyi olacağız."

"Bırak onu."

"Kölen senden onu memnun etmeni istiyor. Onu hayal kırıklığına mı uğratacaksın?" Bana soğuk bir bakış attı. "Sen benim kölem değilsin."

Az önce söylediği içten sözler karşısında şaşırarak bir an için uyarılmışlığım kayboldu. "O zaman ben neyim?"

Bu yüklü bir soruydu ve verecek bir cevabı yoktu. Karanlıkta bana , bir cevap arıyordu. "Bilmiyorum."

Yine de köleden daha iyiydi. "Ağırdan alacağız. Acı çektiğim anda sana söyleyeceğim."

"Vücudunun içindeki her şey için endişeleniyorum. Yorucu bir şeyin üstesinden gelemeyeceğinden endişeleniyorum."

"Her şey yoluna girecek." İşbirliği yapması için onu ikna etmeye çalışarak göğsünü ovmaya devam ettim. Elim, boxer'ının içindeki sertleşmiş sikine ulaşana kadar güneye doğru ilerledi. Onu nazikçe okşadım, tam da onun sevdiği şekilde. "Lütfen... Seni çok istiyorum."

Gözlerini kapadı ve derin bir nefes aldı.

"Crow." Bir adam kendi adını duymayı her şeyden çok severdi.

Bileğimi tuttu ve elimi çekti. "Rahatsız olduğun anda bana söyle."

Sonunda. "Evet."

Üstüme çıktı ama bacaklarıma dokunmadı. Normalde vücudumu etkileyici açılarla bükerek siki için kanalı derinleştirirdi. Ama bu gece dizlerimin, kalçalarının sığabileceği kadar açık kalmasına izin verdi. Kollarını bana dokunmadan iki yanıma yerleştirdi. Sert siki yavaşça girişime doğru bastırdı.

Onu hissettiğim an inledim.

Kendini yavaşça içime soktu, tüm uzunluğu kılıfına girene kadar beni gerdi. derinliklerinden inledi, vücudu bana bir kez daha bağlanmanın sevinciyle çığlık atıyordu.

Tırnaklarımı kollarına geçirdim ve benimkinin üstündeki yüzüne baktım. "Tanrım... çok iyi hissettiriyor." İstemeden sırtımı kamburlaştırdım ve içime girdiği anda orgazmın başladığını hissettim. Zar zor hareket ediyordu ama o heyecan verici gerilmeyi özlemiştim. Onun gibi bir şey yoktu.

Mümkün olduğunca yavaş bir şekilde içgirdi. Yatak zar zor sallanıyordu ve bana bir bakireymişim gibi davrandı. "İyi misin?"

"İnanılmaz." Başımı geriye attım. Saçlarım yatağın üzerinde dağılmıştı ve tırnaklarım onun sıcak tenine daha da batıyordu. Bacaklarımın arası sırf onun için sırlıslam olmuştu. Meme uçları sertleşti ve onları bükmesini istedim. Ellerim güçlü omuzlarına ve o güçlü kıkına ulaşana kadar sırtından aşağıya doğru hareket etti. Onu daha da içime çektim, bu inanılmaz esnemeyi seviyordum.

Ben onu içime doğru daha sert çektikçe itiş gücü arttı. Nefes alış verişi sessizdi ve gözlerini yüzümden ayırmıyordu. "Çok güzel görünüyorsun sikiliyorsun."

Ellerim göğsünde gezindi. "Sen de." Orgazmın yaklaştığını hissetmeye başlamıştım bile. derinliklerinde başladı, boyut ve güç olarak büyüdü ve beni içten içe yaktı. Bacaklarımın arasındaki bölgeye ulaşana kadar karnımdan aşağı doğru ilerledi. Kavurucu bir orman yangını gibi yoluna çıkan her şeyi yaktı. Vücut sıcaklığım on derece arttı ve nefes alışım altüst oldu. Tırnaklarım göğsüne daha da battı, neredeyse kan çekiyordu.

"Crow... Senin için geleceğim."

Yüzünü ele geçiren sahiplenme duygusuyla daha sert bir şekilde içime girdi. Sikini içeri ve dışarı kaydırды, aşırı nemimle yağlandı. Aleti içimde kalınlaştı, amımı sınırına kadar gerdi.

Bir dal gibi kırıldım ve bedenim yeni bir varoluş seviyesine yükseldi. Dizginlenemeyen zevk içimde sarsıldı, her şeyi tüketen ve güçlü. Benim Ayak parmaklarım kıvrıldı ve nefesim kesildi. Tek yapabildiğim bağırarak ve çığlık atmaktı, bedenimin şimdiye kadar yaşadığı en büyük doruk noktasının tadını çıkarıyordum. Bu tür bir tatmin olmadan çok uzun zaman geçirdim ve geri döndüğü anda vücudum ona bir can yeleği gibi sarıldı. "Tanrım... evet." Orgazm geçtikten sonra bile zevk uzun süre devam etti. Vücudum zevkten yumuşamıştı ve onun siki hala harika hissettiriyordu.

"Seni tekrar boşaltmak istiyorum." Göğsü terden parlıyordu ve kasları sallanmaktan gerilmişti. Gözlerinin rengi yeşilin tehlikeli bir tonuna ve bana yaklaşan herkese hırlayacak, bölgeci bir canavara benziyordu.

Mümkün olduğunca çok kez gelmek istedim. Ama o da aynı şekilde uzun süren bir kuraklık döneminden geçmişti. Onun da aynı tatmini bulmasının zamanı gelmişti. "Bunu çok isterim... ama senin boşalmanı içimde hissetmek istiyorum."

Sessiz bir hırıltı boğazının arkasından kaçtı ve kalçaları bir anlığına duraksadı. Aleti belirgin bir şekilde kalınlaştı, omurgasını sakatlayacak güçlü bir orgazm için tetiği ateşlendi.

"Ver onu bana." Kalçalarını kavradım ve onu daha da içime çektim.

Vücudu gerildi ve bir hırıltı daha çıkardı. "Siktir."

Yüzündeki zevki görmek hoşuma gidiyordu. Onun da en az benim kadar zevk aldığını bilmek hoşuma gidiyordu. Onun memnuniyetini görmek sadece benimkini artırdı. Hiçbir zaman içime gömüldüğü, ağır tohumunu serbest bırakmak üzere olduğu zamankinden daha yakışıklı görünmemişti. "Hepsini istiyorum." Onu daha da çektim içimde. "Her. Son. Damla."

Bu onun tetiğini çekti ve kendini tamamen içime soktu, kıcı kenetlendi ve sırtı sıkılaştı. Serbest bıraktı, sıcak spermi kanalımı doldurdu ve serviksime çarptı. Kendini daha da içeri itti, mümkün olduğunca derine istiyordu.

"Düğme..." Tohumunu bırakırken gözleri benimkilere kilitlendi. Sadece bakışlarıyla kontrol ediyor, bana sadece onun zevk alacağını söylüyordu. Bir köle değildim ama yine de onun malıyım.

"Çok iyi hissettiriyor..." Bacaklarımı ona göre açtım, bana verebileceği her şeyi istiyordum.

Zevk dolu bir iç çekişle bitirdi ve vücudunun gevşediğini hissetti. Kasları gerginliğini kaybetti ve sonunda derin bir nefes aldı. Başı hâlâ bulutlar ve o yavaşça gerçekliğe geri döndü. "Döllerimi seviyorsun, değil mi?" Yüzünü yüzüme bastırdı, nefesi hâlâ yükseliyordu.

"Evet." Kollarımı beline doladım ve onu kendime doğru çektim. "Sen isteyken bütün gün içimde oturduğunu hissetmeyi seviyorum. Bu yüzden seni düşünmekten asla vazgeçmiyorum."

Gözleri şiddetle karardı. "Button... tam olarak ne duymak istediğimi biliyorsun." Ağzını benimkine yaklaştırdı ve bana artık yumuşak olmayan bir öpücük verdi. Agresif ve talepkârdı, ona her şeyi yeniden vermeme bekliyordu. onun ne kadar sert sadece bir göstergesiydi ama beni yeniden tahrik etmeye yetti.

Dudaklarını çekti ve sonra yavaşça sikini dışarı çıkardı. Parmakları girişime gitti ve bölgeye nazikçe masaj yaptı, tohumunu hissetme beklentisiyle parmakları açıklığa dokundu. Hiçbiri dışarı çıkmadığında tatmin olmuştu. "Benimki."

"Senin."

Boynumu öptü, sonra memelerimi kucaklayarak köpürttü. "Nasıl hissediyorsun?" Elini yavaşça kalçamdan yukarı kaydırarak vücudumda yeni bir travma olup olmadığını kontrol etti.

"Memnun ve uykulu."

Girişime bir öpücük kondurduktan sonra uzandı. "Sana zarar vermedim mi?"

"Hayır." Eskiden incitmeyi severdi ama şimdi acı çekmem fikrinden nefret ediyordu. Durumlar tamamen farklıydı ve bunu anlıyordum. Ama aradaki zıtlık o kadar keskindi ki dikkatimi çekmeden edemedim.

Yanımdaki yatağa yerleşti, yarı sertleşmiş aleti karnına yaslanmıştı. Kolu başının arkasında hareket etti ve gözleri yorgunluktan düştü.

Yanına sokuldum ve başımı göğsüne yasladım. Bacağım çarşafın altından onunkine dolandı ve oğlumun hemen uzaklaştığını hissettim. Yaralarım yüzünden sürekli acı çekiyordum ama Crow bu acı uyuşuyordu. Beni sadece uykumda korumadı. Beni sadece uyanırken de korumadı. Beni kimsenin göremeyeceği şeylere karşı korudu. Üzüntü, acı ve umutsuzluğu kovdu.

Her şeyi kovaladı.

"Bunu giy." Crow yatağın üzerine siyah straplez bir elbise attı. "Şimdi."

Ellerimi kalçalarımın koydum. "?" Yine bana patronluk taslamaya başlamıştı ve bu hiç hoşuma gitmemişti.

"Beni anlamadın mı?" Dolaptan ayakkabılarımı aldı ve yere fırlattı. Gergin ve acımasızdı, eski öfkeli haline geri dönmüştü.

"Seni çok iyi anladım. Sadece patronluk taslanmasından hoşlanmıyorum."

"O zaman değerini bilmeye başla." Bana tehditkâr bir bakış atarak Bugün onu test etmemek için. "Kıçında ne var?"

Adımının ortasında durdu ve bana tanımlayamadığım bir ifade verdi.
"Kıçımda ne var?"

"Evet."

Öldürme niyetiyle bana doğru yürüdü. Bana ulaştığında eli boynuma doğru uçtu, her zaman yaptığı gibi beni yakalamak üzereydi. Ama bana dokunmadan hemen önce durdu. Elini ve yapmak üzere olduğu şeyi gözden geçirdi. Sonra elini çekti ve bir adım geri attı. "Sadece hazırlan." Arkasından kapıyı kapatmadan odadan çıktı.

Ayak seslerini onlar gidene kadar dinledim, sonra gözümü Yatağın üzerindeki elbiseyi. Kumaşını ya da nasıl olacağını düşünmedim. Zihnim az önce tartışmayı merak ediyordu. Yaralı olduğum için mi beni tutmaktan vazgeçmişti? Yoksa tamamen farklı bir nedenden dolayı mı durdu?

Giyindim ve girişe doğru yürüdüm, beni bekliyor olmasını bekliyordum. Siyah takım elbisesi ve açık mavi kravatıyla orada duruyordu, çıplak olduğu kadar giyinik de güzel görünüyordu. Ama yalnız değildi.

Cane onun yanında duruyordu, aynı şekilde giyinmişti. Yüzü tıpkı benimki gibi siyah ve maviydi. Yara üstüne yara izleri yüzünü kaplamıştı. Kendisi gibi görünmüyordu.

Merdivenlerin durdum çünkü korku dengemi bozdu. Onu son gördüğümde bayılana kadar bana vurdu. Bir hafta hastanede kaldım ve neredeyse ölüyordum. Şu anda bile merdivenlerden inmeme neredeyse on dakika sürüyor çünkü çok halsizdim.

Nefret içimde alevlendi.

Crow sohbetlerine katıldığımı fark edince bana doğru döndü. "Hadi yemek odasına gidelim." Bir eli cebinde bana doğru yürüdü ve sonra kolu belime dolandı.

Gözlerim Cane'e yapışmıştı.

Crow hangi oyunu oynuyordu? Neden kardeşini eve davet etti? Ve neden beni orada istiyordu?

Crow beni yemek odasına götürdü ve benim için bir sandalye çekti. Koltuğa itmeden önce bana rehberlik etti, daha on beş dakika önce bir eşek olmasına rağmen bana bir beyefendi gibi davrandı.

Cane'i gördüğümde neden böyle kötü bir ruh hali içinde olduğunu anladım.

Crow yanıma, Cane de onun karşısındaki koltuğa oturdu. Viski dolduruldu ve ikisi de su gibi içti. Cane'in hareketleri yavaştı çünkü yaraları yüzünden hâlâ ağrıyordu.

Hak ettiğini buldu.

Varlığının nedenini öğrenmek için bekledim. Normalde yaptığım gibi konuşmak yerine, belki gözlemleyerek bir şeyler öğrenirim diye sessiz kaldım.

"Bunu nasıl yapacağız?" İlk konuşan Crow oldu. Bardağındaki buz küplerine göz gezdirdikten sonra onları hafifçe karıştırdı.

"Son duyduğum şey Bones'un taşındığı oldu. Artık İtalya'da değil." Kulaklarım çınladı.

"Nereye gitti?" Crow sordu.

"Hiçbir fikrim yok." Cane gözlerini bana çevirdi ve yüzünde nefret dolu bir ifade belirdi. Beni daha önce olduğu kadar hor görüyordu. Eğer Crow orada olmasaydı muhtemelen beni yine döverdi.

Neden buradaydım?

"Güvenebileceğimiz tek şey Pearl." Crow ilk kez adımı söylüyordu. Bana hep Düşme derdi. Sevgi sözcüklerine o kadar alışmışım ki gerçek adıma neredeyse hiç tepki vermiyordum. "Onu uyutmak için onu kullanabiliriz. Onu kaçırmaya çalıştığında saldırabiliriz."

"Onu yem olarak kullanmak mı?"

diye sordu. "Esasen."

Cane viskisini içti ve bir bardak daha doldurdu. "İlginç. İşe yarayabilir."

"İşe yarayabilecek tek şey bu. Nerede olduğumuz hakkında yanlış bilgi sızdırabiliriz ve o da bizim savunmasızlığımızdan faydalanır. Savunmasız olan sadece o olacaktır."

"Riskli. Bones'un her yerde kulakları var." "Bizim de öyle," dedi Crow karanlık bir sesle.

Adamlar konuşabilsin diye sessizliğimi korumaktan yorulmuştum. "Kaçmış gibi davranamaz mıydım?"

İkisi de bana döndü, soğukkanlı ifadeleri aynıydı.

"Cane beni dövdü ve hastanelik etti." Ona toplayabildiğim en soğuk bakışı attım. "Neden kaçmaya çalıştığım anlaşılabilir. Elçiliğe gittiğime dair bilgi sızdırabiliriz. Kesinlikle beni durdurmaya çalışacaktır. Bundan emin olabilirsiniz."

Karga zeki gözlerle beni izledi. Yüzümü inceledi, bana yeni bir gözle baktı. "Bu kötü bir fikir değil."

"İşi şansa bırakıyor," diye karşı çıktı Cane. "Onu nerede bekleyeceği hakkında hiçbir fikrimiz."

Crow, "Muhtemelen elçiliğin hemen dışında," diye itiraz etti. "Ben olsam öyle yapardım."

"Binaya yaklaşıcağım, böylece dışarı çıkacaktır." Bones'u tanıyordum. samimi seviyede. Beni kaçırmaması için yandaşlarından birini göndermezdi. Beni kendisi yakalamak isteyecek, bir kez daha şeytana dönüşmeden önce kurtarıcım olduğunu düşünmemi isteyecekti. "Beni kendisi almak isteyecektir."

"Bundan emin misin?" Cane sordu.

"Evet." Crow'un bardağını aldım ve bir yudum içtim. "Onu senden iyi tanıyorum."

"Hayır." Cane bana karşı duyduğu hoşnutsuzluğu gizleyemiyordu. Bana bakmaktan nefret ediyordu. "Kendini bu şekilde riske atmak istediğinden emin misin? Her zaman bir şeylerin ters gitme ihtimali vardır."

"Crow beni almasına asla izin vermezdi." Boş bardağı masaya geri koydum ve Crow'un bana sertçe baktığını hissettim. Elini yavaşça masanın altından kalçama götürdü ve basit bir hareketle bana kelimelerin anlatabileceğinden çok daha fazlasını anlattı. "Ve ben bu pisliği indirmek istiyorum. Eğer onu öldürmezsek, kadınlara zarar vermeye devam edecek. Bunun olmasına izin vermeyeceğim. Bunun olmasına izin vermeyeceğim. en az ikiniz kadar intikam alıyorum."

Cane'in sert ifadesi değişmedi. Her zamanki gibi sertti. "Başa çıkabilir."

Crow benim adıma konuştu, benim için kefil oldu. güç ve vahşet. "Tam sağlığına kavuşana kadar beklememiz gerekecek. Bu gerçekleştiğinde, bence bunun için gitmeliyiz."

"Şehrin ortasında bunu başarmanın biraz zor olacağını düşünmüyor musun?" Cane gözlerini kardeşine çevirdi. "Destek için en az elli adama ihtiyacımız olacak ve elçilik şehrin tam merkezinde. Bu fikir aptalca ve sen bunu sadece sikin tüm kararları aldığı için düşünüyorsun."

Crow düşündüğüm gibi onu masanın üzerinden tokatlamadı. Ona sessizce baktı, yüz ifadesi hakaret ediyordu. "Pearl kendi başının çaresine bakabilecek son derece zeki bir kadın. Ondan şüphe etme."

Cane, "Bu planda pek çok şey ters gidebilir," diye çıktı. "Bones onun için ortaya çıkmayabilir bile. Çok önemli bir konuda onun fikrine güveniyoruz. Tek kozumuzu ve düşmanımızı aynı anda kaybedebiliriz. zaman."

"Yapacak." Bu konuda hiç şüphe yoktu.

"Sırf seni kaçırmak için kendini ateşe mi atacak?" Cane kuşkuyla sordu. "Adamın sana kafayı taktığına eminim ama hiçbir erkek

hayatını riske atıyor."

"Silah sesi olduğunu anlamayacak," diye karşı çıktım. "O benim elime geçene kadar herkes gözden uzak durur. Onu kendim bıçaklayacağım." Tek yapmam gereken onu cebimde saklamak ve tam kalbine saplamaktı. "Sonra da siz onun adamlarını indirebilirsiniz."

"Yine," diye Cane. "Şehrin ortasındayız. Suç faaliyetlerimizi gecenin köründe . Gündüz vakti değil."

Crow, "O zaman bunu gece yapalım," diye karşı çıktı.

"Elçilik beşten sonra açık değil," dedi Cane. "Öyleyse neden akşam oraya gitsin ki?"

"Belki de kapalı olduklarını bilmiyorumdur," diye itiraz ettim.

"Hayır." Cane gözlerini devirdi. "Kapalı olduklarını herkes bilir." "O zaman öğleden sonra yapalım," diye karşı çıktı Crow. "Daha çılgınca şeyler yaptık bok."

Cane şakağını ovuşturdu ve kolunu çok hızlı hareket ettirince yüzünü buruşturdu. "Bunu düşünmem gerek."

"Bunu sensiz de yapabilirim." Crow bir bardak daha viski doldurdu ve bana doğru uzattı. "Seni sadece Vanessa için dahil ediyorum. Eğer bu işe bulaşmak istemiyorsan, tamam. Umurumda değil."

Cane elini masaya indirdi, gözlerine sinirli bir ifade gelmişti. "Bir kahraman gibi davranmaya başlama."

"Değilim," dedi Crow soğuk bir sesle. "Ben sadece bahaneler uydurmak yerine Vanessa'nın intikamını almaya çalışan biriyim."

"Kapa şu lanet ." Cane elini masaya vurdu ama irkilmedi. "Bu amcıkla istediğim her şeyi yapmama izin verseydin bu işi çoktan bitirmiş olurum."

Crow'un omuzları tehditle gerildi. Karganın üzerine atlamak üzereydi. ve bardağını kardeşinin boğazına dayadı. "Onun hakkında bir daha konuş ve ne olacağını gör." Kardeşinin bakışlarını tuttu.

Cane kardeşinin bakışlarıyla karşılaştığında gözünü bile kırpmadı. sessiz bir savaş sürüyordu. Sessizliğini koruduğunda bu bir teslimiyet ilanıydı. Dilini tuttu ve başka bir hakarete bulunmadı.

"İyi karar."

"Bu öğleden sonra beni de dahil ettiğiniz için teşekkür ederim." Terastaki masada karşısına oturdum. Akşam yemeğini bahçede yedik, arkamızda havuz ve uzakta batan güneş vardı.

Yemeğini her zaman yaptığı gibi yavaş yavaş yedi. Hayatımdaki erkeklerin çoğu yemeklerini önlerine konduğu anda mideye indirirdi. Ama Crow acele etmez, seçimlerinde seçici davranırdı. "Artık takımın bir parçasısın."

Crow'un beni kenarda minnettardım çünkü beni korumak istiyordu. Çelik gibi bir omurgam olduğunu ve bir kavgada kendimi koruyabileceğimi biliyordu. Böyle bir saygıyı bulmak zordu.

"Ve Cane'in senin çürüklerini görmesini istedim." Yemek yerken hiç ürkmedi. "Sana yaptıklarını unutmadığımı hatırlatmak için. Ve sana elini sürdüğünü asla unutmayacağımı." Sesindeki tehdit ince ama güçlüydü. Boynundaki damarlar nefretle kabarmıştı. Kardeşini seviyordu ama ondan aynı derecede nefret ediyor gibiydi.

"Sanırım başardın." Cane toplantının büyük bölümünde bana baktı. Gözlerinde pişmanlık yoktu ve hiçbir zaman da olmayacaktı. Kaybettiği kişi yüzünden kendini haklı hissediyordu. Bir parçam bunu tamamen anlıyordu.

Şarabını yudumladıktan sonra masaya geri koydu. "Seni rahatsız etti mi?"

"Hayır." Beni hastaneye yatırdıktan sonra bile ondan korkmuyordum. Aksine, bir rövanş daha istiyordum. Ellerimde çelik bir sopa olsun, böylece skoru eşitleyebileyim. "Beni korkutmak için masanın üzerinden birkaç bakıştan çok daha fazlası gerekir."

Dudaklarında küçük bir gülümseme belirdi. Şarabından bir yudum daha aldı.

bardağı yere bırakmadan önce. "Zamanı geldiğinde hazırlıklı olacağından emin misin?"

"Evet." Planı uygulamaktan korkmuyordum. Ben olmak istemedim Bones'un yakınında bir yerde. Hâlâ rüyalarım giriyordu. Ama onun başlattığı şeyi bitirmeye hevesliydim. Hayatına son vermek, benim kadar şanslı olmayan tüm kadınlar için adaleti sağlamak istiyordum.

Onaylarcasına başını salladı. "Bence işe yarayacak. Ve dünya daha iyi bir yer olacak."

Tamamen yeni bir yer olacaktı. "Orada durabileceğimi sanmıyorum."

Bakışlarını tabağından ayırdı. Beni dikkatle izledi ve tek kelime etmeden detaylandırmamı istedi. Birlikte geçirdiğimiz aylar birbirimizi temel düzeyde anlamamızı sağladı. Yapabilirdik sessizce iletişim kurmak. Kelimeler işimize yaramazdı.

"Müzayedede satıldığımda, birisi benim esaretimden üç milyon doları cebe indirdi. Üç milyon." Hâlâ aklım almıyordu.

Bu civarda. Kazanmak için hiçbir şey yapmayan biri için çok fazla paraydı.

"Geri istiyorum. Cehennemden geçtim ve karşılığını almayı hak ediyorum.

Köle olan bendim, bu yüzden emeğimin karşılığını almalıyım."

Sessizce beni inceledi, tüm dikkatini bana vermişti.

"O adamın kim olduğunu öğrenmek istiyorum. Ve onun peşine ."

"Yardımcı olabilirim."

Teklif edeceğini biliyordum. "Teşekkürler. Yardım işime

yarayabilir." "Peki ona ne yapmayı planlıyorsun?"

"Parayı almak." "Ve

onu öldürmek mi?"

Bunu bilmiyordum. Böyle bir durumda kaldığımda doğru kararı verirdim.

"Göreceğiz."

"Kan davanızı köreltmek istemem ama kaçakçılık dünyanın her yerinde görülen bir şey. Karaborsanın en büyük sektörlerinden biri.

Her yıl milyarlarca dolar kazanılıyor." "İşler

değişmek üzere."

Sevgi gözlerinde yanıyordu. "Ve sen bunu değiştirebileceğini mi

düşünüyorsun?" "Aklına koyan herkes her şeyi yapabilir."

"Bence bir yere varmak için çok fazla paraya ve insan gücüne ihtiyacınız olacak." Beni korkutmaya çalışmadı ama dürüst olmak zorundaydı.

"Doğru..." Şu anda tek kuruşum bile yoktu. "Ama her zaman

benim kaynaklarımı kullanabilirsin."

"Ne karşılığında?"

Dudaklarına hayalet gibi bir gülümseme yayıldı. Bakışlarımı sinsi bir niyetle tuttu ve tek bir kelime etmeden soruyu cevapladı. "Sen."

"Bana zaten sahipsin."

"Evet. Ama seni istediğim kadar tutabilirim. Mükemmel tazminat alan sessiz destekçin olabilirim. Sadakatin. Sadakatini. Ve diğer her şey."

Beni yanında tutmak için hiçbir şey yapmasına gerek yoktu Benim

özgürlüğüm vardı.

istediğim zaman gidebilirdim. Hâlâ orada olmamın tek orada olmak

istememdi. Artık düğme gibi bir para birimine ihtiyacımız yoktu. "Bu adil bir anlaşma."

"O zaman bir anlaşmamız var." İkimizin de kadehine biraz daha şarap doldurdu.

İlişkımız gergin koşullarda başlamıştı ama artık farklıydı. Diğer ilişkilere benziyorduk. Süresiz olarak hayatında ve yatağında olmamı istiyordu ve ben de aynı şekilde hissediyordum. Bir daha kimseye güvenebileceğimi sanmıyordum ama kalbim onun için yumuşamaya başlamıştı bile. Ne zaman ki

Crow'a geldiğimde kendimi güvende hissettim. Ve el üstünde tutulduğumu hissettim. O beni istiyordu, ben de onu istiyordum, sonsuza dek.

Belki de buraya gelmem gerekiyordu. Belki de New York'tan ve Jacob'dan ayrılmam gerekiyordu çünkü kaderimde daha fazlası vardı. Belki de sonunda ışığa ulaşmak için tüm karanlığı zorlamam gerekiyordu. Ya benim kaderimde de aynı derecede karanlık ve kırık biri varsa?

Ya tam karşımda oturan adam için yaratılmışsam?

Crow yemeğini bitirdi ve benim görünüşümle eğlendi. Yüzümün hatlarına baktı, morlukların yanı sıra lekesiz tenim büyüledi. Görünüşüme rağmen görmeye değer bir şey olduğunu düşünerek bakmaya devam etmek istedi. "Ne düşünüyorsun?"

Aklımdan geçen düşünceleri asla kabul edemezdim. Beni korkutuyorlarsa onu da korkutmaları kaçınılmazdı. Bir noktada bu adamdan nefret ediyordum ama şimdi daha fazlasını hissediyordum. Bunun farkına varmak rahatsız ediciydi. "Seni düşünüyorum."

"Açık ol."

"Seninle bacaklarımın arasında yatmayı düşünüyorum."

Gözleri onaylayarak parladı. "Yemeğimizi bitirdiğimizde bu düşüncemi gerçeğe dönüştürecek."

"Ben bitirdim. Ya sen?"

Eğlenerek kıkırdadı. ", değil mi?"

"Şimdiye kadar yaptığım en iyi seks sensin. Nasıl olmayayım?"

Bu ifade onu tahrik etmek yerine sinirlendirmişti. "Ben senin şimdiye kadar yaşadığın tek seksim. Benden önce hiç kimse olmadı. Benden sonra da kimse ." Sıkılmış çenesi ona karşı çıkmamı, yatağa attığım diğer iki erkeği hatırlatmamı istiyordu.

Sahipleniciliği beni uyarmak yerine tahrik etti. "Bundan gerçekten zevk alıyorum ve daha fazlasını istiyorum. Verebileceğin her şeyi istiyorum. İçime girene kadar senden nefret ederdim. Aletin inandığım her şeyi değiştirdi."

Çenesi açıldı ve boynundaki damarlar şişmeyi bıraktı.

Masanın üzerine eğildim, dirseklerim yüzeye dayanıyordu. "Sik beni. Şimdi."

Derin bir nefes aldı, burun delikleri tepki olarak alevlendi. Tahrik olmuş görüntüsü kızgın görüntüsüyle aynıydı. Kendini sabitlemek için masanın kenarını kavradı, bu sözler onu çılgına çevirmişti.

"Neyi ?" "Dur. Baştan çıkarma. Beni."

Onunla bu oyunu oynamayı seviyordum. Sınırlarını zorlamayı ve onu sakat bırakmayı seviyordum. Zayıfken de güçlüyken olduğu kadar seksiydi. Onu sadece kelimelerle manipüle edebilmem kendimi güçlü hissetmemi sağlıyordu.

Kendimi kraliçe gibi hissettirdi. "Seni incitmek istemiyorum."

"İyi olacağım." Birlikte hareket ettiğimizde acıyı tamamen görmezden geldim. Aleti bacaklarımın arasında o kadar iyi hissettiriyordu ki başka hiçbir şey umurumda değildi. Yemek tabağını kenara ittim ve öne doğru eğildim, dekoltem onun görmesi için sergileniyordu.

Hemen ona baktı, gözleri fırtına bulutlarına dönüştü. Bir gök gürültüsüyle patlamak üzereydi, hemen ardından şimşek çakacaktı.

"Sana bir şey yapmanı söylediğimde yapacaksın."

Gözleri kısılmıştı, hem kızgın hem de tahrik olmuştu. Kendisine hükmedilmesinden hoşlanan tanıdığım tek erkek oydu. Otoriter tavırlarıma karşılık verir ve bana karşı gelinmesini severdi -genellikle de beni cezalandırması gerektiği için.

"Şimdi." Onu gidebileceği yere kadar zorlamayı seviyordum. Onu kırılma noktasına kadar esnetebiliyor, öfke ve tahrik dolu bir adamı ateşleyebiliyordum. Benden nefret ediyormuş gibi sikti beni.

"Ateşle oynuyorsun, Button." "Ben ateşim."

Sonunda bu onu ayağa kaldırdı. Masanın etrafında hışımla dolandı ve beni kolumdan yakaladı, yaralanmadığım tek yerden. Beni ayağa kaldırdı ve kollarına attı.

Beni içeri taşıdı ve mahremiyetimizin olduğu yatak odasına götürdü. Ateş zaten yanıyordu çünkü Lars her gece yatmadan önce onu hazırlıyordu. Yatak, yok olmak üzere olan yeni çarşafarla yapılmıştı.

Giysilerini yıldırım hızıyla çıkardı, bakışları öfkeliydi. "Yatağa uzan. Kıcını havaya kaldır."

Kazanıyordum ve bunu seviyordum.

Arkamdan gelmesini bekleyerek dört ayak üzerinde süründüm.

Elbisemi yukarı itti ve tangamı dizlerime kadar çekti. yerleşti, sikinin başı yarığıma sürtünüyordu. Üzerime eğildi ve sırtımın arkasını öptü, tıpkı eskiden yaptığı gibi derimi sertçe emdi. Ağzı kulağıma gitti. "Ben seninim. komutu."

Bana boyun eğdiği anda amım sırlıslıkla oldu. Bana emrettiğinde ıslanmıştım ama otoriteye sahip olmak beni daha çok tahrik ediyordu. Kontrolün bende olmasını seviyordum. Kendi kaderim üzerinde güç sahibi olmayı seviyordum. Yeteneklerim uzun zamandır elimden alınmıştı ve bu kadar otoriter ve güçlü bir adamın bir anlığına bile olsa hükümdarlığını bırakması tüylerimi diken diken etti. "Sik beni."

Kulağıma doğru nefes aldı, tahrik olduğu ağır nefeslerinden belliydi. "Evet, efendim."

Sırtımı dikleştirdim ve siki içeride olmamasına rağmen bir inilti çıkardım. Güç heyecan vericiydi, bağımlılık yapıyordu. Crow'un bunu neden bu kadar derinden arzuladığını anladım. Bacaklarımı açmamı ve eğilmemi emrettiğinde neden bu kadar sertleştiğini anladım.

Aletini dibine kadar soktu ve kalçaları kıcımla birleşti. Her santimi içime rahatça sığıyor, uzunluğuyla neredeyse rahim ağzıma çarpıyordu. Uzun ve kalındı, şimdiye kadar aldığım en iyi sikti.

Başından beri hızlı bir tempo kullanarak arkamdan bana doğru itti. Kayganlığında ilerledi, sıcaklığının onun için sızdığı pürüzsüzlüğü hissetti. Kalçalarımı kavradı ama vücudumdaki çürükleri ve yara izlerini düşünerek nazikçe tutmaya devam etti.

"Daha sert."

Kendini daha büyük bir içime itti. Vücutlarımız Sürtünmeden çıkan sesleri ve ne kadar ıslak duyabiliyordum. Tekrar içime girmeden önce sikini kafası içeri girene kadar dışarı çekti.

"Boynumu tut."

Eli boynumun arkasına dolandı ve içime girerken sıkıca kavradı.

"Daha sert."

Hızlı olmasına rağmen daha hızlı hareket etti. Beni olabildiğince sert becerdi, yatağı salladı ve yatak başlığını duvara çarptı. Hareketleri sırasında sertçe nefes alıyor, göğsünde ter birikiyordu.

"Şaplak at bana."

Emrime itaat etmedi. Bir eli kalçamda, diğeri boynumda, girmeye devam etti.

"Sana beni patakla dedim."

Beni incitmekten korktuğı için tereddüt etti. Elini kalçamdan çekti ve kıcıma hafif bir tokat attı.

Acınacak haldeydi. "Daha sert." İşbirliği yapmadı.

"Sana ne demiştim?"

Bana sert bir tokat atmadan önce kıcıımı hafifçe ovdu.

Avuç içi tenimi kızarttı ama acı çok iyi hissettirdi. Bana yaşadığımı hissettirdi. Bu acı daha önce katlandığım acıdan farklıydı. Tahrik edici ve tatmin ediciydi. "Tekrar."

Beni tekrar tokatladı.

Kukum onun etrafında sıkıştı, ufukta olduğunu biliyordum. Bunu iliklerime kadar hissedebiliyordum. Şimdiden harika hissettiriyordu ve henüz başlamamıştı bile.

"Tekrar."

Bana her zamankinden daha sert vurdu.

İşte o zaman tetiğe bastım. Tutarsız sözcükler haykırarak ve sikiinin etrafında dönerek aşağıya indim. Yüzüm çarşafıara gömülmüştü ve şilte seslerimi bastırıyordu. Zevk çok ağır basıyordu ve ben kayıp gidiyordum, göklere ve yıldızlara ulaşırıyordum.

Orgazm geçtiğinde artçı şokların tadını çıkardım. Hassasiyet ilk patlama kadar iyi hissettirdi. Sikiinin içime girip çıktığını hissetmek hoşuma gidiyordu. Kendimi yavaşça yukarı ittim, böylece yüzüm artık çarşafıara gömülü değildi.

"Efendim, gelebilir miyim?" Bana boyun eğmesi dünyadaki en seksi şeydi.

"Hayır. Ben söyledüğimde gelebilirsin."

Arkamdan inledi, rollerin değişmesinden en az benim kadar hoşlanmıştı.

"Devam et."

On İkinci Bölüm

Karga

Button'ı gittiğim her yere götürdüm. Aklımın bir köşesinde hep onu isteyen adamı düşünürdüm. Eğer kaçırırsa, onu asla geri alamazdım. Onu takip edemeyeceğim bir yere, Rusya ya da Japonya'ya götürecekti. Onun güvenliğini sağlamanın tek yolu, onu her gün her an yanımda tutmaktı.

O kanepede kitap okurken ben de onu her gün işe götürüyordum. Gıkını çıkarmazdı, böylece tamamlamam gereken tüm görevlere odaklanabilirdim. Ama artık arka plana karıştığı için dikkatimi dağıtıyordu.

Uzun bacaklarının belime dolandığını düşündüm. Onu masamın altında ve sikimi emerken hayal ettim. Beni sertleştiren bir sürü kirli şey hayal ettim. Bazen sınırlarım tepeme çıkıyor ve ona hemen o anda bana sakso çekmesini emrediyordum. Bazen onu yüzüstü çeviriyor ve hiçbir uyarı vermeden beceriyordum.

Üretkenliğim eskisi gibi değildi.

Kontrolü ve hakimiyeti elimde tutmayı seviyordum. Kararları ben verirdim ve

Zarlar. Ya benim dediğim olurdu ya da olmazdı. Ama bazen öfkesi alevlenir ve bana o otoriter gözlerle bakardı. Kontrolü ele almasına izin verdim çünkü arada bir hükmedilmek hoşuma gidiyordu. Ve o bu konuda son derece iyiydi.

Jasmine benden kaçardı. Benden bir şey istediğinde Samimiyetsiz bir e-posta. Button'ın bekçi köpeği gibi tepemde dolaştığından şüpheleniyordu. Haklı da olabilirdi.

Haftalar geçtikçe Button giderek daha iyi oldu. Morlukları solmaya başladı ve bir zamanlar hayran olduğum yanaklarındaki pembe renk geri geldi. Eski ağrıları kalmamıştı. Kendi başına yürüyor ve merdivenleri normal bir hızda çıkıyordu. Eskisi gibi değildi ama daha kötü de değildi. Karnı boyunca birkaç yara izi vardı, oradan geldiğini bilmediğiniz sürece pek fark edilmiyordu. Cerrah hayatını kurtarmak için onu kesip açmak zorunda kalmıştı.

Ve şükürler olsun ki atlattı.

Çok kısa bir süre içinde Button benim tüm dünyam oldu. Dokuz aydır tanıyordum ve zaman göz açıp kapayıncaya kadar geçti. Bana bir mahkûm olarak gelmişti ama kısa sürede mahkûmun ben olduğumu fark ettim.

Ben ona aittim.

Benim üzerimde gücü olan tek kadın oydu. Eğer bir şey isterse, onunla ilgilenirdim. Onun için yapamayacağım hiçbir şey yoktu. Güneşten bir parça isterse, ona vermenin bir yolunu bulurdum.

Bazen beni korkuturdu.

Bağlantı, içerdiği güç nedeniyle korkutucuydu. Eğer benden uzaklaşırsa, sakat kalacaktım. Amerika'ya dönmeye karar verirse, tek yapabileceğim gidişini izlemek olacaktı. Onsuz hayatım asla eskisi gibi olmayacaktı. Farkında bile olmadan ona bağlanmıştım.

Hastalıklı bir şekilde bağlı.

Her gece yatağında uyur ve sabahları sikime binerdi. Onu boşalttığımda adımı sayıkladı. Her gece yatmadan önce ve her sabah işe gitmeden önce beni öptü.

Ve beni dizlerimin üstüne çöktürdü.

Bana ne oldu böyle?

"İyi misin?" Button elinde kapalı bir kitap tutuyordu ve beni endişeyle izliyordu.

"Peki." Önceki düşüncelerim yangından çıkan duman gibi uzaklaştı.

"Neden?"

"Neredeyse on dakikadır bana bakıyorsun." "Sana hep bakıyorum."

"Bu farklıydı." Kitabı masanın üzerine koydu ve vücudunu benimkine doğru çevirdi.

Üzüm bağındaki masanın arkasında oturmuş, düşünmemem gereken şeyleri düşünüyordum.

Tesisteyken çalışmam gerekiyordu, sevgilime karşı hissettiklerimi düşünmem değil. O benim sevgilim miydi? "Aklımda çok şey var."

"Belki de bugünlük bu kadar yeter."

"Belki." iPad'i kapattım ve her şeyi masamın içine yerleştirdim.

"Yapabileceğim bir şey var mı?" Arkamdan geldi ve omuzlarımı ovdu, kumaşın altındaki gergin kasları gevşetir.

"Eve gittiğimizde yatağın ayak ucuna uzanabilirsin." "Ooh...

kulağa hoş geliyor."

Masadan ayrıldım ve portmantodan ceketimi aldım. "Gitmeye hazır mısınız?"

"Evet." Yüzünde seksi bir sırıtış vardı, aklı başka yerdeydi. "Sadece eve gidene kadar bekleyebileceğimden emin değilim..."

"Size bir şey sorabilir miyim?" Yolcu koltuğundan konuştu.

bana hep sorular sorardı, muhtemelen kaçamayacağımı bildiği için.

"Evet."

"Kararları benim vermemden hoşlanıyor musun?"

Rolleri tersine çevirmemizden bahsettiğini biliyordum. Nadiren oluyordu ama olduğunda da çok ateşliydi. Tamamen tatmin olana kadar boşalmama izin vermiyordu. Ve o zaman bile, bunun için beni çalıştırdı. Beni paspas gibi itip kakması beni tahrik ediyordu. "Bazen."

"Bunu hiç başka biriyle yaptın mı?" Asla yapmadım.

"Hayır."

"Kontrolü ele alan ilk kadın ben miyim?"

"İlk ve tek."

Pencereden dışarı baktı ve söylediklerimi değerlendirdi.

"Hoşuna gidiyor. Bunu söyleyebilirim."

"Seviyorum." Hiç telaşlanmadan kabul etti.

"Böyle bir güce sahip olmak heyecan verici. Bağımlılık yapabilir."

"Söylemiyor musun?" Dudaklarında hafif bir gülümseme vardı. "Sana bunu yapmama izin vermene şaşırdım. Birinin seni ele geçirmesine izin vermekten nefret eden bir adama benziyorsun."

"Haklısın. Bundan nefret ediyorum." Malikâneye yaklaşıp kadar yolu takip ettim. Vadinin dibinde bizim gelmemizi beklediğini görebiliyordum.

"Ama seninleyken bundan zevk alıyorum."

"Neden?"

"Çünkü sen güçlüsün. Daha önce hiç güçlü bir kadınla tanışmamıştım." "Beni kolayca alt edebilirsin."

"Güçlü olmak için büyük olmak zorunda değilsiniz. Güç, içimizde derinlerde bir yerden gelir. Acıyı saptırma, başarısızlık soğuk bir yağmur gibi yüzümüze çarptığında sebat etme yeteneğidir. Başkasının hükümranlılığı altında ezilmeyi reddetmektir.

Bir sürü şey var. Boyutun bir önemi yok."

Bana döndü, yüzünde düşünceli bir ifade vardı. "Sen de güçlüsün."

Olmak istediğim kadar güçlü değildim. Geçmişim her gün peşimi bırakmıyordu. Pişmanlığım beni boğdu ve bırakmayı reddetti. Değiştirilemeyen şeyler beni sonsuza dek korkutacaktı. Button da kendi payına düşen kalp kırıklığını yaşamıştı ama yoluna etti. Hayatın içinden öylece geçip gittim, kalbim ve ruhum sıkı sıkıya kilitliydi, böylece kimse içeri giremezdi. "Çok şey soruyorsun sorular."

"Ben meraklı bir insanım."

"Meraklı, daha çok." Şaka yaptığımı anlaması için ağzımın kenarını kaldırdım.

Yan tarafıma nazikçe bir çimdik attı. "Kapa çeneni."

Sırtını gıdıkladım. "Sen kapa çeneni." Kavşağa girdim ve uşağımın arabayı almasına izin verdim. Kolum hemen Button'a dolandı ve onunla paylaştığım mülkün içine doğru yürüdüm. Bir kişi için büyük bir yerdi. Nedense iki kişi için daha da büyüktü.

"Peki... yatak odasına gittiğimizde ben önden gidebilir miyim?" Merdivenlerden en üst kata çıkarken yanıma doğru ilerledi.

"Hayır."

"Hayır mı?"

"Hakimiyet isteyebileceğiniz bir şey değildir. Onu almak zorundasın." Onun kontrolü istemesini dinlemek beni rahatsız ediyordu. Birdenbire çıkması, hemen o anda bana sahip olmayı talep etmesi hoşuma gidiyordu. İşte o zaman duvarlarımı indirdim ve beni kontrol etmesine izin verdim. Beni memnun edeceğine, mümkün olduğunu hiç düşünmediğim şekillerde iyi hissettireceğine güveniyordum. Birlikte yaşayacağımız yeni şeylere güvenmek için onunla yeterince yeni şey denemiştik.

Üstüme uzandı, küçük bedeni benimkine yaslanmıştı. Parmakları saçlarımda geziniyor ve yüzü üzerinde asılı duruyordu. Saçları bir omzuma düşüyor ve omzumu gıdıklıyordu.

Seks bitmişti ve şimdi birbirimizi becermeye başlamıştık. Üstüme uzanması hoşuma gidiyordu. Göğüsleri göğsüme bastırıldığında her zaman rahat hissediyordum. Sertleştiklerinde başka bir tur için hazır olduğunu anladım.

Gözleri benimkilere yapışmıştı ve düşünceli bir ifadeyle bana bakıyordu. Parmakları yavaşça gömleğimin saçlarını döndürdü ve kendi saçlarında kayboldu.

eylemler. Bazen bir şeyi sevgiyle hatırlayarak yüzüne küçük bir gülümseme yayılırdı.

Ben de ona bakarken aynı şekilde eğleniyordum. Yüzündeki morluklar büyük ölçüde yok olmuştu, bu yüzden şimdi mavi gözleri açık teniyle tezat oluşturacak şekilde parlıyordu. Dudakları artık tacizden değil, benim öpücüğümünden şişmişti. Elim sırtının dik kıvrımlarını keşfediyor, parmak uçlarım yumuşak tenini hissediyordu.

karşısında. Bir kadını tatmin olduktan sonra hiç bu kadar dikkatle izlememiştim. Normalde, uzaklaşır ve günüme devam ederdim. Ama şimdi böyle uzanmaktan memnundum. "Hmm?"

"Hmm ne?"

"Bakma sorunun var."

"Ben mi?" diye sordu. "Bakıyorum çünkü önce sen bana bakıyordun."

"Sen nasıl istersen, Button." ateşin çıtırtılarını ve patlamalarını dinledim. Alevler şöminenin içinde dans ediyor, yavaş yavaş kor haline geliyordu. Bu ses uyumam için çok önemliydi. O olmadan, sessizlik benim için baş edilemeyecek kadar sağır ediciydi.

"Peki, ne zaman çalışıyorsun?"

Soru karşısında şaşırılmışım. "Affedersiniz?"

"Çok zayıf ve güçlüsün. Nasıl formda kalıyorsun?"

"Sabahları koşuyorum. Bunu biliyorsun."

"Ama bunu aylardır yapmıyorsun."

Bu doğrudu. O benim birincil saplantım haline geldiğinde egzersiz düzenimin kaybolmasına izin verdim. "Sanırım tüm bu seks beni en iyi halimde tutuyor."

"O zaman neden mükemmel bir vücudum yok?"

Durdurmaya çalışsam da dudaklarımda bir gülümseme oluştu. "Olmadığını kim söyledi?"

"Benim. Aşk tutacaklarım, gök gürültüsü gibi kalçalarım ve sarkık kollarım var."

Dudaklarımdan bir kahkaha kaçtı çünkü bu çok saçmaydı. "Sarkık kollar mı?" "Evet." Kolunu kaldırdı ve salladı. "Nasıl hareket ettiğini görüyor musun?" "Bu deri."

"Hâlâ sarkık."

"Peki gök gürültüsü uylukları nedir?"

"Uyandığımda titriyorlar. Bilirsin, gök gürültüsü gibi."

Bu da son şikâyet kadar gülünçtü. "Button, sen delisin. Bunların hiçbirisi doğru değil."

"Evet, . Her gün aynaya bakıyorum."

"Ve seni her gün beceriyorum." Kendine biçtiği imaj mantıksızdı. Yatağımda gördüğüm en seksi kadındı. "Benim fikrim galip gelir."

"Hayır, öyle değil. Tek fark ettiğiniz göğüslerim ve kığım."

"Bir kadını seksi yapan tek şey bunlar değildir. Her şey bir arada. Saçlar, dudaklar, gözler... sadece bariz olanlar değil parçalar."

"O zaman bende en çok neyi seksi buluyorsun?" Kendini ayakta tutmak için kollarını omuzlarıma .

"Hmm... bu zor bir soru."

"Ne söyleyeceğini zaten biliyorum." "Gerçekten mi?"

"Amım. O şeyi seviyorsun."

Kıkırdadım. ". Ama hayır, söyleyeceğim şey bu değildi." "O zaman ne diyecektin?"

Beni en çok tahrik eden şeyleri düşünmeye çalıştım. Bazen yumuşak saçlarının hareketiydi. Bazen adımı haykırdığında ağzının aldığı şekil. Bazen altımda dört ayak üzerindeyken sırtındaki sıkı kaslardı. Seçmek için çok fazla şey vardı. Ama bunu tek bir kavrama, tek bir fikre indirgediğimde cevabımı buldum. "Sen."

"Ben mi?" diye sordu. "Bu bir cevap değil."

"Yani, kim olduğunuzu. Söyledikleriniz. Nasıl davrandığınızı. Sen."

Gözleri kısıldı, hâlâ şaşkındı. "Ne demek istediğinizi anlamıyorum." "Senin ateşin. Tutkunuz. Vahşetin. Senin gücün. Tüm bu şeyler kim olduğunu oluşturuyor. Sanırım cevabım sizsiniz."

Ne söylemeye çalıştığımı anladığında şaşkınlığı kayboldu. Sözlerimden etkilenen gözleri sevecen bir şekilde yumuşadı. Daha önce de bana böyle bakmıştı ve beni kendinden uzaklaştırmıştı. Beni o kadar Bir hafta boyunca ondan kaçtım. Ama şimdi bundan zevk alıyordum. Bu bana hayatım boyunca hiç tatmadığım bir sevinç duygusu verdi. "Seviyorum-"

Lars kapıyı çaldı. "Efendim, sizi rahatsız için çok özür dilerim ama bir alabilir miyim?" Önemli bir durum olmadıkça odama hiç gelmezdi. Akşam yemeğinden sonra gecenin geri kalanında beni yalnız bıraktı.

Düğme'yi hareket ettirdim ve yataktan kalktım. Koridora çıkmadan önce eşofmanımı ve tişörtümü giydim. Uşağıma kızmak yerine ona şüpheyile yaklaştım. "Ne oldu?"

"Benimle gel." Koridora doğru başıyla işaret etti ve duyma mesafesinden çıkana kadar yürüdük.

Bu iyiye işaret değildi.

Koridorun sonunda durdu, elleri hâlâ . "Polis burada."

Kanım buz gibi oldu.

"Ve Bayan Pearl'ü arıyorlar."

Şimdi kalbim tamamen durdu. "Onlara ne söyledin?"

"Hiçbir şey bilmediğimi ve mülkün sahibini bulacağımı söyledim."

Vücudumu sakın ve yüzümü soğukkanlı tuttum. Paniklemek hiçbir şeyi çözmeyecekti. "Başka bir şey söylediler mi?"

"Hayır. Sadece size birkaç sorum var."

Boynumun arkasını ovuşturarak önünde volta attım. Bu durumla nasıl başa çıkacağımdan emin değildim. Onun izini benim malikâneme kadar sürdüler mi? Biri onlara haber mi verdi? Bones muydu?

"Efendim, bekliyorlar."

"Biliyorum." Hâlâ onu arayan biri var mıydı? Ailesi yoktu ve Jacob'ın da kesinlikle umurunda değildi. Kimdi o zaman? "Hemen geliyorum. Orada." Yatak odasına geri döndüm ve onu bıraktığım yerde, yatakta yatarken gördüm.

Yüzümdeki ifadeyi görünce bir şeylerin ters gittiğini anladı. "Ne oldu?"

"Polis burada. Seni arıyorlar." Ona yapabileceğini söyledim

Ama şimdi şoförü kapının önündeydi. Tek yapması gereken dışarı çıkmaktı ve evine geri dönecekti. Onu zorla tuttuğumu söyleyebilir ve beni uzun süre hapse atabilirlerdi.

"mı? Burada olduğumu nereden biliyorlar?"

"Emin değilim. Ama bir yolunu bulacağım."

Ayağa kalktı ve kollarını göğsünün üzerinde kavuşturarak çırılçıplak .

"Ne yapacağız?"

"Bu sana bağlı. Oraya gidip gitmek istiyorsan seni durdurmayacağım." İntikamını almak isterse alabilirdi. Artık önünde hiçbir engel yoktu.

"yürüyelim mi?" diye sordu sessizce. "Burada olduğumu bilmelerini istemiyorum."

Gözlerim şaşkınlıkla açıldı. Yüz ifademi kontrol altında tutmaya çalıştım ama başaramadım. Kaçış yolu ön kapımın hemen dışındaydı ama o gitmek istemiyordu. Tam burada, benimle kalmak istiyordu. "Emin misin?"

Gözlerinde tereddüt belirdi. "Beni kim arıyor?"

"Bilmiyorum."

"Ben sadece... Ben dokuz aydır yoktum. Benim için endişelenen biri şimdiye kadar çoktan vazgeçmiş olurdu."

Ben de aynı şeyi düşündüm. "Belki sekiz ay önce bıraktılar ama bir ipucu çıktı ve kontrol etmeye karar verdiler." Onlarla konuşana kadar bilemezdim.

"Evet...belki."

"Onlara burada olmadığını söylememi ister misin?" Bunu yapmadan önce net bir onaya ihtiyacım vardı. O artık benim tutsağım değil, eşitim olmuştu. Amerika'ya dönüş bileti hemen dışarıdaydı. Eğer almak isterse, buna hakkı vardı.

"Evet."

"Emin misin?"

Başını salladı. "Başının belaya girmesini istemiyorum."

Beni mi arıyordu? "Benim için endişelenmeyin. Polisi ben hallederim. Gitmek istiyorsan, git."

Gözleri hayal kırıklığı içinde düştü. "Gitmemi mi istiyorsun...?"

"Tabii ki hayır. Bana kalsa hayatının sonuna kadar bu evde sıkışıp kalırdın. Ama artık benim kölem değilsin. Eğer gitmek istiyorsan... sana engel olmak istemem."

". Ve senin polis tarafından götürülmeni istemiyorum."

"Pekala. O zaman ben aşağıya iniyorum."

Başını salladı.

"Son şansın."

"Eminim."

Kapıya yönelmeden önce ona son bir kez baktım. Fikrini değiştirir diye acele etmedim. Ama hiç itiraz etmedi. Tek kelime etmeden gitmeme izin verdi. Kalmak istedi.

Polis, kayıp şahıslar soruşturmasında rutin sorular sordu.

Pearl'ün bir fotoğrafı vardı. Fotoğrafta gençti, muhtemelen

O zamanlar üniversite öğrencisiydim. Onu evde tuttuğumdan şüphelenmiş gibi görünmüyorlardı. Tek bilmek istedikleri onu Toskana'da görüp görmediğimdi. Çalışanlarımın çoğu şarap ülkesinde yaşıyordu, bu yüzden dağıtımında bir açıklama yapmamı istediler.

ertesi gün.

Ve hepsi bu kadar.

Ama bilmek istediğim soruyu sordum. "Ailesi endişelenmiş olmalı. Bu soruşturmayı teşvik edenler onlar mı?" Şüpheli görünmeden bu soruyu açıkça soramazdım.

"Hayır. biri değil." Ayrılmadan önce ayrıntı vermediler. Polis arabalarına geri dönüp arazimden çıkmadan önce bana verdikleri tek bilgi buydu.

Cevap vermemeleri beni paranoyaklaştırdı. Onları evime kim çağırmıştı? Tanıdığım biri miydi? Muhtemelen Cane? Başka biri miydi? I İsteddiğimi elde edememekten nefret etmek ve cevaplar yerine sorularla baş başa kalmak beni çileden çıkarıyordu.

"Şüpheli olduklarını sanmıyorum," dedi Lars. "Belki de sezgileri polisin iddia ettiği kadar iyi değildir."

Konuşacak havada değildim. "İyi geceler, Lars."

"İyi geceler, efendim." Mutfığa girmeden önce beni hafifçe selamladı.

Üst kata doğru yürüdüm ve yatak odasına girdim. Button yatağın kenarında oturuyordu, üzerinde benim tişörtüm ve boxerım vardı. Kollarını göğsünde kavuşturmuş, gözlerindeki korkuyla ateşe bakıyordu.

Kapıyı kapattım ve varlığımı ilan ettim.

Gözleri anında üzerimdeydi. "Ne oldu?"

"Sadece rutin sorular sordular." Kıyafetlerimi çıkardım ve onun yanına oturdum.

"Bu mı?" diye sordu kuşkuyla.

"Sizi Toskana'da görüp görmediğimi sordular ve yokluğunuzu çalışanlarımla paylaşmamı istediler. Toskana'da birçok çalışmam var. Toskana ve polisler bunun yaymak için iyi bir yol olacağını düşündüler."

"Dokuz ay sonra hâlâ beni mi arıyorlar?"

"Ben de şaşırdım."

Dizlerini göğsüne çekti ve kollarını inciklerine doladı. "Aramayı kim istedi?"

Buna verecek bir cevabım yoktu. "Bilmiyorum. Sorduğumda bana bir cevap vermediler."

"Kim olabileceği hakkında hiçbir fikrim yok."

Şüphelerim hemen Cane'e yöneldi ama o bundan ne elde etti? Polis onu alıp Amerika'ya gönderirse elimizdeki tek kozu da kaybetmiş oluruz. Tabii alternatif bir planı yoksa? Emin değildim.

Bana döndü ve saçlarını kulağının arkasına sıkıştırdı. "Sen ne düşünüyorsun?" "Emin değilim... ama Cane'in bu işle bir ilgisi olduğundan şüpheleniyorum."

"Onun bundan çıkarı ne olacak?"

"Bilmiyorum. Ama aklıma başka bir ihtimal gelmiyor. Burada olduğunuzu bilen tek kişi o."

Saçlarını tekrar kulağının arkasına sıkıştırdı. "Eğer o olsaydı, sikine yumruğu indirirdim."

"Yine de sikine yumruk atmalısın." "Ne yapacağız?"

"Polis çok şüpheli görünmüyordu. Ama bir süre ortalıkta görünmememiz gerekecek. Olaylar yatışana kadar evde kalacağız."

"Eğer sevdiğim biri beni arıyorsa, kendimi teslim etmek zorundaydım. Benim için endişelenmelerine izin veremezdim. Ama kimsenin beni aramadığını biliyorum. Ya Cane ya da başka bir şeydi." Sesindeki hüznü duvarlarda yankılandı ve ateşin çatırdayan alevlerini maskeleydi. Yalnızlık ve umutsuzluk etrafındaki her şeyi etkilemeye yetiyordu.

Ben de dahil. "Ben her zaman seninleyim, Button. Eğer sana bir şey olursa, seni bulana kadar aramaktan asla vazgeçmem." Belki başka kimsesi yoktu ama ben vardım. Benim de kimsem yoktu. Ama şimdi ona sahiptim.

"Biliyorum, Crow."

Kolumu beline doladım ve onu kendime yakın tuttum. "Asla yalnız değilsin. Asla yalnız değilim. Çünkü biz birbirimize sahibiz." Ona sarıldım. Dudaklarımı alnına götürdüm ve dokunuşumu hissettiğinde derin bir nefes aldığını hissederek oyalanmalarına izin verdim. Bu şefkat onu rahatlattı ama beni de ısıttı. Onunlayken kendimi bir canavar gibi hissetmiyordum. Kendimi bir hırsız ve suçlu gibi hissetmiyordum. İlk defa kendimi bir erkek gibi hissettim.

Sadece bir adam.

Cane'in evine gizlice girdim, tıpkı onun benimkine gizlice girdiği gibi. Pencereden tırmandım ve oturma odasına girdim. Kanepede bir fahişeyi beceriyordu, kadın kanepenin arkasını kavrarken kıcı havadaydı.

"Affedersiniz. Bölüyor muyum?"

Cane yaptığı işi bıraktı ve bana ters ters baktı. "Uh, sakıncası var mı?"

"Hayır. Sen benim evime girdin ve ben de sana aynısını yapacağım." Karşı kanepeye uzandım ve ayaklarımı masanın üzerine koydum. "Onu hırpalamayacağım için şanslısın."

"Sanki umurumdaydı." Ondan ayrıldı ve kendi kendine giyindi. Sonra cüzdanını açtı ve parayı kadına fırlattı. "Çık dışarı."

Elbisesini giydi ve tek bir soru bile sormadan parayı aldı. İş bitirmemiş olsa da parasını aldığı için minnettar bir şekilde ön kapıdan çıktı.

"Ne oluyor lan?" Cane kollarını iki yana açarak gerildi ve bana nefretin ötesinde bir bakış attı.

"Evime zorla girdin ve kölemi incittin. Artık sana hiç saygım kalmadı. Canım ne zaman isterse o lanet yerin sahibiymişim gibi evine girerim."

"Şunu bırakır mısın artık?"

"Asla." Alacağım tek intikam, gerçekten önemseydiği birini bulduğunda aynı şeyi ona yapmak olurdu.

Kavgayı bıraktı ve kendine bir viski doldurdu. "Ne oldu? Ne istiyorsun?"

"Yaptığın küçük numarayı takdir etmedim." Ne zaten biliyormuşum gibi davranırsam onu konuşturmak daha kolay oluyordu. Köşeye sıkıştırıldığında genellikle pes ederdi.

"Ne dublörü?"

"Aptal numarası yapma, Cane. Pearl için polisle temasa geçtiğini biliyorum." "Polis mi?" Bir içki içmek üzereydi ama kendini durdurdu.

"Neden?"

polisi mi arayayım?"

"Sen söyle. Neden dün gece onu aramak için evime geldiler?"

Bardağı yere bıraktı. "Dur . Polis dün gece onu aramaya mı geldi?"

"Ben de öyle dedim, salak."

Masum numarası yaparak elini göğsüne bastırdı. "Benim bununla hiçbir yok."

"Saçmalamayı kes, dostum."

"Benim yaptığımı nereden çıkardın?"

"Pearl'ün varlığından başka kimsenin haberi yok."

"Bones?" diye tersledi. "Bilirsin, bizim ölümcül düşmanımız."

"Nerede yaşadığımı bilmiyor. Bilse bile polisi işe bulaştırmazdı. Mülke pusu kurar ve herkesi öldürürdü."

"Haklısın. Ama yine de ben değildim. Bundan ne çıkarım olabilir ki?"

"Seni dövmemin intikamını."

Gözlerini devirdi. "Beni izin verdim. Bu skoru eşitlemek içindi. Bana kalırsa sen ve ben . Yani hayır, bunu yapmazdım.

İstedığımızı elde etmek için Pearl'e ihtiyacımız var. Ondan kurtulmak neyi başaracak?"

Beni kızdırıyor.

Cane ateşli gözlerle beni izledi. Patlamak olan bir fişek gibiydi. "Hâlâ bana inanmıyor musun?"

Söylediği her şeye güvenmek zordu. Arkamdan iş çevirip Button'a zarar verdikten sonra ona bir daha asla aynı gözle bakamadım. Eskiden benim kardeşim, suç ortağımdı. Ama şimdi dost mu düşman mı olduğunu anlayamıyordum. O güven gitmişti.

"Vay canına. Bana inanmıyorsun." Sandalyede arkasına yaslandı, omuzları gergindi. "Bak, eğer bir şey yapmış olsaydım bunu kabul ederdim. Sana ne zaman yalan söyledim ki? Evet, evine zorla girdim ve kız arkadaşını dövdüm. O kadına olan nefretimi asla saklamadım. Ona yapmak istediklerim hakkında hiç yalan söylemedim. O yüzden bu unvanı hak edecek hiçbir şey yapmadığım halde bana yalancı demeyi kes." Ayaklarını masanın üzerine koydu, bardağının yanında dinleniyordu.

"Neye inanacağımı bilmiyorum, Cane. Eğer sen değilsen kim olabileceği hakkında hiçbir fikrim yok."

"Belki aile üyelerinden biri. Belki arkadaşlarından biri. Bunu düşündün mü?"

"Onda hiç yok."

"Şey, ben değildim. Yemin ederim."

Cane geçmişte bana hiç yalan söylememişti. Benimle bir sorunu olduğunda hep yüzüme söylerdi. Hiçbir zaman arkamdan iş çevirip hoşnutsuzluğunu gizlemedi. Duymak istemediğim zamanlarda bile dürüsttü.

"Kafanı kıcımdan çıkar ve sağlıklı düşünmeye başla."

"Sen çıkardığında ben de benimkini çıkaracağım." Cane duygusal ve öfkeliydi. Sözler ve davranışlar onu benden daha fazla rahatsız ediyordu.

"Şimdi bana inanıyor musun?"

"Sana daha önce inandığımdan daha çok inanıyorum."

İçini çekti ve masadan içkisini kaptı. "Her neyse dostum. Beni sorgulamak yerine kafa kafaya verip bir çözüm bulmalıyız."

"Neyin çözümü?" "Onu kim arıyor?"

"Bunu nasıl ?" Zaten sordum ve bir cevap alamadım.

"Teşkilatta tanıdıklarımız var. Etrafa sorabiliriz."

"Kendimize daha fazla dikkat çekebiliriz." Özellikle benim için.

"Rüşvet onları gizli tutar."

"Sanırım."

"Ne bulabileceğime bakacağım."

Onun coşkusu şüphelerimi artırdı.

Paranoyamı dile getirmesem de Cane düşüncelerimi yakaladı. "Adımı ne kadar çabuk temize çıkarırsam, yolumuza o kadar çabuk devam ederiz."

Kendime bir bardak viski doldurdum ve siyah televizyona baktım. Oda hâlâ seks kokuyordu ama onu görmezden geldim. Yatak odam da bu şekilde kokmaya başlamıştı.

Button ve ben hep olduğumuzdan

beri. "Peki, onunla evlendin mi?"

İğnelemeyi duymazdan geldim.

"Cidden, onun nesi var? Belki onu becerirsem anlayabilirim."

Hem sen hem de Bones onun büyüüne kapılmış gibiydiniz."

Onu herhangi biriyle hayal etmekten hoşlanmıyordum, ama özellikle de onunla. "Bir daha asla böyle şeyler söyleme."

"Ne?"

"Biliyor musun?" Sıvıyı yudumladım ve karnımdaki ateşi hissettim. "Crow, şu anda ciddiğim."

"Her zaman ciddi oluyorsun." Adamın hayatı buna bağlı olsa bile şaka kaldıramazdı.

"Onunla aranızdaki bu şey nedir? Geçen ay oraya gittiğimde sizi birlikte gördüm. Kendi isteği dışında orada değil. Orada olmak istiyor. Sen ona ne kadar takıntılıysan o da sana o kadar takıntılı."

"Çünkü kadınlarımın boşalmasını sağlarım."

Cane yumruğu yemedi. "Soruyu görmezden gelme. Konuş benimle."

"Neden umursuyorsun ki?"

"Çünkü eğer ona aşıkсан, o zaman ben gerçekten bir pisliğim. Ona zarar vermemeliydim. daha fazla bir şey olsaydı asla evine girip onu kanlı bir şekilde dövmezdim. ama, sevdiğin bir kadına bunu asla yapmam."

"Onu sevmiyorum." Aşk benim için mümkün değildi. Ne zaman birine karşı bir şeyler hissetsem sonu ölüm oluyordu. Cane kalan tek kişiydi ve onun da diğerleri gibi yok olacağından şüpheleniyordum. Bu sadece bir zaman meselesiydi. Bu son darbeydi. Kalbimde başka birini kabul edecek yer yoktu.

"Bundan emin misin? Çünkü altı aydır başka biriyle yatmadığını söyleyebilirim."

"Sikimle ne yaptığım seni ." "Jasmine bana onu reddettiğini söyledi."

Neden onunla konuşuyordu ki? "Bu nasıl ortaya çıktı?"

"Sizinle konuşmak için şaraphaneye geldim ama Pearl'ü gezdirdiğinizi söyledi. Sonra da bana tüm hikayeyi anlattı."

O kadının bunu aşması . "Gittiğinde onu unuttum. Her erkek yapar."

"Ama hiçbir erkek kırbaçtan hoşlanan bir kadınla kolay bir sevişmeyi geri çevirmez."

"Düğme beni tatmin ediyor. Hepsi bu kadar."

Başını salladı, dudakları birbirine sıkıca bastırılmıştı. "Buna inanmıyorum. Daha fazlası var. zorunda. Seni aynı kadınla birkaç aydan fazla görmedim. Ve sen de günün her saniyesini seninle geçirmesi için birini davet etmedin."

Bir hasta gibi analiz edilmekten bıkmıştım. "Ne önemi var ki? Bırak artık, Cane."

"Önemi var."

"Kapa çeneni."

Kapa çeneni."

"Eğer ona aşıkсан gözlerinin içine bakıp özür dileyeceğim ve bunda ciddiylim. Keşke bana daha önce söyleseydin."

"Cane." Elimi kaldırdım, şu anda çenesini kapatmasını istiyordum. "Ben o amcık işlerini yapmam, tamam mı? Ben aşk ya da romantizm yaşayamam. Ben yalnızım ve yalnız öleceğim. Sen ve ben bu konuda tamamen aynıyız. Bir eşe ya da çocuklara yer yok."

"Belli ki seninle aynı fikirde değil."

Elimi indirdim, bakışlarım kararıyordu.

"Sadece ona bakarak bile söyleyebilirim."

"Neyi söyleyebilirsin?"

"Crow, o sana aşık. Seni kocası olarak hayal ediyor. Senin bebeklerini doğurduğunu hayal ediyor. Bu çok açık."

"Bu konuda yanılıyorsun." Bana asla evlenmek ya da çocuk sahibi olmak istemediğini bile söyledi. Kimseye güvenmiyordu ve asla . Cane fark ettiğinden daha fazla yanılıyordu.

"Bu kadar uzun süre hayatta kaldım çünkü insanları nasıl okuyacağımı biliyorum. Bana bir şey söylüyorsun ama yaptığın diğer her şey onunla çelişiyor."

"Bu kadar konuşma yeter." Seks kokusu başımı ağrıtiyordu ve saat geç olmuştı. Kanepeden ayrıldım ve bardağımı tezgâhın üzerine bıraktım. "Ne istersen düşün. Gerçekten umurumda değil."

"Haklı olduğumu kanıtlayabilirim."

Olduğum yerde durdum ve arkamı döndüm. Kalıcı sözleri beynime işledi ve merakımı ateşledi.

Yüzünde muzaffer bir gülümsemeyle parmaklarını başının arkasında birbirine kenetledi. "Polis geldiğinde, onlarla birlikte gitti mi?"

Gözlerimi kısmıştım.

"Özgürlüğe giden bileti kapısının hemen önündeydi. Ama o gitmedi. Kaldı, Crow. Dokuz aydır evinden uzakta olan bir kadın neden kalsın ki? Neden bir kadın kendisini zorla alıkoyan bir adamla kalsın? Bunun tek bir cevabı var ve ikimiz de bunu biliyoruz."

On Üçüncü Bölüm

İnci

"Kal." Onu yatağa ittim ve kalçalarının üzerine oturdum. Gıcır gıcır takım elbisesini giymiş ve kravatını takmıştı ama umursamadım. Dizlerim kalçalarının iki yanında duruyordu ve pantolonunun içinde sertleşmiş sikini hissettim.

Bakışları kararırken elleri kalçalarıma doğru hareket etti. O sabah yeni tıraş olmuştu ve yüzünde hiç kıl yoktu. Çenesindeki ince çizgiler daha belirgindi ve daha da yakışıklı görünüyordu. "Button, işim var."

"O zaman beni de götür." Ellerimi göğsüne bastırdım ve yakalı gömleğinin altındaki sert kasları hissettim

"Yapamayacağımı biliyorsun. Gözden uzak durman gerekiyor." Dirseklerinin üzerinde doğruldu, aleti hâlâ pantolonunun içinde belli oluyordu.

"O zaman evden çalış." Sekiz saatliğine gitmiş olacaktı. Sekiz saat ayrı kalmak için çok uzun bir süreydi. Onun sikini günün her saati içimde istiyordum. Onunla yemek odasında öğle yemeği yemek istiyordum. O kapıdan çıktığı anda hayatım duracaktı.

"Bunu da yapamam."

Dudaklarımı büzdüm ve yavaşça sikine sürtündüm.

Sessizce inledi, gözleri kapandı. "olan tek şey, seni becereceğim ve sonra gideceğim."

"Hiç sikilmemekten iyidir." fermuarını açtım, böylece uzun siki dışarı çıkabildi.

Tangamı kenara çekip hızlı bir hareketle içime girmeden önce bir inilti daha çıkardı. Amım her zamanki gibi onun için ıslanmıştı ve ne kadar tahrik olduğumu anladığında bu ona daha da fazla zevk veriyordu. Beni bayılıyordu. Ve kendisi de ıslanmayı seviyordu. "Siktir."

Omuzlarını bir çapa gibi kavradım ve sırtımı kavislendirdim, yavaşça horozunu tekrar tekrar sürdüm. Bunu mümkün olduğunca uzun sürdürmek niyetindeydim. Eğer o

yeterince geç olsaydı, belki de işe hiç gitmezdi. "Sikini seviyorum... çok büyük."

Parmaklarını geçirdi ve çenesini sıkıca kavradı. "Ne yaptığını biliyorum."

"Gerçekten mi?" Seksi bir sesle

söyledim. "Beni burada tutmaya çalışıyorsun."

"Yani?" Aletini daha sert sürdüm, başını dar girişime defalarca ittim.

Kalçalarını yukarı kaldırıp benimle birlikte hareket etti. "Ve işe yarıyor."

Planım sadece kısmen işe yaradı. İşe normalden bir saat geç gitti. Bu da muhtemelen eve normalden bir saat geç döneceği anlamına geliyordu.

Belki de kendimi sabote ettim.

Eve gelmesini beklerken yatakta kitap okudum. Onu düşünmemeye çalıştım çünkü özlem beni tüketiyordu. Onun karanlığı her köşeyi doldurmadan konak daha büyük ve daha boştu.

Lars kapıyı çaldı. Yemek tepsimi getirmiyordu çünkü yemeğimi bir saat önce bitirmiştım.

Yataktan kalktım ve kapıyı açtım. "Hey, Lars. Bir şeye mi ihtiyacın vardı?"

"Bay Barsetti sizi görmek istiyor."

"Karga mı?" İki kaşım da havaya kalktı. Eğer beni görmek isteseydi yatak odasına girerdi.

"Cane, aslında." Kapının yanındaki yerden tepsimi aldı. "Girişte bekliyor." Cane'in ikimizi de incitme şeklinden sonra gözlerinde korku yoktu. Her zamanki gibi sakindi.

Ve bu garipti. "Ne istiyor?"

"Bir konuşma, dedi. "Bana ayrıntıları vermedi."

Kaçıp saklanacak biri değildim ama aptallık edecek biri de değildim.

"Hemen geliyorum." Kapıyı kapattım ve Crow'un komodin çekmecesini açtım. İçinde

dolu bir tabancaydı. Onu aldım ve dışarı çıkmadan önce emniyetini kapattım.

Bu sefer hazırlıklıydım.

Eğer bir hareket yaparsa, onu kafasından vururdum. Crow kin tutmaz. Burada olsaydı kendisi yapardı.

Konağın girişine ulaşana kadar merdivenlerden aşağı yürüdüm. Cane takım elbisesi ve kravatıyla orada duruyor, pek de onurlu olmayan iş ahlakına rağmen namuslu bir vatandaş gibi görünüyordu.

Elimdeki silaha baktı ve dudaklarında bir gülümseme belirdi. "Sanırım şaşırmadım."

"Olmamalısın." mesafeyi kapattım, parmağım tetiğin üzerindeyken silahı yanımda tutuyordum. Henüz nişan almamıştım. Ama en ufak bir harekete karşı hazırlıklıydım.

"Barış için geldim." İki elini de teslimiyet şeklinde kaldırdı.

"Tıpkı bahçede sürünen bir yılanın bana söylediklerine inandığım gibi."

Kıkırdadı. "Yılan ben değilim, bu sefer değil." Ellerini ceplerine soktu ve bana yaklaştı. "Konuşabileceğimizi umuyordum. Tek ihtiyacım olan beş dakikan."

"Zamanımın hiçbirini alamayacaksın. Crow etraftayken seninle ilgileneceğim.

Ama eğer o burada değilse, seni görmek istemiyorum."

"Bir silahın var." Başıyla tabancayı işaret etti. "İhtiyacın olan tek güvenlik bu."

"Sen bir suçlusun. Muhtemelen bir yerlerde saklı bir silahın ve bıçağın vardır."

Omuz silkti. "Tamam... belki biliyorum. Ama bunu kullanmayacağım." "Ne kadar güven verici..."

"Hadi ama Pearl. Eğer sana zarar verecek olsaydım, bunu çoktan yapmış olurum."

Argümanının tartışamayacağım tek kısmı . Eğer beni parçalamak isteseydi içeri girer ve herkesi vururdu. Belki de niyeti saftı.

"Oturabilir miyiz?" Bekleme alanına doğru başıyla işaret etti. Cam bir masanın iki yanında iki kanepe vardı. Burası malikânenin lobisiydi ve Crow'un misafirleri burada rahatça bekleyip görünmeyi bekliyorlardı.

"Elbette." Karşısındaki kanepeye oturdum ve silahımı kalçama dayadım. Parmağım hâlâ tetikteydi ve namlu tam dizine doğrultulmuştu.

Tedirgin bir şekilde ona baktı. "Silahlara aşına mısın?" "Nasıl ateş edileceğini biliyorum."

"Şimdilik başka bir yere doğrultmaya ne dersin?"

Kanepeye yaslandım ve silahı duvara doğrultacak şekilde kaydurdım. Bej renkli duvarda İtalyan freskleri, üzüm bağlarının ve tepelerin yeşil arka planına karşı o mülkün farklı görünümünü gösteriyordu. "Dökül bakalım."

"Meşgul müsün?" Dudaklarında bir gülümseme hayaleti belirdi. "Çok."

"Bir erkeğin eve gelmesini beklemenin meşgul olmakla eşdeğer olduğunu sanmıyorum."

Bu yorumu görmezden geldim çünkü öfkeme değecek biri değildi. "Her olabilir, Cane."

"Pekâlâ." Öne doğru eğildi ve dirseklerini dizlerine dayadı. "Buraya özür dilemeye geldim."

"İçin...?" Şansı varken beni öldürmediği için mi?

"Sana yaptığım şey için özür dilerim. Eve zorla girdiğim ve sana dokunduğum için özür dilerim. Seni incittiğim için özür dilerim." Bakışlarını tuttu ve içtenlikle konuştu. "Zamanda geri gidebilseydim böyle korkunç bir şey yapmazdım. Sadece üzgün olduğumu bilmeni istedim."

Şok içinde ona bakarken çenem düştü. "Benden... özür mü diliyorsun?" Buraya son gelişinde de küçümsemesini gizlememişti. Masanın karşısından bana neredeyse hırıliyordu.

"Evet."

"Bu da çıktı?" Bunu ona Crow mu yaptırdı? Birlikteyken Cane hakkında hiç konuşmadım. Ondan bir özür almayı bile umursamadım.

"Crow ve ben dün gece konuştuk ve... bir hata yaptığımı fark ettim."

"Ne demek istiyorsun?"

"Aramızda konuşulmayan bir kural var. Bütün kadınlar serbesttir. Hatta daha önce birkaçını paylaşmıştık. Ve bu vahşet için de geçerli. Özellikle sadık olduğumuz kimse yok, bu yüzden onlar adil bir oyun. İçimizden biri aşık olmadığı sürece."

Nefesimi tuttum, onu doğru duyup duymadığımdan emin değildim.

"Sana karşı ne hissettiğini fark etmemiştim çünkü bana hiç söylemedi. Ve bunu ... ne kadar ettiğimi fark ettim. Senden sadece O çizginin orada olduğunu bilseydim asla o çizgiyi aşmazdım. Ağabeyimle çok kafa buluruz ama bu dokunmadığımız kutsal bir şeydir. Eğer bir kadını sevseydim, ona lanet bir öğretmen gibi Kraliçe."

Hala nefes alamıyordum. Söylediği şey çok zordu ama kabullenemiyordum. Çok beklenmedikti. "Sana beni sevdiğini mi söyledi?..."

"Şey, tam olarak değil. Ama bunu açıkça belirtti."

"Öyle mi yaptı?"

"Evet. Crow daha önce hiç aşık olmamıştı. Ben de. O yüzden bunu anlamam biraz zaman aldı."

Sonunda nefes aldım, uzun süre hareketsiz kaldığım için göğsüm ağrıyordu. Kalbim hızla çarpmaya başladı ve avuçlarım terlemeye başladı. Odadaki her şey daha parlak, daha canlı ve daha güzel görünüyordu.

"Ve senin de onu sevdiğini biliyorum. Bunu ona söylemeye çalıştım ama bana inanmadı."

"Neden olmasın?"

Omuz silkti. "Emin değilim. Belki de bu konuda konuşmak istemedi. Bilmiyorum. Yaptığım şey yüzünden bana hâlâ kızgın, yüzden eskisi kadar açık değil. Her zaman içine kapanık bir adamdı ama şimdi iyice abarttı. Sinir bozucu."

Elimdeki silaha baktım ve parmağımın tetikten ayrıldığını hissettim. Cane bana zarar vermek için burada değildi, bu yüzden silahı tutmanın bir anlamı yoktu. Silahı yanımdaki minderin üzerine koydum.

"Her neyse, sadece bunu söylemek istedim. Yaptığım şeyin affedilemez olduğunu biliyorum ama belki ilerleyebilir ve ileride bir yerlerde yeni bir başlangıç yapabiliriz. Söz veriyorum seni bir daha incitmeyeceğim."

Belki aptalcaydı ama ona inandım. "Sanırım ortak bir zemin bulabiliriz." Başka biri olsa hayır derdim. Ama Cane, Crow'un dünyadaki son aile üyesiydi. Aralarını bu işi yürütmeyi tercih ederim.

"Harika." kalkmadan önce kalçalarını tokatladı. "Onun için iyi olduğunu söyleyebilirim. Çoğu kadın gibi duygusal değilsin."

"Affedersiniz?" Ayağa kalktım ve ellerimi kalçalarıma koydum. "Duygusal mısın?" "Evet. Hiçbir kadın senin yaptığın gibi buna izin veremez. Kadınlar bir şeylere tutunmak ve asla unutmamak. Ama siz ilerlemeye odaklanmışsınız. Generaller böyle düşünür. Diktatörler böyle düşünür."

"Ben kesinlikle bir diktatör değilim."

"Biraz zaman ver." Ön kapıya doğru yürümeden önce göz kırptı. "Mutlu sevişmeler." Merdivenin yanındaki mutfığa doğru döndü. "Görüşürüz, Lars." Dışarı çıkmadan önce el salladı.

Silahı kanepeden aldım ve yatak odasına götürmeye hazırlandım. Lars göründü, her zamanki gibi smokinini giymişti. "Bay Barsetti gitti mi?" "Evet." Silahı yanımda tuttum ve emniyetini açtım.

"İkiniz işleri yoluna koyabildiniz mi?"

Başka biri söylediğinde kulağa ne kadar çılgınca fark ettim. "Sanırım öyle." "Cane'in davranışının kabul edilemez olduğunu biliyorum ama o gerçekten onurlu bir

adam."

Bir şekilde haklı olduğunu biliyordum. "Anlayabiliyorum."

"İkisi de çok fazla insan kaybetti. Ailesi hayattayken ben ailenin kahyasıydım. İyi insanlardı. Ve Vanessa... O çok özel biriydi." Gözleri yere kaydı ve kalp kırıklığı içinde bir iç çekti.

Onun adını duymak tanımadığım biri için acı çekmeme neden oldu. "Onun için zor olduğunu söyleyebilirim."

"O ikisi birbirinden ayrılmazdı. Bay Barsetti'nin Vanessa'ya herkesten daha yakın olduğunu söyleyebilirim. Öldüğünde hiç yas tutmadı. Ama bunun tek sebebinin kalbinin çok kırılmış olması olduğunu biliyorum."

"Oldukça içine kapanık biri."

"Biliyorum." Bakışlarını tekrar bana çevirdi. "Artık çok daha mutlu. Çocukluğundan beri gülümsediğini görmemiştım." Mutfığa dönmeden önce bana bilmiş bir bakış attı. "Ve sanırım nedenini biliyorum."

"Efendiniz geldi." Bir kral gibi yatak odasına girdi ve kravatını çıkardı. Gözleri ofiste geçen uzun bir günün yorgunluğunu taşımıyordu. Aslında, gençleşmiş görünüyorlardı.

"Ve kölen bekliyor." Daha önce bana böyle hitap etmesine asla izin vermemiştim ve ben de kendime asla böyle hitap etmemiştim. Ama şimdi çağrışım rahatsız edici görünmüyordu. Onun tarafından sahiplenilmek istiyordum - tamamen ve bütünüyle. Zaten kendimi ona en derin şekilde teslim etmişim. Özgürlük kendi kapımı çaldı ama ben cevap vermedim.

Odanın ortasına geldiğinde durdu, elleri ceketine . Ne dediğimi duydu ve yankının tadını çıkardı. Gömleğinin düğmelerini açmadan önce ceketini yere düşürdü. "Beni özledin mi?"

"Çok fazla."

Yatağa ulaşmadan önce gömleğinin yere düşmesine izin verdi. Dizlerini çerçeveye dayayarak durdu, yontulmuş göğsü ve kuvvetliydi. Karanlıkta bile kaslarını kesen çizgiler belirgindi. Güçlüydü ama zayıflığı yoktu.

Dizlerimin üzerine çöktüm ve ellerimi göğsünde gezdirerek kas oluklarının altındaki pürüzsüz deriyi hissettim. Tırnaklarım onu hafifçe çizdi çünkü acıdan hoşlandığını biliyordum. "Beni özledin mi?"

"İkimiz de yaptık." Elleri kıcıma gitti ve yoğurdu, yanaklarımı hissetti ve onları birbirinden ayırdı. Aletini karnıma bastırdı, ereksiyonu boxer'ının içinde belirgindi.

"Yarın çalışmanı istemiyorum." Onun yanında uyanmak ve bütün gün orada kalmak istedim. Sevişmek ve hiç durmamak istiyordum. Onu sürekli içimde hissetmek, beni sonsuza kadar sahiplenmesini istiyordum.

Çıplak elleriyle kıcımı sıkarken kararlılığını kaybetti. "Yarın iş yok."

Kollarımı boynuna doladım ve yüzümü ona yaklaştırdım. "Şimdi bana beni ne kadar özlediğini göster."

Bu emre hemen karşılık , gözleri karardı ve vücudu gerildi. Kıcımı daha sert kavradı ve sonra tangamla oynadı. Ağzı boynuma ulaşana kadar beni öpmeden çenem boyunca ilerledi.

Sıcak tenime küçük bir öpücük kondurdu ve beni acımasızca kızdırdı.

Parmakları girişimi bulana kadar kıcımın etrafında kıvrıldı. Yavaşça yarığıma bastırdılar ve nemimin onu karşıladığını hissettiler. Kulağıma karşı sessizce inledi. "Bensiz başlamışsın."

"Belki biraz ön sevişme..."

Yüzü tekrar benimkine döndü. "Beni düşünüyor musun?" "Her zaman."

Beni tutup yatağa fırlatmadan önce gözleri onaylarcasına karardı. Sırtım yatağa çarptı ve dizlerim parçalandı. Üstüme çıkmadan önce pantolonunu ve boxer'ını çıkardı, sert siki pre-cum ile sızıyordu. Kendini üstüme yerleştirdi ve hemen uzun aletini soktu, iyice gerdi ve çığlık atmama neden oldu.

"Benden başkasını düşünmene asla izin yok."

Bu itaat edebileceğim bir emirdi. "Evet, efendim."

Çalışma odasında birlikte oturduk ve ateşin önünde kitap okuduk. bir sürahi konyakla koltuğunda tek başına oturuyordu. Elinde ciltli bir kitap vardı ve parmaklarını alt dudağına dayayarak okuyordu. Düşünceli ifadesi onu daha da seksi gösteriyordu.

Kitabıma odaklanmaya çalıştım ama gözlerim sürekli ona dönüyordu. Elimdeki hikâyeyi okumak yerine onu okumayı tercih ederdim. Ocaktaki alevler çıtırdıyor ve dinlendirici bir müzik sağlıyordu. Yazın ortasında bile hangi odada olursa olsun her zaman bir ateş yakardı.

Gözlerim duvardaki resimlere, daha önce gördüklerime çevrildi. Düşme ve boyadan yapıldıkları için sıra dışıydılar. Tam onlar hakkında soru soracakken, başka bir şey gündeme geldi.

"Karga mı?"

"Hmm?" Gözlerini sayfadan ayırmadı. Ayak bileği karşı dizine dayanmıştı ve gri eşofmanının üzerine siyah bir tişört giymişti, güçlü göğsü kumaşı dolduruyordu.

"Sana bir şey sorabilir miyim?"

Bakışlarını hikâyeden ayırdı ve bana baktı.

Duvardaki resimlere döndüm. "Bunları kim yaptı?" Tanıdığım biri olduğundan şüphelenmiştim. Evdeki diğer sanat eserleriyle uyumuyorlardı ve Crow'un zevkine de uymuyorlardı.

Kitabı kapattı ve kalçasına dayadı. Gözleri ilk resme, üzüm bağlarının arka planda kaybolduğu resme takılmıştı. Stoacı bir ifadeyle bakıyordu. Gözleri tepki olarak ne karardı ne de aydınlandı.

Düşündüğü neyse, paylaşamayacak kadar özeldi. "Vanessa."

Yüzünü izledim, onun anısı karşısında gözlerine giren hüznü gördüm. Boyun eğmiş, yenilmiş görünüyordu. "Çok güzeller." Şimdi ona bu korkunç soruyu sormamış olmayı diliyordum. Bu soru ona göstermek istediğinden daha fazla acı vermişti.

"O bir sanatçıydı. Küçüklüğünden beri resim yapmayı severdi. Benimle yaşarken zamanını balkonda önündeki manzarayı boyayarak geçirirdi. Ve sormadan, evin etrafına parçaları asardı. Benim zevkime göre değillerdi ama ona onları indirmesini hiç söylemedim. Birkaç hafta sonra kendimi durmadan onlara bakarken buldum. Ne zaman kötü bir ruh halinde olsam beni daha iyi hissettiriyorlardı. Onları kabullenmeye başlamıştım, hatta seviyordum. O öldükten sonra... Ondan bana kalan tek şey onlar oldu. Bu yüzden onları asla taşıyamadım."

Elimi onun ki ne uzattım ve parmaklarımızı birbirine kenetledim. "Özür dilerim."

Birleştirilmiş ellerimize baktı.

"Onun bir resmini görebilir miyim?"

Sandalyeden masasındaki çekmeceyi açmadan önce gözlerini ellerimizin birbirine dolanmasından ayırmadı. Üç resim çerçevesi çıkardı ve bana döndü.

Üçünü de aldım ve inceledim. İlki üçünün, Crow, Cane ve Vanessa'nın fotoğrafıydı. Crow ve Cane lisedeymiş gibi görünürken Vanessa çok daha genç görünüyordu. Resme baktım

Bir sonraki resimde Vanessa'yı mezuniyet cübbesi içinde, yanında Crow'la gördü. Kolu Vanessa'ya sarılmıştı ve dudaklarında bir gülümseme vardı. Son fotoğrafta ise Lars da dahil olmak üzere tüm aile vardı. Babası Crow'a o kadar çok benziyordu ki kardeş gibi görünüyorlardı. Annesi koyu kahverengi saçları ve ince yapısıyla çok güzeldi. Kızıyla birçok benzerliği paylaşıyordu. "Güzel bir aile."

Crow resimleri geri aldı ve masanın üzerine koydu. Bakışlarını ateşe çevirdi ve sessizleşti, aniden düşünceli ve kızgındı. "Ailem öldüğünde benim yanıma taşındı. Yıllarca burada kaldı.

Bones onu yakalamadan önce. O gittikten sonra ev asla gibi olmadı. Hâlâ da aynı hissettirmiyor."

Bu tür bir kaybı anlamaya başlayamazdım. Benim bir kardeşim yoktu ve zaten hiç ailem olmamıştı. Taşıdığım acı türü temelde farklıydı. O her şeyini kaybetmişken benim kaybedecek hiçbir şeyim olmamıştı. "Özür dilerim."

Keşke söyleyecek daha iyi bir şeyim olsaydı. Böyle kalp kırıcı anlar söz konusu olduğunda yapılacak hiçbir şey yoktu. "Ama ona yaptıklarının bedelini ödeteceğiz. Vanessa'ya adaleti sağlayacağız. hak ediyor."

"Belki," diye fısıldadı. "Ama günün sonunda yine de gitmiş olacak. Ailem hâlâ hayatta olmayacak."

Parmaklarım parmak eklemlerinde gezindi. "Bana sahipsin. Her zaman yanında olacağım."

Parmaklarımızı birleştirmeden önce elime baktı.

"Lars bana hiç gerçekten yas tutmadığını söyledi..." Bunun ne anlama geldiğini tam olarak anlamamıştım.

Gözlerini ateşe dikti. "Cenazesine gitmedim." "Neden gitmedin?"

Başını hafifçe salladı. "Boş ver. Bu konu hakkında konuşmak istemiyorum. o."

"Lütfen söyle bana." Bunu duymak istiyordum. Kendi iyiliğim için olduğu kadar onun iyiliği için de. Elini çekti. "Bırak onu." Bardağını yeniden doldurdu ve

konyağı tek bir yudumda içti. Benden uzaklaştı, bu sefer tamamen. Beni dışarıda bıraktı ve içeri girmeme izin vermedi. Gözleri asla bana dönmedi ve arka planda karardı, yavaşça gerçeklikten kayboldu. Bir hiç oldu. Hiçbir şey olmak istedi. O hiçbir şeydi.

Bölüm On Dört

Karga

Bir hafta boyunca karanlığa gömüldüm. İçime kapandım ve dünyayı dışladım, sessizce acı çektim ve geçmesini bekledim. Button her gün yanımdaydı ama benimle konuşmadı. Aslında, bir kez bile konuşmadık.

Umutsuzluk sonunda bedenimi terk edene kadar hayatımın akışına devam ettim. Vanessa hakkında çok düşündüğümde, beni sürükleyen bir akıntıya kapıldım. Bu beni boğmaya yetiyordu - tekrar tekrar.

Kendimi dışarı attığımda bir hafta geçmişti. Geçen yedi gün içinde ne yaptığımı hatırlayamıyordum. Ne yediğimi ya da işte ne yaptığımı hatırlayamıyordum. Cane her zamanki gibi uğramadı. Muhtemelen kardeş radarıyla bir şeyler tespit etmişti.

Sonunda bir gece yemekten sonra kendime geldim. "Özür dilerim." Masanın karşısındaki Button'a baktım, ilk kez gerçekten ona bakıyordum. "Ben sadece..." Açıklayamıyordum, bu yüzden denemeye zahmet etmedim.

"değil." Sesi sempatiyle çınılıyordu ve yemeğinin son parçalarını bitirirken bana üzgün bir bakış attı. "Bu duyguyu bilirim. Hayata katılımını azaltıyorsun ve seni geçip gitmesine izin veriyorsun."

Bunu tarif etmenin iyi bir yoluydu.

"İşler nasıl gidiyor?" Meraklı sorular sormak gibi bir hata yapmadı. Gergin haftanın daha fazla düşünmeden geçmesine izin verdi. Beni sorgulamadı ya da duygusal yardım almamı söylemedi.

Çünkü beni anlıyordu. "Güzel. Çarşamba günü bir sevkiyatımız var. Gemi sadece üç haftada bir kalkıyor, bu yüzden mümkün olduğunca çok sandık yüklememiz gerekiyor."

"Sevkiyat nereye gidiyor?" "Birleşik Devletler'e."

"Şarabınızı daha önce hiç duymamıştım."

"Amerika'da büyük bir şarap sever miydiniz?"

"Hayır."

"Belki de bu yüzden." Şaraptan anlayan herkes ürünümü tanırdı. Button buraya ilk geldiğinde mühendislik ve kış tekmelemek dışında bir şey biliyor gibi görünmüyordu.

"Başka gemi var mı?"

"Rusya, İngiltere, Afrika... Aklınıza gelebilecek her yer, gerçekten."

"Bu büyük bir iş. Tek yürütmek yorucu olmalı." "Sorun değil," diye cevap verdim. "Bana satış dışında yapacak bir şey veriyor.

dünya liderlerine silahlar."

"Cane işi bırakıp size katılmayı hiç düşündü mü?"

"Hayır." Kalbi aile şirketinden yanaydı. Babamın kendi başına kurduğu şirketi asla terk etmezdi. "Şarap onun ilgi alanı değil."

"Sadece patlamalar ve kadınlar," dedi gülerek.

Cane'den daha önce bahsettiğinden daha fazla bahsettiğini fark ettim. Aslında ondan hiç bahsetmiyordu. Bu değişimin nereden kaynaklandığını bilmiyordum ama soracak kadar da umursamıyordum. "Bitirdin mi?"

"Evet. Her zamanki gibi çok lezzetliydi."

"Hadi biraz yürüelim."

Sandalyesinden kalktı ve hemen elimi tuttu. Avuçlarımız tutkal gibi birbirine yapıştı, sanki birbirleri için yaratılmışlar gibi mükemmel bir şekilde kucaklaştılar. Onu güneşin ufukta battığı yere götürdüm ve üzüm bağlarının etrafındaki patika boyunca yürüdük.

"Siz taşınmadan önce bu mülk ailenize mi aitti?"

"Hayır." Şaraphane başarılı olunca kendi başıma satın aldım. "Ama hizmet edecek kimsesi kalmayınca Lars'ı işe aldım."

"Burada mı yaşıyor?"

"Evet."

"O zaman gece gündüz çalışıyor."

"Burayı seviyor. Hafta sonları izni ve tatil zamanı var ama hiç kullanmıyor. Karısı on yıl önce vefat etti ve tek kızı da vefat etti. Bence burada çalışmak ona bir amaç veriyor, kafasını dağıtıyor."

"Oh...bu çok üzücü."

"Gerçekten." Lars da kaybı benim gibi anlıyordu. Bu paylaştığımız bir bağdı. İkimiz de bundan bahsetmezdik ama odada sürekli asılı dururdu. Kayıp, kaçılamayan bir şeydi. Mıknatısın çeliğe yapışması gibi sizi takip ederdi.

Button elimi bıraktı ve onun yerine kolunu benim koluma doladı. Bana yaklaştı, yanağı kolumun üst kısmına değiyordu. Esinti okşarken saçları tenime değdi. "Lars tatlı bir adam. Geldiğimden beri bana hep çok iyi davrandı."

"Senden hoşlanıyor."

"Öyle mi?" diye sordu
gülümseyerek. "Bunu
söyleyebilirim."

"Peki ya personelin geri kalanı?"

"Sanırım onlar da senden
hoşlanıyor."

"Güzel," dedi. "Çünkü hepsi çok tatlı. Burada olmayı sevdiklerini söyleyebilirim. Az bakım gerektiren bir işverensiniz."

"Bundan emin değilim..." Öz kardeşim eve girdi ve misafirime işkence etmeden önce herkesi bayılttı. Bunu az bakım gerektiren bir şey olarak görmezdim.

Sıranın ortasında durdu ve birini inceledi. Koyu yeşil sapından bir sürü üzüm sarkıyordu, mor ve suyu dolgundu. Bana dönmeden önce ona baktı. "Bir tane yiyebilir miyim?"

"Evet. Ama tavsiye ." "Neden?"

"Yıkanmamış."

"Her neyse." Ağzına atmadan önce bir tane kopardı. "Zaten kirli bir ağzım var." Gözleri şakacı bir ifadeyle parlıyordu.

Kıkırdadım ve onu yanıma çektim, vücuduma hayatın geri döndüğünü hissettim. Button şimdiye kadar sahip olduğum en büyük dikkat dağıtıcıydı. Değiştiremeyeceğim şeyler hakkında düşünmemi engelledi. Odaklanmamı sağladı zevk ve neşe. Benim umutsuzluğum ve mutsuzluğum arka plana düştü çünkü o sahnenin merkezine yerleşti.

"Peki, beni tekrar ne zaman dışarı çıkaracaksın?"

"Uzun bir süre değil."

"Oh, ama." Yan tarafımı çimdikledi. "Haftalardır eve tıkılıp kaldım. Hadi bir yerlere gidelim."

"Kıyı temiz değil. O polisler muhtemelen hâlâ seni arıyorlardır." "O zaman kılık değiştireceğim."

"Ne tür bir kılık değiştirme?"

Omuz silkti. "Bilmiyorum. Belki bir gözlük alırım ve saçımı boyarım."

"Gözlükle çok hoş görünürdün." Masamın üzerine eğildiğinde ve ben onu arkadan tuttuğumda burnunun köprüsüne oturan ağır çerçeveleri hayal edebiliyordum. "Ama saçını değiştirme. Ben bu halini seviyorum."

"Öyle mi?"

Başımı salladım ve onu yanıma daha sıkı çektim. "Uzun, siyah saçları sever misin?"

"Kesinlikle." Yürümeyi bıraktım ve saç tellerini avuçladım, onu elimde tutmayı seviyordum. Tek bir tutuşla onu alt etmek çok kolaydı. Onu tam istediğim yere getirmiştım ve kaçamıyordu. Başını geriye çektim, böylece dudakları benimkilere doğru eğilmişti. "Senden hoşlanıyorum."

"Bence sen benden daha çok hoşlanıyorsun." Ellerini göğsümde gezdirdi. Tırnakları çaresizlikle göğsümü kazıyordu. Dudaklarıma baştan çıkarıcı bir şekilde bakıyor, ağzımın onunkine sımsıkı yapışmasını istiyordu. İncelikli hareketlerle o güne kadar en seksi kadına dönüştü. Kırbaçlar ve zincirler olmadan bile beni deli gibi tahrik ediyordu.

Tam olarak nasıl hissettiğimi anlatmak için kullanabileceğim hiçbir kelime yoktu. Tek bildiğim onu şimdi ve sonsuza dek yanımda istediğimi biliyordum. Her gece yatağıma paylaşmasını ve her sabah sikime binmesini istiyordum. O olmadan eskiden olduğum hayaletle dönerdim. "Ben de öyle düşünüyorum."

Ayak bilekleri dolanmıştı ve tırnakları sırtımda geziniyordu. Meme uçları uyarılmış bir şekilde sertleşmişti ve göğsü kırmızı bir renkle kızarmıştı. Boynunda ve alnında ter birikmişti, aramızdaki sıcaklık ikimizi de yakıyordu. "Karga..."

Adımı söylediğini duymak hoşuma gidiyordu. Birlikte ilk yattığımızda inlemeyi reddetmişti. Sikimden ne kadar hoşlandığını anlamamı istemiyordu. Ve sonra itiraf ettiğinde hala adımı söylemedi. Ama şimdi her fırsatta söylüyordu. "Düğme."

"Tanrım, evet." yatakta kıvrandı, sırtı kamburlaştı ve sikimi daha fazla içine almak için kalçaları eğildi. Hiç irkilmeden tüm uzunluğumu profesyonel gibi aldı. Kalınlığımı ve içinde zonklamamı seviyordu.

Amı her zaman çok ıslaktı. Beni karşılayan o kayganlık olmadan onun içine hiç girmemiştım. Sikim mükemmel bir sürtünmeyle girip çıkıyordu,

sikimin etrafında nem birikirken onun sıkı amının etrafında sıkıldığını hissediyordum. Yatakta tam bir kafirdi, şimdiye kadar yaşadığım en ateşli seksti.

Bir kadınla birlikte olduğum en uzun süre üç aydı. O sürenin sonunda sıkıldım ve çekip gittim. Yeni bir ortağa sahip olmaktan daha iyi bir şey yoktu. Heyecan verici ve yeniydi ve her şeyi öğreniyordunuz. hoşlandıkları fetişler. Ama Button'la dokuz aydır birlikteydim ve daha yeni başlıyordum. Beni bırakıp gitmesini istemedim. Yeni bir partner istemedim.

Sadece onu istedim.

"Tam orada..." Bir iniltiyle sırtımı tırmaladı, keskin tırnaklarıyla neredeyse beni kesiyordu.

Onu şilteye vurarak gömdüm. Ona istediği gibi sertçe verdim, doğru noktaya tekrar tekrar vurdum. Amcığı etrafında sıkılaştı ve daha fazla nem beni karşıladı. Kayganlık arttı ve sikim serbest kalmak için ağrıyordu.

"Tanrım, evet." Başı geriye yuvarlandı ve ağzı nefis bir O yaptı. Kör edici orgazm boyunca çığlık attı, bana eskisinden daha sıkı sarıldı. Beni daha fazla içine almak için bacaklarını araladı ve çığlıkları tutarsız inlemelere dönüştü. "Evet..."

Onun seksi performansını izledikten sonra sikim serbest kalmak için ağrıyordu. O her boşaldığında ben de aynısını yapmak istiyordum. Bizi bir araya getiren mutluluğa doğru onu takip etmek istedim. Amını mümkün olduğunca çok tohumumla doldurmak istedim.

"gel." Kıçımı tuttu ve beni daha da içine çekti. "Doldur beni."

O da benim gibi döllerimi almaya takıntılıydı. Beni tahrik etmek için en pis şeyleri söylüyordu. Hiçbir kadın beni kadar azdırıp rahatsız etmemişti. Sikimi son derece etti. Ama aynı zamanda daha fazlasını istemesini sağladı. "Siktir, Button. Çok ateşlisin."

Beni daha da içine çekti, kalçalarımı kavradı, böylece amını şaftımdan aşağı doğru hareket ettirebildi. Hareketle birlikte sertçe nefes aldı, sonra sikimin beklentiyle kalınlaştığını hissettiğinde inledi. Geldiğini biliyordu Çünkü beni defalarca sikti.

Öfori vücudumun içinde patladı, omurgamın tabanından başlayıp şaftımdan aşağıya doğru fırladı. Taşaklarım memnuniyetle ağrıyordu. yükümü onun içine boşalttım. Sikimi gidebildiği kadar içeri soktum.

ve ona her damla dölünü vererek serbest bıraktı. Sırtımın kasları gerildi ve kığım çok sert kasılmaktan ağrıyordu. Amını ağzına kadar doldurdum, neredeyse miktarından taşacaktı.

Bedenimin bulutlara doğru sürüklendiğini hissederek hissin yavaşça geçmesine izin verdim. İşim bittiği anda onun yanına çökmek ve sonsuza dek uyumak istedim. Gözlerim tekrar odaklandı ve onun güzel yüzüne baktım. Dudakları öpücüğümünden dolayı kızarmış ve büzülmüştü ve gözleri memnuniyetle kapalıydı. Dudaklarına bir öpücük kondurdum, iyice tatmin olmuş olmama rağmen hâlâ onu istiyordum.

Az önce yaşadığı ateşli orgazma rağmen daha fazlasını istiyormuş gibi beni yoğun bir şekilde öptü. Yüzümü kavradı ve beni tutkuyla öptü, dilini benimkiyle birlikte hareket ettirdi. Yumuşak dudaklarının benimkilere değdiğini hissettiğimde omurgam arzuyla gerildi. düşündüğümde bile onunla asla işim bitmemişti. Beni hiç bırakmak istemiyormuş gibi kendine doğru daha sıkı çekti. Bana her zamankinden daha çok ihtiyacı vardı, verebileceğimden daha fazlasını istiyordu. Konuşurken dudakları benimkilere değdi. "Seni seviyorum Crow." Sesindeki duygu, dudaklarının samimiyetle titremesine yetmişti. Tırnakları bana daha sert battı ve bacakları kalçalarımın etrafında sıkıştı.

Ne dediğini duydum ama . Dudaklarım olduğu yerde dondu kaldı. Çünkü hareket bile edemiyordum. Kelimeler kulaklarımdan girdi ve beynimde . Söylemesini beklediğim onca şey arasında, bu onlardan biri değildi. Hâlâ onun içindeydim, yumuşak ama sertleşiyordum ve dölleri onun derinliklerinde birikmişti.

Kalp atışlarım ara sıra hızlanıyordu ve sinirlerim yanıyordu. Acı içimi parçalıyordu ve tek yapmak istediğim kaçmaktı. Sözleri bir dağlama demiri gibi tenime indi. Bu açıklama beni ona yaklaştırmadı. Aslında, sadece beni uzaklaştırdı.

Aramızdaki bağ . Tüm bedenim paramparça oldu. Tek yapmak istediğim ondan çabuk uzaklaşmaktı. Sikimi ondan çıkardım ve yatağın kenarına doğru ilerledim.

Doğrulup bana baktı, çarşafı göğsüne kadar çekmişti. Yüzüne yakıcı bir güneş gibi acı yayılmıştı. Gözleri ihanet duygusunu gizleyemiyordu. Çarşafı daha da sıkı ve aynı anda dizlerini göğsüne doğru çekti.

Bana bir daha kimseyi sevmeyeceğini söyledi. Bir kocanın ve çocukların söz konusu olmadığını söyledi. Sahip olduğumuz her şey mükemmeldi. O günün erken saatlerinde

Gerçekten bir anlık neşe hissettiğime inanamadım.

Ama sonra kayboldu.

Banyoya girdim ve düşün ılık suyunun altına girdim.

Sözleri zihnimde tekraryankılandı. Endişe ve korku, fetheden bir düşman gibi beni geçirdi. Tek hayal edebildiğim onun yerde ölü yattığı ve kafasında bir kurşun olduğuydu. Kan her yere sızmış ve temizlenmesi mümkün olmayan bir havuz oluşturmuştu. Cesedinin yerde oturduğunu hayal edebiliyordum.

Ailemin geri kalanının gömülü olduğu mezarlığa. Tıpkı diğerleri gibi o da toprağın içinde kayboldu.

Bu düşünceyle başa çıkmak çok zordu. Bunu tekrar yaşayamazdım.

Yeterince içmiştim.

Tam o anda her şeyi kapattım. Her hissin beynime girmesini engelledim. Bedenim kapandı ve düşüncelerimi temizledim.

Button beni yolumdan çekti ve asla gitmeyeceğime söz verdiğim bir yere götürdü. Ona çok fazla izin verdim ve şimdi bedelini ödüyordum.

Beni sevmesine izin veremezdim. Ben de onu sevemedim.

Bu bir seçenek değildi.

Ve bu asla bir seçenek olmazdı.

Banyodan çıktığımda gitmişti. Çarşaf lar hala yattığımız yerden buruş buruştu. Oda seks kokuyordu, insanı ateşlendiren ve rahatsız eden türden. Giydiği kıyafetler yoktu, ayakkabıları da öyle.

Gitti.

Ama nereye gitti?

Bir taksi çağırıp beni sonsuza dek terk etmeye mi hazırlanıyordu? Tam o anda havaalanına mı gidiyordu? Benim soğuk reddedişim onu sonsuza dek uzaklaştırdı mı? Onun gitme fikri beni paniğe sürükledi. Onun hissettiklerini hissetmiyordum ama gitmesini de istemiyordum.

Yatak odasına girdim ve onu kanepede otururken buldum. Kalçasının üzerinde bir kitap duruyordu ama onu okumuyordu. Onun yerine, pencereden dışarı bakıyordu.

yüzünde boş bir ifade vardı. Saçları şekillendirilmiş ve bozulmamıştı. Hiç de garip bir an yaşanmış gibi görünmüyordu.

Varlığımı duyurmak için boğazımı temizledim, ellerim kot pantolonumun cebindeydi. Durum gergindi ve bununla nasıl başa çıkacağımdan emin değildim. Daha önce hiç bir şey yaşamamıştım. Bir kadın bana hiç beni sevdiğini söylememiştir. Bir kere bile.

Orada olduğumu bildiği halde bana doğru dönmedi. "Evet?" Sesi sanki hiç kimseyi ya da hiçbir şeyi umursamıyormuş gibi düzleşti.

Normalde, sadece uzaklaşır ve zamanın garipliği iyileştirmesine izin verirdim. Ama onunla konuşmazsam temelli gidebileceğinden korkuyordum. Onu sevdiğimi söylemeden nasıl yanımda tutabilirdim ki? Kalması için bir neden olabilir miydi? Kanepede yanına oturdum, böylece bana bakmak zorunda kalacaktı. "Bence konuşmalıyız."

"ne var ki?" Kitabı elinde tuttu ve yavaşça kapattı. Yüksek bir gümbürtüyle kapandı.

Bunu zorlaştıracaktı. Tahmin etmeliydim. "Seni incittiğimi biliyorum ve eğer yapabilirsem bunu düzeltmek istiyorum."

"Düzeltilecek bir şey yok Crow. Sen yanlış bir şey yapmadın."

"Öyle hissetmiyorum."

"Sana nasıl hissettiğimi söyledim ve sen karşılık vermedin. Sorun değil." Sesi hafifçe kısıldı, kalp kırıklığı ortaya çıktı. Saklamak için elinden geleni yaptı ama

Bazıları akın akın geldi.

"Bana bir daha kimseye güvenmeyeceğini söylediğini sanıyordum. Bir koca ve çocuk istemediğini. Ben de sana kimseyi sevmeyeceğimi söylemişim. Ne oldu?"

Konuşmak için ağzını açtı ve gözleri bir ileri bir geri gitti. Yüksek sesle bir nefes aldı ve sonra ağzını tekrar kapattı, her neyse onu terk etti söyleyecekti. "Hiç olmamış gibi davranabilirsek gerçekten çok sevinirim. Hayatımıza devam edelim ve bunu geçmişte bırakalım."

Daha fazla istediğim bir şey yoktu. "Ama bunu gerçekten yapabilir miyiz?" "Yapmak zorundayız."

"Gitmek istemiyor musun...?" Eğer kalsaydı ve bu fiyaskodan bir daha hiç bahsetmeseydi, bu mükemmel olurdu. Ama gerçek olamayacak kadar iyi görünüyordu.

"Henüz değil. Önce Bones'u bitirmek istiyorum."

Yani gitmek istiyordu. Kalbim göğsüme gömüldü ve dayanılmaz bir şekilde her yerim yandı. Nefes alamıyordum çünkü acıyordu. Benden uzaklaşması fikri düşünülemezdi. Ama olanlardan sonra gerçekten devam edebilir miydik? Asla geri dönülemez bir çizgiyi aşmıştı.

Belki de gitmesi en iyisiydi. Zaten bana çok yakındı. Ve insanlar yaklaştıklarında, kafataslarında bir kurşunla son buluyorlardı.

"Ama bir şey söylemek istiyorum..." Sonunda buluştu, gücü geri gelmişti.

"Dinliyorum."

"Cane birkaç hafta önce eve geldi ve bana yaptıkları için özür diledi. Bana aşık olduğunu bilseydi bunu asla yapmayacağını söyledi. Bana böyle hissettiğini söyledi. Ve bunu söylediğinde... senin için aynı şeyleri hissettiğimi fark ettim. Eğer böyle hissettiğini bilseydim.

Yoksa hiçbir şey söylemezdim." Cane eve mi geldi?

Bana söylemeden mi?

Bunu ona o mu söyledi?

Onu sonra öldürürdüm.

"Hiçbir fikrim yoktu." Başka ne diyeceğimi bilemedim. Tüm bunlar burnumun dibinde olup bitiyordu ve benim hiçbir fikrim yoktu.

"Sadece geldiğini açıklamak istedim. Bana o sözleri söylememiş olsaydı, sana söyleyecek cesareti bulamazdım. Ve biliyorum ki aynı şekilde hissetmediğin için karşılık vermedin... ama bir şeyler hissetmediğine inanmakta zorlanıyorum. Uzun birlikteyiz ve birbirimizden ayrılamıyoruz. Beni sevdiğini düşünmek benim için gülünç değil."

halde davranışını meşrulaştırıyordu. "Açıklamana gerek yok."

"Ama ben biliyorum," diye fısıldadı. "Kimseye güvenmediğimi ve asla bir yuva kurmayacağımı söylediğimde ciddiye aldım. Ama aynı zamanda fark ettim ki sen ve ben birbirimizin tam tersiyiz.

aynı madalyonun iki yüzü. Benim karanlığımı paylaşıyorsun. Gücümü paylaşıyorsun. Zayıflığımı paylaşıyorsun. Aslında o kadar da farklı değiliz. Düşündüm ki

seninle bir geleceğim var. Seninle bir şeyler yaşayabilirim."

Utanc duyusuyla başımı öne eğdim. "Kimseyle bir geleceğim olamaz, Button. Güvende değilim. Yakınlaştığım herkes ölüyor. Değer verdiğim insanları korumak için elimden geleni yapıyorum ama... bazen bu benim elimde olmuyor. Kısa süreli

çünkü tatmin edicidirler. Ama bundan daha uzun bir şey istemiyorum. İnsanlar bağlanıyor ve duyguları inciniyor. daha iyi."

"O zaman hâlâ kölen olsaydım ne yapacaktın?" diye fısıldadı. "Benden sıkılana kadar benimle seks mi yapacaktın? Sonra ne olacaktı?"

"Hayır. Senden asla sıkılmam." Bu inkâr edemeyeceğim bir şeydi. "Ama asla bundan daha fazlası olamazsın. Sadece personelin başka bir üyesi . Seni asla bir koz olarak kullanacak kadar önemsemezdim. Kimse seni bana karşı kullanamaz çünkü seni sevmiyorum." Bu son kısım kulaklarımı yaktı. Söylediğim şey çok duygusuzcaydı ama onu uzaklaştırmak zorundaydım. Birlikte geçirdiğimiz zamanın görüldüğü kadar güzel olduğunu anlaması gerekiyordu ama bu sadece bir yere kadardı. Ona hak ettiği her şeyi veremezdim. Ve asla da veremezdim.

tepki vermedi ama içinde bir fırtına kopuyordu. Gözleri bu gerçeği saklayamıyordu. Kitabına baktı ve kenarlarını sıkıca kavradı. "Her şeyi yanlış yorumladığım için özür dilerim."

"Lütfen özür dileme." Onun yaşadığı çekimin aynısını ben de hissettim. Ama çok geç olmadan kendimi bundan kurtardım. Asla olduğumuzdan daha fazlası olamayacaktık. Zamanı geldiğinde onu bırakacaktım. Ve yoluma devam edecektim.

"Umarım ben kadar birlikte geçireceğimiz zamanın tadını çıkarabiliriz. Ama şimdi gitmemi istersen, gidebilirim."

"Hayır." Kelime ağzımdan hızla döküldü. Benden sonsuza dek uzaklaşması fikri çok fazlaydı - en azından şu anda. Ona hayatımda ihtiyacım vardı. Bedenlerimiz birbirine bağlandığında onu altımda hissetmeye ihtiyacım vardı. Sabahları ilk iş onun gülümsemesini görmeye ihtiyacım vardı. Sadece... ona ihtiyacım vardı. "Kal."

"Tamam. İş bitene kadar kalacağım."

Ve sonra gidecekti. Gitmesine izin verebilecek miydim? Onu sevmiyordum ama kalbimin derinliklerinde kayda değer bir şey hissediyordum. Ruhuma kadar iniyordu. Şehvetten ve şefkatten daha . Ama onu sevemezdim. Bu mümkün değildi. Ve asla da olmayacaktı. "Tamam."

On Beşinci Bölüm

İnci

Yatağa girdim ama uyuyamadım. Aklım masanın üzerinde duran kavanozdaydı. Yarısından fazlası rastgele düğmelerle doluydu. Mor dantelli siyah ve gri cicili bicili beyaz düğmelerin her biri birbirinden farklıydı.

Düğmeler

Vazo farklı parçalardan oluşan bir kolajdı. Bir zamanlar Vanessa'ya ait olup olmadıklarını merak ettim.

Crow içeri girmeden önce kapı hafifçe vuruldu. Üzerinde eşofmanı ve tişörtü vardı, yatmaya hazırdı. Kapıda durdu ve yatağın üzerinde bana baktı, bakışları soğukkanlı ve okunaksızdı.

Tam olarak ne istediğini biliyordum. Ama bunu ona veremezdim. "Gel benimle yat."

Her iki şekilde de anlamadı. Her gece benimle yatıp da bir şeyler hissetmemezlik edemezdi. Öpücüğü, dokunuşu ve güzel sözleriyle beni zaten bir kez karanlığa çekmişti. Şimdi aramıza mesafe koymalıyım, buz gibi bir mesafe. Sevgime karşılık vermediği an bir parçam öldü. Onun da aynı şekilde hissettiğinden, dudaklarının titreyeceğinden emindim. Sözlerini tekrarladığında hayranlık duyacaktım. Sadece sessizlik ve garip bir bakışla karşılaştığımda kalbim kırıldı. "Burayı seviyorum." Yatak yabancı geliyordu

içine girdiğim anda. Yatak alışılmadıktı ve çiçek gibi kokuyordu. Havadaki erkeksi kokuyu, tıraş losyonu ve kolonya karışımını tercih ettim.

"Düğme." Otoritesini tek bir kelimeyle göstermeye çalıştı ama işe yaramayacaktı.

Artık orada uyuyamazdım. Bir zamanlar olduğu gibi büyüdü hissettirmiyordu. Vücudum aynı anda hem gevşedi hem de katılaştı. Kalbim tamamen durdu. Karanlıkta onun nefes alışını dinlemek istemiyordum. Sabah ilk iş onun yüzünü görmek istemiyordum. Eğer sadece sevişen iki kişiysen, o zaman böyle davranmalıydık. "Ben burada kalıyorum. İyi geceler, Crow."

Kapının yanında durdu, eli kapı kolunun üzerindeydi. "Sana göz kulak olmak istiyorum."

"Gerek yok." Bunu kendisi bile söyledi. Eğer ölürsem bunu at- çünkü beni sevmiyordu ve böyle olmasından hoşlanıyordu. Geçtiğimiz dokuz ay bir rüya gibiydi. Rüya olmalıydı çünkü hatırlayan tek kişi bendim. Ait olduğum yeri bulduğumu sanmışım. I farklı-özel olduğumu düşündüm. Ama o bana soğuk bir şekilde sadece birçoğundan biri olduğumu hatırlattı.

Ve her zaman da öyle olacaktım.

Söyleyecek başka bir şeyi olmamasına rağmen girişte oyalandı.

"Yorgunum." Bu benim kibarca onu kovma şeklimdi. Gitmeden önce onunla tekrar yatıp yatamayacağımdan bile emin değildim. Tek düşündüğüm, içimi dökme şeklim ve onun bunu . "Sabah görüşürüz." Kendimi yatağa göre ayarladım ve yatağın altında rahatladım.

çarşaf. Ona bakmak zorunda kalmamak için bilerek yüzümü ondan .

Ayak sesleri yankılanmıyordu. Yerinde durdu ve bana baktı. Yatağıma yanıma sürünerek girmesini bekledim ama hiç . Sonra dışarı çıkarken ayaklarının parke zemine vurduğunu duydum. Bir an sonra kapı sesi duyuldu.

Ağlamak istedim ama reddettim. Bones beni onarılamayacak kadar incitti ama bunu atlattım. Jacob bana ihanet etti ama bunu atlattım. Cane beni morarana kadar dövdü ama bunu atlattım. Ama bunu asla atlatamayacaktım.

Lars' Cane'in telefon numarasını aldım ve Crow isteyken onu aradım.

"Barsetti," diye cevap verdi.

"Seninle bir derdim var, aptal."

Hat üzerinde durakladı. "Bu da kim?"

"Bu Pearl. Hani şu kardeşinin aşık olduğunu söylediğin kadın."

"Uh... ne ?"

"Bana yalan söyledin. Beni gerçekten sevdiğine inandırdın. Ve sonra ona nasıl hissettiğimi söylediğimde beni susturdu."

"mi?" diye sordu şok içinde. "Ne oldu? Ona onu sevdiğini söyledin ve o öylece durdu mu?"

"Seks yapıyorduk."

"Eyvah. Bu durumu daha da kötüleştiriyor."

"Her neyse, beni sevmediğini ve asla sevmeyeceğini söyledi. Yani, teşekkürler." ". Kardeşimin ne zaman bilirim ve şu anda hayal görüyor."

"Önemli değil. Sadece beni otobüsün altına attığın için seni azarlamak istedim."

"Dur ," dedi. "Sana onu sevdiğini söylemeni hiç söylemedim." "Ama beni kesinlikle dürttün."

Telefona doğru iç geçirdi. "Ne söylememi istiyorsun? Onunla konuşmamı mı istiyorsun?"

"Tanrım, hayır. Sadece sana aklımdan geçenleri söylemek istedim."

"Şey, umurunda değil. Bu garip kız muhabbetleriyle aram iyi değil. Neden hâlâ bunu konuştuğumuzdan bile emin değilim. Söylememişse kimin umurunda?

Geri mi? Devam et."

Keşke bu kadar kolay olsaydı. "Bones'u şimdi alt etmek istiyorum. Bu işi bitirip gitmek istiyorum."

"Şu anda mı?" diye sordu kuşkuyla. "Hâlâ yaralı değil misin?"

"Hayır." Yaralarım nihayet haftalar önce iyileşmişti. "Bu pisliği alaşağı etmeye hazırım. Benimle misin, değil misin?"

"Elbette öyleyim-"

"O zaman konuş onunla." Cane bir kelime daha edemedi telefonu kapattım.

On Altıncı Bölüm

Karga

Penceremden dışarı baktım ve pek çok kez yaptığım gibi uzaktaki üzüm bağlarını seyrettim. Bu toprakları çoğu insandan daha iyi tanıyordum. Kanımda vardı, mirasımdı. Bazen manzaranın tadını çıkardığımda düşüncelerim beni aşağı çeken konulardan arınırdı.

Ofisimin kapısı açıldı ve Cane içeri girdi. Ben söyleyebilirim Asistanımla konuşmadan içeri dalması. Kapı arkasından kapandı. "Sıkı çalışıyorsun, ha?"

Sandalyede dönüp ona baktım, şimdiden baş ağrısıyla gümbürdüyordu. "Ben de aynısını sana söyleyebilirim."

Masamın önündeki sandalyeye oturdu. Minderin üzerine çöktü ve bitkin düşmüş gibi derin bir nefes aldı. "Doldurdun mu?"

Gözlerim otomatik olarak kısıldı. "Sen söyle. Beni ziyaret eden sensin."

"Ben de huzursuzlanmaya başladım. Bones'a karşı ne zaman harekete geçeceğiz?"

Bunu düşünmemiştim. Button aklımdaydı. Dün gece onsuz hiç uyuyamadım. Eskiden başka biriyle uyumaktan nefret ederdim ama şimdi yalnız kalmaya dayanamıyordum. "Bilmiyorum. Button hâlâ iyileşiyor."

"O iyi. Yeni gibi görünüyor." "Ama zihinsel olarak hazır değil."

"Beni aradı ve Bones'u ne zaman çıkaracağımızı sordu. Sanırım hazır."

Onu mu aramış? Neden onun yerine benimle konuşmadı? "Gerçekten mi?"

"Evet."

"Başka ne dedi?"

"Pek bir şey yok." Ofisimin etrafına bir göz attı, ofisime hayran kaldı. resimler ve kitap rafları. "Sadece seni sevdiğini söyledi ve sen buna karşılık vermedin..."

Bunu kardeşime söylediğine inanamıyordum. Ezeli düşmanlardı ve şimdi dedikoducu sevgililerdi.

"Dostum, ne ?"

"Ne demek ne oldu?"

"Ne halt sen?" Başını yana eğdi ve bana tuhaf biriymişim gibi baktı.

"Neden onu böyle asılı bıraktın?"

"Bu konuşmayı seninle yapmayacağım." Kardeşimle özel bilgilerimi paylaşmazdım. Duygu ve düşüncelerimizi paylaşan insanlar değildik. Onları içimde, kimsenin bulamayacağı bir yerde saklamayı tercih ederdim.

"Bu konuşmayı seninle yapıyorum." "Cane, sen karışma."

". Barsetti göre, yapamam. Bu aptal saçmalıklar hakkında konuşmayı sevdiğimi mi sanıyorsun? Hayır, bana göre değil. Ya da şöyle mi demeliyim, bu benim şarap kadehim değil."

"Barsetti kodu mu?"

"Evet. Pişman olacağın ciddi bir hata yapıyorsun. Önce sana bir konsey vermeden bunu yapmana izin veremem. Bunu benim için yaparsın."

"Bu konuda konseye ihtiyacım yok." Burnunu ait olmadığı bir yere ve ben bundan hiç hoşlanmamıştım. Cane ve ben duygusal saçmalıklar hakkında konuşan kardeşler . Neredeyse hiç konuşmazdık. Vanessa öldüğünde.

"Sanırım biliyorsun. Bu konuda oldukça üzgün."

Bu şaşırtıcı değildi. Hayatımın en garip anıydı.

Bana baktı ve kelimeleri ona tekrarlamamı bekledi. Tekrarlamayınca yüzü kalp kırıklığı ile buruştu. "Olması gerektiği gibi."

"Hayır, . Mümkün olan en kısa sürede gitmek istiyor." Bu kadarını anladım.

"Korkak olmaya çalışmıyorum ama onu sevdiğini biliyorum. Sadece söyle ona." "Onu sevmiyorum."

"ama, evet biliyorsun. Bu çok açık, benim için bile."

Kalbim kaskatı kesilmişti ve bedenim aciz durumdaydı. Başka bir darbeyi, başka bir kaybı kaldıramazdı. "Yapamam."

"Yani gittiğinde onu öylece bırakacak mısın?" diye sordu kuşkuyla.

"Başka ne yapabilirim ki?"

"Crow, o sadece yanında tuttuğun bir sürtük değil. Onunla yaşadığın şey bunun ötesinde bir şey. Bunu neden inkar ettiğini anlamıyorum. İnsanlar her gün aşık oluyor ve evleniyor. Bunu anlamak senin için neden bu kadar zor?"

"Ben insan değilim."

"Son baktığımda öyleydin."

Kesinlikle hayır. Ben bir karanlık canavarıyım.

"Bak, bu iş biter bitmez gidecek. Ondan vazgeçmeye gerçekten hazır mısın?"

Evimde yaşayan o kadın olmadan hayatımı hayal bile edemezdim. Onsuz uyumak bile neredeyse imkânsızdı. Üzüm bağları asla eskisi gibi görünmezdi. Onsuz akşam yemeği yemek asla aynı hissettirmezdi. İşten sonra eve geldiğimde kırbaçlayacak ve dövecek başka bir kadın bulana kadar boş bir evle karşılaşmıştım. Bu fikir beni yalnız hissettirdi. "Eğer o gitmek istiyorsa gidebilir."

"Ve hayatının aşkını kaybetmek senin için sorun değil mi?" "Öyle olduğunu hiç söylemedim."

"Ama bu çok açık, dostum. Neyi ?"

Bu konuyu yakın zamanda kapatmayacağını biliyordum. "Sen ve ben bir eşe ve aileye sahip olabilecek türden adamlar değiliz."

"Neden olmasın?"

"Annem, babam ve Vanessa yüzünden. Teker teker ortadan kaldırıldık. Sevdiğin bir kadının güvende olacağını mı sanıyorsun? Düşmanlarımız bize zarar vermek için sürekli bir yol ararlar. Bir eş mükemmel bir hedef olurdu."

"Eğer onları güvende tutarsak, hayır."

"Geçen sefer nasıl gitti?" Tersledim. "Vanessa, annem ve babamla birlikte cenaze evine gömüldü. Daha kaç ceset ekleyeceğiz?"

"Bakalım doğru anlamış mıyım?" İki elini de havaya kaldırdı, heyecanı giderek artıyordu.

"Onu uzaklaştırmanın tek nedeni onu korumak mı? Yani onu seviyorsun? Sadece bunu ona söyleme riskini göze alamıyor musun?"

"Evet, onu korumak için kendimden uzaklaştırıyorum. Ama hayır, onu sevmiyorum." Gözlerini kıpmıştı. "Karga."

"Sevmiyorum. Ben aşk yapmam. Bunu ona en başından beri söyledim. Bana inanmaması benim suçum değil."

"Seni onunla gördüm," diye tersledi. "Belki kendine yalan söyleyebilirsin ama bana yalan söyleyemezsin."

"Cane, bırak . Bu konuşmayı yaptığımız utanıyorum." "Utanmıyorum. Sen benim kardeşimsin ve senin mutlu olmanı istiyorum. Bence sen mutlu olmak için ona ihtiyacım var."

Yüzündeki kararlı ifadeden kaçınarak kitaplığıma baktım. "Asla mutlu olamayacağım." Bu kadar uzun zaman önce kabullenmişim. Button'la birlikte, rastgele zamanlarda vücudumda küçük sevinç sarsıntıları patlak verdi. Beni güldürüyor ve gülümsetiyordu. Ama bu duygular sadece geçiciydi. Kısa bir süre sonra depresyon beni tekrar yutacaktı.

"Belki de bu kadar dramatik olmayı bırakıp bir vermelisin." "Belki de sen çenenin kapatılmasını."

"Bak, ben sadece yardım etmeye çalışıyorum. Eğer onu kaybetmek istemiyorsan vites değiştirmelisin. Tek söylediğim bu."

"Gitmesine çoktan izin verdim." Onun duygularına asla karşılık veremezdim ya da ona istediği hayatı veremezdim. Onu asla güvende tutamazdım. Kalbim artık çalışıyordu ve ben şiddet dışında hiçbir duyguya sahip değildim. Benden çok daha iyi bir adamı hak ediyordu.

Yenilgiyle iç çekti. "Pekâlâ. zorundaydım." En azından konuşma bitmişti.

"Peki, onu ne zaman dışarı çıkaracağız?"

"Emin değilim. Sence ne zaman hazır olursun?"

"O pisliği alaşağı etmek söz konusu olduğunda ben her zaman hazırım."

"Pekâlâ," dedim. "Planları yaparız."

On Yedinci Bölüm

İnci

Tekrar antrenmanlara başladım.

Crow işe gittikten sonra her gün koşuyordum. Üzüm bağlarının etrafındaki patika bir milden fazlaydı, bu yüzden Crow'un bodrumdaki ağırlık odasını kullanmadan önce birkaç kez koştum. Birkaç kilo vermeye ya da kas kazanmaya çalışmıyordum. Sadece tekrar forma girmeye çalışıyordum.

Bones'la karşı karşıya geldiğimde güçlü olmam gerekiyordu. Crow ve Cane gözcülük yaptığı için muhtemelen bana zarar verme fırsatı bulamayacaktı. Ama üzölmektense güvende olmak daha iyiydi.

Crow eve her zamanki saatinde geldi, sessiz ve düşünceliydi. O garip geceden beri ikimiz de eskisi gibi değildik. Bunu konuştuk ama sonuçta hiçbir şey değışmedi.

Çok gergindi.

İçeri girmeden önce parmak eklemlerini kapıma vurdu. "Lars bana son zamanlarda tam bir iş makinesi gibi çalıştığını söyledi."

"Evet. Sadece egzersiz yapıyordum." Elimde bir kitap açıktı. Okumak beni çektiğim acıdan uzaklaştıracak kadar güçlü olan tek şeydi. Crow'un beni acımasızca reddedişini unutmaya çalıştım ama yapamadım. Beni bu şekilde incitmesine rağmen kalbim hâlâ onun için atıyordu. Hâlâ daha önce hissettiklerimin aynısını hissediyordum.

Ve bu beni sadece zavallı hissettirdi. "Bir nedeni var mı?" diye sordu.

"Sadece görevimiz için hazırlanıyorum. Tekrar forma girmek istedim."

Odaya doğru ilerledi, takım elbisesi üzerine tam oturmuştu. Yontulmuş omuzları güçlü görünüyordu ve ince kalçaları kaslı uyluklara yol açıyordu. Hâlâ ıslak bir rüyaydı. "Bunun için hazır olduğunu düşünüyor musun?"

"Biliyorum, öyleyim." Umutsuzca istediğim iki şey vardı. Birincisi Crow'dan uzaklaşmaktı. İkincisi de Bones'tan intikamımı almaktı. Bu süreçte ölsem bile buna değirdi. Yapmam gereken

Bir şey. Diğer kadınları kaderleriyle baş başa bırakmak için Amerika'ya geri dönmek benim için bir seçenek değildi.

Yanımdaki kanepeye oturdu ama ellerini kendine sakladı. O korkunç geceden beri bana doğru bir hareket yapmamıştı. Birkaç kez onunla yatmamı istedi ama ben hep reddettim. "Cane de hazır."

"O zaman ."

Mistik yeşil gözlerini bana çevirdi, güçleri küre gibi yayılıyordu. "Bununla başa çıkabileceğinden emin misin?"

Bakışlarını üzerimde tutarken gözümü kırpmadım. "Kesinlikle." Travma üstüne travma yaşamıştım. Artık beni korkutan çok az şey vardı. Omurgam çelikten bir çubuk gibiydi ve kalbim nasırlı ve soğuktu. Beni öldüren son darbe Crow'un reddedilişiydi. Artık bana zarar hiçbir şey kalmamıştı.

"Tamam. Cane ile konuşacağım ve bir plan yapacağız."

"Pekala." Ne kadar erken, o kadar iyi. Amerika'ya döndüğümde ne yapacağımdan emin değildim. Beni bekleyen bir iş yoktu. Beni bekleyen bir daire bile yoktu. Akıllı davranıp bir yolunu bulmalıyım. Ama korku yüzünden kalmayı seçmek kabul edilemezdi. Yolumu bulacaktım, bu kesindi.

Crow gitmek yerine kaldı. Öne doğru eğildi ve kollarını kalçalarına dayadı. Parmaklarını birbirine kenetledi ve parlak ayakkabılarının altındaki zemine baktı.

Çıkıp gitmesini ve beni rahat bırakmasını bekledim. Onun içinde olmak Gerektiğinden daha fazla kalmak işkenceydi. Daha bir hafta önce mutluydum ama şimdi perişan haldeydim. Benden bir şey almıştı, bir daha asla sahip olamayacağımı düşündüğüm bir şey. Bir şekilde, bunun için ona içerliyordum.

"Seni özledim." Elleri baktı ve başparmaklarını birbirine sürttü.

Ne dediğini duydum ama tepki vermedim. Kelimeler benim için anlamsızdı. Bir noktada beni sevdiğini, bensiz yaşayamayacağını düşündüm. Birlikte geçirdiğimiz tüm o geceler çok güzeldi. Zar zor yürüyebildiğim zamanlarda benimle ilgilendi. Ama ben bunların hepsini yanlış yorumlamışım.

Başını yavaşça bana doğru , benim de ona karşılık vermeme bekliyordu. Artık reddedilmenin nasıl bir his olduğunu biliyordu.

Gözleri, saklayamadığı türden bir hayal kırıklığıyla doldu. Parmaklarını birbirine , ön kollarındaki damarlar deriden dışarı taşıyordu. Soğukluğuma dayanamayınca tekrar ellerine döndü

artık. "Sen gitmeden önce birlikte geçireceğimiz zamanın tadını çıkaracağımız konusunda anlaştığımızı sanıyordum."

Planlar değişti. "Artık aynı şekilde hissetmiyorum Crow."

Çenesini hafifçe sıktı. "Ne demek istiyorsun?"

"Seninle yatmak istemiyorum. Seni becermek istemiyorum. Tek istediğim bizi incittiği için Bones'u incitmek. Ve sonra gitmek ve yeniden başlamak istiyorum."

Buraya gelmek bana gerçek dünyanın bir yer olduğunu gösterdi. Bana insanları nasıl gözlemleyeceğimi, omurgamı nasıl sertleştireceğimi ve nasıl hayatta kalacağımı öğretti. Artık bu becerilere sahip olduğuma göre eski dünyama dönmeye hazırım."

Dik oturdu ve ellerini birbirinden ayırdı. "Birbirimizden neden zevk anlamıyorum."

Ellerini üzerimde istemiyordum. Onu istemiyordum. Bu bana sadece kalbimi kırdığı günü hatırlatırdı. Yaşadığım onca şeyden sonra birini sevmenin, birine güvenmenin mümkün olduğunu düşünmüyordum. Beni sahte bir güven duygusunun içine çekti, birlikte karanlık ama bütün olduğumuzu düşündürdü. "Çünkü yapamayız."

"Seni incittiğim için özür dilerim ama-"

"Sorun değil Crow. Hissettiklerin için özür dilemene gerek yok. Ama şimdi başka şeyler istiyorum. Bana dokunmana izin veremem çünkü bundan zevk almayacağım. Tek düşüneceğim şey en son birlikte olduğumuz zaman. Biz sadece arkadaşız. Suç ortağıyız. Ve olacağımız tek şey bu."

Sessiz bir nefes aldı, hayal kırıklığı açıktı. "Ne olsun, seni özlüyorum. Sensiz uyuyamıyorum. Sen olmadan işime odaklanamıyorum. Her şey alt üst oldu ve doğru düzgün düşünemiyorum bile. Bizi özlüyorum. Sahip olduklarımızı özlüyorum. Benim için hiç kolay olmadı."

Acımak çok zordu. Beni eğlence için yanında istiyordu. Beni yanında istiyordu çünkü birlikte harika seks yapıyorduk. Ama hepsi buydu, daha fazlası değil.

Onun için tek ifade ettiğim buydu.

"Bunu atlatacaksın. Özlemin geçecek ve beni unutacaksın."

"Diğerleri gibi." Sesimde zerre kadar zehir yoktu. Ona gerçeği ve tüm gerçeği söyledim.

Başını bana doğru çevirdi, gözlerinde umutsuzluk vardı.

Uyuşmuştum ve hiçbir şey hissedemiyordum. Kalbimde sempati ya da başka bir şey yoktu. Tek hissettiğim kaçmak için çaresizlikti. Onu unutabilmek için mümkün olduğunca uzaklaşmak istiyordum.

Onu unutmak istedim.

Tüm unutmak istedim.

Yatağında mışıl mışıl uyurken cam kırılma sesi beni uyandırdı.

Parçalar parke zemine saçıldığı anda yatağımdan fırladım. Kabuslarım geri dönmüştü ama bir şekilde bunun gerçek olduğunu biliyordum. Ses çok netti. Sahte olamayacak kadar yüksekti.

Bir el feneri yüzüme çarptı ve beni kör etti. İlk içgüdüm çığlık atmaktı ve ben de aynen öyle yaptım. Avazım çıktığı kadar bağırdım ve Crow'un beni duymasını umdum.

"Sustur onu!" Bir adam beni yakaladı ve yere fırlattı. Evin alarmı çaldı, o kadar gürültülüydü ki beni sağır edecekti. Çığlıklarımı susturmak için ağzıma bir mendil bağladılar. Biri önce yüzüme sonra karnıma yumruk attı ve beni bir anlığına felç etti.

Crow, ama.

Adamlardan biri beni omzumdan tuttu ve bir duruşa çekti. Beni kırık pencereye doğru iterken ellerimi arkamda tuttu.

Kavrayışından kurtulmak için vücudumu döndürdüm ama tutuşu çok güçlüydü. Karnım acı içinde çığlık attı ve ağzım kanamaya başladı.

Beni pencereden itti ve havada uçarken boğuk bir çığlık attım, alttaki çimlere çarpmayı bekliyordum. Vücudum bir yığın şiltenin üzerine düştü ve yerde kırılmadığının farkına vararak toparlanmaya çalıştım.

Adamlar beni takip etti ve tekrar yakaladı. Biri beni bir motosiklete bindirdi ve kaçamayayım diye oturdu. Motoru çalıştırdı ve ana yola dönmek için bir sıra sarmaşığın arasından geçerek bahçeden hızla çıktı.

Rüzgâr saçlarımı savurdu ve koltuğumda dönmeye çalıştım. Karga beni takip ediyordu. Tam döndüğümde adam sırtıma bir yumruk attı ve yüzüm öne doğru döndü. Acı vücuduma yayılırken gidona doğru yığıldım.

Farlarını yakmadan otlaklardan geçmeye devam ettiler. Zifiri karanlıktı ve nereye gittiğimizi göremiyordum.

Yanımdaki adamı gördüğümde gece görüş gözlüğü taktığını fark ettim. Önlerindeki yolu görebiliyorlardı ama Crow onların farlarını algılayamıyordu.

Bu iyi görünmüyordu.

On beş dakika sonra bir yola ulaştılar. Çimenlik alana girdiler ve kenara park etmiş gece yarısı siyahı bir şehir arabasına ulaştıklarında yavaşladılar. Motosikletlerin motorlarını durdurdular ve beni çekip aldılar.

Ayaklarım yere bastığı için kaçmaya çalıştım. Diğer adamın burnunu kırmadan önce dolabımdaki adamın taşaklarına tekme attım. Orada Eğlenebileceğim hiçbir yer yoktu, yüzden kaçma şansım varsa beni yakalayanları etkisiz hale getirmeliydim.

"Ellerini görebileceğim şekilde başının üstüne koy." Arkamdan bir kadın sesi duyuldu. Belirgin bir şekilde kadınsıydı ama otoriteyle çınlıyordu. Silahın horozunu kaldırdı ve ses gece vakti havada yankılandı.

Arkamı döndüm ve silahın tam yüzüme doğrultulmuş olduğunu gördüm. Namlu doğrudan burnuma doğrultulmuştu. Tetiğe tek bir dokunuşla yüzüm yok olacaktı.

Kadın benim boyumdaydı ve koyu kahverengi saçları vardı. Saçma sapan görünüşüne rağmen nazik bakan mavi gözleri vardı. Üzerinde kalem etek ve ceket vardı, suçlu tipine uymuyordu. "Bu kadar yeter. Hadi gidelim." Başıyla arabayı işaret etti.

Aracın içinde Bones'un olmasını bekliyordum, bir kadının değil. Bunların hiçbir mantıklı . Adamlar Bones'a destek olacak türden . ve kesinlikle bir kadının onun için çalışmasına izin vermezdi. "Sen de kimsin be?"

"Seni . Bin şu lanet arabaya." Bana yaklaştı ve silahı şakağıma dayadı.

Bana canlı ihtiyacı vardı. O kadarını biliyordum. Bones muhtemelen başıma ödül koymuştu ve nerede olduğumu ilk o bulmuştu. "Eğer ölürsem senin için hiçbir değerim kalmaz."

Dudaklarında daha çok küçümsemeye benzeyen bir gülümseme oluştu. "Kesinlikle haklısın." Silahı avucumun ortasına getirdi ve işaret parmağını tetiğin üzerinde tuttu. "Eminim birkaç atıştan sağ çıkabilirsin."

Korkuya teslim olmadım. Bir an için bile olsa zayıflık göstermek şüphesiz ölümüne yol açacaktı. "Umarım beni vurursun. O psikopata geri dönmektense kan kaybından ölmeyi tercih ederim."

Bu kez gülümsedi. "Karasevdasını anlıyorum. Sen kırılmayacak bir oyuncaksın." Beni yakaladı ve yıldırım hızıyla döndürdü. Silahı sağ kürek kemiğıme dayadı. "Eller arkaya."

Hareket etmedim.

Dizinin arkasına tekme attı.

Dudağımı ısırdım ve yolun ortasında dizlerimin üzerine düştüm. Vücudum darbeye otomatik olarak tepki verdi ve kendimi düşmekten alıkoyamadım. Kemiklerim betona çarptığında ağrıyordu.

Bileklerime bir ip doladı ve beni ayağa kaldırdı. "Kıçını arabaya sok." Arka kapıyı açtı ve silahı omzuma devam etti.

"Ne yaptığınızı anlıyor musunuz? Beni dövecek ve tecavüz edecek bir deliye teslim ediyorsun. Bir kadın olarak, senin için sorun yok. Bu mu?" Dünyanın sadece para etrafında dönmediğine inanmak zorundaydım. Bir tane bile olsa iyi insanlar olmalıydı.

Yüz ifadesi her zamanki gibi soğuktu. "bitti mi?"

"Sızlanmıyorum. Sadece bu dünyada biraz iyilik olmasını umuyorum."

"Bones'un senin dönüşün için on milyon dolarlık bir ödülü var. Her bir uzvunu tek tek koparıp bir köpek çetesine umurumda değil. Kadın ya da erkek olman umurumda değil. Tek umursadığım o para. Şimdi kapa çeneni." Silahı kafamın arkasına dayadı.

Çarpışmanın etkisiyle bedenim irkildi ve havanın ciğerlerimi terk ettiğini hissettim. Metal kafa derime ağır ve acımasızca çarptı. Bacaklarım güçsüzleşti ve pencerenin yanındaki koltuğa düştüm.

Kapıyı çarparak kapatmadan önce bana ters ters baktı.

Sırtımı koltuğa yasladım ve migrenimin ortaya çıkmaya başladığını hissettim.

Ellerim sırtıma bastırılmıştı, yüzden biraz rahat edebilmek için koltukta omurgamı eğmek zorunda kaldım.

Kadın yanımdaki arka koltuğa bindi, eli hâlâ silahındaydı. "Git." Hızlı bir bilek hareketiyle şoföre emretti.

Adamlar motosikletlerine binerken araba yola çekildi. Motorları kükrediğinde ters yöne doğru havalandılar.

Pencereden dışarı baktım ve nerede olduğumuzu anlamaya çalıştım. nereye gittiğimizi. Kadın ve şoför arabadaki tek iki kişiydi. İkiye karşı bir iyi bir oran değildi ama dörde karşı birden daha iyiydi.

Kadın oturduğum yerden bana baktı, acı çekmemi izledikten sonra bakışlarını pencereden dışarı çevirdi. "Seni onun götürüyoruz. Sizi bırakıp yola çıkacağız."

"Ne kadar uzakta?"

"Otuz dakika," diye cevap verdi. "Biraz dinlenmenizi öneririm."

Bana işkence etmekten zevk alan adama geri dönme fikri tüylerimi diken diken etti. Artık özgürlüğün tadına varmıştım ve asla geri dönmek istemiyordum. Crow'un izimi bulup beni kurtarmaya geleceğini umuyordum ama ben

bunun imkansız olduğunu biliyordum. Adamlar doğruca tepelere doğru sürdüler ve şimdi hiçliğin ortasında farklı bir aracın içindeydim.

Beni asla bulamazdı.

Yirmi dakika sonra büyük bir şehre girdik. Saatin geç olması nedeniyle caddede çok az araba vardı ve mağazaların çoğu kapalıydı. Ama Sokak lambaları yanıyordu ve kaldırımlarda birkaç serseri oturuyordu.

Neredeyse varmıştık.

Kalçasında duran silaha baktım ve şoföre bir göz attım. Asker gibi görünmüyordu, sadece bir şofördü. Gerekirse onu indirebilirdim. Benim tek endişem kadındı.

Başımı kıpırdatmadan kemerinde başka bir silah bulma umuduyla vücuduna baktım. Eğer bir tane varsa, onu kapabilir ve kafasına bir kurşun . Ama bir tane bile görmedim.

Ama bir cüzdan fark ettim. Yoldaki tümseklere çarptığımızda cebinden yavaşça düşüyordu. Siyah ve deriden yapılmıştı, bir erkeğe aitmiş gibi görünüyordu. Muhtemelen içinde nakit para ve kimlik vardı. Onu dışarı çıkarıp kaçabilirsem, seyahat etmek için param olacaktı.

Ama nasıl aldım?

Bileklerimdeki ip sırtımdaki terden dolayı yumuşamıştı. Tişörtümden sızan ter, ipin içine işlemiş ve onu daha kırılgan hale getirmişti. Arabaya girdiğimde emniyet kemerimi hiç takmamıştım ve toka sağ kolumun yanında duruyordu. Keskin değildi ama bir kenarı vardı.

Bu bana bir fikir verdi.

Bakışlarımı pencereden ayırmadım ve ağırlığımı kapıya doğru kaydardım. Kayışı tutup kendime doğru çekmeyi başardım ve tokayı parmak uçlarıma yaklaştırdım. Metali ellerimde hissettiğimde ipe sürünerek mümkün olduğunca fazla basınçla tırtıkladım. Birkaç kez kaydı ve bir çentik bile açmadı. Ama acele etmeyip metali yavaşça çürüyen halata sürttüğümde gevşemeye başladı.

Gerçekten işe yarıyordu.

Kayışı gevşeyene kadar yavaşça kestim. İp yeterince zayıfladığında ikiye ayrıldığını hissettim.

Ellerim serbestti.

Tokayı bıraktım ve kalbimin göğsüme çarptığını hissederek hareketsiz oturdum. Heyecanlı ve dehşete düşmüştüm. Tek yapmam gereken doğru miktarı beklemektir ve harekete geçecektim. Şimşek hızıyla silahı kapıp oradan uzaklaşacaktım.

Kırmızı ışığa geldiğimizde araba yavaşlayarak durdu. Bir yaya, kese içinde bir şişe içkiyle kavşaktan karşıya geçti. Acele etmedi, zaten sarhoştur.

Şimdi tam zamanıydı.

Şimşek hızıyla hareket etmeden önce derin bir nefes aldım. Kadının üzerine atladım ve o daha tepki bile veremeden silahı elinden aldım.

"Seni lanet orospu!"

Silahı kafa derisine sertçe vurdum ve onu pencereye yığdım. Kafatasından kan sızdı ve saçlarına damladı.

Silahı şoföre doğrultmadan önce elimle cüzdanını kaptım. "Kımıldarsan ölürsün."

İki elini de havaya kaldırdı.

Silahın kabzasını boynunun arkasına sapladım ve anında gevşemesini sağladım.

Arabadan atladım ve olabildiğince hızlı koştum. Arkama bakmadan karanlık bir ara sokakta koştum. Tek yaptığım koşmaktır. Ne arkama baktım ne de ikinci kez düşündüm. Kadın muhtemelen Bones'a yolda olduğumu haber vermişti, eğer zamanında gelmezsem şehirde beni aramaları için adam gönderecekti.

Beş blok ötede durdum çünkü artık koşamıyordum. Nefes nefese kalmıştım ve bitkin düşmüştüm. Bileklerim, son otuz dakikadır onları birbirine bağlayan sert ip yüzünden ağrıyordu.

Kulaklarımda kükreyen bir motor sesi çınladı. Havanın içinde, tenimde titreşimlere neden oluyordu. Kafamı kaldırdığımda ticari bir yolcu uçağının gökyüzüne doğru yöneldiğini gördüm. Yavaşça havaya yükseldi, kanatların ışıkları karanlığın içinden parlıyordu.

Bir havaalanı.

Yakınlarda bir havaalanı vardı.

İlk içgüdüm Crow'u arayıp nerede olduğumu söylemekti. Ama sonra bir numaram olmadığını fark ettim. Bana ne bir telefon vermiş ne de onunla nasıl irtibat kuracağımı söylemişti. Mağazaların hiçbiri açık değildi, bu yüzden Barsetti şaraphanesi hakkında soru sormadım. Tek başımaydım. Yakında Bones'un adamları benim için gelecekti.

Artık gitmem gerekiyordu.

Yürümeye devam ettim ve çaldığım cüzdanı çıkardım. İçinde bir pasaport, bir İtalyan kimliği, bir kredi kartı ve biraz nakit para vardı. Fotoğrafına baktığımda benzerliklerimizi fark ettim. Müfettiş çok fazla dikkat etmezse onun yerine geçebilirdim.

Silahı yakındaki çöp kutusuna attım ve bir taksiye el salladım. Arka koltuğa oturduğumda beni mümkün olduğunca çabuk havaalanına götürmesini söyledim. İngilizce anlamadı, bu yüzden tekrar İtalyanca kalmak zorunda kaldım. İyi ki Crow bana birkaç şey öğretti.

Havaalanına vardığımda kontuara doğru ve Amerika'ya ilk bileti satın aldım. Şansıma yarım saat içinde kalkacaktı. Bagajım yoktu, bu yüzden kıcımlı kaldırırsam yetişebilirdim.

Güvenlikten geçtim ve sıranın sonuna geldiğimde pasaportumu ve kimliğimi teslim etmek zorunda kaldım. Güvenlik görevlisi biletimi kimliğimi aldı ve yakından inceledi. Gözleriyle ismi ve bilet numarasını kontrol etti.

gözlerimin içine bakmadan önce.

Duruşumu korudum ve tepki vermedim, bu adamın o kadından ne kadar farklı göründüğümü fark etmemesi için dua ettim. Bana geri vermeden önce tekrar . "İyi uçuşlar."

Titrek bir elle aldım ve dağılmamaya çalıştım. Buradan çıkmak için son engel de aşılmıştı. Artık kimse bana ulaşamazdı. Bones bile. Terminale doğru yürüdüm ve masaya ulaştım. Herkes çoktan uçağa binmişti ve az önce son çağrı yapılmıştı.

Tam kapılar kapanmak üzereyken biletimi uzattım. "Tam zamanında."

Kapıyı açmadan önce biletimin koçanını kopardı. benim için kapıyı açtı. "Uçuşunuzun keyfini çıkarın."

Koridora baktım ve neredeyse ağlayacaktım. Yol tam önümdeydi ve tek yapmam gereken yürümekti. Kimse beni alıkoyamazdı. Kimse beni tutamaz ve bunun olmasını engelleyemezdi.

Sonunda eve gidiyordum.

On Sekizinci Bölüm

Karga

Onu ilk aldıklarında panikledim.

Nereye gittikleri ya da onu nasıl buldukları hakkında hiçbir fikrim yoktu. Onu profesyoneller gibi kaptılar ve gecenin içinde kayboldular. Saldırının arkasında sadece Bones'un olduğunu varsayabilirdim ama bu mümkün değildi. Eğer o olsaydı, evi havaya uçurur ve beni uykumda öldürürdü.

Bunun sorumlusu başka biriydi.

Sonunda bir nefes aldığımda, asker zihniyetime girecek kadar sakinleşmişim. Bunun bir çözümü vardı ve ben onu bulacaktım. Yapacağım son şey olsa bile Button'ı bulacaktım.

Kimse onu benden alamazdı.

İşte o zaman bileğine taktığım GPS'i hatırladım.

Buraya geldiğinden beri bir kez bile bakmadım. Kaçmaya çalışmadı ve kendi başına çıkarmaya da çalışmadı. Hala derinin altına yerleştirilmişti. Hastaneye yatırıldığında doktorlar bunu sordular ama ben bırakmalarını söyledim.

Şimdi yerini tespit edebilirim.

Roma'daydı. Koordinatı sabit bir hızda ilerliyordu, bu da Bir arabanın içindeydi. Bones o bölgede yaşıyordu, bu yüzden sonsuza dek sürüklenmeye yakındı.

Hızlı hareket etmek zorundaydım.

Spor arabama atladım ve rekor bir sürede Roma'ya vardım. Yolda Cane'i aradım ve olanları anlattım.

"Öylece içeri mi girdiler?" diye bağırdı. "Onu aldılar ve kaçtılar."

"Siktir."

"Roma'ya varmak üzereyim. Adamları topla ve beni karşıla." "Tamamdır. O tam olarak nerede?"

"Emin değilim. Son baktığımda şehre girmek üzereydi." "Beni haberdar edin." Telefonu kapattı ve hat kesildi.

Oraya mümkün olduğunca çabuk varmak için tüm hız kurallarını çiğnedim ve birçok insanın yolunu kestim. Elimde sadece iki tabanca ve tüfeğim vardı ama bunlar yeterliydi. Gerekirse yüz adamı haklayabilirdim.

Onu geri almak zorundaydım.

Roma'ya ulaştığımda koordinatlarını tekrar kontrol ettim. Muhtemelen Bones'un birkaç karargâhının olduğu güneye gidiyordu. Oraya vardıklarında onu bir helikoptere bindirip oradan uçuracaklardı.

ben müdahale edemedim. Takip cihazını bulup çıkarmaları sadece birkaç dakika sürecekti.

Nokta haritada hiçbir yerde yoktu.

Roma'nın ızgarasını aradım ama hiçbir yerde onun noktasını göremedim. Verici hala tek bir sinyal göndermesine rağmen konumu mevcut değildi.

Neredeydi lan o?

Kenara çektim ve neyin arızalandığını anlayamadan aramaya devam ettim. Roma'da değildi. Aslında İtalya'da değildi. Haritayı uzaklaştırdığımda nihayet noktayı buldum. Atlantik Okyanusu'nun üzerindeydi, suyun üzerinde yavaşça ilerliyordu.

Ne oluyor be?

Bunu biraz zaman aldı. İtalya'dan batıya uçuşmasının başka bir açıklaması yoktu. Uçakta olmasının başka bir açıklaması yoktu.

Kaçtı.

Uçup gitmesini izlerken dudaklarımda bir gülümseme oluştu. "Git, Düğme." Bir anlık gurur bedenimden taşıtı. Tekrar yakalanmayı reddetti ve ben onu kurtarmak için orada olmadığımda kendini kurtardı. O zeki beynini kullandı ve sorununa bir çözüm buldu.

Onun gibi başka bir kadınla asla tanışamazdım.

Yıkım bedenime batarken noktanın daha da uzaklaşmasını izledim. Arkasına bile bakmadan İtalya'yı terk etti. Benimle iletişime güvende olduğunu söylemeye çalışmadı. Özgürlüğüne kavuştuğu anda gitti.

Beni geride bıraktı.

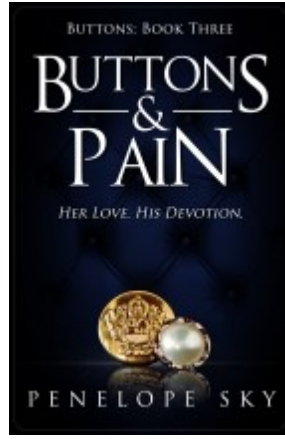
İçgüdülerim onun peşinden gitmemi söylüyordu ama bu hiçbir işe yaramayacaktı. Artık beni istemiyordu. Ona istediğini vermeyi reddettim, bu yüzden ortak bir zeminde buluşamadık.

Belki de en iyisi buydu.

Ama Toskana'daki malikaneme döndüğümü hayal ettiğimde depresyona girdim. Onun kokusu bir daha çarşafıma sinmeyecekti. Düğmeler masasının üzerindeki kavanozda, dokunulmamış ve unutulmuş olarak kalacaktı. Sabahları ilk iş onun yüzünü göremeyecektim. Hayatımı keyifli kılan tüm o küçük şeyler artık yoktu.

Ama onları da yanında götürdü.

Daha fazlasını ister misiniz?
Hikaye Düğmeler ve Acı'da devam ediyor.

ŞİMDİ SİPARİŞ VER

Penelope ile iletişimde kalın
Güncellemeler için haber bültenime abone
olun

yeni sürümler ve çekilişler.

Bugün kaydolun.

www.PenelopeSky.com

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

